

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

عنوان :

مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی
تأثیر آنها در بروز بیماری استرپتوکوکوزیسی
در مزارع پرورش ماهیان سردآبی در برخی از استانهای کشور

مجری مسئول :

ابوالفضل سپهداری

شماره ثبت

۴۷۵۵۵

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور - مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی کشور

عنوان طرح : مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها در بروز بیماری استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهیان سردآبی در برخی از استانهای کشور
شماره مصوب طرح : ۱۳۴-۱۲۵۲-۱۲-۹۰۰۱

نام و نام خانوادگی نگارنده / نگارندگان : ابوالفضل سپهداری
نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد) : ابوالفضل سپهداری

نام و نام خانوادگی مجری / مجریان : ابوالفضل سپهداری
نام و نام خانوادگی همکار(ان) : علی اصغر سعیدی - حسین عصائیان - حسن نظام آبادی
نام و نام خانوادگی مشاور(ان) : علیرضا باهنر - عیسی شریف پور - مصطفی شریف روحانی - کاظم عبدی
نام و نام خانوادگی ناظر(ان) : -

محل اجرا : استان مازندران

تاریخ شروع : ۹۰/۳/۱

مدت اجرا : ۲ سال و ۶ ماه

ناشر : موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار : سال ۱۳۹۵

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است . نقل مطالب ، تصاویر ، جداول ، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است .

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

طرح : مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها در بروز بیماری
استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهیان سردآبی در برخی از استانهای
کشور

کد مصوب: ۱۳۴-۱۲۵۲-۱۲-۹۰۰۱

شماره ثبت (فروست): ۴۷۵۵۵ تاریخ: ۹۴/۵/۲۷

با مسئولیت اجرایی جناب آقای ابوالفضل سپهداری دارای مدرک
تحصیلی دکتری تخصصی در رشته بهداشت و بیماریهای آبزیان
می باشد.

طرح توسط داوران منتخب بخش بهداشت و بیماریهای آبزیان در تاریخ

۹۴/۵/۷ مورد ارزیابی و رتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای طرح ، مجری در :

ستاد ■ پژوهشکده □ مرکز □ ایستگاه

با سمت عضو هیئت علمی در موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور مشغول
بوده است.

عنوان	صفحه
چکیده	۱
۱- کلیات	۳
۱-۱- ماهی قزل آلاى رنگين کمان	۳
۱-۲- میزان تولید ماهی قزل آلا در جهان ، ایران و فارس	۴
۲- مقدمه	۶
۲-۱- عوامل باکتریایی استرپتوکوکوزیس در ماهیان	۶
۲-۲- میزان های حساس	۷
۲-۳- ویژگی های عامل بیماریزا	۸
۲-۴- علائم کلینیکی و آسیب شناسی ناشی از استرپتوکوکوزیس	۱۰
۲-۵- تلفات و خسارتهای اقتصادی ناشی از استرپتوکوکوزیس	۱۱
۲-۶- تاریخچه استرپتوکوکوزیس در ایران	۱۲
فصل ۱: مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها در بروز استرپتوکوکوزیس	
در مزارع پرورش ماهیان سردآبی در استان فارس	۱۴
فصل ۲: مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها در بروز استرپتوکوکوزیس	
در مزارع پرورش ماهیان سردآبی در شرق استان مازندران (رودخانه هراز)	۵۶
فصل ۳: مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها در بروز استرپتوکوکوزیس	
در مزارع پرورش ماهیان سردآبی در غرب استان مازندران (منطقه تنکابن)	۱۰۲
فصل ۴: بحث و نتیجه گیری کلی	۱۴۰
پیشنهادها	۱۴۷
چکیده انگلیسی	۱۴۹

چکیده

استرپتوکوکوزیس یک بیماری عفونی باکتریایی است که در اکثر مراکز تکثیر و پرورش ماهیان سردابی (قزل آلالی رنگین کمان) کشور ما مشاهده شده است. این بیماری دارای این قابلیت است که به شکل همه گیر مزارع ماهیان سردابی ما را در اقلیم های مختلف تهدید نماید و خسارتهای اقتصادی زیادی را به صنعت آبی پروری وارد نماید. در بروز، گسترش و اپیدمی شدن این بیماری عوامل تاثیر گذاری از جمله: درجه حرارت، فصول، سن، وزن، نقل انتقال تخم و بچه ماهی، منابع آب مشترک، «منابع آب (چشمه، چاه و رودخانه) و نقش دارند. به منظور شناسایی و تعیین عوامل موثر در اپیدمی شدن بیماری در مراکز تکثیر و پرورش ماهیان سردابی پس از هماهنگی با اداره کل شیلات استانهای مازندران، فارس و تعاونی ماهیان سردابی و با هماهنگی اداره کل دامپزشکی استانهای مذکور و با توجه به طرحهای آماری استاندارد مزارع تکثیر و پرورش این استانها زیر پوشش پروژه قرار گرفت و در یک برنامه زمانی منظم اقدام به ثبت اطلاعات مربوط به عوامل اپیدمیولوژیک در قالب پرسشنامه و نمونه برداری و ارسال نمونه ها به آزمایشگاه های تخصصی جهت تشخیص شد. کلیه آزمایشات مربوط به جداسازی باکتری استرپتوکوک بر اساس دستورالعملهای مربوطه و کلیه روش های آزمایشگاهی توصیه شده در مورد باکتری استرپتوکوک در جهت تشخیص استفاده شد. عملیات اجرایی پروژه در مزارع منتخب در شرق استان مازندران (محدوده رودخانه هراز) توسط پژوهشکده اکولوژی دریای خزر و با همکاری اداره کل دامپزشکی استان مازندران از تیر ماه سال ۱۳۹۰ تا مرداد ماه سال ۱۳۹۱ با تلاش و همکاری صمیمانه به اتمام رسید. عملیات مشابه از خرداد ماه سال ۱۳۹۰ الی تیر ماه سال ۱۳۹۱ با مجری گری مرکز تحقیقات ماهیان سردابی (تنکابن) و با همکاری اداره کل دامپزشکی استان مازندران به مرحله اجرا درآمد. عملیات اجرایی پروژه در استان فارس بواسطه عدم تامین اعتبار در سال ۱۳۹۰ متوقف گردید که با پیگیری ها و هماهنگی های بعمل آمده اعتبار مورد نظر در مهر ماه سال ۱۳۹۱ تامین و نمونه برداری ها از مزارع منتخب از تاریخ مذکور شروع و در مهر ماه سال ۱۳۹۲ به اتمام رسید. در نگاهی اجمالی به نتایج بدست آمده از اجرای طرح موضوعات ذیل می تواند مورد توجه قرار گیرد:

- ابتلا به بیماری در تمامی دوره های سنی ماهی قزل آلالی رنگین کمان مشاهده شده و میزان ابتلا در ماهیان جوان از شدت بالاتری برخوردار است.
- مشاهده بیماری حتی در مزارع سر چشمه که که ورودی آب از مزارع بالا دست ندارند موید امکان انتقال بیماری از طریق ماهیان انتقالی به مزارع ویا منابع دامی و انسانی آلوده باشد.
- گزارش جداسازی استرپتوکوکوک یوبریس برای اولین بار از ماهیان آلوده در استان مازندران (منطقه هراز)، لزوم تاکید بیشتر بر جابه جایی مسئولانه آبیاری زنده و ایجاد پست های فعال قرنطینه جهت کنترل جابه جایی ها در محدوده مرزهای داخلی را گوشزد می نماید.

- مشاهده علائم بیماری ، بدون امکان جداسازی عوامل باکتریایی بیماری زا ، موثد مصرف بی رویه آنتی بیوتیک ها در مزارع پرورشی است. طبعاً ارائه آموزش هاو تدوین دستورالعمل های اجرایی لازم در این رابطه جهت جلوگیری از ایجاد سویه های مقاوم به آنتی بیوتیک و ایجاد باقیمانده های دارویی در محصول نهایی باید مد نظر باشد.

- بروز بیماری در مناطق تحت مطالعه از برخی از عوامل محیطی از جمله : درجه حرارت ، میزان نیتريت، نیترات و...، تاثیر پذیر بوده و مدیریت عوامل مذکور می تواند در کاهش احتمال بروز بیماری موثر باشد.

- میزان شیوع بیماری و خسارات ناشی از آن در مناطق مورد مطالعه نسبت به سنوات گذشته از کاهش قابل ملاحظه ای برخوردار بوده است. انجام واکسیناسیون در سنوات گذشته ، ارائه خدمات نظارتی و اطلاع رسانی در کنار بومی شدن بیماری از جمله عواملی است که میتواند در روند مذکور موثر بوده باشد.

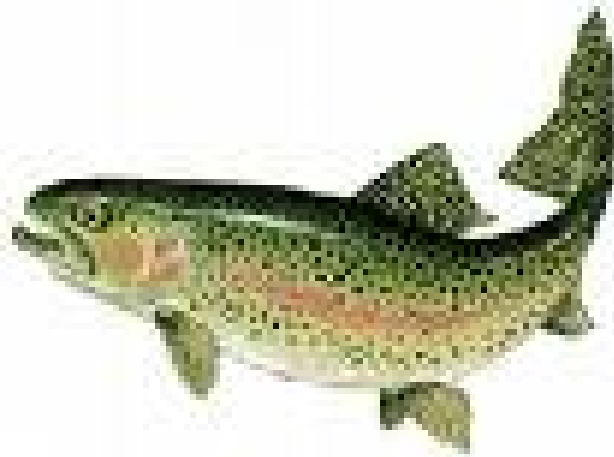
- گزارش بیماری یرسینیوز در برخی از مزارع تحت مطالعه در کنار استرپتوکوکوزیس موید این مطلب است که تقریباً با یک بار مشاهده یرسینیوزیس ، ۲/۱۷ برابر در احتمال وقوع بیماری استرپتوکوکوزیس تغییر ایجاد می شود(استان فارس). این موضوع اهمیت بالایی داشته و باید با دقت بیشتری مورد مطالعه قرار گیرد.

- برقراری پست های قرنطینه درون مرزی ، پایش مستمر بیماری در مناطق و استانهای مهم پرورش دهنده قزل آلای رنگین کمان ، تدوین مقررات و دستورالعمل های اجرایی بهداشتی ، ارائه آموزش ها و اطلاع رسانی هدفمند ، واکسیناسیون و استفاده بهینه از تقویت کننده های سیستم ایمنی از جمله اقداماتی هستند که در کنار مدیریت بهداشتی مناسب و کنترل عوامل خطر ساز محیطی ، خسارات ناشی از این بیماری را به حد اقل خواهند رساند.

نتایج و دستاوردهای حاصل از ارزیابی های انجام شده به تفکیک مناطق عملیاتی در گزارش حاضر آمده است.

۱ - کلیات

جایگاه قزل آلاهی رنگین کمان در صنعت آبی پروری جهان و ایران

شکل ۱: ماهی قزل آلاهی رنگین کمان

۱-۱- ماهی قزل آلاهی رنگین کمان

قزل آلاهی رنگین کمان با نام علمی *Oncorhynchus mykiss*، از خانواده Salmonidae و جنس *Oncorhynchus* است. این ماهی دارای یک نوار پهن به صورت رنگین کمان در هر طرف بدن می باشد. بر روی سر، بدن، پشت، باله چربی و باله دمی این ماهی لکه های تیره رنگ دیده می شوند. این ماهی بومی سواحل غربی شمال آمریکا است و از سال ۱۸۸۰ به سایر نقاط دنیا انتقال یافت. امروزه ماهی قزل آلاهی رنگین کمان به صورت ماهی شماره یک اکثر کارگاه های تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی در بیشتر نقاط جهان درآمده است. از خصوصیات که این ماهی را مورد توجه قرار داده، سازش خوب آن با شرایط پرورش متراکم است از طرف دیگر این ماهی در انتخاب غذا زیاد سخت گیر نیست و به راحتی از غذای دستی مصنوعی استفاده می کند و از سرعت رشد خوبی نیز برخوردار می باشد (وئوقی و مستجیر، ۱۳۷۹). در برابر تغییرات محیطی نظیر تغییر در مقدار O_2 و CO_2 محلول در آب، آلودگی های کم و درجه حرارت، مقاوم و از سرعت رشد مناسبی برخوردار است، در دهان این ماهی بر روی فک ها، سقف و زبان، دندان های تیز و به عقب برگشته ای وجود دارد که تنها برای گرفتن و هدایت طعمه به دستگاه گوارش کاربرد دارند (۹۲، ۵۳، ۲۴، ۵).

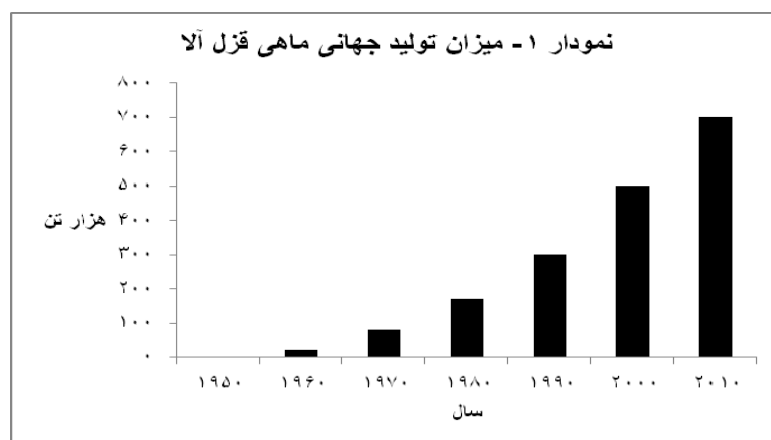
خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب زیستگاه ماهی قزل آلاهی رنگین کمان :

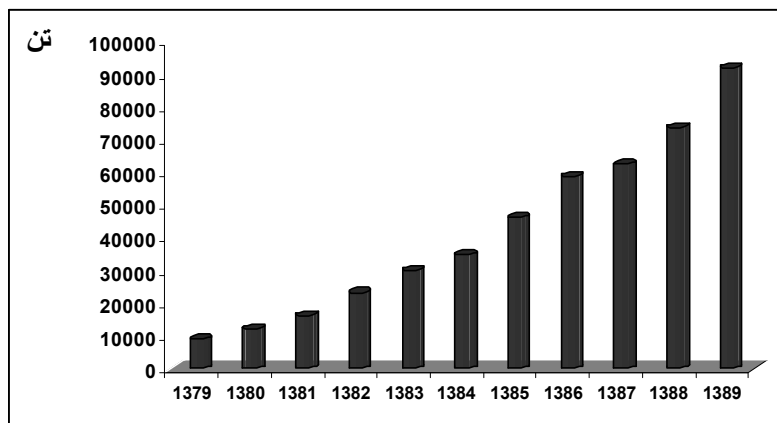
از نظر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب ، برای ماهی قزل آلاهی رنگین کمان ، مناسب ترین درجه حرارت برای پرورش ، دامنه حرارتی ۱۴- ۱۷ و تخم ریزی دامنه حرارتی ۱۴- ۹ درجه سانتی گراد ، حداکثر دمای قابل

تحمل برای ماهی قزل آلا حدود ۲۵ درجه سانتی گراد (Klantz,1993,Hvet,1994)، فرزانهفر، ۱۳۸۴، و عمادی (۱۳۸۶)، حد مطلوب اکسیژن محلول آب در محدوده ۹-۱۱ میلی گرم در لیتر (لاوسون، ۱۳۸۰)، pH مناسب در دامنه ۸-۹/۵ (Robert,2005)، میزان آمونیاک در استخرهای پرورش کمتر از ۰/۱ میلی گرم در لیتر (Robert,2005)، نیتريت کمتر از ۰/۱ میلی گرم در لیتر (لاوسون، ۱۳۸۰)، نترات ۲-۳ میلی گرم در لیتر (Robert,2005)، CO₂ محلول در آب بین ۰-۱۰ میلی گرم در لیتر (Boyd,1982,Slickney, 2005، عمادی، ۱۳۸۶)، قلیائیت تام در حدود ۱۰-۴۰۰ میلی گرم در لیتر، دامنه سختی مناسب ۴۰۰-۱۲۰ میلی گرم در لیتر بر حسب کربنات کلسیم (Slickney, 2005، Robert,2005، فرزانهفر، ۱۳۸۴)، درجه شوری حدود ۳-۶ قسمت در هزار (Slickney, 2005، Pillay,2005، فرزانهفر، ۱۳۸۴)، سرعت جریان آب در کانال ها ۲-۳ سانتیمتر در ثانیه (Slickney, 2005، فرزانهفر، ۱۳۸۴، عمادی، ۱۳۸۶) می باشد.

۲-۱- میزان تولید ماهی قزل آلا در جهان، ایران و فارس

تولید قزل آلا رنگین کمان بطور تصاعدی از دهه ۱۹۵۰ خصوصاً در اروپا و اخیراً در شیلی افزایش داشته است. این مسئله می تواند مربوط به تولید فزاینده این ماهی در آبهای داخلی در کشورهایی مانند فرانسه، ایتالیا، دانمارک، آلمان و اسپانیا، ایالت متحده آمریکا، آلمان، بریتانیا و ایران جهت استفاده در بازارهای محلی و یا پرورش آنها در قفس در نروژ و شیلی برای صادرات باشد. میزان تولید این ماهی در سال ۲۰۱۰ بیش از ۷۰۰ هزار تن بوده است (http://www.fao.org/fishery/culturedspecies/Oncorhynchus_mykiss/en) (نمودار ۱). در صنعت آبرزی پروری ایران نیز این ماهی اهمیت به سزایی داشته و طی چند سال گذشته میزان تولید آن از رشد چشمگیری برخوردار بوده است، بطوریکه آمار بدست آمده از سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۹ نشان داده است که تولید قزل آلا رنگین کمان در کشور از ۴۹۹۴ تن در سال ۱۳۷۷ به ۹۲۰۰۰ تن در سال ۱۳۸۹ رسیده است و این به معنی یک افزایش ۱۸/۵ برابری تولید طی ۱۲ سال گذشته است (آمار شیلات ایران ۱۳۸۹، ذریه زهرا، ۱۳۸۴)

نمودار ۲ - مقایسه میزان تولید قزل آلاي رنگين کمان طی سالهای ۱۳۸۹ - ۱۳۷۷ در کشور

۲- مقدمه

یکی از مهمترین بیماریهای عفونی باکتریایی که بیش از دو دهه موجب بروز خسارات اقتصادی فراوان در صنعت آبرزی پروری شده است، عفونتهای استرپتوکوکوسی است که یکی از بیماریهای اصلی سپتیمی دهنده عمده مراکز تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی در بسیاری از کشورهای دنیا و از جمله در ایران معرفی شده است و تخمین زده شده که این بیماری موجب خسارات اقتصادی شدید و جبران ناپذیر (بیش از ۱۵۰ میلیون دلار در سال) در دنیا می‌گردد (Beack و همکاران ۲۰۰۶، Romalde و همکاران ۲۰۰۸، Garcia, et al., Shoemaker, et al., 2006، ۲۰۰۸، Hoshina و همکاران ۲۰۰۸، Romalde, et al., 2008). این بیماری اولین بار از کشور ژاپن گزارش گردید (Hoshina و همکاران ۱۹۵۸) لیکن بتدریج گزارشات متعددی از بروز آن در کشورهای مختلف مانند: سنگاپور (Foo و همکاران ۱۹۸۵)، آفریقای جنوبی (Bragg و Broere ۱۹۸۶)، استرالیا (Carson و همکاران ۱۹۹۳)، اسپانیا (Toranz و همکاران ۱۹۹۴)، آمریکا (Perera و همکاران ۱۹۹۴)، اسرائیل (Eldar و همکاران ۱۹۹۵)، ایتالیا (Ghittion و همکاران ۱۹۹۵)، فرانسه (Michel و همکاران ۱۹۹۷)، کویت (Evans و همکاران ۲۰۰۲)، کره جنوبی (Beack و همکاران ۲۰۰۶)، برزیل (Filho و همکاران ۲۰۰۹)، ایتالیا (Elder et al 1997)، در بین ماهیان Red Sea bream و کفال در کویت (Evans et al, 2002)، در ماهیان دریایی واقع در خلیج مکزیکو (Plumb et al, 1974)، خلیج چیسایپیک در آمریکا (Baya et al, 1990)، در آزاد ماهی کوهو، مارماهی ژاپنی، ماهی آبو و تیلایپا (Austin and Austin, 1993)، در گربه ماهی (Chang et al 1996)، در ماهی کپور معمولی (Bunch et al, 1997) و در ایران نیز این بیماری در بین مولدین ماهی قزل آلا (رنگین کمان در استان مازندران (قیاسی و همکاران، ۱۳۷۹)، استان فارس، در ماهی قزل آلا (آذری تاکامی، ۱۳۷۶)، ماهی هامور در استان خوزستان (مظلومی، ۱۳۸۲) شناسایی و گزارش گردیده، که نشان دهنده بروز این بیماری در تمام قاره های دنیا است.

۱-۲- عوامل باکتریایی استرپتوکوکوزیس در ماهیان

اصولاً استرپتوکوکوزیس ناشی از حضور عوامل باکتریایی کوکسی شکل گرم مثبت است که آنها را به عنوان جنس استرپتوکوکوس می‌شناسند. لیکن طی دهه گذشته تغییرات زیادی در طبقه بندی عوامل ایجاد کننده این بیماری رخ داده است. با ایجاد روش‌های تشخیصی جدید بر پایه خصوصیات ژنوتیپی، طبقه بندی جدید ایجاد شده و جنسهای انتروکوکوس، لاکتوکوکوس، واگوکوکوس و کارنوباکتریوم به جنس استرپتوکوکوس افزوده شده است (Venderell و همکاران ۲۰۰۶، Romalde و همکاران ۲۰۰۸، (Austin, (Yanong and Floyd, 2002)، (Austin and Austin, 1999) and Austin, 1993). (pasnik et al, 2006).

- *Enterococcus faecalis*
- *Entrococcus faecium*
- *Streptococcu agalactiae*
- *Streptococcus dysgalactia*
- *Streptococcus equi*
- *Streptococcus equisimilis*
- *Streptococcus pyogenes*

- *Streptococcus zooepidermicus*
- *Streptococcus iniae*
- *Lactococcus piscium*
- *Lactococcus garvieae* = *Entrococcus seriolicida*
- *Streptococcus milleri*
- *Streptococcus parauberis*
- *Streptococcus difficilis*
- *Vagococcus salmoninarum*
- *Streptococcus phocae*
- *streptococcus ictaluri*

۲-۲- میزبانهای حساس (ماهیان)

استرپتوکوکوزیس در بسیاری از گونه های ماهیان دریایی (Eldar et al, 1999; Colorni et al, 2000; Romalde et al, 2002) و ماهیان آب شیرین (Yanong and Floyed, 2002) هم در ماهیان پرورشی و هم ماهیان وحشی (Baya et al, 1990; Zlotkin et al., 1998; Colorni et al, 2002) گزارش شده است. اسامی این ماهیان در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: میزبان های حساس (ماهیان) به استرپتوکوکوزیس

منبع	باکتری	نام علمی ماهی	نام ماهی
Evans et al, 2002	<i>Streptococcus agalactia</i>	<i>Liza klunzingeri</i>	Wild mullet
Evans et al, 2002	<i>Streptococcus agalactia</i>	<i>Sparus auratus</i>	Sea bream
Russo et al, 2006	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Epalzeorhynchus bicolor</i>	Red-Tail Black Shark
Russo et al, 2006	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Epalzeorhynchus erythrurus</i>	Rainbow Shark
Zarauela et al, 2005	<i>Vagococcus salmoninarum</i>	<i>Oncorhynchus mykiss</i>	Rainbow trout
Yanong and Floyd, 2002	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Hyphessobrycon sp</i>	ماهیان تترا
Yanong and Floyd, 2002	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Ninbochromis sp</i> <i>Pelvicachromis sp</i>	سیچلیدهای آفریقایی
Bowser et al, 1998	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Oreochromis niloticus</i>	تیلاپیا نیل
Nomoto et al, 2004; Kusuda et al, 1976	<i>Streptococcus dysgalactiae</i>	<i>Seriola quinqueradiata</i>	Yellow tail
Nomoto et al, 2004	<i>Streptococcus dysgalactiae</i>	<i>Seriola dumerili</i>	Amberjack
Shen et al., 2005	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Sciaenops ocellatus</i>	Red drum
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Micropogon undulates</i>	کروکر آتلانتیک
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Pomatomus saltatrix</i>	Blue fish
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Notemigonous chrysoleuca</i>	Golden shiner
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Arius felis</i>	گره ماهی دریایی
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Brevoortia patronus</i>	منهادن
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Lagodon rhomboids</i>	Pin fish
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Dasyatis sp</i>	Stingray
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Morone saxatilis</i>	باس راه راه
Shoemaker et al., 2001	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Morone chrysops x Morone saxatilis</i>	باس راه راه هیبرید
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Leiostomus xanthurus</i>	Spot
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Cynoscion regalis</i>	قزل آلائی دریایی

Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Cynoscion nothus</i>	قزل آلائی نقره ای
Baya et al, 1990	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Mugil cephalus</i>	کفال راه راه
Yuniarti., 2005; George et al, 1999	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Inia geoffrensis</i>	دلفین آب شیرین آمازون
سلطانی، ۱۳۷۵	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Anguilla japonica</i>	مارماهی ژاپنی
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Plecoglossus altivelis</i>	ماهی آبیو
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Oncorhynchus rhodurus</i>	ماهی آزاد آماگو
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Lates calcarifer</i>	Barramundi
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Anisotrenus sp</i>	Black marget
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Arothron hispidus</i>	Puffer fish
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Ocyunus chrysurs</i>	Snapper
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Sparisoma aurofrenatum</i> <i>S. viridae</i>	Parrot fish
ستاری و روستایی، ۱۳۷۷	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Lepomis cyanellus</i>	خورشید ماهی سبز
Sako, 1998	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Trachurus japonicus</i>	جک ماکرل
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Paralichthys olivaceus</i>	ژاپنی کفشک
Russo et al, 2006	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Danio rerio</i>	Zebra danio
Russo et al, 2006	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Danio albolineatus</i>	Pearl danio
Russo et al, 2006	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Botia macracanthus</i>	دلکک ماهی
Russo et al, 2006	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Barbus conchoniis</i>	Rosy barb
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Cromileptes altivelis</i>	Brramundi cod
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Epinephalis tauvina</i>	Gold spot cod
Agnew and Barnes, 2007	<i>Streptococcus iniae</i>	<i>Siganus sp</i>	Rabbit fish
Agnew and Barnes, 2007 Eldar and Ghittino, 1999 Zarauela et al, 2005	<i>Streptococcus sp.</i>	<i>Oncorhynchus mykiss</i>	قزل آلائی رنگین کمان

۲-۳-۲- ویژگی های عامل بیماریزا

۱-۲-۳-۲- واگوکوکوس (Vagococcus)

باکتریهای گرم مثبت کروی، تخم مرغی و یا میله ای کوتاه هستند که به صورت منفرد، جفت و یا زنجیره های کوتاه دیده می شوند (MacFaddin., 2000). ابعاد آنها $2/0 - 0/5 \times 1/2 - 0/5$ میکرو متر بوده، بدون تشکیل اسپوراند، از برخی از قندها تولید اسید می نمایند، کاهنده نیترات نیستند و حرارت بهینه برای آنها ۲۵ - ۳۵ درجه سانتی گراد است. تحرک در آنها متغیر و معمولاً مثبت است. برخی گونه ها در لانسفیلد گروه N هستند (MacFaddin., 2000).

۲-۲-۳-۲- انتروکوکوس (Enterococcus)

باکتری های گرم مثبت کروی شکل که در محیط مایع به صورت جفت، زنجیره کوتاه و یا به صورت منفرد با ابعاد $2/5 - 0/6 \times 0/6 - 2/0$ میکرومتر دیده می شوند (Holt et al., 1994). بدون تشکیل اسپور بوده و کاتالاز منفی اند (MacFaddin., 2000). گاه دارای حرکت به وسیله تاژکهای کم هستند، بدون کپسولهای واضح و

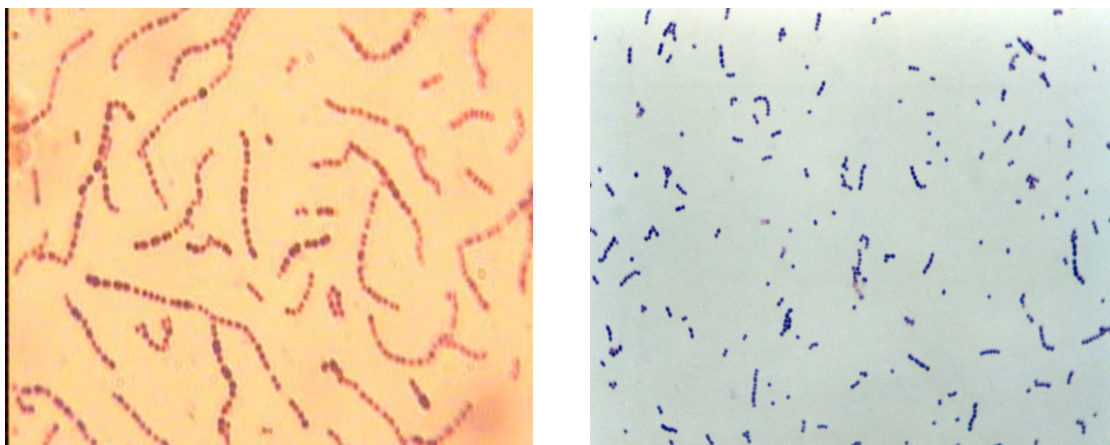
آشکاراند، معمولاً در دمای ۱۰ تا ۴۵ درجه سانتی گراد (دمای بهینه ۳۷ درجه سانتی گراد)، pH=9/6، NaCl= 6/5 ppt و صفرای 40% رشد می کنند (Holt et al., 1994). معمولاً لانسفیلد گروه D هستند (MacFaddin, 2000) مقدار زیادی از قندها را تخمیر کرده و به ندرت تولید نیترا می کنند (Holt et al., 1994).

۳-۳-۲- لاکتوکوکوس (Lactococcus)

باکتریهای گرم مثبت کروی تا تخم مرغی شکل به ابعاد $1/5 - 0/5 \times 1/2$ میکرومتر بوده که در محیط مایع به صورت جفت و یا زنجیره کوتاه دیده می شوند. بدون حرکت و بدون کپسولاند، یک تعدادی از قندها را تخمیر می کنند. اکسیداز و کاتالاز منفی هستند. بهترین درجه حرارت ۳۰ درجه سانتی گراد است. در ۱۰ درجه سانتی گراد رشد می کنند اما در ۴۵ درجه سانتی گراد رشد نمی کنند (Holt et al., 1994).

۴-۳-۲- استرپتوکوکوس (Streptococcus)

باکتریهای کروی یا تخم مرغی شکل گرم مثبت که به صورت جفت یا زنجیره ای دیده می شوند (MacFaddin, 2000). قطر آنها ۰/۵ تا ۲ میکرومتر بوده، بدون تحرک، فاقد اسپور، اکسیداز و کاتالاز منفی، بی هوازی اختیاری، شیمیوارگانوتروف و نیازمند به محیط غذایی غنی جهت رشد و گاه با ۵٪ CO₂ هستند. متابولیسم تخمیر کننده دارند و تولید لاکتوز می کنند، اما گاز SH₂ تولید نمی کنند. معمولاً به گلبولهای قرمز حمله می کنند و دارای همولیزهای نوع α و β و بدون همولیز نیز می باشند. در دمای ۲۵ - ۴۵ درجه سانتی گراد رشد کرده اما حرارت بهینه برای آنها ۳۷ درجه سانتی گراد است (Holt et al., 1994). از لحاظ O/F glucose ، F ، (Fermentative) هستند و از لحاظ تبدیل و کاهش نیترا، منفی هستند (MacFaddin, 2000).

شکل ۲: باکتری کروی و تخم مرغی شکل استرپتوکوکوس

این ارگانسیم ها غیراسیدفست اند و درصد سیتوزین + گوانین در DNA آنها برابر ۴۶-۳۴ مول می باشد (سلطانی، ۱۳۸۰).

برخی گونه های استرپتوکوک دارای آنتی ژنهای پلی ساکاریدی ویژه ای اند که به گروه های مشخص (گروه-های لانسفیلد ۱) اختصاص پیدا می کنند و بر اساس حضور این گروه های آنتی ژنی مخصوص به گروه های A, B, C, D, E, F, G, H, K, L, M, N) طبقه بندی می شوند. که گروه های B و D لانسفیلد در ماهی های بیمار گزارش شده است. گروه استرپتوکوکسی D، کلنی هایی شبیه استافیلوکوکسی تولید می کنند (Austin and Austin, 1993).

یکی از مهمترین خصوصیات باکتری استرپتوکوک تجزیه گلبولهای قرمز خون (Hemolytic) است، که بر اساس آن به سویه های مختلف α - hemolytic ، β - hemolytic و یا غیر همولیز تقسیم می گردند، که یکی از عوامل یکسان نبودن بیماریزایی آنهاست. اگر چه برخی مانند *Streptococcus agalactiae* می توانند هم سویه α - hemolytic و هم β - hemolytic را داشته باشند (Austin and Austin, 1993).

گونه های زیادی از استرپتوکوکوس می تواند در ماهی بیمارزا باشند، اما اطلاعات کافی برای تعیین اینکه کدام گونه از استرپتوکوکوس بیماریزایی بیشتری دارد وجود ندارد (Yanong and Floyd, 2002). در زمان های مختلف، بیماریزایی استرپتوکوهای ماهی می تواند متفاوت باشد پس می توان فرض کرد که بیماری استرپتوکوکوزیس سندرمی است که بیش از یک گونه باکتری عامل آن است. البته تفاوت های جغرافیایی نیز در آن موثرند که در نقاط مختلف جهان گونه های متفاوتی عامل ایجاد بیماری اند (Eldar et al., 1999).

۴-۲- علائم کلینیکی و آسیب شناسی ناشی از استرپتوکوکوزیس

ماهیان مبتلا ممکن است یک یا بیشتر از یک علامت را نشان دهند، با توجه به گونه ماهی این علائم شامل: شنای نامنظم (چرخشی یا ماریچی)، از دست دادن تعادل، بیحالی، تیرگی پوست، بیرون زدگی یک یا دو طرفه چشم، کدورت قرنیه، خونریزی داخل یا اطراف چشم ها، صفحه آبششی، پایه باله های شکمی و مخرجی، بالای سر و یا جاهای دیگر بدن، آب آوردگی شکم و زخم در پوست، اتساع محوطه بطنی، بزرگی و پر خونی طحال، رنگ پریدگی و بزرگ شدن کبد، پر خونی کلیه و در مواردی بروز خونریزی در سطح کبد و قلب مشاهده می شود. علاوه بر اینها زخم های خونریزی دهنده نیز در سطح بدن ممکن است مشاهده شود (Floyd و Yanong ۲۰۰۲، Salvador و همکاران ۲۰۰۵). در برخی موارد ممکن است که ماهی قبل از مرگ علائم آشکاری را نشان ندهد.

شکل ۳: تلفات و علائم مختلف مشاهده شده در ماهیان مبتلا به استرپتوکوکوزیس

تغییرات عمده آسیب شناسی باکتری استرپتوکوک در ماهی شامل پانوفتالمی و مننژیت می باشد. در دیگر اندامها تغییرات آسیب شناسی ناچیز می باشد (Eldar and Ghittino, 1999).

۵-۲- تلفات و خسارتهای اقتصادی ناشی از استرپتوکوکوزیس

عفونتهای استرپتوکوک می تواند سبب مرگ و میر بالایی (بیش از ۵۰٪) طی یک دوره ۳ تا ۷ روزه (Yanong and Floyd., 2002) و گاه حتی بیش از ۷۵٪ می شود (Eldar et al., 1997 و Bromage et al., 1999). خسارت اقتصادی حاصله از تنها گونه *Streptococcus iniae* در آبرزی پروری بیش از ۱۰۰ میلیون دلار در سال تخمین زده شده است (Xu et al., 2007). گزارش بیماری از ایالات متحده آمریکا توسط plumb و همکاران در سال ۱۹۷۲ با تلفات بیش از ۵۰٪ در سواحل فلوریدا و خلیج مکزیکو صورت گرفت. پس از آن بیماری بصورت انفرادی یا همه گیری از ماهیان آب شیرین و دریایی در بسیاری مناطق از جمله آفریقای جنوبی، استرالیا، سنگاپور، انگلیس و نروژ، چین، ترکیه، اسپانیا، ایتالیا و کره اتفاق افتاده است (Deok-Chan Lee, et al., 2001). در ژاپن از سال ۱۹۷۴ به بعد موجب بروز خسارات فراوان اقتصادی بر صنعت گیش دم زرد (*Seriola quinqueradita*) پرورشی شده است. باکتری استرپتوکوکوس دارای قدرت تهاجمی بوده و در یک مطالعه آزمایشگاهی، ماهیان

زینتی دانیوس راه راه را با غلظت زیادی از باکتری در آب وارد نموده و باعث مرگ ۱۰۰٪ ماهیان در عرض ۲ تا ۴ روز گردیدند.

در سالهای گذشته این بیماری در اغلب استانهای کشور (لرستان، مازندران، فارس، چهار محال و بختیاری، کرمانشاه، کهگیلویه و بویر احمد و گیلان) در ماهیان سردآبی پرورشی یک بیماری غالب بوده است و یکی از مشکلات جدی که منجر به خسارتهای سنگین اقتصادی در صنعت آبی پروری می‌شد، این بیماری بود (Akhlaghi and Keshavarzi 2002,; Soltani et al., 2005, 2008; Saeedi et al., 2009; Pourgholam et al., 2010). به جهت اهمیت بیماری استرپتوکوکوزیس در صنعت آبی پروری ماهیان سردآبی و خسارتهای اقتصادی ناشی از آن و گاه بسته شدن مزرعه به جهت انجام مقررات بهداشتی (قرنطینه) به وسیله واحدهای بهداشتی و نظارتی (سازمان دامپزشکی کشور) و گسترش و بروز آن در همه اقلیمهای سطح کشور، با شدت و حدت های مختلف ما را بر آن داشت تا در قالب یک طرح ملی (استانهای فارس، مرکزی، غرب و شرق استانهای مازندران) یک تصویری از عوامل تأثیرگذار بر بروز این بیماری داشته باشیم و با کنترل این عوامل بتوانیم نسبت به پیشگیری آن و با حداقل خسارت بر نامه ریزی داشته باشیم.

۶-۲- تاریخچه استرپتوکوکوزیس در ایران

وجود بیماری استرپتوکوکوزیس در ایران برای اولین بار با عاملیت باکتری *S. fecium* از یکی از مراکز تکثیر و پرورش قزل آلای رنگین کمان منطقه هراز در استان مازندران گزارش گردید (قیاسی و همکاران ۱۳۷۹) و بعد از آن بیماری با عاملیت *S. iniae* در استان فارس گزارش شد (اخلاقی و کشاورزی ۱۳۸۱) و بتدریج نه تنها بروز بیماری بلکه شیوع و تنوع عوامل ایجاد کننده آن نیز افزایش یافت. قلی پور کنعانی و همکاران (۱۳۸۶)، بروز استرپتوکوکوزیس را با جداسازی باکتری *S. fecium* از استان خراسان گزارش کرده است. در مطالعه دیگری در استان مازندران جداسازی *S. fecium* گزارش شده است (قیاسی و زاهدی ۱۳۸۶). سلطانی و نیکبخت بروجنی (۱۳۸۶) طی یک مطالعه اپیدمیولوژیکی دو ساله نشان دادند که استرپتوکوکوس اینیایی و لاکتوکوکوس گارویه دو باکتری بسیار مهم در برخی از مزارع پرورش قزل آلای رنگین کمان استانهای مطرح در تولید این ماهی در ایران هستند. موسوی (۱۳۸۶) طی یک بررسی یک ساله از ۱۲ مزرعه تکثیر و پرورش ماهی قزل آلای رنگین کمان در استان مازندران مبادرت به شناسایی باکترهای گرم مثبت بیماریزا پرداخت. در این بررسی پس از انجام آزمایشات بیوشیمیایی باکتریهای *S. milleri*، *S. agalactiae*، *S. iniae*، *Enterococcus fecalis* شناسایی شدند. در مطالعه‌ای دو ساله بر روی عوامل رایج استرپتوکوکوزیس و لاکتوکوکوزیس در استان فارس از ۴ مزرعه ۶۰۰ عدد ماهی واجد علائم بالینی نمونه برداری و از کلیه، مغز و کبد آنها کشت تهیه گردید. در مجموع ۴۸۰ پرگنه بدست آمد که از این تعداد ۳۹۰ نمونه *S. iniae* و ۹۰ نمونه *L. garvieae* شناسایی شدند (Soltani & Tarahomi ۲۰۰۹). در بررسی تعداد دیگری در استان اصفهان ۷۲ عدد ماهی با وزن ۲۰۰ - ۱۵۰ گرم واجد علائم بالینی از

۶ مزرعه پرورش قزل آلاي رنگين کمان نمونه برداري و در آزمايشگاه از کليه و کبد آنها کشت ميكروبي انجام دادند. از تمام نمونه هاي فوق باکتری استرپتوکوکوس جدا سازي شد (Mohammadi Arani و Moghadas ۲۰۰۹). در بررسي علل تلفات ايجاد شده در سه مزرعه پرورش قزل آلاي رنگين کمان با علايم باليني مشکوک به استرپتوکوکوزيس در منطقه سندگان استان چهار محال و بختياري پس از کشت و خالص سازي باکتری با استفاده از روش PCR و دو پرايمر₁ pLG₁ و pLG₂ مشخص شد باکتری عامل بيماري *L. garvieae* بوده است (Fadaeifard و همکاران ۲۰۰۹). در بررسي ديگري بروز بيماري و تلفات در قزل آلاي رنگين کمان پرورشي ناشي از باکتری استرپتوکوکوس از استان همدان گزارش شده است (Habibipour و Bayat ۲۰۰۹). هوشمند و حقيقي (۱۳۸۸) در بررسي علل تلفات يک مزرعه پرورش قزل آلاي رنگين کمان در غرب استان گيلان توانستند باکتری *S. disgalactae* را جداسازي و شناسايي نمايند. در تحقيق ديگري وضعيت بيماري استرپتوکوکوزيس در استان کرمانشاه مورد بررسي قرار گرفت که طی آن از ۱۰۲ مزرعه پرورش ماهيان قزل آلاي رنگين کمان ۲۲ مزرعه واجد ماهياني بودند که علائم بيماري را داشته و در بررسي هاي باکتری شناسي وجود باکتری استرپتوکوکوس اثبات شد (Shahbazian و همکاران ۲۰۱۰).

Heydarynezhad و همکاران (۲۰۱۰) در يک ارزيابي در بر پايه تکنیک هاي PCR و هيستوپاتولوژی به شناسايي عامل بروز استرپتوکوکوزيس در شهر ايلام پرداختند. در اين بررسي بر پايه متد مولکولي باکتری بيماريزا در سه مزرعه پرورش قزل آلاي رنگين کمان در اين شهرستان *L. garvieae* شناسايي شد. در يک مطالعه اپيدميولوژی استرپتوکوکوزيس / لاکتوکوکوزيس در مراکز تکثير و پرورش قزل آلا در ايران تعداد ۱۰۸ نمونه کوکسي گرم مثبت از ماهيان بيمار قزل آلاي رنگين کمان ۷ استان کشور طی سالهاي ۲۰۰۹ - ۲۰۰۸ جمع آوري گرديد. در بررسي اوليه از تستهاي تفريقي و بيوشيميائي ۴۹ نمونه (*S. iniae* (%۴۵/۳۷) و ۳۷ نمونه (*L. garvieae* (%۳۵/۲) و ۲۲ نمونه نيز استرپتوکوکوس با گونه نامشخص شناسايي گرديد. ليکن در بررسي با روش PCR برای يافتن باند اختصاصي ۵۰۰bp ، ۶۴ نمونه (*S. iniae* (%۵۹/۲) و ۴۴ نمونه (*L. garvieae* (%۴۰/۸) شناسايي شدند (Haghighi و Khiabania و همکاران ۲۰۱۰).

فصل ۱:

مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها

در بروز استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش

ماهیان سردآبی در استان فارس

عنوان	« فهرست مندرجات »	صفحه
چکیده		۱۶
۱-۱- مقدمه		۱۷
۱-۲- مواد و روش کار		۱۸
۱-۲-۱- روش تجزیه تحلیل داده ها		۱۸
۱-۳- نتایج		۲۳
۱-۴- بحث		۳۸
پیشنهادها		۴۲
منابع		۴۳
پیوست		۵۰

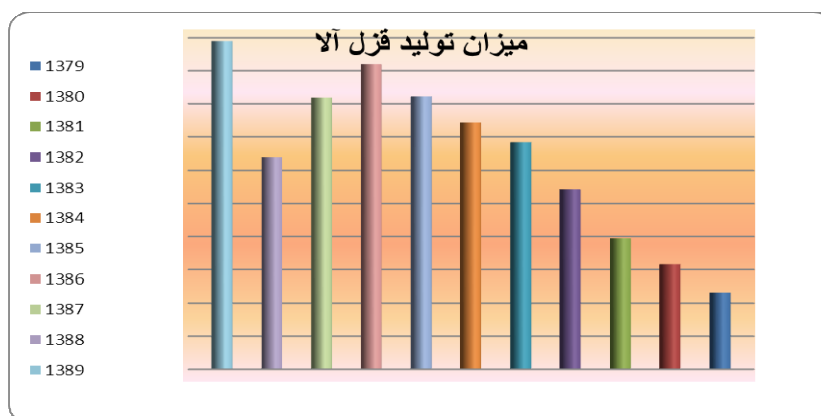
چکیده

استرپتوکوکوزیس (Streptococcosis) یکی از بیماری‌های عفونی باکتریایی است که در صنعت آبی‌پروری ماهیان سردآبی، عامل مرگ و میر و خسارتهای اقتصادی جبران‌ناپذیر می‌باشد. در سال‌های اخیر این بیماری در تعدادی از مزارع ماهیان سردآبی استان‌های کشور گسترش پیدا کرده و گزارش گردیده است. استان فارس به تولید سالانه حدود ۷۰۰۰ تن ماهیان سردآبی در کشور مبادرت ورزیده و به علت گزارش بیماری استرپتوکوکوز در سال ۱۳۸۱ و اقدامات انجام شده طی ده سال و خسارات وارده در استان ارمحل این بیماری به تولید ماهی قزل‌آلا، ارزیابی عوامل خطر در بروز استرپتوکوکوزیس در این استان در دستور کار قرار گرفت. در این مطالعه از ۵۸۶ قطعه ماهی پروراری بیمار (واجد علائم بالینی) مورد بررسی، ۲۳۰ مورد (۳۹/۲۴ درصد) باکتری استرپتوکوک و ۱۵۶ مورد (۲۶/۶۲ درصد) باکتریهای گرم منفی جدا گردیدند. از ۷۵۴ قطعه ماهی پروراری و بچه ماهی سالم (فاقد علائم بالینی) ۱۰ مورد (۱/۳۲ درصد) به باکتری استرپتوکوک و ۶۰ مورد (۷/۹۵ درصد) به باکتریهای گرم منفی (یرسینیا راکری، پسودوموناس و انتروباکتریاسه) آلوده بودند. باکتری استرپتوکوک جداسازی شده بر اساس تست‌های بیوشیمیایی و آزمایشات مولکولی لاکتوکوکوس گارویه (*Lactococcus garvieae*) و استرپتوکوکوس اینیائی (*Streptococcus iniae*) و استرپتوکوکوس (*Streptococcus sp*) شناسایی گردید و برخی پارامتریهای فیزیوشیمیایی و تعداد باکتریهای هوازی آب مزارع منتخب اندازه‌گیری و تاثیر تغییرات آنان با روش رگرسیون لجستیک بر بروز بیماری مورد ارزیابی قرار گرفت. لغات کلیدی: استرپتوکوکوزیس - استان فارس - عوامل خطر - قزل‌آلای رنگین کمان

دنیای امروز با سه چالش عمده یعنی فقدان آب شیرین در جهان، کمبود غذا و تخریب محیط زیست مواجه است. روزانه هزاران نفر به واسطه کمبود مواد غذایی می میرند و نرخ مرگ و میر ناشی از کمبود غذا با افزایش جمعیت شدت می یابد. برای مقابله با این چالش بزرگ، بشر می بایست شیوه های جدیدی را بکار گیرد تا میزان تولید مواد غذایی را افزایش دهد. دریاها در حدود ۷۵٪ سطح کره زمین را اشغال نموده اند و براساس گزارش سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (FAO) صید از دریاها به حدی رسیده که با شیوه های کنونی نمی توان تولید بیشتری را انتظار داشت.

استحصال آبزیان (ماهی، سخت پوستان، نرم تنان) از طریق صید از دریاها و آبرزی پروری انجام می شود. بر اساس آمار FAO آبرزی پروری جهان در سال ۲۰۱۰ نشان می دهد که تولید جهانی ماهی از طریق آبرزی پروری بین سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸ بیش از ۶۰ درصد رشد کرده و از ۳۲/۴ میلیون تن به ۵۲/۵ میلیون تن رسیده است. در این گزارش پیش بینی شده است در سال ۲۰۱۲ بیش از ۵۰ درصد مصرف ماهی جهان از طریق آبرزی پروری تامین شود. با توجه به رکود صنعت ماهیگیری و افزایش جمعیت، آبرزی پروری به عنوان صنعتی که بیشترین پتانسیل را برای تولید ماهی و پاسخ به تقاضای در حال رشد غذای دریایی با کیفیت و سالم دارد، شناخته می شود و به طور آشکاری در بسیاری از نقاط جهان به کاهش فقر و بهبود امنیت غذایی کمک کرده است.

استان فارس با مساحت ۱۲۳۰۰۰ کیلو متر مربع ۷/۵ درصد مساحت کل کشور را تشکیل می دهد و با ۳۰ شهرستان حدود ۴/۴ میلیون نفر، ۶/۳ درصد جمعیت کشور را دارد. استان فارس دارای ۱۵۰۰۰۰ هکتار منابع آبی شور و لب شور شامل: دریاچه های بختگان، طشک، مهارلو، هیرم و همچنین ۲۳۰۰۰ هکتار منابع آبی شیرین شامل دریاچه های کافت، پریشان، سد درودزن، هیرم و تالاب ارژن و... بوده و عموماً جزء مناطق نیمه خشک محسوب می گردد و حجم نزولات جوی بالغ بر ۴۰ میلیارد متر مکعب است همچنین علاوه بر منابع آبی فوق استان دارای رودخانه ها و منابع آبی زیر زمینی با حجم تخلیه سالانه ۷/۵ میلیارد متر مکعب بوده که در مجموع زمینه مساعدی در امر آبرزی پروری با توان تولید بالایی را ایجاد میکند.

نمودار تولید ماهی قزل آلا استان فارس طی سال های ۸۹-۱۳۷۹ (تن)

۲-۱- مواد و روش کار

ایستگاه‌های منتخب (مزارع پرورش ماهی قزل‌آلای رنگین کمان)

استان فارس در سال ۹۱ دارای تعداد ۷۵ مزرعه فعال ماهیان سردآبی می باشد که در این بررسی ۱۲ مزرعه انتخاب شد، که مختصات جغرافیایی آنها به ترتیب از بالا به پایین در جدول ۲ و تصاویر ماهواره‌ای مزارع (شکل‌های الف ۱ تا ۱۰) به پیوست آمده است.

جدول ۲: نام مزارع منتخب و مختصات جغرافیایی آن‌ها

نام مزرعه	تنگ تیزاب	پهن	قنونی ۲۲	رودشیر	فی سایه	سراب بیضا	ملوسجان	مارون	آسپاس	نوری	بهشت گمشده	فارس قزل	شایانی
ارتفاع از سطح دریا (متر)	۲۱۱۸	۲۳۲۲	۲۳۲۲	۲۱۳۲	۱۷۰۵	۱۷۰۵	۱۶۷۸	۲۰۷۸	۲۱۵۹	۲۳۵	۱۸۱۹	۱۷۹۹	۲۱۸۵
طول جغرافیایی	۵۱.۷۹۲۴	۵۲.۰۶۶۷	۵۲.۰۶۶۷	۵۱.۹۱۰۴	۵۲.۳۵۷۰۵۹	۵۲.۳۵۷۰۵۹	۵۲.۳۶۷۰۱۵	۵۲.۳۸۷۰۹۱	۵۲.۳۷۷۰۶۲	۵۲.۶۶۶۰۷۱	۵۲.۴۶۶۰۴۶	۵۲.۱۷۷۰۴۹	۵۱.۸۷۵۰۹۹
عرض جغرافیایی	۳۰.۳۷۰۳	۳۰.۲۶۴۵	۳۰.۲۶۴۵	۳۰.۲۱۰۵	۲۹.۹۶۲۰۳۳	۲۹.۹۶۲۰۳۳	۲۹.۸۷۳۰۳۲	۲۹.۶۶۷۰۸۴	۳۰.۴۶۷۰۴۴	۳۰.۶۵۷۰۴۱	۳۰.۲۰۲۰۲۰۹	۲۹.۵۴۷۰۱۳	۳۰.۱۹۹۰۱۱
شماره مزارع	۱	۲	۲	۳	۴	۴	۵	۶	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲

۲-۱-۱- نمونه برداری

نمونه برداری از ماهی

نمونه برداری از ماهیان پیش‌پروراری و پروراری با دامنه وزنی (۳۰۰-۵۰ گرم) به تعداد ۱۳۱۰ قطعه و بچه ماهیان با دامنه وزنی (۵۰-۱۰ گرم) به تعداد ۳۰ قطعه، جمعاً به تعداد ۱۳۴۰ قطعه که شامل ماهیان بیمار (همراه با علائم) و ماهیان به ظاهر سالم (بدون علائم) از ۱۲ مزرعه پرورش ماهی سردآبی منتخب، به شکل ماهیانه (مدت ۱۲ ماه) و هر ماه ۱۲۰ عدد ماهی (هر مزرعه ۱۰ عدد) به شکل زنده و تصادفی جمع‌آوری شد و مورد بررسیهای آزمایشگاهی (کشت باکتریایی) قرار گرفت.

انجام کشت و تشخیص اولیه باکتری

پس از جمع‌آوری نمونه‌ها به شکل زنده، ماهیان از نظر علائم ظاهری مورد بررسی قرار گرفتند و در شرایط استریل کالبدگشایی و پس از شکافتن محوطه بطنی، علائم داخلی ثبت شدند و سپس با استفاده از آنس استریل از بافت‌های کبد و کلیه در محیط تریپتوکیز سوی آگار (TSA) کشت خطی، جهت جداسازی باکتری انجام

گردید (Austin و Austin، ۱۹۹۹) و پلیت های کشت داده شده به مدت ۲۴ الی ۷۲ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد در گرمخانه کالبره شده، قرار گرفتند و پس از مشاهده رشد پرگنه‌های باکتری استرپتوکوک در محیط کشت، تشخیص اولیه و افتراقی آن از باکتری استافیلوکوکوس با استفاده از رنگ آمیزی به روش گرم و دیدن کوکسی های گرم مثبت و سپس تست کاتالاز (آزمایش افتراقی باکتری استرپتوکوک از استافیلوکوک) انجام گردید.

پس از جمع آوری نمونه ها به شکل زنده، ماهیان از نظر علائم ظاهری مورد بررسی قرار گرفتند و در شرایط استریل کالبدگشایی و پس از شکافتن محوطه بطنی، علائم داخلی ثبت شدند و سپس با استفاده از آنس استریل از بافت کلیه در محیط بلاد آگار (BA) کشت خطی، جهت جداسازی باکتری انجام گردید (Austin و Austin، ۱۹۹۹) و پلیت های کشت داده شده به مدت ۲۴ الی ۷۲ ساعت در دمای ۲۲ درجه سانتیگراد در گرمخانه کالبره شده، قرار گرفتند و پس از مشاهده رشد پرگنه‌های باکتری استرپتوکوک در محیط کشت، تشخیص اولیه و افتراقی آن از باکتری استافیلوکوکوس با استفاده از رنگ آمیزی به روش گرم و دیدن کوکسی های گرم مثبت و سپس تست کاتالاز (آزمایش افتراقی باکتری استرپتوکوک از استافیلوکوک) انجام گردید. جهت تشخیص افتراقی استرپتوکوکهای جداسازی شده از روش MacFaddin, J.F. 2000 استفاده شد.

مشخصات بیوشیمیایی گونه های مختلف استرپتوکوک های جداسازی شده

	St. faecium	St. uberis	St. agalactiae	St. dysgalactiae	St. iniae
Gram - staining	+	+	+	+	+
Catalase production	-	-	-	-	-
haemolysis	α	-	-	+	+
Swarming	v	-	-	-	-
Production of ornithine decarboxylase	-	-	-	-	-
Production of lysine decarboxylase			-		
Production of arginine dihydrolase			-		
Motility test	+	+	+	+	+
Nitrate reduction			-		-
Indole production	-		-		
Citrate utilization	-		-		
Urease production	-			-	
Methyl red			+		-
Vogesproskauer reaction	+	+	+	-	-
Aesculin hydrolases	+	+	-	v	+
Degradation of gelatin	-		-		-
Onpg production	+	-	-		-
Oxidative-fermentative test	F	F	F	F	F
Acid production from arabinose	+	-	-	-	-
Acid production from glucose	+	+	+	+	+
Acid production from inositol	-	-	-		-

ادامه جدول :

	St. faecium	St. uberis	St. agalactiae	St. dysgalactiae	St. iniae
Acid production from maltose	+	+	+		+
Acid production from manitol	+	+	-	-	+
Acid production from mannose	+	+	+		+
Acid production from salicin	+	+	-	v	+
Acid production from sorbitol	-	+	-	-	-
Acid production from trehalose	+	+	+	+	+
Acid production from xylose	-	-	-		-
Growth at macconkey			-		
Temperature	10 ^{oC} -50 ^{oC}	10 ^{oC} -37 ^{oC}	25 ^{oC} -37 ^{oC}	25 ^{oC} -37 ^{oC}	10 ^{oC} -37 ^{oC}
Growth on NaCl	0-%6.5	0-%6.5	0-%3	0-%4	2-%4
Hipporatesudium	+	+	+	-	-

۲-۲-۱- انجام آزمایشات مولکولی

استخراج DNA

استخراج DNA با استفاده از کیت Roche با درجه خلوص بالا با شماره ۱۱۷۹۶۸۲۸۰۰۱ انجام گردید. بدین ترتیب که از کلونی های مشکوک به استرپتوکوک به استرپتوکوک به اندازه یک لوپ کامل به درون میکروتیوب حاوی ۲۰۰ میکرولیتر PBS ریخته شد که پس از هضم با کتریها توسط لیزوزیم و روش (SOP) کیت Roche استخراج DNA تکمیل گردید.

مرحله PCR

Master mix تهیه شده به همراه ۵ میکرولیتر از DNA استخراج شده به میکروتیوب اضافه گردیده و سپس پرایمرهای مربوط به استرپتوکوک گارویه و استرپتوکوک اینیائی به میکروتیوبهای مذکور اضافه شد و به چاهکهای دستگاه ترمال سایکلر منتقل گردید. برنامه حرارتی شامل مرحله پیش حرارتی با دمای ۹۴ درجه سانتیگراد به مدت ۳ دقیقه و ۳۵ سیکل حرارتی شامل مرحله واسرشته شدن Denaturation با دمای ۹۴ درجه سانتیگراد به مدت ۱ دقیقه و مرحله الحاق Annealing با دمای ۵۶ درجه سانتیگراد به مدت ۱ دقیقه و مرحله بسط Extension با دمای ۷۲ درجه سانتیگراد به مدت ۱ دقیقه در نظر گرفته شد. در نهایت محصول PCR بر روی ژل اکریل امید الکتروفورز برده شد که پس از نیم ساعت در زیر نور UV باندهای مورد نظر بررسی گردید و بوسیله دوربین از ژل عکس تهیه شده و در کامپیوتر ثبت گردید.

۳-۲-۱- نمونه برداری از آب

آزمایشات فیزیکی و شیمیایی آب

قبل از نمونه برداری از آب با استفاده از دستگاه دیجیتال آنالیز آب، درجه حرارت، پ هاش و میزان اکسیژن محلول آب ورودی مزارع منتخب، اندازه گیری و ثبت می شد. ماهیانه در طی ۱۲ ماه از آب ورودی هر مزرعه یک نمونه آب در ظرف پلاستیکی به حجم ۲۵۰ سی سی اخذ و پس از ثبت اطلاعات اولیه (تاریخ، نام مزرعه و درجه حرارت)، در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل می گردید و پارامترهایی مثل نیتريت به روش برن شنایدر و رابینسون با اضافه نمودن محلول های سولفانیل آمید و N- (۱- فنیل) اتیلن دی آمین دی هیدروکلراید، یون نیتريت موجود ایجاد کمپلکس رنگی نمود که میزان جذب آن در طول موج ۵۴۳ نانومتر اندازه گیری شد. نیترات به روش ستون کاهشی کادمیوم اندازه گیری شد (آرسترونگو-ریچادمو، ۱۹۶۸). ابتدا با عبور نمونه از ستون کاهشی کادمیوم، یون نیترات به نیتريت تبدیل گردید و سپس طبق روش اندازه گیری یون نیتريت، انجام و در انتها میزان بدست آمده از غلظت NO₂ اولیه کم شد. مقدار اسیدیته آب، به کمک pH متر پرتابل با الکتروود حساس مدل 320-WTW تعیین گردید، آمونیوم به روش فنات اندازه گیری شد (سیرژی_ سولورزانو، ۱۹۶۹). یون NH₄⁺ موجود در نمونه مورد نظر با اضافه نمودن محلول های فنل و هیپو کلریت کلسیم ایجاد کمپلکس پایداري به رنگ آبی می نماید که جذب آن در طول موج ۶۳۰nm قرائت گردید. کدورت (کل مواد جامد محلول (TDS) به روش دستگاهی مدل HACH اندازه گیری شد و اکسیژن محلول به روش وینکلر اندازه گیری گردید. نمونه مورد نظر در محل و در داخل شیشه های وینکلر جمع آوری گردیده و با افزودن محلول های یدور قلیایی و کلرور منگان تثبیت شدند. سپس با انحلال رسوب حاصل توسط اسید سولفوریک محلول توسط نمک دی سدیک EDTA در مجاورت چسب نشاسته تیر و اندازه گیری شد و دمای آب با استفاده از ترمومتر جیوه ای بر حسب سانتی گراد اندازه گیری شد.

شمارش کلی باکتریهای داخل آب

نمونه برداری از آب ورودی هر مزرعه با استفاده از ظروف پلاستیکی استریل درب دار با حجم ۷۰ میلی لیتر صورت گرفت. نمونه ها در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل گردیدند. بعد از تهیه رفتهای سریالی (۱۰^{-۱}، ۱۰^{-۲}، ۱۰^{-۳}) به روش پورپلیت در محیط TSA (Merck آلمان) کشت به عمل آمد. پلیتها به مدت ۴۸-۲۴ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد گرمخانه گذاری شدند (گرمخانه کالیبره شده با استاندارد ایزو ۱۷۰۲۵). پس از این مدت شمارش کلی باکتریها انجام گردید. جهت تشخیص جنس باکتری استرپتوکوکوس در پلیتهای فوق، ابتدا از پرگنه های تیبیک نمونه برداری و به روش خطی در محیط آگار خوندار (BA) (Merck آلمان) کشت خالص به عمل آمد. سپس نمونه ها به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت در دمای ۳۰-۲۵ درجه سانتیگراد گرمخانه گذاری شدند و پس از طی این مدت از کلنی های تک بدست آمده رنگ آمیزی گرم انجام گردید. بعد از این مرحله و تأیید

کلنی‌های استرپتوکوکوسی و شباهت آن با استافیلوکوک‌ها در نوع رنگ پذیری و شکل، تست افتراقی کاتالاز گذاشته شد و همه آنهایی را که کاتالاز منفی بودند، به عنوان استرپتوکوک پذیرفته شد (Buller ۲۰۰۴).

۳-۱- روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

داده‌ها و آمار توصیفی با برنامه SPSS تحلیل و پردازش گردیدند. از آزمونهای ANOVA و برای مقایسه از آزمون دانکن استفاده شد. از تست‌های ناپارامتریک مثل آزمون کای مربع، مقایسه‌ی نسبت‌ها نیز استفاده گردید. همچنین از آزمون Kruskal Wallis و Logistic Resresion استفاده شده است. میزان معنی‌دار بودن در سطح $P < 0.05$ ارائه شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel 2007 استفاده شد.

۳-۱- نتایج

نتایج ارزیابی عوامل خطر در بروز استرپتوکوکوزیس در ماهیان سردآبی (ماهی قزل‌آلا) در استان فارس به ترتیب به ۱- علائم خارجی و داخلی مشاهده شده (قبل از باز کردن و بعد از باز کردن ماهی) ۲- برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب (عوامل خطر) در بروز استرپتوکوکوزیس ۳- تعداد کلی باکتری های داخل آب ۴- ارزیابی عوامل خطر در بروز استرپتوکوکوزیس اشاره می‌گردد.

۳-۱-۱- علائم مشاهده شده در ماهیان مورد بررسی

در ماهیان مورد بررسی تنوعی از علائم غیر طبیعی مشاهده گردید که بعضاً این موارد به صورت مشترک در ماهیان بیمار دیده نشده است و این علائم عبارت بودند از: شنای نامنظم (چرخشی یا مارپیچی)، از دست دادن تعادل، بیحالی، تیرگی پوست، بی اشتها، بیرون زدگی یک یا دو طرفه چشم، کدورت قرنیه، خون-ریزی اطراف چشم‌ها، صفحه آبششی، پایه باله‌های شکمی و مخرجی، بالای سر و یا جاهای دیگر بدن، آب آوردگی شکم و زخم در پوست، اتساع محوطه بطنی، بزرگی و پر خونی طحال، رنگ پریدگی و بزرگ شدن کبد، پر خونی کلیه و در مواردی بروز خون‌ریزی در سطح کبد و قلب مشاهده شد.

شکل ۵: تیرگی و بیرون زدگی چشم در ماهی قزل‌آلای رنگین کمان

از بافت کلیه ۳۹/۲۴ درصد از ۵۸۶ عدد ماهی پروراری بیمار (واجد علائم) باکتری استرپتوکوک و ۲۶/۶۲ درصد آنها باکتریهای گرم منفی و بقیه نمونه ها یعنی ۳۴/۱۴ درصد عاری از باکتری بودند. و ۱/۳۲ درصد از ۷۵۴ عدد ماهی پروراری و بچه ماهی سالم (بدون علائم) باکتری استرپتوکوک جداسازی گردید و ۷/۹۵ درصد آنها باکتریهای گرم منفی جداسازی شد و باقیمانده یعنی ۹۰/۷۳ درصد آنها عاری از باکتری بوده اند.

جدول ۴: درصد آلودگی بچه ماهیان سالم به استرپتوکوکوس

شماره مزرعه	تعداد بچه ماهی بیمار	بچه ماهی بیمار (۰)		بچه ماهی سالم (۳۰)	
		درصد آلودگی به استرپ	درصد عدم آلودگی به استرپ	درصد آلودگی به استرپ	درصد عدم آلودگی به استرپ
۱	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۲	۰	۰	۱۰۰.۰	۱۰	۱۰۰.۰
۳	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۴	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۵	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۶	۰	۰	۱۰۰.۰	۱۰	۱۰۰.۰
۷	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۸	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۹	۰	۰	۱۰۰.۰	۱۰	۱۰۰.۰
۱۰	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۱۱	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۱۲	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
درصد کل	۰	۰	۱۰۰.۰	۳۰	۱۰۰.۰

بچه ماهیان سالم نمونه برداری شده از مزارع شماره ۲ و ۶ و ۹ جمعا" به تعداد ۳۰ قطعه فاقد آلودگی به باکتری استرپتوکوک و باکتریهای گرم منفی بودند.

جدول ۵: درصد آلودگی ماهیان پروراری بیمار و سالم به استرپتوکوکوس

شماره مزرعه	تعداد ماهی پروراری بیمار در هر مزرعه	ماهی پروراری بیمار (۵۸۶)		ماهی پروراری سالم (۷۲۴)	
		درصد آلودگی به استرپ	درصد عدم آلودگی به استرپ	درصد آلودگی به استرپ	درصد عدم آلودگی به استرپ
۱	۴۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۲	۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۳	۵۰	۰	۱۰۰.۰	۰	۱۰۰.۰
۴	۸۰	۵۰	۵۰	۳۰	۱۰۰.۰
۵	۱۲۰	۱۶/۶۶	۸۳/۳۴	۰	۱۰۰.۰
۶	۰	۰	۱۰۰.۰	۲۰	۱۰۰.۰

100.0	0	20	10	90	100	۷
100.0	0	120	100.0	0	0	۸
83/34	16/66	60	100.0	0	50	۹
100.0	0	84	100.0	0	36	۱۰
100.0	0	40	0	100.0	80	۱۱
100.0	0	90	100.0	0	30	۱۲
۹۸/۶۲	۱/۳۸	724	۶۰/۷۶	۳۹/۲۴	586	درصد کل

جدول ۶: درصد آلودگی ماهیان پروراری بیمار و سالم به باکتریهای گرم منفی

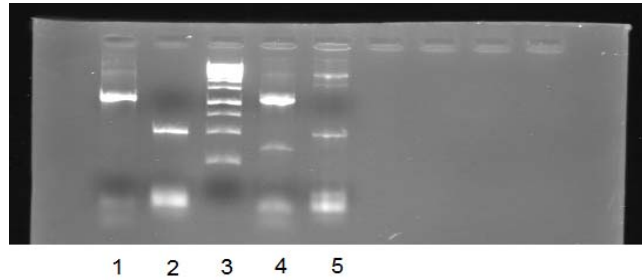
ماهی پروراری سالم (۷۲۴)		تعداد ماهی پروراری سالم در هر مزرعه	ماهی پروراری بیمار (۵۸۶)		تعداد ماهی پروراری بیمار در هر مزرعه	شماره مزرعه
درصد عدم آلودگی به باکتری گرم منفی	درصد آلودگی به باکتری گرم منفی		درصد عدم آلودگی به باکتری گرم منفی	درصد آلودگی به باکتری گرم منفی		
۱۰۰.۰	۰	۸۰	۰	۱۰۰.۰	۴۰	۱
90.91	9.09	۱۱۰	۱۰۰.۰	۰	۰	۲
۱۰۰.۰	۰	۷۰	۴۰	۶۰	۵۰	۳
۱۰۰.۰	۰	۳۰	۱۰۰.۰	۰	۸۰	۴
100.0	0	0	75	25	120	۵
100.0	0	20	100.0	0	0	۶
100.0	0	20	80	20	100	۷
100.0	0	120	100.0	0	0	۸
83.34	16.66	60	0	100.0	50	۹
52.39	47.61	84	27.78	72.22	36	۱۰
100.0	0	40	100.0	0	80	۱۱
100.0	0	90	100.0	0	30	۱۲
۷۲/۹۱	۲۸/۸	۷۲/۴	۳۸/۷۳	۲۶/۶۲	۵۸۶	جمع کل

بیشترین درصد آلودگی ماهیان پروراری بیمار به استرپتوکوک به ترتیب ۱۰۰، ۹۰، ۵۰، ۶۶.۱۶ درصد که در مزارع ۱۱، ۷، ۴، ۵ مشاهده گردید و در ۸ مزرعه دیگر دیده نشد و بیشترین درصد آلودگی در ماهیان پروراری سالم ۶۶.۱۶ درصد بوده که در مزرعه شماره ۹ دیده شده است و در دیگر مزارع مشاهده نشده است. (جدول ۵).
 بیشترین درصد آلودگی ماهیان پروراری بیمار به باکتریهای گرم منفی به ترتیب ۱۰۰، ۱۰۰، ۷۲.۲۲، ۲۵، ۲۰ درصد که در مزارع ۱، ۹، ۱۰، ۵، ۷ مشاهده گردید و در ۷ مزرعه دیگر دیده نشد و بیشترین درصد آلودگی در

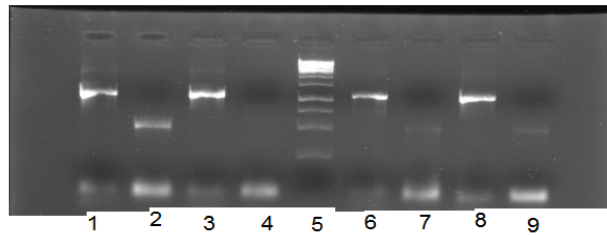
ماهیان پرواری و بچه ماهیان سالم ۴۷.۶۱، ۱۶.۶۶، ۹.۰۹ درصد بوده که در مزرعه شماره ۱۰ و ۹ و ۲ دیده شده است و در دیگر مزارع مشاهده نشده است. (جدول ۶).

۲-۳-۱- نمونه هایی از نتایج آزمایش های PCR جهت تشخیص گونه های باکتری های استرپتوکوک جداسازی شده از نمونه های ماهی

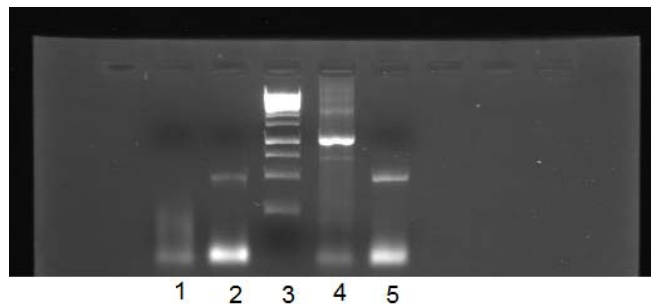
۹۲/۲/۲۸ (مزرعه مارون) تصویر ۱

چاهک ۱=کنترل مثبت گارویه - چاهک دو= کنترل مثبت اینیه - # سه=مارکر - # چهار= نمونه: گارویه مثبت # پنج= نمونه: اینیه مثبت

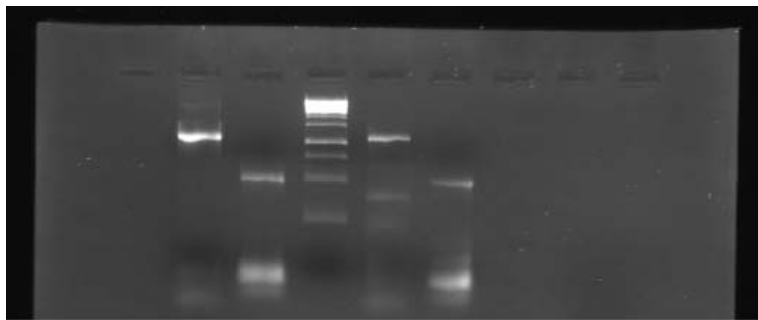

چاهک ۱= کنترل مثبت گارویه - # ۲ = کنترل مثبت اینیه - # ۳ و ۴ = نمونه فارس قزل: گارویه مثبت - اینیه منفی - # ۵ = مارکر - # ۶ و ۷ = نمونه تیراژه: گارویه مثبت - اینیه منفی # ۸ و ۹ = نمونه مارون: گارویه مثبت - اینیه منفی
۹۲/۵/۲۶ مزرعه نی سایه (تصویر ۳)

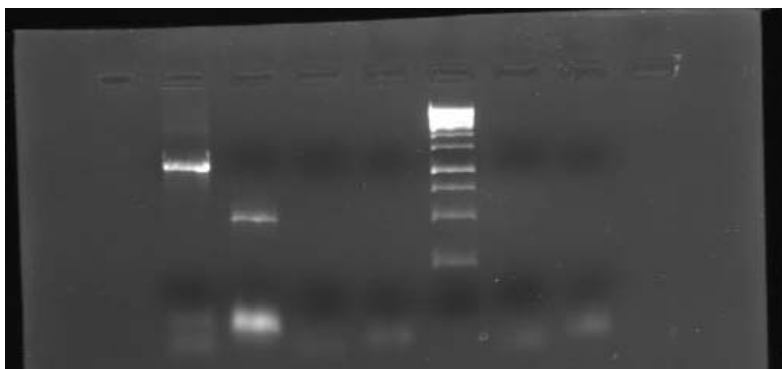
چاهک ۱ و ۲ = نمونه: اینیه مثبت - گارویه منفی - # ۳ = مارکر # ۴ = کنترل مثبت گارویه - # ۵ = کنترل مثبت اینیه

۹۲/۴/۳ مزرعه مارون تصویر ۴

1 2 3 4 5
چاهک ۱ = کنترل مثبت گارویه
۲ = کنترل مثبت اینیه
۳ = مارکر
۴ = نمونه: گارویه مثبت
۵ = نمونه: اینیه مثبت

۹۲/۶/ مزرعه نوری - Strep.sp(unknown) تصویر ۵

1 2 3 4 5

چاهک ۱ = کنترل مثبت گارویه
چاهک ۲ = کنترل مثبت اینیه
۴ و ۳ = نمونه: اینیه و گارویه هر دو منفی ----- چاهک ۵ = مارکر

جدول ۷: میانگین تعداد کلی باکتریهای هوازی در آب ورودی مزارع منتخب

فصل مزرعه	بهار	تابستان	پاییز	زمستان
F1	۱۰۰۰	۱۶۵۰	۶۱۷	۴۶۷
F2	۵۸۳	۶۵۰	۱۱۶	۲۸۰
F3	۱۱۳۳	۹۶۷	۱۲۸	۳۶۰
F4	۱۶۳۳	۱۲۰۰	۴۴۸	۲۷۳
F5	۱۴۵۰	۱۷۲۷	۸۸۷	۵۶۷
F6	۰	۴۵۰	۵۵۰	۰
F7	۱۰۱۷	۱۴۶۷	۵۳۳	۶۱۷
F8	۶۹۷	۴۱۳	۲۸۰	۱۰۰
F9	۸۰۰	۴۱۰	۴۰۰	۶۰۷
F10	۱۷۵۰	۱۲۸۳	۱۵۳	۱۷۰
F11	۱۱۳۳	۱۳۶۷	۷۴	۲۷۰
F12	۲۱۶۷	۱۲۴۳	۱۷۶	۳۷۷

میانگین تعداد باکتریهای هوازی به ترتیب از فصل زمستان، پاییز، تابستان و بهار افزایش می‌یابد به طوری که در فصل زمستان حداقل 1×10^2 و حداکثر 0.617×10^3 ، فصل پاییز حداقل 0.74×10^2 و حداکثر 0.887×10^3 ، فصل تابستان حداقل 0.41×10^3 و حداکثر 1.727×10^3 و فصل بهار حداقل 0.0583×10^4 و حداکثر $10^4 \times$ 0.2167 شمارش گردید (جدول ۷).

جدول ۸ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۱

pH	Temperature (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
۸	۱۰/۶	۸/۹	۲۲۵/۲۲	۰/۴۱	۴/۳۲	۰/۳۱	بهار
۷/۸	۱۲	۸/۹	۲۲۷/۱	۰/۳۵	۲/۹	۰/۰۸	تابستان
۷/۸	۱۱/۱	۸/۷	۱۵۴/۶۳	۱/۰۱	۲/۱۶	۰/۰۰۷	پاییز
۸/۱	۱۲/۲	۸/۷	۲۰۱/۲۸	۰/۲۹	۳/۳۱	۰/۰۰۷	زمستان
۷/۹	۱۱/۲	۸/۸	۲۰۲/۰۵	۰/۵۱	۰/۱۷	۰/۱	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۱ (اولین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰.۰۰۷ در فصل پاییز و زمستان و حداکثر ۰.۳۱ میلی گرم در لیتر در فصل بهار، نترات حداقل ۲.۱۶ در فصل پاییز و حداکثر ۴.۳۲ میلی گرم در بهار، یون آمونیوم حداقل ۰.۲۹ در فصل زمستان و حداکثر ۱.۰۱ میلی گرم در فصل پاییز، مواد جامد محلول حداقل ۱۵۴.۶۳ در فصل پاییز، حداکثر ۲۲۵.۲۲ میلی گرم در فصل بهار، اکسیژن حداقل ۸.۷ در فصل پاییز و زمستان، حداکثر ۸.۹ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۰.۶ درجه سانتی گراد در بهار و حداکثر ۱۲ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و pH حداقل ۷.۸ در تابستان و حداکثر ۸.۱ در زمستان تعیین گردید (جدول ۸).

جدول ۹ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۲

pH	Temp. (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
7.8	8.3	9.3	181.9	0.3	8.69	0.017	بهار
7.8	9.4	9.3	179.8	0.28	5.7	0.157	تابستان
7.4	10	8.5	129.5	2.5	5.7	0.011	پاییز
7.9	11.2	8.6	179.3	0.24	3.2	0.004	زمستان
7.7	9.7	8.9	167.6	0.8	5.8	0.047	میانگین کل سال

و حداکثر ۸.۶۹ میلی گرم در بهار، یون آمونیوم حداقل ۰.۲۴ در فصل تابستان و حداکثر ۲.۵ در مزرعه شماره ۲ (دومین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰.۰۱۱ در فصل پاییز و حداکثر ۰.۱۵۷ میلی گرم در لیتر در فصل تابستان، نترات حداقل ۳.۲ در فصل زمستان میلی گرم در فصل پاییز، مواد جامد محلول

حداقل ۱۲۹.۵ در فصل پاییز، حداکثر ۱۸۱.۹ میلی گرم در فصل بهار، اکسیژن حداقل ۸/۵ در فصل پاییز، حداکثر ۹/۳ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۸/۳ درجه سانتی گراد در بهار و حداکثر ۱۱.۲ درجه سانتی-گراد در فصل زمستان و پ هاش حداقل ۷.۴ در پاییز و حداکثر ۷.۹ در زمستان تعیین گردید (جدول ۹).

جدول ۱۰: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب مزرعه شماره ۳

فصل	Nitrite (mg/l)	Nitrate (mg/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	TDS (g/l)	DO (mg/l)	Temperature (°C)	pH
بهار	۰/۰۰۸	۴/۳۶	۰/۱۶	۲۰۴/۵	۸/۶	۱۲/۶	۷/۹
تابستان	۰/۰۱۱	۶/۱	۰/۱۳	۲۰۳/۴	۸/۱	۱۳	۸
پاییز	۰/۰۰۸	۶/۵۷	۲/۶	۱۳۶/۳	۷/۹	۱۲/۶	۷/۷
زمستان	۰/۰۰۵	۵/۳۲	۰/۲۲	۲۰۵	۸/۱	۱۲	۷/۸
میانگین کل سال	۰/۰۰۸	۵/۵۸	۰/۷۷	۲۳۸/۴	۸/۱	۱۲/۵۵	۷/۸

در مزرعه شماره ۳ (سومین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰.۰۰۸ در فصل بهار و پاییز و حداکثر ۰.۰۱۱ میلی گرم در لیتر در فصل تابستان، نیتريت حداقل ۴.۳۶ در فصل بهار و حداکثر ۶.۵۷ میلی-گرم در پاییز، یون آمونیوم حداقل ۰.۱۳ در فصل تابستان و حداکثر ۲.۶ میلی گرم در فصل پاییز، مواد جامد محلول حداقل ۱۳۶.۳ در فصل پاییز، حداکثر ۲۰۵ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن حداقل ۷.۹ در فصل پاییز، حداکثر ۸.۶ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۲ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۲.۶ درجه سانتی گراد در فصل پاییز و پ هاش حداقل ۷.۷ در پاییز و حداکثر ۸ در تابستان تعیین گردید (جدول ۱۰).

جدول ۱۱: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب مزرعه شماره ۴

فصل	Nitrite (mg/l)	Nitrate (mg/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	TDS (g/l)	DO (mg/l)	Temperature (°C)	pH
بهار	۰/۰۰۶	۱۰/۷	۰/۲۴	۲۵۸	۷/۱	۱۷	۷/۶
تابستان	۰/۰۰۶	۱۰/۵۵	۰/۱۴	۲۳۹/۸	۷/۱	۱۷/۲	۷/۶
پاییز	۰/۰۰۹	۱۰/۵۷	۳/۶۱	۱۸۵/۳	۷/۶	۱۷/۳	۷/۵
زمستان	۰/۰۲۳	۸/۴۷	۰/۲۱	۲۳۹/۳	۷/۱	۱۷	۷/۶
میانگین کل سال	۰/۰۱۱	۱۰/۰۷	۱/۰۵	۲۴۴/۱	۷/۲	۱۷/۱	۷/۶

در مزرعه شماره ۴ (چهارمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰.۰۰۶ در فصل بهار و تابستان و حداکثر ۰.۰۲۳ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حداقل ۸.۴۷ در فصل زمستان و حداکثر ۱۰.۷ میلی گرم در بهار، یون آمونیوم حداقل ۰.۱۴ در فصل تابستان و حداکثر ۳.۶۱ میلی گرم در فصل پاییز، مواد جامد محلول حداقل ۱۸۵.۳ در فصل پاییز، حداکثر ۲۹۳.۸ میلی گرم در فصل تابستان، اکسیژن حداقل ۷.۱ در فصل بهار و تابستان و زمستان، حداکثر ۷.۶ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۷ درجه سانتی گراد در بهار و زمستان و حداکثر ۱۷.۳ درجه سانتی گراد در فصل پاییز و پ هاش حداقل ۷.۵ در پاییز و حداکثر ۷.۶ در بهار و تابستان و زمستان تعیین گردید (جدول ۱۱).

جدول ۱۲: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۵

فصل	Nitrite (mg/l)	Nitrate (mg/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	TDS (g/l)	DO (mg/l)	Temperature (°C)	pH
بهار	۰/۰۰۷	۱۱/۳	۰/۲۵	۲۵۸/۲	۷/۴	۱۷/۲	۷/۵
تابستان	۰/۰۹	۱۱/۷	۰/۱۷	۲۷۷/۴	۷/۴	۱۷/۳	۷/۵
پاییز	۰/۰۱۱	۱۱/۲	۰/۱۱	۲۶۷	۷/۶	۱۶/۸	۷/۵
زمستان	۰/۰۴۱	۹/۴۵	۰/۱۹	۲۴۹/۲	۷/۴	۱۷	۷/۴
میانگین کل سال	۰/۰۳	۱۰/۹	۰/۱۸	۲۶۲/۹	۷/۴۵	۱۷/۰۷	۷/۴۷

در مزرعه شماره ۵ (پنجمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰.۰۰۷ در فصل بهار و حداکثر ۰.۰۹ میلی گرم در لیتر در فصل تابستان، نترات حداقل ۹.۴۵ در فصل زمستان و حداکثر ۱۱.۷ میلی-گرم در تابستان، یون آمونیوم حداقل ۰.۱۱ در فصل پاییز و حداکثر ۰.۲۵ میلی گرم در فصل بهار، مواد جامد محلول حداقل ۲۴۹.۲ در فصل زمستان، حداکثر ۲۷۷.۴ میلی گرم در فصل تابستان، اکسیژن حداقل ۷.۴ در فصل بهار و تابستان و زمستان، حداکثر ۷.۶ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۶.۸ درجه سانتی گراد در پاییز و حداکثر ۱۷.۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۷.۴ در زمستان و حداکثر ۷.۵ در بهار و تابستان و پاییز تعیین گردید (جدول ۱۲).

جدول ۱۳ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۶

pH	Temp. (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	بهار
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	تابستان
۷/۹	۱۸	۷/۵	۳۸۷/۸۵	۰/۰۸	۱۱/۶	۰/۰۰۹	پاییز
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	زمستان
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۶ (ششمین مزرعه استان فارس)، به علت تعطیلی مزرعه بمنظور ساخت و ساز و مشکلات مدیریتی تنها در فصل پاییز نمونه برداری به عمل آمد. (جدول ۱۳).

جدول ۱۴ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۷

pH	Temperature (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
۷.۱	15.1	7.7	234.3	0.51	6.89	0.004	بهار
7.1	14	8	224	0.1	8.12	0.006	تابستان
7.2	14	7.3	149.8	2.95	8.58	0.013	پاییز
7.1	13.9	8.3	244.9	0.21	8.99	0.01	زمستان
7.1	14.2	7.8	213.2	0.9	8.14	0.008	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۷ (هفتمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل 0.004 در فصل بهار و حداکثر 0.01 میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نیترات حداقل ۶.۸۹ در فصل بهار و حداکثر ۸.۹۹ میلی گرم در زمستان، یون آمونیوم حداقل ۰.۱ در فصل تابستان و حداکثر ۲.۹۵ میلی گرم در فصل پاییز، مواد جامد محلول حداقل ۱۴۹.۸ در فصل پاییز، حداکثر ۲۴۴.۹ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن حداقل ۷.۳ در فصل پاییز، حداکثر ۸.۳ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۳.۹ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۵.۱ درجه سانتی گراد در فصل بهار و پ هاش حداقل ۷.۱ در بهار و تابستان و زمستان و حداکثر ۷.۲ در پاییز تعیین گردید (جدول ۱۴).

جدول ۱۵: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۸

pH	Temperature (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
8	13.8	9.1	236.3	0.11	6.82	0.006	بهار
7.4	14.3	7.7	254.3	0.1	8.6	0.005	تابستان
7.6	13.6	7.9	177.1	3.07	8.9	0.008	پاییز
8.1	13.8	9.1	215.2	0.2	8	0.008	زمستان
7.7	13.8	8.4	220.7	0.8	8.08	0.006	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۸ (هشتمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل 0.005 در فصل تابستان و حداکثر ۰/۰۰۸ میلی گرم در لیتر در فصل پاییز و زمستان، نترات حداقل ۶۸۲ در فصل بهار و حداکثر ۸.۹ میلی گرم در پاییز، یون آمونیوم حداقل ۰.۱ در فصل تابستان و حداکثر ۳.۰۷ میلی گرم در فصل پاییز، مواد جامد محلول حداقل ۱۷۷.۱ در فصل پاییز، حداکثر ۲۵۴.۳ میلی گرم در فصل تابستان، اکسیژن حداقل ۷.۷ در فصل تابستان، حداکثر ۹.۱ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۳.۶ درجه سانتی گراد در پاییز و حداکثر ۱۳.۸ درجه سانتی گراد در فصل بهار و زمستان و پ هاش حداقل ۷.۴ در تابستان و حداکثر ۸.۱ در زمستان تعیین گردید (جدول ۱۵).

جدول ۱۶: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۹

pH	Temperature (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
7.1	15.5	8	267.8	0.11	6.02	0.004	بهار
7.3	15	7.6	238.5	0.2	7.34	0.009	تابستان
7.3	14.7	7.5	155	2.56	6.4	0.008	پاییز
7.1	14.2	8	297.5	0.13	6.16	0.007	زمستان
7.2	14.8	7.7	239.5	0.7	6.48	0.007	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۹ (نهمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل 0.004 در فصل بهار و حداکثر 0.008 میلی گرم در لیتر در فصل پاییز، نترات حداقل ۶۰۲ در فصل بهار و حداکثر ۷.۳۴ میلی گرم در تابستان، یون آمونیوم حداقل ۰.۱۱ در فصل بهار و حداکثر ۲.۵۶ میلی گرم در فصل پاییز، مواد جامد محلول حداقل ۱۵۵ در فصل پاییز، حداکثر ۲۹۷.۵ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن حداقل ۷.۵ در فصل

پاییز ، حداکثر ۸ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۴.۲ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۵.۵ درجه سانتی گراد در فصل بهار و پ هاش حداقل ۷.۱ در بهار و زمستان و حداکثر ۷.۳ در تابستان و پاییز تعیین گردید (جدول ۱۶).

جدول ۱۷ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۱۰

pH	Temperature (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
7.4	13.3	8.1	261.6	0.2	4.97	0.005	بهار
7.6	11.9	8.4	281.6	0.12	3.96	0.008	تابستان
7.8	11.7	7.9	182.3	1.3	6.4	0.007	پاییز
7.1	10	8	241.15	0.18	3.9	0.006	زمستان
7.4	11.7	8.1	241.6	0.45	4.8	0.006	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۱۰ (دهمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل 0.005 در فصل بهار و حداکثر 0.008 میلی گرم در لیتر در فصل تابستان ، نترات حداقل 3.9 در فصل زمستان و حداکثر 6.4 میلی گرم در پاییز ، یون آمونیوم حداقل ۰.۱۲ در فصل تابستان و حداکثر ۱.۳ میلی گرم در فصل پاییز ، مواد جامد محلول حداقل ۱۸۲.۳ در فصل پاییز ، حداکثر ۲۸۱.۶ میلی گرم در فصل تابستان ، اکسیژن حداقل ۷.۹ در فصل پاییز ، حداکثر ۸.۴ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۰ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۳.۳ درجه سانتی گراد در فصل بهار و پ هاش حداقل ۷.۱ در زمستان و حداکثر ۷.۸ در پاییز تعیین گردید (جدول ۱۷).

جدول ۱۸ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۱۱

pH	Temperature (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
7.7	14.6	7.4	435.4	0.24	2.3	0.009	بهار
8.1	18.3	6.6	508.7	0.37	8.4	0.005	تابستان
7.4	14.7	7.2	334	4.4	1.4	0.005	پاییز
7.5	14.5	6.9	460.3	0.5	6.3	0.014	زمستان
7.6	15.5	7	434.6	1.3	4.6	0.008	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۱۱ (یازدهمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰.۰۰۵ در فصل تابستان و پاییز و حداکثر ۰.۰۱۴ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان ، نترات حداقل ۱.۴ در فصل پاییز و حداکثر ۸.۴ میلی گرم در تابستان ، یون آمونیوم حداقل ۰.۲۴ در فصل بهار و حداکثر ۴.۴ میلی گرم در فصل پاییز ، مواد جامد محلول حداقل ۳۳۴ در فصل پاییز ، حداکثر ۴۶۰.۳ میلی گرم در فصل زمستان ، اکسیژن حداقل ۶.۶ در فصل تابستان ، حداکثر ۷.۴ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۴.۵ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۸.۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۷.۴ در پاییز و حداکثر ۸.۱ در تابستان تعیین گردید (جدول ۱۸).

جدول ۱۹ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۱۲

pH	Temperatur (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
8.1	13.1	9.1	240.6	0.19	5.5	0.005	بهار
8.2	13.7	7.6	236.7	0.13	5.4	0.006	تابستان
7.5	12.8	8.1	146.3	2.27	6.5	0.007	پاییز
8.3	12.2	8.1	250.5	0.19	5.8	0.005	زمستان
8.02	12.9	7.9	218.5	0.6	5.8	0.005	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۱۲ (دوازدهمین مزرعه استان فارس)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰.۰۰۵ در فصل بهار و زمستان حداکثر ۰.۰۰۷ میلی گرم در لیتر در فصل پاییز ، نترات حداقل ۵.۴ در فصل تابستان و حداکثر ۶.۵ میلی گرم در پاییز ، یون آمونیوم حداقل ۰.۱۳ در فصل تابستان و حداکثر ۲.۲۷ میلی گرم در فصل پاییز ، مواد جامد محلول حداقل ۱۴۶.۳ در فصل پاییز ، حداکثر ۲۵۰.۵ میلی گرم در فصل زمستان ، اکسیژن حداقل ۷.۶ در فصل تابستان ، حداکثر ۸.۱ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حداقل ۱۲.۲ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۳.۷ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۷.۵ در پاییز و حداکثر ۸.۳ در زمستان تعیین گردید (جدول ۱۹).

جدول ۲۰: میانگین سالانه میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزارع تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی منتخب استان فارس

مزارع	pH	Temperature (°C)	DO (mg/l)	TDS (g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)
۱	7.9	11.2	8.8	202.05	0.51	3.17	0.1
۲	7.7	9.7	8.9	167.6	0.8	5.8	0.047
۳	7.8	12.5	8.1	238.4	0.77	5.58	0.008
۴	7.6	17.1	7.2	244.1	1.05	1.07	0.011
۵	7.47	17.07	7.45	262.9	0.18	10.9	0.03
۶	7.9	18	7.5	387.85	0.08	11.6	0.009
۷	7.1	14.2	7.8	213.2	0.9	8.14	0.008
۸	7.7	13.8	8.4	220.7	0.8	8.08	0.006
۹	7.2	14.8	7.7	239.5	0.7	6.48	0.007
۱۰	7.4	11.7	8.1	241.6	0.45	4.8	0.006
۱۱	7.6	15.5	7	434.6	1.3	4.6	0.008
۱۲	8.02	12.9	7.9	218.5	0.6	5.8	0.005

در بررسی آماری نتایج جهت بررسی تأثیرگذاری برخی از متغیرهای کمی از جمله نیتريت، نترات، آمونیوم، کدورت، اکسیژن محلول، دبی آب، شمارش کلی باکتریهای هوازی آب، بر بروز یا عدم بروز استرپتوکوکوزیس از مدل رگرسیون لجستیک استفاده گردید.

رگرسیون لجستیک (Logistic Regression)

جهت بررسی تأثیرگذاری برخی از متغیرهای کمی از جمله نیتريت، نترات، آمونیوم، کدورت، اکسیژن بر بروز یا عدم بروز بیماری از مدل رگرسیون لجستیک استفاده گردید. براساس نتایج بدست آمده و با استناد به اینکه عدد (۱) برای وقوع بیماری و عدد (۰) برای عدم وقوع بیماری استرپتوکوک همراه با مدل Backward ; Wald در نظر گرفته شده بود، چنین به نظر می‌رسد که طبقه بندی انجام شده ۸۲.۱ درصد موارد را پوشش می‌دهد. نتایج آزمون‌های مختلف مستقلا و نیز به صورت کلی در انتها بررسی گردیدند. چنین بنظر می‌رسد که متغیرهای مستقل تعریف شده بر متغیر وابسته تأثیر داشته و آزمون مربوطه نشان دهنده برازش مناسبی از مدل در سطح معنی داری $\alpha=0.01$ است (Wald: 455.39). از طرفی دیگر مربع کای در سطح $\alpha=0.01$ برابر با ۱۷۴.۷۳ گردیده که برازش مناسبی را نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهند که Nagelkerke R – square در مرحله ۴ برابر با ۰.۲۰۱ گردیده است، محتمل است تبیین تغییرات متغیر وابسته از روی متغیرهای مستقل در رگرسیون لجستیک حدود ۲۰.۱ درصد گردد. به عبارتی دیگر تنها ۲۰.۱ این تغییرات

توسط مدل قابل بررسی است و احتمالا عوامل دیگر یا دیگری نیز دخیل هستند که میتوانند این درصد را افزایش دهند. حساسیت مدل در تفسیر تغییرات به صورت کلی ۸۲.۱٪ است. در خاتمه و با توجه به ضرایب بدست آمده معادله مدل لوجیت به شرح زیر است:

$$\ln \left\{ \frac{P}{1-p} \right\} = -12/11 + 1/867 \text{ pH} + 2/172 \text{ Yersinia} + 0/300 \text{ TDS}$$

با توجه به نتایج قوق تاثیر گذاری حضور یرسینیوزیس در بروز استرپتوکوکوزیس بسیار بالا بوده و تقریبا با یک بار مشاهده یرسینیوزیس، ۲.۱۷ برابر در احتمال وقوع بیماری استرپتوکوکوزیس تغییر ایجاد می شود. به همین ترتیب به ازای هر یک درجه افزایش pH، ۱.۸۶۷ درجه در بروز بیماری و به ازای هر یک واحد افزایش شفافیت، ۰.۳۰۰ - درجه در میزان بروز بیماری تاثیر می نماید (کاهش مییابد).

لذا به طور کلی به نظر میرسد در بروز بیماری استرپتوکوک عوالم مدیریتی و بهداشتی در سطح مزرعه از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده و البته ارزیابی این فاکتورها نشان از اهمیت بالای حضور باکتری یرسینیوزیس است که به صورت تصادفی در تحقیق مشاهده شد. این موضوع همستگی تنگاتنگ حضور یرسینیا را کری در معادله لوجیت استرپتوکوکوزیس را نشان می دهد. به طوریکه با افزایش حضور یرسینیا بیماری استرپتوکوکوزیس محتمل تر خواهد شد.

لذا به طور کلی به نظر می رسد در بروز استرپتوکوکوزیس عوالم مدیریتی و بهداشتی در سطح مزرعه از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده و ارزیابی آنان بسیار مهم است.

بطور کلی نتایج بدست آمده مؤید این مطلب است که عوالمی از جمله میزان نیتريت، درجه حرارت و اکسیژن محلول در آب و نیز ماههای سال (فصول) که باز بیشتر به درجه حرارت مرتبط می شود به میزان ۲۰٪ بروز استرپتوکوکوزیس را تحت تأثیر قرار می دهند.

۴-۱- بحث

استرپتوکوکوزیس از بیماریهای مهم باکتریایی است، هر چند که در لیست بیماریهای مهم اختار کردنی سازمان OIE نیست (Eldar and Ghittino, 1999) ولی از چالش های بهداشتی و بیماری مهم صنعت آبی پروری ماهیان سردآبی در سالهای اخیر بوده است بطوریکه در برخی مواقع سال (فصول گرم) موجب بروز تلفات در اغلب مراکز پرورش ماهیان سردآبی استانهای صاحب این صنعت (گیلان، مازندران، لرستان، فارس و کهگیلویه و بویراحمد و تهران) گردیده است (اخلاقی و کشاورز، ۱۳۸۱؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۶؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۷ و Soltani et al., 2008 و pourgholam et al. 1389) همچنین این بیماری به شکل همه گیر در ماهیان آب شیرین و دریایی در اکثر نقاط دنیا و از کشورهای مختلف شامل آفریقای جنوبی، استرالیا، سنگاپور، انگلیس، نروژ، چین، ترکیه، اسپانیا، ایتالیا و کره گزارش شده است (Bromage & Owens 2002). این بیماری به عنوان بیماری ورشکستگی نامگذاری شده زیرا در فرم حاد می تواند تا ۷۰ درصد تلفات را در ماهیان مبتلا موجب گردد (۱۳۸۱ نامداری، سعیدی و همکاران ۱۳۸۹، Bromage et al. 1999، Yanong & Inlgis et al. 1993، Floyd, 2002، Shoemaker, et al., 2006; Garcia, et al., 2008; Romalde, et al., 2008). طی این تحقیق مشخص شد که ۲۳۰ قطعه از ۵۸۶ قطعه ماهی دارای علائم بیماری (۳۹.۲۴٪) و ۱۰ قطعه از ۷۵۴ قطعه ماهی و بچه ماهی فاقد علائم بیماری (۱.۳۲٪)، آلوده به باکتری استرپتوکوک بودند و از طرفی ۱۵۶ عدد از ۵۸۶ عدد ماهی پروراری دارای علائم بیماری (۲۶.۶۲٪) و ۶۰ عدد از ۷۵۴ عدد ماهی پروراری و بچه ماهی فاقد علائم بیماری (۷.۹۵٪)، آلوده به باکتریهای گرم منفی بودند. مقایسه نتایج این مطالعه با نتایج مطالعاتی که قبلا انجام شده است، نشان می دهد که میزان و در صد آلودگی بسیار بیشتر شده است. در یکی از این مطالعات دکتر پورغلام (سالهای ۸۷ و ۸۸) در استان مازندران که از ۷۲ عدد ماهی واجد علائم بالینی، تنها از ۵ عدد (۷ درصد) باکتری استرپتوکوک جدا کرد و دکتر نامداری (۱۳۸۱) در استان فارس که از ۲۴۰ نمونه ماهی واجد علائم بالینی تنها از ۲۸ عدد ماهی (۱۳ درصد) باکتری استرپتوکوک جدا کرد، یک اختلاف درصدی بسیاری را نشان می دهد. ولی با تحقیق دکتر ترحمی و سلطانی همخوانی دارد. (در مطالعهی دو ساله بر روی عوامل رایج استرپتوکوکوزیس و لاکتوکوکوزیس در استان فارس، از ۴ مزرعه ۶۰۰ عدد ماهی واجد علائم بالینی نمونه برداری و از کلیه، مغز و کبد آنها کشت تهیه گردید. در مجموع ۴۸۰ پرگنه مثبت به استرپتوکوکوزیس بدست آمد (۸۰٪) که از این تعداد ۳۹۰ نمونه *S. iniae* (۸۲٪) و ۹۰ نمونه *L. garvieae* (۱۸ درصد) شناسایی شدند و از طرفی کشت باکتریایی ۲۰ درصد ماهیان واجد علائم منفی بود (Soltani & Tarahomi ۲۰۰۹). در بررسی تعداد دیگری در استان اصفهان ۷۲ عدد ماهی با وزن ۲۰۰ - ۱۵۰ گرم واجد علائم بالینی از ۶ مزرعه پرورش قزل-آلای رنگین کمان نمونه برداری و در آزمایشگاه از بافت های ۱۰۰ درصد کلیه و کبد آنها کشت میکروبی انجام دادند. باکتری استرپتوکوکوس جداسازی شد (Moghadas and Mohammadi Arani ۲۰۰۹). به نظر می رسد این اختلاف درصد حضور بیماری استرپتوکوکوزیس در استان فارس در سالهای قبل با سالهای ۹۱ و ۹۲ به دلایلی

مثل، خشکسالی های چندین ساله، درجه حرارت آب، برخی فاکتورهای فیزیکیوشیمیایی آب، عدم تغییر و هر گونه اصلاح در کیفیت آب مورد استفاده، عدم استفاده از عوامل پیشگیرانه (محرک های ایمنی غیراختصاصی و اختصاصی، اصلاح جیره غذایی، عدم اصلاح مدیریت جابجای تخم، لارو، بچه ماهی و ماهی پروری و عدم قرنطینه مناسب و مدیریت پرورش در بروز بیماری استرپتوکوکوزیس باشد و اختلاف درصد حضور بیماری استرپتوکوکوزیس در استان با مزارع استان های دیگر، به نظر می رسد مربوط به درجه حرارت آب مورد استفاده باشد. از عوامل اصلی دیگر اختلاف می توان به کاهش دبی آب چشمه های مورد استفاده در فصول گرم سال و به دنبال آن کاهش میزان اکسیژن محلول در آب، تغییرات کیفی آب اشاره کرد (نامداری ۱۳۸۱). از نتایج دیگر این بررسی جداسازی یک باکتری باسیلی شکل گرم منفی از ۲۶.۶۲٪ درصد ماهیان پروری واجد علائم بالینی و ۷.۹۵٪ ماهی و بچه ماهیان فاقد علائم بیماری بود که در شناسایی های بعدی جنس یرسینیا جداسازی گردید. نتیجه اینکه در مجموع از ۶۵.۸۶ درصد ماهیان بیمار دارای علائم و نشانه های بالینی عوامل باکتریایی جداسازی شد در حالیکه از ۳۴.۱۴ درصد ماهیان بیمار با علائم بالینی مشابه، کشت باکتریایی آنها منفی بود. در مجموع با بررسی های کمی انجام شده از کل ۶۵.۸۶ درصد ماهیان واجد علائم بالینی که کشت باکتریایی آنها مثبت بود، میزان ۳۹.۲۴ درصد آنها مبتلا به استرپتوکوکوزیس بودند و بیماری فوق به همراه بیماری یرسینیوزیس هنوز بعنوان یک تهدید کننده کلی سلامت در مزارع آبی پروری استان می باشد. نکته دیگری که باید به آن اشاره کرد عدم جداسازی هر گونه باکتری بیماریزا از ۳۴.۱۴ درصد ماهیان پروری دارای علائم بالینی بود و این امر باید بیشتر مورد توجه دامپزشکان مسئول بهداشت مزارع قرار گیرد، زیرا در نگاه اول با مشاهده علائم بالینی در ماهیان، ممکن است به اشتباه ما را در تشخیص به یک بیماری عفونی باکتریایی هدایت کند که نتیجه آن تجویز آنتی بیوتیک است که این کار نه تنها بیماری را کنترل نمی کند بلکه موجب افزایش مقاومت دارویی باکتری های محیطی شده و نیز ضرر اقتصادی بیشتری به پرورش دهنده وارد می نماید. همچنین استفاده بی رویه از آنتی بیوتیکها و در پی آن باقی ماندگی دارویی در گوشت ماهی بهداشت انسانی را نیز تهدید می کند. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده ضروری است با مشاهده علائم بالینی حتماً اقدام به انجام آزمایشات باکتری شناسی شده و نیز سایر عوامل مثل کیفیت جیره مصرفی و یا فاکتورهای محیطی مورد بررسی قرار گیرد.

بیشترین درصد آلودگی ماهیان پروری واجد علائم بالینی به باکتری استرپتوکوک به ترتیب ۱۰۰، ۹۰، ۵۰، ۱۶.۶ درصد و در مزارع ۱۱، ۷، ۴، ۵ مشاهده گردید و در ۸ مزرعه دیگر دیده نشد (جدول ۵).

۱- استرپتوکوکوزیس در استان فارس در تمام مزارع منتخب مورد بررسی گردیده و تاثیر گذاری حضور یرسینیوزیس در بروز استرپتوکوکوزیس بسیار بالا بوده و تقریباً با یک بار مشاهده یرسینیوزیس، ۲/۱۷ برابر در احتمال وقوع بیماری استرپتوکوکوزیس تغییر ایجاد می شود. به همین ترتیب به ازای هر یک درجه افزایش PH، ۱/۸۷۶ درجه در بروز بیماری تاثیر دارد.

۲- ماهیان قزل‌آلای پرواری در مقایسه با بچه ماهیان حساسیت بیشتری نسبت به بیماری داشتند.
 ۳- با توجه به مشخص شدن آلودگی به استرپتوکوک در ماهیان پرواری و بچه ماهیان به ظاهر سالم بنظر میرسد که این گونه ماهیان به عنوان ناقل عمل کرده و مهمترین نقش را در انتقال بیماری از یک مزرعه به مزرعه دیگر بازی می‌کنند و متأسفانه این جابجائیها بدون انجام هرگونه تمهیدات بهداشتی در استان به کرات اتفاق می‌افتد.

در ماهیان واجد علائم بالینی طیف متنوعی از علائم غیرطبیعی مشاهده گردید که شامل: شنای نامنظم (چرخشی یا ماریچی)، از دست دادن تعادل، بیحالی، تیرگی پوست، بیرون زدگی یک یا دو طرفه چشم، کدورت قرنیه، خونریزی در اطراف چشم، صفحه آبششی، قاعده باله‌های شکمی و مخرجی، اتساع محوطه بطنی، زخم در پوست، خونریزی در دهان، خونریزی در عضلات، کیسه شنا، پرخونی کلیه و طحال رنگ‌پریدگی و بزرگ شدن کبد، آب‌آوردگی شکم و در مواردی بروز خونریزی در سطح روده، کبد و قلب مشاهده شد. لیکن نمی‌توان به صراحت گفت که علائم اختصاصی استرپتوکوکوزیس کدام بوده است زیرا در این بررسی به غیر از باکتری استرپتوکوک، باسیل‌های گرم منفی (یرسینیا) از بافت کلیه جداسازی شد. همچنین باید در نظر داشت که ۳۴.۱۴ درصد ماهیان واجد علائم از نظر کشت باکتری منفی بودند، که باید علل ایجاد کننده این علائم را در مدیریت تغذیه و آب جستجو کرد. هرچند علائم بالینی مشاهده شده در بسیاری از مطالعات دیگر نیز آمده است (Salvador؛ Yanong & Floyed ۲۰۰۲ و همکاران، ۲۰۰۵؛ Eldar et al., ۱۹۹۷؛ Bromage et al., ۱۹۹۹؛ Bromage & Owens, ۲۰۰۲؛ Pourgholam et al., ۲۰۱۰؛ Saeedi et al., ۲۰۰۹؛ Soltani et al., ۲۰۰۵؛ Zamri-saad و Amal ۲۰۱۱. اخلاقی و کشاورز، ۱۳۸۱؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۶؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۷؛ نامداری، ۱۳۸۱) لیکن نمی‌توان صرفاً بر اساس علائم بالینی به تشخیص قطعی استرپتوکوکوزیس رسید.

در این مطالعه از ۵۸۶ قطعه ماهی پرواری بیمار (واجد علائم بالینی) مورد بررسی، ۲۳۰ مورد (۳۹.۲۴ درصد) و از ۷۵۴ قطعه ماهی پرواری و بچه ماهی سالم (فاقد علائم بالینی)، ۱۰ مورد (۱.۳۲ درصد) به باکتری استرپتوکوک آلوده بودند. باکتری استرپتوکوک جداسازی شده بر اساس تست های بیوشیمیایی و آزمایشات مولکولی لاکتوکوکوس گارویه و استرپتوکوکوس اینیائی و *Strep.sp* شناسایی گردید.

یکی از عوامل مهم و تأثیر گذار در بروز بیماریهای باکتریایی ماهی وجود استرس است که می‌تواند ناشی از شرایط محیطی باشد که از جمله می‌توان به درجه حرارت آب که متأثر از درجه حرارت هواست و تغییرات PH اشاره کرد. میانگین درجه حرارت آب مزارع منتخب (جدول ۲۰) که در چهار فصل مورد بررسی قرار گرفت که میانگین درجه حرارت آب در مزرعه شماره ۴ و ۵ بالاتر از ۱۷ درجه سانتیگراد و مزارع شماره ۷ و ۹ و ۱۱ بیش از ۱۴.۲ درجه سانتیگراد بوده و در کلیه این مزارع آلوده میانگین تغییرات PH نیز در بروز استرپتوکوکوزیس تأثیر داشته است. و بر اساس مدل لوجیت به ازای افزایش یک درجه افزایش PH ، ۱.۸۶۷ درجه در بروز بیماری تأثیر داشته است. همچنین مطالعات دیگر محققین نیز نشان داده است که درجه حرارت

بیش از ۱۵ درجه سانتی گراد می‌تواند با افزایش تکثیر و قدرت بیماریزایی باکتری در انتشار و گسترش بیماری مورد نظر نقش داشته باشد (Eldar و Ghittino ۱۹۹۹). Inglis et al. در مطالعات خود در سال ۱۹۹۳ نشان داد که بین استرس های محیطی به ویژه درجه حرارت آب و فصل که به درجه حرارت آب نیز مرتبط است و بروز استرپتوکوکوزیس، ارتباط معنی دار وجود دارد بطوریکه باعث تلفات ۵۰ درصدی در ماهی می‌گردد. Sepahi و همکاران در سال ۲۰۱۳ در بررسی اثر درجه حرارت آب بر میزان بازماندگی ماهی قزل‌آلا در مواجهه با دزهای مختلف باکتری استرپتوکوکوس آگالاکتیه در دمای ۱۸ درجه سانتی گراد نشان داد که پس از ۲-۳ روز علائم بالینی ظاهر شده و میزان بازماندگی با افزایش دز را تا ۱۳ درصد گزارش کردند و حال آنکه در دمای ۱۲ درجه سانتی گراد میزان بازماندگی در مقایسه با دمای ۱۸ درجه سانتی گراد دارای اختلاف معنی دار بود و بین ۲ تا ۳ برابر در شرایط یکسان (دز مساوی) میزان ماندگاری ماهی در درجه حرارت ۱۲ درجه سانتی گراد بیشتر است. Hamid و همکاران در سال ۲۰۱۰ گزارش کردند که بین بروز و شیوع این بیماری با درجه حرارت آب (۱۸ درجه سانتی گراد) رابطه معنی دار وجود دارد. درجه حرارت آب نه تنها در ماهیان سردآبی موجب افزایش حساسیت به عفونت استرپتوکوکی می‌گردد، بلکه در ماهیان گرمابی نظیر تیلپیا نیز افزایش درجه حرارت و در حرارت بیش از ۳۰ درجه سانتی گراد بروز بیماری و تلفات ناشی از آن بسیار بیشتر از حرارت زیر ۳۰ درجه سانتی گراد است (Rodkhum و همکاران ۲۰۱۱. و Blv و Clem ۱۹۹۲).

یکی دیگر از عوامل مستعد کننده این بیماری که با حرارت نیز در ارتباط است، اکسیژن محلول در آب و میزان نیتريت در آب نیز مهم می‌باشد. Inglis et al. در مطالعات خود در سال ۱۹۹۳ نشان دادند که بین استرس های محیطی به ویژه کیفیت بد آب از نظر میزان نیتريت و آمونیاک رابطه معنی دار وجود دارد، لذا به طور کلی به نظر می‌رسد در بروز استرپتوکوکوزیس عوامل مدیریتی و بهداشتی (رقم بندی و یا سورتینگ، آمونیاک غیر یونیزه، تراکم، میزان رسوب کف استخر، سرعت آب داخل استخر، کیفیت غذای مصرفی، تعداد باکتری استرپتوکوک در واحد حجم آب، جابجایی بچه ماهی، نگهداری ماهی در دو اقلیم متفاوت مثلاً دشت و کوهستان با درجه حرارت و کیفیت آب متفاوت، استفاده از ابزار مشترک در جابجایی، وسایل حمل و نقل، نوعی بچه ماهی و تفاوت در نوع جمعیت ماهی پرورشی و اندازه ماهی، نظافت استخر، عدم قرنطینه بچه ماهی و ... خریداری شده در زمان رها سازی) در سطح مزرعه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده است، که در مطالعه ما با توجه به حجم کار و تغییر وضعیت موجود و عدم ثبات پارامترهای مذکور در طول زمان بررسی مد نظر قرار نگرفت به رغم اینکه از نظر ارزیابی بسیار مهم بوده است. نتیجه آنکه استرپتوکوکوزیس در حال حاضر در استان فارس به همراه بیماری یرسینیوزیس، یکی از چالشهای مطرح در صنعت آبرزی پروری استان فارس می‌باشد.

پیشنهادها

- ۱- درصد تلفات با نوع استرپتوکوک مشاهده شده در دیگر استانهای شیلاتی مثل چهار محال، یاسوج، کرمانشاه، لرستان و مازندران و آذربایجان بررسی گردد، تا براساس اهمیت نوع استرپتوکوک هرگونه برنامه ریزی های کنترلی انجام شود.
- ۲- اجرای برنامه های مدیریت های پرورش، مدیریت بهداشتی به ویژه اجرای قرنطینه در اولویت کنترل این بیماری قرار گیرد.
- ۳- به نظر می رسد ، استفاده از پروبیوتیک ها و دیگر محرک های ایمنی برای کنترل بیماری و جلوگیری از خسارتهای احتمالی زیاد ناشی از آن مؤثر می باشد.
- ۴- به صرف مشاهده علائم بالینی در ماهی، استفاده از آنتی بیوتیک حداقل تا ۵۰ درصد، نه تنها استفاده ای نخواهد داشت، بلکه ضرر نیز دارد.
- ۵- برگزاری جلسات و یا برگزاری کارگاههای آموزشی جهت انتقال یافته های این بررسی، برای کاربران اصلی (پرورش دهندگان ، کارشناسان شیلات و دامپزشکی استان فارس).

منابع

- ۱- آذری تاکامی، ق.، ۱۳۶۳. اصول تکثیر و پرورش ماهی، انتشارات روابط عمومی وزارت جهاد کشاورزی، ۱۵۲ صفحه - صفحه ۳۸.
- ۲- آذری تاکامی، ق. ۱۳۸۵. مدیریت بهداشتی و روشهای پیشگیری و درمان بیماریهای ماهی. انتشارات پرپور. ویرایش دوم با ضمیمه بیماری استرپتوکوکوس. ۳۱۲ صفحه
- ۳- اخلاقی. مصطفی، محمد کشاورزی، ۱۳۸۱، وقوع استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش قزل آلالی استان فارس، مجله تحقیقات دامپزشکی ایران، دانشگاه شیراز، دوره سوم، شماره دوم، ۱۹۰ - ۱۸۳
- ۴- اینگلیس، ر.ج. روبرت، ن.ر. و برومیج.؟. بیماریهای باکتریایی ماهی. سلطانی، م. ۱۳۷۵. انتشارات سازمان دامپزشکی کشور. ۵۳۱ صفحه
- ۵- پورغلام، رضا، علی مکرمی رستمی، علی اصغر سعیدی، عیسی شریف پور، احمد غرقی، حمزه پورغلام، ۱۳۸۹. بررسی اثرات حاد باکتری استرپتوکوکوس فسیوم (*Streptococcus faecium*) روی بعضی از بافتها و مشخصه های خونی بچه ماهیان قزل آلالی رنگین کمان. مجله علمی شیلات ایران. سال نوزدهم، شماره ۲، ۱۸، ۹
- ۶- جی. پست.؟. بهداشت ماهی. ستاری، م. و روستایی، م.، ۱۳۷۷. انتشارات دانشگاه گیلان. ۲۸۴
- ۷- ستاری م. ماهی شناسی (۱). چاپ اول، انتشارات نقش مهر، ۱۳۸۱؛ ۱۸۶-۱۶۲
- ۸- سلطانی، م.، ۱۳۸۰. بیماریهای آزاد ماهیان. انتشارات دانشگاه تهران. ۴۴۴ صفحه
- ۹- سلطانی، مهدی و غلامرضا نیکبخت بروجنی، ۱۳۸۶، استرپتوکوکوزیس / لاکتوکوکوزیس در مزارع قزل آلالی ایران، مجموعه خلاصه مقالات پنجمین گردهمایی دامپزشکان علوم بالینی ایران، ۲۵ - ۲۳ بهمن ۱۳۸۶، اهواز، ایران، ۴
- ۱۰- عمادی، حسین، ۱۳۸۴، تکثیر و پرورش ماهی قزل آلا و آزاد، نشر آبریان
- ۱۱- عمادی ح. تکثیر و پرورش ماهی قزل آلا و آزاد. چاپ هشتم، انتشارات علمی آبریان، ۱۳۸۶؛ ۸-۱.
- ۱۲- فرریکس، ن. و میلر، الف.؟. جداسازی و شناسایی عوامل بیماریزای باکتریایی در ماهی. سلطانی، م. شریف پور، ع. و قیاسی، م. ۱۳۸۳. انتشارات بین الملل شمس. ۹۴ صفحه
- ۱۳- فرزانه فرعی. تکثیر و پرورش آزاد ماهیان. چاپ اول، مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، ۱۳۸۴؛ ۶-۳ و ۵۱-۳۲
- ۱۴- فغانی، ط.، ۱۳۸۵. پایان نامه کارشناسی ارشد، اثر ارگوسان Aquavac Ergosan و واکسن Aquavac Garvetil بر فاکتورهای رشد، بازماندگی، تحریک سیستم ایمنی و رویارویی با باکتری استرپتوکوک در قزل آلالی رنگین کمان، ۱۲۳ صفحه. صفحات ۱ و ۴.
- ۱۵- قلی پور کنعانی، حسنا، داور شاهسونی، احمد رضا موثقی، ۱۳۸۶، مجموعه خلاصه مقالات پنجمین گردهمایی دامپزشکان علوم بالینی ایران، ۲۵ - ۲۳ بهمن ۱۳۸۶، اهواز، ایران، ۱۵

- ۱۶- قیاسی، مریم، آذین زاهدی، حسینعلی خوشباور رستمی، ۱۳۷۹، بروز اپیدمی استرپتوکوکوزیس (Streptococcosis) در ماهیان مولد قزل آلالی رنگین کمان، اولین همایش بهداشت و بیماریهای آبزیان، ۲۷-۲۵ بهمن، اهواز، ایران، ۵۲
- ۱۷- قیاسی، مریم و آذین زاهدی، ۱۳۸۶، شناسایی عوامل بیماریزا در مزارع تکثیر و پرورش قزل آلالی رنگین کمان در استان مازندران، سمینار ملی زیست شناسی، ۲۴-۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۶، مرنده، ایران، ۱۱۱
- ۱۸- لاوسون ت و جعفری باری م. اصول مهندسی آبزیان. چاپ اول، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان، ۱۳۸۰؛ ۳۱-۶۵
- ۱۹- لیف، م. و پیرس، ب.؟. اطلس رنگی میکروبیشناسی عملی. سعیدی اصل، م. صفری، ر. و میرزایی، ح. ۱۳۸۱. انتشارات نشر جهانکده. ۱۴۷ صفحه
- ۲۰- مظلومی، م.، ۱۳۸۲. استرپتوکوکوز، انتروکوکوز، بیماریهای مهم اقتصادی در پرورش ماهی، انتشارات نوید شیراز، چاپ اول. ۹۴ صفحه.
- ۲۱- موسوی، سید سمانه، ۱۳۸۶ بررسی بروز استرپتوکوکوزیس و استافیلوکوکوزیس در مزارع منتخب تکثیر و پرورش قزل آلالی رنگین کمان، پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان
- ۲۲- ناظم، م. و نادری نسب، م.، ۱۳۶۷. باکتری شناسی پزشکی. انتشارات آستان قدس رضوی. ۳۲۰ صفحه. صفحه ۲۸
- ۲۳- وثوقی، غ.، مستجیر، ب.، ۱۳۷۹. ماهیان آب شیرین، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۱۷ صفحه - صفحه ۱۳۷ - ۱۳۸
- ۲۴- وزیری، ب.، ۱۳۶۳. اصول آزمایشهای بیوشیمیایی در میکروب شناسی تشخیصی، انتشارات امیر کبیر، ۱۷۶ صفحه
- ۲۵- هوشمند، الهام و حمید حقیقی، ۱۳۸۸، استرپتوکوکوس دیسگالاکتیه عامل استرپتوکوکوزیس در یک مزرعه پرورش قزل آلالی رنگین کمان در غرب گیلان، نخستین همایش ملی ماهیان سردآبی، ۲۴ - ۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۸، تنکابن، ایران، ۱۱۴.
- 26- Agnew, W. and Barnes, A.C., 2007. *Streptococcus iniae*: An aquatic pathogen of global veterinary significance and a challenging candidate for reliable vaccination, Journal of Veterinary Microbiology, Vol.122, pp.1-15.
- 27- Amal, M.N.A., Zamri-Saad, M., 2011, Streptococcosis in Tilapia (*Oreochromis niloticus*): A Review, *Pertanika J. Trop. Agric. Sci.* 34 (2): 195 - 206
- 28- Austin, B. and Austin, D. 1993. Bacterial fish pathogens diseases in farmed and wild fish. Ellis Horwood limited. pp.27-37 and 70-73
- 29- Austin, B. and Austin, D.A. 1999. Third ed. Chapter 2: Characteristics of the diseases. In *Bacterial Pathogens: Diseases of Farmed and Wild Fish*. Springer-Praxis, Praxis Publishing, Ltd. Chichester, cUK. pp 13-15.
- 30- Baya, A.M., Lupiani, B., Hetirck, F.M., Roberson, B. S., Lukacovic, R., May, E. and Poukish, C. 1990. Association of *Streptococcus sp.* With fish mortalities in the Chesapeake Bay and its tributaries. *Journal of Fish Diseases* 13, 251-253

- 31- Beack. G. W; Kim. J. H; Gomez. D. K; Park. S. C; 2006, Isolation and characterization of *Streptococcus* sp. from diseased flounder (*Paralichthys olivaceus*) in Jeju Island, *Journal of Veterinary Science*, 7(1), 53 – 58
- 32- Bekker. A, Hugo. C, Albertyn. J, Boucher. C. E, Bragg. R. R, Pathogenic Gram-positive cocci in South African rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum), *Journal of Fish Diseases*, 34: 483–487
- 33- Blv.J. E and Clem. L. W, 1992, Temperature and teleost immune functions, *Fish & Shellfish Immunology*, 2, 159-171
- 34- Bond C. Biology of fishes. Oregon state university, 1979; 85-112.
- 35- Bowser, P.R.; Wooster, G.A.; Getchell, R.G.; Timmons, M.B. 1998. *Streptococcus iniae* infection of tilapia *Oreochromis niloticus* in a recirculation production facility, *Journal of the World Aquaculture Society* . vol. 29, no. 3, pp. 335-339
- 36- Boyd CE. Water quality management for pond fish culture. 1 edition. Amsterdam. Elsevier Science Publishers, 1982; 6-49
- 37- Bragg. R.R. and Broere J.S.E., 1986, Streptococcosis in rainbow trout in South Africa. *Bulletin of the European Association of Fish Pathologists* , 6: 89–91.
- 38- Brunt, J. and Austin, B. 2005. Use of a probiotic to control lactococcosis and streptococcosis in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum) . *Journal of fish diseases*. vol. 28, pp. 693-701
- 39- Carson. J; Judkovs. N; Austin. B; 1993, Characteristics of an Enterococcus-like bacterium from Australia and South Africa, pathogenic for rainbow trout, (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum). *Journal of Fish Disease*, 16: 381-388
- 40- Coffey. T. J. , Pullinger. G. D, Urwin. R, Jolley. K. A, Wilson. S. M, Maiden. M. C, Leigh. J. A, 2006, First Insights into the Evolution of *Streptococcus uberis*: a Multilocus Sequence Typing Scheme That Enables Investigation of Its Population Biology, *Applied and Environmental Microbiology*, 1420–1428
- 41- Colorni, A.A., Diamant, A. Eldar, A. Kvitt, H. and Zlotkin, A. 2002. *Streptococcus iniae* infections in Red Sea cage-culture and wild fish. *Diseases of Aquatic Organism*, Vol. 49, pp. 165-170
- 42- Darwish A.M. and Ismaiel A.A. 2003. Laboratory efficacy of amoxicillin for the control of *Streptococcus iniae* infection in sunshine bass. *Journal of Aquatic Animal Health*. vol . 15 , pp. 209-214
- 43- Darwish, A.M. and Hobbs, M.S. 2005. Laboratory efficacy of amoxicillin for the control of *Streptococcus iniae* infection in blue tilapia. *Journal of Aquatic Animal Health* .vol . 17 , pp. 197-202
- 44- Egusa. Sh., 1991, Infectious diseases of fish. English transl., Sakana no Kansensho . Oxonian press Pvt. Ltd. New Delhi, 696 PP
- 45- Eldar. A., Frelrier P.F., Asanta L., Varner P.W., Lawhon S., Bercovier H., 1995, *Streptococcus shiloi*, the name for an agent causing septicemic infection in fish, is a junior synonym of *Streptococcus iniae*, *International Journal of Systematic Bacteriology*, 45: 840–842.
- 46- Eldar, A. and Ghittino, C. 1999. *Lactococcus garvieae* and *Streptococcus iniae* infections in rainbow trout *Oncorhynchus mykiss*: similar, but different diseases, *Journal of Diseases of Aquatic Organisms* . vol. 36, no. 3, pp. 227-231
- 47- Eldar, A.; Horovitz, A. and Bercovier, H. 1997. Development and efficacy of a vaccine against *Streptococcus iniae* infection in farmed rainbow trout, *Journal of VET. IMMUNOL. IMMUNOPATHOL.* vol. 56, no. 1-2, pp. 175-183
- 48- Eldar, A.; Perl, S.; Frelrier, P.F. and Bercovier, H. 1999. Red drum *Sciaenops ocellatus* mortalities associated with *Streptococcus iniae* infection, *Journal of Diseases of Aquatic Organisms* . vol. 36, no. 2, pp. 121-127
- 49- Erfanmanesh. A, Soltani. M, Pirali. E, Mohammadian. S, Taherimirghaed. A, 2012, Genetic Characterization of *Streptococcus iniae* in Diseased Farmed Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*) in Iran, *The Scientific World Journal*, 1 -6
- 50- Evans D, Claiborne J. The physiology of fishes. Third Edition. CRC, New York, 2006; 110-258.
- 51- Evans, J.; Klesius, P.H. and Shoemaker, C. 2006. Therapeutic and prophylactic immunization against *streptococcus iniae* infection in hybrid striped bass (*Morone chrysops* x *Morone saxatilis*) . *Journal of Aquaculture Research*. vol. 37, pp. 742-750
- 52- Evans, J.J., Klesius, P.H., Gilbert, P.M., Shoemaker, C., Al-Sarawi, M., Landsberg, J., Durumdez, R., Al-Marzouk, A., Al-Zenki, S., 2002. Characterization of β -haemolytic Group B *Streptococcus agalactiae* in cultured seabream, *Sparus auratus* and wild mullet, *Liza klunzingeri* (Day) in Kuwait. *Journal of Fish Diseases*, 25: 505–513.
- 53- Evans, J.J., Pasnik, D.J., Klesius, P.H., & Al-Ablani, S, 2006b, First report of *Streptococcus agalactiae* and *Lactococcus garvieae* from wild bottlenose dolphin (*Tursiops truncatus*). *Journal of Wildlife Diseases*, 45: 561-569

- 54- Evans, J.J., Pasnik, D.J., Klesius, P.H., & Shoemaker, C.A., 2006a, Identification and epidemiology of *Streptococcus iniae* and *Streptococcus agalactiae* in tilapia, *Oreochromis* spp. International Symposium on Tilapia in Aquaculture 7 (pp. 25-42). Charles Town, WV, USA, American Tilapia Association.
- 55- Evans, J.J., Klesius, P. H., Pasnik, D. J., Bohnsack, J. F, 2009, Human *Streptococcus agalactiae* Isolate in Nile Tilapia(*Oreochromis niloticus*), *Emerging Infectious Diseases* • www.cdc.gov/eid, 15(5): 774 -,776
- 56- Facklam, R., Elliott, J., Shewmaker, L., Reingold, A.,2005. Identification and characterization of sporadic isolates of *Streptococcus iniae* isolated from humans. *J. Clin. Microbiol.* 43, 933-937
- 57- Facklam, R., Padula, J. F., Thacker, L. G., Wortham, E. C., and Sconyer, B. J., 1973 . presumptive identification of group A, B and D streptococci. *Appl. Microbiol.* 27: 107 – 113
- 58- Fadaeifard, F, Momtaz, H, Rahimi, E, Mirzakhani, A, 2011, Detection of streptococcus iniae and *Lactococcus garvieae* by multiplex polymerase chain reaction (PCR) in some rainbow trout farms of Iran, *African Journal of Biotechnology*, 11(2): 260-263
- 59- Filho, C. I; Muller, E. E; Preto-Giordano, L. G; Bracarense, F. R. L.; 2009, Histological finding of experimental *Streptococcus agalactiae* infection in nile tilapia (*Oreochromis niloticus*), *Brazilian Journal Veterinary Patology*, 2(1): 12 – 15
- 60- Foo, J.T.W., Ho, B; Lam, T.J.;,1985, Mass mortality in *Siganus canaliculatus* due to streptococcal infection. *Aquaculture*, 49: 185–195
- 61- George, T.T.1999. Canadian doctors confirm the infection and effects of *Streptococcus iniae* in fish and humans, *Contributed-papers-Aquaculture-Canada-no. 98-2*, pp. 87-89
- 62- Ghittino, C., Praero, M., 1992, Report of streptococcosis in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) in Italy: preliminary note.*Bolletino Della Societa Italiana di Patologia Ittica* , 8: 4–11.
- 63- Gholipour, H., Shahsavani, D., Rad, M., 2009, Streptococcal septicemia in raibow trout farms in Sabzevar, 1st International congress on aquatic animal health maneagment and disese, January 27 – 28 2009, Tehran, Iran, 174
- 64- Gill, p.; Vivas, J.; Gallardo, C.S. and Rodriguez ,L.A. 2000. First isolation of *Staphylococcus warneri*, from diseased rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum), in Northwest Spain. *journal of fish diseases* . Vol. 23,pp. 295-298
- 65- Habibipour, R, Bayat, S., 2009, Study of streptococcosis in rainbow trout farm in Hamedan Province, 1st International congress on aquatic animal health maneagment and disese, January 27 – 28 2009, Tehran, Iran, , 174
- 66- Haghghi Khiabani, A, Soltani, M, Kazemi, B, Sohrabi Haghdst, E, Sharifpour, 2007, Use of immunohistochemical and PCR methods of infectious heamatopoietic necrosis disease in some rainbow trout hatcheries in Iran, *Pakistan journal of Biology Sciences*, 10 (2): 230 – 234
- 67- Holt, J.G., Krieg, N.R., Sneath, P.H.A., Staly, J.T. and Williams, T.S. 1994. *Bergey's Manual of Determinative bacteriology*. Williams and Wilkins. pp. 787
- 68- Huang, Sh.; Chen, W.; Shei, M.; Liao, L. and Chen , Sh. 1999. Studies on Epizootiology and pathogenicity of *Staphylococcus epidermidis* in Tilapia (*aeochromis sp*) Cultured in Taiwan. *Journal of Zoological studies* . vol. 38 , pp. 178-188
- 69- Huet M. Breeding and cultivation of fish. 2nd edition. Fishing News Books, 1994; 314-320
- 70- Inglis, V., Roberts, R.J. and Bromage, N.R. 1993. Chapter 12, Streptococcal Infections. In *Bacterial Diseases of Fish*, Halsted Press, John Wiley & Sons, Inc., NY. pp. 196-97.
- 71- Kitao, T. 1982. The methods for detection of *Streptococcus sp.* Causative bacteria of streptococcal disease of culture yellow tail (*Seriola quinqueradiata*). *Fish Pathology*, Vol. 17, pp.17-26
- 72- Kitao, T., Aoki, T. and Iwata, K. 1979. Epidemiological study on streptococcosis of cultured yellow tail (*Seriola quinqueradiata*). Disribtion of *Streptococcus sp.* In sea water and muds around yellowtail farms. *Bulletin of the Japanese Society of Scientific Fisheries*, Vol. 45, pp.567-572
- 73- Kitao, T., Aoki, T. and Sakoh, R. 1981. Epizootics caused by β -haemolytic *Streptococcus* species in cultured fresh water fish. *Fish Pathology*, Vol. 15, pp.301-307
- 74- Klesius, P.H., Evans, J.J., Shoemaker, C.A., Yeh, H., Goodwin, A.E., Adams, A., Thompson K., 2006, Rapid detection and identification of *S. iniae* using a monoclonal antibody based indirect fluorescent antibody technique. *Aquaculture*, 258:180-186.
- 75- Klontz GW. Environmental Requirements and Enviromental diseases of Salmonids. In: Stoskopf MK, *Fish medicine*. Philadelphia: WB Saunders Company, 1993; 333
- 76- Koh, T.H., Kurup, A. and Chen, J., 2004. *Streptococcus iniae* discitis in Singapore. *Emerg. Infect. Dis.* Vol.10, pp.1694-1696
- 77- Kusuda, R. and Takemaru, I. 1987. Efficacy of josamycin against experimental streptococcal infection in cultured yellowtail. *Nippon Suisan Gakkaishi*, Vol. 53, pp. 1519-1523

- 78- Kusuda, R., Kawai, K., Salati, F., Banner, C. R. and Fryer, J.L. 1991. *Enterococcus seriolicida* sp. Nov., a fish pathogen. International Journal of Systematic Bacteriology, Vol.41, pp.406-409
- 79- Kusuda, R., Kawai, T., Toyoshima, T. and Komatsu, I. 1976. A new pathogenic bacterium belonging to the genus *Streptococcus*, isolated from an epizootic of cultured yellowtail. *Bulletin of the Japanese Society of Scientific Fisheries*, Vol. 42, pp.1345-1352
- 80 - Lau, S.K.P., Woo, P.C.Y., Luk, W.K., Fung, A.M.Y., Hui, W.T., Fong, A.H.C., Chow, C.W., Wong, S.S.Y., Yuen, K.Y., 2006. Clinical isolates of *Streptococcus iniae* from Asia are more mucoid and β - hemolytic than those from North American. *Diagnostic Microbiol. Infect. Dis.* Vol. 54, pp. 177-181
- 81- Lau, S.K.P., Woo, P.C.Y., Tse, H., Leung, K.W., Wong, S.S.Y., Yuen, K.Y., 2003. Invasive *Streptococcus iniae* infection outside North American. *J. Clin. Microbiol.* 41, 1004-1109
- 82- MacFaddin, J.F. 2000. *Biochemical Testes for Identification of medical Bacteria*. Williams and Wilkins. pp. 912
- 83 - Mata, A. I, Blanco. M. M, Domínguez. L, Fernández-Garayzábal. J. F, Gibello. A, 2004a, Development of a PCR assay for *Streptococcus iniae* based on the lactate oxidase (lctO) gene with potential diagnostic value, *Veterinary Microbiology* 101:109–116
- 84 - Mata, A. I, Gibello. A, Casamayor. A., Blanco. M. M., Domínguez. L, Fernández-Garayzábal. J. F., 2004b, Multiplex PCR Assay for Detection of Bacterial Pathogens Associated with Warm-Water Streptococcosis in Fish, *Applide and Environmental Microbiology*: 3183–3187
- 85 - Meyer, V. k. and Schonfeld, H. 1929. Über die Unterscheidung des *Enterococcus vom Streptococcus viridans* und die Beziehungen beider zum *Streptococcus lactis*. *Zentralbl. Bakt. Abt. 1 orige.* 99:402 – 418
- 86 - Mian. G. F., Godoy. D. T, Leal. C. A. G, Yuhara. T. Y, Costa. G. M., Figueiredo. H. C. P., 2008, Aspects of the natural history and virulence of *S. agalactiae* infection in Nile tilapia, *Veterinary Microbiology*, 136(1 – 2): 180 – 183
- 87 - Michel. C., Nougayre' de P., Eldar A., Sochon E., De Kinkelin. P., 1997, *Vagococcus salmoninarum*, a bacterium of pathological significance in rainbow trout *Oncorhynchus mykiss* farming. *Diseases of Aquatic Organisms* , 30:199–208.
- 88 - MMWR. 1996. 2 August, 45(30); 650 – 53. Invasive Infection with *Streptococcus iniae*, Ontario, 1995-1996. Morbidity and Mortality Weekly Report available on-line from the Centers for Disease Control's website at www.cdc.gov/mmwr.
- 89 - Mohammadi Arani. M., Moghadas. m B., 2009, Infection of rainbow trout with *Streptococcus* spp. in Isfahan Province, 1st International congress on aquatic animal health maneagment and disese, January 27 – 28 2009, Tehran, Iran, 126
- 90 - Ndong, D., Chen, Y.Y., Lin, Y.H., Vaseeharan, B. and Chen, J.C. 2006. The immune response of tilapia *Oreochromis mossambicus* and its susceptibility to *Streptococcus iniae* under stress in low and high temperatures. *Journal of Fish and Shellfish Immunology*. Vol.22, pp. 686 – 694
- 91 - Nguyen, H.T., Kanai, K. and Yoshikoshi, K., 2002. Ecological investigation of *Streptococcus iniae* in cultured Japanese flounder (*Paralichthys olivaceus*) using selective isolation procedures. *Journal of Aquaculture*, Vol. 205, pp. 7-17
- 92 - Noga, E.J. 1996. *Fish disease: diagnosis and treatment*. Iowa State University Press/Ames, Iowa, pp.367
- 93 - Nomoto, R., Munasinghe, L.I., Jin, D.H., Shimahara, Y., Yasuda, H., Nakamura, A., Misawa, N., Itami, T., Yoshida, T., 2004. Lancefield group C *Streptococcus dysgalactiae* infection responsible for fish mortalities in Japan. *Journal of Fish Diseases*, 27: 679–686.
- 94 - Oliver, K., Procop, G.W. Wilson, D. Coull, J. and Stender, H. 2002. Rapid identification of *Staphylococcus aureus* Directly from Blood Culture by Fluorescence In Situ Hybridization with Peptide Nucleic Acid Probes. *Journal of Clinical Microbiology*, Vol. 40, pp. 247-251
- 95 - Pall, J. and Pradhan, K. 1990. Bacterial involvement in ulcerative condition of air- breathing fish from India. *Journal of Fish Biology*, Vol. 36, pp. 833-839
- 96 - Pasnik, D.J., Evans, J.J. and Klesius, P.H. 2006. Passive immunization of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) provides significant protection against *Streptococcus agalactiae*. *Journal of Fish and Shell fish Immunology*, Vol. 21, pp.365-371
- 97 - Pasnik. D. J., Evans. J. J, Klesius. P. H., 2009, Fecal Strings Associated with *Streptococcus agalactiae* Infection in Nile Tilapia, *Oreochromis niloticus*, *The Open Veterinary Science Journal*, 3: 6-8
- 98 - Perera. R.P., Johnson. S.K., Collins. M.D., Lewis D.H., 1994, *Streptococcus iniae* associated with mortality of Tilapia nilotica \times T. aurea hybrids. *Journal of Aquatic Animal Health* ,6: 335–340.
- 99 - Pillay TVR, Kutty MN. *Health and diseases*. In: *Aquaculture principles and peactices*. 2nd edition. Blackwell Publishing, 2005;112-118.

- 100 - Pillay TVR, Kutty MN. Sustain ability and environmental management of aquaculture. In: Aquaculture principles and peactices. 2nd edition. Blackwell Publishing, 2005; 311-312
- 101 - Plumb, J.A., Schachte, J.H., Gaines, J.L., Peltier, W. and Carroll. B. 1974. *Streptococcus sp.* From marine fishes along the Alabama and northwest Florida coast of the Gulf of Mexico. Transactions of the American Fisheries Society, Vol. 103, pp. 358-361
- 102 - Roach, J.C., Levett, P.N., & Lavoie, M.C., 2006, Identification of *S. iniae* by commercial bacterial identification systems. *Journal of Microbiological Methods*, 67: 20-26.
- 103 - Roberts RJ. Fish pathology. London: Harcourt Publisher Limited, 2001, 1-13 , 199-205
- 104 - Rochaix, A. 1924. Mileaux a l' esculine pour le diagnostic differential des bacteries due groupe Strepto – Entro Pneumocoque . *Ct. R. Soc. Biol.* Vol.90, pp. 771-772
- 105 - Rodkhum, C, Kayansamruaj, P, Pirarat, N, 2011, Effect of Water Temperature on Susceptibility to *Streptococcus agalactiae* Serotype Ia Infection in Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*), *Thai J Vet Med*, 41(3): 309-314.
- 106 - Romalde, J.L., Lores, F., Magarinos, B., Barja, L. and Toranzo, A.E. 2000. Study of cell surface associated virulence factors of *Streptococcus parauberis* strains pathogen for turbot. Bulltan of European Association of Fish Oathology, Vol.20, pp.244-251
- 107 - Romalde, J.L., Toranzo, A.E. 1999. Streptococcosis of marine fish. Gilles Oliver , No. 56
- 108- Romalde, J. Magarinos, L, Villar, C, Barja, J. L, Toranzo, A. E, 1999, Genetic analysis of turbot pathogenic *Streptococcus parauberis* strains by ribotyping and random amplified polymorphic DNA, *FEMS Microbiology Letters*, 459: 297-304
- 109 - Russo, R., Mitchell, H. and Yanong, R.P.E, 2006. Characterization of *Streptococcus iniae* isolated from ornamental cyprinid fishes and development of challenge models, journal of Aquaculture. Vol.256, pp. 105 – 110
- 110 - Russo, R. and Yanong, R. 2006. Dietary Beta-Glucans and Nucleotides Enhance Resistance of Red-Tail Black Shark (*Epalzeorhynchus bicolor*) to *Streptococcus iniae* Infection . journal of The world aquaculture society. vol. 37, No.3, pp.298-306
- 111 - Sako, H., 1998. Studies on *Streptococcus iniae* infection in Yellowtail, *Seriola quinqueradiata*. Bull. Nansi Natl. Fish. Res. Inst. 31, 63-120
- 116- Salvador, R., Muller, E.E., Freitas, J.C., Leonhadt, J.H., Giordano, L.G.P., Dias, J.A, 2005, Isolation and characterization of *Streptococcus spp.* group B in Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*) reared in hapas nets and earth nurseries in the northen region of Parana State, Brazil. *Ciencia Rural. Santa Maria*, 35: 1374-1378.
- 112 - Shahbazian, N, Maghsudifard, A, E., Abdi, K. Sheikhzadeh, N, 2010, Study the status of Streptococcosis in Rainbow trout fish farms in kermanshah province in 2009, 2nd International congress on aquatic animal health maneagment and disese, October 26 – 27 2010, Tehran, Iran
- 113 - Shelby, R.A., Klesius P.H. Shoemaker, C.A. and Evans, J.J. 2002. Passive immunization of tilapia, *Oreochromis niloticus*, with anti-*Streptococcus iniae* whole sera. Journal of Fish Diseases, Vol.25, pp.1-6
- 114 - Shen, Z.H., Qian, D., Xu, W.J., Gu, J.H. and Shao, J.Z. 2005. Isolation, identification and pathogenicity of *Streptococcus iniae* isolated from red drum *Sciaenops ocellatus* . *Acta Hydrobiol.Sinica* , Vol.29, pp. 678-683
- 115 - Shoemaker, C.A., Evans, J.J. and Klesius, P.H. 2000. Density and dose: factors affecting mortality of *Streptococcus iniae* infected tilapia (*Oreochromis niloticus*), journal of Aquaculture . vol. 188, no. 3-4, pp. 229-235
- 116 - Shoemaker, C.A., Klesius, P.H. 1997 . Streptococcal disease problems and control : a review . In : Tilapia Aquacultured (ed. by K.fitzsimmons) , pp. 671 – 680. Northest Regional Aquacultural Engineering Service , Ithaca , NY.
- 117 - Shoemaker, C.A., Klesius, P.H. and Evans, J.J. 2001. prevalence of *Streptococcus iniae* in tilapia, hybrid striped bass, and channel catfish on commercial fish farms in the United States. Am. J. Vet. Res, Vol. 62, pp. 174-177
- 118 - Soltani.M., Tarahomi. M, 2009, Study of streptococcosis/Lactococcosis in some farmed rainbow trout in Fars province, Iran, 1st International congress on aquatic animal health maneagment and disese, January 27 – 28 2009, Tehran, Iran, 113
- 119 - Stickney RR. Understanding and maintaining water quality. In: Aquaculture: An Introductory text. 1st edition. India: CABI Publishing, 2005; 95-127.
- 120 - Subasinghe. R. P, 2005, Epidemiological approach to aquatic animal health management: opportunities and challenges for developing countries to increase aquatic production through aquaculture, *Preventive veterinary medicine*, 67, 117 – 124

- 121 - Toranzo. A. E; Devesa. S; Heinen. P; Riaza. A; Nuñez. S; Barja. J. L.; (1994), Streptococcosis in cultured turbot caused by an Enterococcus-like bacterium, *Bulltan of European Association of Fish Pathology*, 14:19-23
- 122 - Treves-Brown, K. M. 2000. Applied fish pharmacology. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, The Netherlands, pp.294
- 123- Varvarigos, P. 2001. Gram positive cocco- bacteria(*Micrococcaceae*, *Streptococcaceae*) causing systemic disease in intensively farmed fish. Veterinary services to aquaculture and distribution of fish health production.
- 124- Vela, A.I., Vazquez, J., Gibello, A., Blanco, M.M., Moreno, M.A., Liebana, P., Albendea, C., Alcala, b., Mendez, A., Dominguez, L. AND Garayzabal, J.F.F. 2000. Phenotypic and Genetic Characterization of *Lactococcus garvieae* Isolated in Spain from Lactococcosis Outbreaks and Comparison with Isolates of Other Countries and Sources. *Journal of Clinical Microbiology* , Vol.38 ,pp.3791-3795
- 125- Vendrell. D., Balcazar. J. L., Ruiz-Zarzuela. I., Blas. I., Girones. O, Muzquiz. J. L., 2006, Lactococcus garvieae in fish: A review, *Comparative Immunology, Microbiology & Infectious Diseases*, 29: 177-198
- 126- Xu, D.H., Shoemaker, C.A., Klesius, P.H., 2007, Evaluation of the link between grodactylosis and Streptococcus of Nile tilapia (*O. niloticus*). L . *Fish Diseases*, 30: 230-238
- 127- Yang. W, Li. A, 2009, Isolation and characterization of Streptococcus dysgalactiae from diseased *Acipenser schrenckii*, *Aquaculture*, 294:14-17
- 128- Yanong, R.P.E., Floyd, R.F, 2002. Streptococcal infection of fish. Florida Cooperative Extension Service. IFAS, University of Florida, p. 3. Circular FA057
- 129- Yanong. R. P. E. and Francis-Floyd. R., 2002, Yanong Streptococcal infections of fish. Report from University of Florida. Series from the Department of Fisheries and Aquatic Sciences, Florida Cooperative Extension Service, Institute of Food and Agricultural Sciences, University of Florida. <http://edis.ifas.ufl.edu>
- 130- Yasunaga, N. 1982. Occurrence of Streptococcus sp., a pathogen of cultured yellowtail, in muscle of sardine for diets. *Journal of Fish Pathology*, Vol.17, pp.195-198
- 131- Yuniarti, A. 2005. Serological Characterization of Streptococcus iniae Isolates from Different Parts of Australia. Masters. University of Queensland, St. Lucia, Queensland.
- 132- Zarzuela,R.I., Bias, I., Girones, O., Ghittino, C. and MuAzquiz, J.2005. Isolation of *Vagococcus salmoninarum* in Rainbow Trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). *Veterinary Research Communications*, Vol. 29, pp. 553-562
- 133- Zlotkin, A., Hershko, H., & Eldar, A., 1998, Possible transmission of Streptococcus iniae from wild fish to cultured marine fish, *Applied and Environmental Microbiology*, 64: 4065-4067.
- 134- <http://www.the.fish.site.com/articles/190/> Streptococcus in tillapia

پیوست

تصاویر ماهواره ای مزارع انتخابی جهت نمونه برداری در استان فارس

تصویر الف ۱- مزرعه تنگ تیزاب (خادمی)

تصویر الف ۲- مزرعه شرکت تعاونی ۲۲ بهمن سپیدان (نیکوکار)

تصویر الف ۳ - مزرعه رودشیر (زارع)

تصویر الف ۴ - مزرعه نی سایه (دهقانی)

تصویر الف ۵ - مزرعه سرآب بیضا (عفیفی)

تصویر الف ۶ - مزرعه شرکت تعاونی رنگین کمان ملوسجان (عبودی)

تصویر الف ۷ - مزرعه شرکت مارون (حدیدی)

تصویر الف ۸ - مزرعه بهشت گمشده (قطعی)

تصویر الف ۹ - مزرعه شرکت فارس قزل (حمیدی)

تصویر الف ۱۰ -
مزرعه شایانی
(شایانی)

فصل ۲:

مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها

در بروز استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش

ماهیان سردآبی در شرق استان مازندران

(رودخانه هراز)

عنوان	« فهرست مندرجات »	صفحه
چکیده		۵۸
۲-۱- مواد و روش کار.....		۵۹
۲-۱-۱- ایستگاههای منتخب (مزارع پرورش ماهی قزل آلالی رنگین کمان).....		۶۰
۲-۱-۲- نمونه برداری		۶۰
۲-۱-۳- انجام آزمایشات مولکولی		۶۳
۲-۱-۴- آزمایشات فیزیکوشیمیایی آب		۶۷
۲-۲- نتایج.....		۶۹
۲-۲-۱- علائم مشاهده شده در ماهیان مورد بررسی		۶۹
۲-۲-۲- برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب (عوامل خطر) در بروز استرپتوکوکوزیس		۷۲
۲-۲-۳- تعداد کلی باکتری های داخل آب		۸۰
۲-۳- بحث		۸۲
پیشنهادها.....		۸۹
منابع		۹۰
پیوست		۹۷

چکیده

استرپتوکوکوزیس یک بیماری عفونی باکتریایی است که در اکثر مراکز تکثیر و پرورش ماهیان سردابی (قزل آلالی رنگین کمان) کشور مشاهده شده است. این بیماری دارای این قابلیت است که به شکل همه گیر مزارع ماهیان سردابی را در اقلیم های مختلف تهدید نماید و خسارتهای اقتصادی زیادی را به صنعت آبی پروری وارد نماید. در بروز، گسترش و اپیدمی شدن این بیماری عواملی از جمله حرارت آب، نیتريت، نیترات، آمونیوم، کدورت، اکسیژن محلول، دبی، شمارش کلی باکتریائی نقش دارند. در این مطالعه باهدف بررسی میزان آلودگی و ابتلای گروههای مختلف سنی ماهیان قزل آلالی رنگین کمان به استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورشی شرق استان مازندران (حوضه رودخانه هراز)، با فواصل ماهیانه به ثبت عوامل اپیدمیولوژیک مؤثر بر بروز بیماری اقدام گردید. با بکارگیری روش نمونه برداری تصادفی، تعداد ۱۰ عدد از مزارع منتخب زیر پوشش پروژه قرار گرفت. به منظور جداسازی، شناسایی و تشخیص بیماری ضمن بررسی علائم ظاهری و مشاهدات کلینیکی از آزمون های بیوشیمیایی و PCR استفاده شد. به این منظور، نمونه برداری از تعداد ۱۲۰۰ عدد ماهی از ۱۰ مزارع منتخب، در یک بازه زمانی یک ساله و با تناوب ماهیانه به انجام رسید. طی این تحقیق مشخص شد که ۸ عدد از ۱۷۵ عدد بچه ماهی دارای علائم بیماری (۴/۶ درصد) و ۲ عدد از ۳۰۷ عدد بچه ماهی فاقد علائم بیماری (۰/۷ درصد)، آلوده به باکتری استرپتوکوک بودند و از طرفی ۲۱ عدد از ۲۳۵ عدد ماهی (۸/۹ درصد) پرواری دارای علائم بیماری و ۵ عدد از ۴۸۳ عدد ماهی پرواری فاقد علائم بیماری (۱ درصد)، آلوده به باکتری استرپتوکوک بودند. باکتری استرپتوکوک جدا سازی شده بر اساس تست های بیوشیمیایی و آزمایشات مولکولی استرپتوکوکوس یوبریس (*Streptococcus Uberis*) شناسایی گردید. نتایج مؤید این مطلب است که عواملی از جمله میزان نیتريت، دمای آب، اکسیژن محلول در آب و ماههای سال به میزان ۲۰٪ بروز بیماری ناشی از استرپتوکوک را تحت تاثیر قرار می دهند. مدیریت عوامل مذکور میتواند تا حد زیادی در کاهش میزان بروز و شیوع بیماری ناشی از استرپتوکوک در شرق استان مازندران مؤثر باشد.

کلید واژه ها:

استرپتوکوکوزیس - قزل آلالی رنگین کمان - میزان شیوع - عوامل خطر - استان مازندران

۱-۲- مواد و روش کار

محل اجرا: شرق استان مازندران (رودخانه هراز)

استان مازندران در تولید ماهیان سردآبی (ماهی قزل آلاي رنگين کمان) بعد از استان چهارمحال بختياری با توليد بيش از ۱۲ هزار تن و لرستان با توليد ۱۱ هزار تن ، رتبه سوم توليد ماهيان سردآبی با ۱۰۵۱۴ تن را به خود اختصاص می دهد و استانهای آذربایجان غربی ، بویر احمد و کهکولیه ، کرمانشاه ، فارس و تهران به ترتیب با بیش از ۶ هزار تن ، ۵ هزار تن ، ۴ هزار تن ، در رتبه های چهارم تا هشتم قرار دارند .

رودخانه هراز یکی از پر آب ترین رودخانه های شمال ایران است و از ارتفاعات ۵۴۷۸ متری قله دماوند و کوههای پالان گران و امام زاده هاشم سرچشمه می گیرد. استفاده زراعی از آب این رودخانه برای ۷۲ هزار هکتار زمین شالیزاري، مهاجرت ماهیان استخوانی جهت تخمريزی طبیعی به این رودخانه و توليد بيش از ۴۵۰۰ تن ماهی قزل آلاي رنگين کمان با استفاده از آب این رودخانه بيانگر اهمیت آن در بهبود وضعیت اقتصادی منطقه است. این رودخانه از غرب به حوزه آلیس رود و از شرق به رودخانه گرمود و بابلرود و از شمال به دریا محدود است و دارای هشت سر شاخه به نامهای : لار، زیار، لکرو، شیرکله، نمارستاق، نور، چلاو و منگل می باشد. طول رودخانه ، ۱۸۵ کیلو مترو پیرامون حوزه ۲۷۰ کیلومتری باشد. مساحت حوزه ، ۴۰۶۰ کیلومتر مربع و شیب بالادست رودخانه ۱۳-۱۲ درصد و متوسط شیب رودخانه ۲/۴ درصد ، بارندگی متوسط حوزه ۸۳۲ میلی مترو کل جریان متوسط ۹۴۰ میلیون متر مکعب می باشد. بار رسوبی این رودخانه ۲۷۰.۴۳۰ تن در سال و فرسایش حدود ۱ درصد و بار جامد ۷۳ تن در کیلومتر مربع در سال برآورد می گردد. این رودخانه دارای رژیم برفی-یخچالی می باشد . عرض رودخانه از ۵۰-۵ متر در طول آن متغیر است . سرعت جریان آب ، شیب بستر، کف سنگلاخی و دبی آب بالای رودخانه و اکسیژن محلول در آب از محسنات رودخانه هراز می باشد.

تصویر ماهواره ای از بخشی از رودخانه هراز

۱-۱-۲- ایستگاههای منتخب (مزارع پرورش ماهی قزل آلاهی رنگین کمان)

۹۴ درصد مزارع تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی (قزل آلاهی رنگین کمان) در شرق استان مازندران (منطقه هراز) که تقریباً همه تولید منطقه هراز (۴۵۰۰ تن) را به خود اختصاص می دهند ، در یک فاصله ۱۵ کیلومتری از هم واقع شده اند و به جز دو مزرعه اول و دوم (واسر و قزل سراب) که به شکل مستقل از رودخانه هراز آب می گیرند ، در بقیه مزارع ، خروجی آب مزرعه بالا دست بخشی ورودی آب مزرعه پایین دست می باشد. در این بررسی ۱۰ مزرعه انتخاب شد که مختصات جغرافیایی آنها به ترتیب از بالا به پایین در جدول شماره ۱ و تصاویر ماهواره ای مزارع در زیر آمده است . دو مزرعه اول (واسر) و آخر (قزل آلاهی هراز) در ابتدا و انتهای این فاصله قرار دارند .

نام مزرعه	واسر	قزل سراب	قزل کاج	رنگین وانا	نگین هراز	چند منظوره نیاک	قزل نیاک	هزار یک	نل قزل	قزل آلاهی هراز
ارتفاع از سطح دریا (متر)	۱۸۶۸	۱۸۶۸	۱۷۰۳	۱۷۰۳	۱۶۰۸	۱۶۸۶	۱۶۸۶	۱۶۵۷	۱۵۹۸	۱۴۵۷
طول جغرافیایی	۵۲.۱۲.۳۵	۵۲.۱۳.۵۷	۵۲.۱۸.۶۱	۵۲.۱۷.۵۷	۵۲.۲۱.۲۷	۵۲.۱۶.۵۸	۵۲.۱۸.۳۳	۵۲.۱۱.۴۵	۵۲.۲۱.۳۶	۵۲.۲۱.۵۸
عرض جغرافیایی	۳۵.۵۶.۲۲	۳۵.۴۶.۰۷	۳۵.۳۷.۱۴	۳۵.۴۷.۴۷	۳۵.۴۹.۵۴	۳۵.۵۷.۴۹	۳۵.۵۷.۶۲	۳۵.۵۳.۵۵	۳۵.۵۰.۱۸	۳۵.۵۳.۳۵

۲-۱-۲- نمونه برداری

نمونه برداری از ماهی

نمونه برداری از ماهیان پیش پرواری و پرواری با دامنه وزنی (۵۰ - ۵۰۰ گرم) به تعداد ۷۱۸ عدد و بچه ماهیان با دامنه وزنی (۱۰ - ۵۰ گرم) به تعداد ۴۸۱ عدد ، بیمار (همراه با علائم) و به ظاهر سالم (بدون علائم) از ۱۰ مزرعه پرورش ماهی سردابی منتخب ، به شکل ماهیانه (مدت ۱۲ ماه) و هر ماه ۱۲۰ عدد ماهی (هر مزرعه ۱۰ عدد) به شکل زنده و تصادفی جمع آوری شد و مورد بررسیهای آزمایشگاهی (کشت باکتریایی) قرار گرفت. انجام کشت و تشخیص اولیه باکتری

پس از جمع آوری نمونه ها به شکل زنده ، ماهیان از نظر علایم ظاهری مورد بررسی قرار گرفتند و سپس در شرایط استریل کالبد گشایی شدند و پس از شکافتن محوطه بطنی علائم داخلی ثبت شد و سپس با استفاده از آنس استریل از بافت های کبد و کلیه در محیط تریپتوکاز سوی آگار (TSA) کشت خطی ، جهت جداسازی باکتری انجام گردید (Austin و Austin ، ۱۹۹۹) و پلیت های کشت داده شده به مدت ۲۴ الی ۷۲ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد در گرمخانه کالیبره شده قرار گرفتند و پس از مشاهده رشد باکتری (پرگنه ها)

استرپتوکوک در محیط کشت، تشخیص اولیه و افتراقی آن از باکتری استافیلوکوکوس با از رنگ آمیزی به روش گرم و دین کوکسی های گرم مثبت و تست کاتالاز (آزمایش افتراقی باکتری استرپتوکوک از استافیلوکوک) پس از رنگ آمیزی انجام گردید. پس تایید باکتری استرپتوکوک به وسیله تست کاتالاز، نمونه های مثبت در کنار یخ به آزمایشگاه باکتریولوژی دارای گواهی استاندارد ایزو ۱۷۰۲۵ پژوهشکده اکولوژی دریای خزر برای تعیین و شناسایی گونه منتقل گردید.

تشخیص تفریقی

برای تشخیص افتراقی استرپتوکوکها از روشهای بیوشیمیایی، آزمایشات متعددی انجام شد که به شرح ذیل می باشد (Murrey و همکاران ۲۰۰۳):

الف - تخمیر قند و تولید اسید از قند های (گلوکز، سوربیتول، آرابینوز، تره هالوز، مانوز، گزیلوز، سالسین، نیوزیتول، مالتوز و مانیتول) در این آزمایش توانایی باکتری در تولید اسید از ترکیبات هیدروکربنی (قند) مختلف سنجیده شد. در این روش چنانچه باکتری قابلیت تخمیر قند را داشته باشد بعلاوه تغییر pH (تولید اسید) رنگ محیط از قرمز به زرد تبدیل می شود. (Buller، ۲۰۰۴).

ب - آزمایش بایل آسکولین: محیط بایل آسکولین محیطی اختصاصی برای باکتریهای کاتالاز منفی است. این محیط اثر مهار کننده بر رشد اکثر باکتریهای گرم مثبت به جز انتروکوکسها دارد. با رشد باکتری آسکولین به آسکولتین و دکستروز تبدیل می شود و اسکولتین تولید شده با کلرید آهن موجود در محیط واکنش داده و ایجاد رنگدانه سیاه میکند.

ج - رشد در حرارت ۱۰ و ۴۵ درجه سانتیگراد: رشد در دو حرارت ۱۰ و ۴۵ درجه سانتیگراد در محیط BHA در تشخیص تفریقی کوکسی های گرم مثبت کاتالاز منفی یک ابزار تشخیصی مهم است.

د - همولیز: قابلیت لیز گلبولهای قرمز از اهمیت خاصی در تشخیص تفریقی استرپتوکوکها برخوردار است. این واکنش با کشت باکتری در محیط حاوی ۵٪ خون گوسفند شناسایی می شود. از نقطه نظر هملیز باکتریها به چند دسته تقسیم می شوند که شامل:

- همولیز بتا: در این حالت گلبولهای قرمز بطور کامل تخریب شده و در اطراف پرگنه تولید شده یک هاله روشن ایجاد میشود.

- همولیز آلفا: در این حالت در اطراف پرگنه یک هاله تقریباً سبز رنگ در اطراف پرگنه مشاهده می شود.

- همولیز گاما: هیچگونه تغییری در اطراف پرگنه رشد یافته مشاهده نمی شود.

ه - آزمایش هیدرلیز هیپورات: تعدادی از باکتریها قابلیت تولید آنزیم هیپورات هیدرولاز را دارند که هیپوریت سدیم را به بنزوئیک اسید و گلی سین تجزیه می کند. افزودن کلرید آهن به بنزوئیک اسید موجب تشکیل رسوب قهوه ای رنگ بنزوآت آهن می شود.

و - آزمایش حرکت: این آزمایش در خصوص حرکت باکتری در یک محیط نیمه جامد (ژل) است که تستی مفید در تشخیص تفریقی است. این آزمایش خصوصا در شناسایی انترکوکها مفید است.

ز - آزمایش مقاومت به نمک ۶/۵٪: بعضی از باکتریها قابلیت رشد در محیط حاوی ۶/۵٪ نمک طعام را دارند در حالیکه این غلظت اثر مهار کنندگی بر رشد دیگر باکتریها دارد.

ح - هیدرولیز اوره: اوره به عنوان منبع نیتروژن در باکتری هایی که اوره آز ایجاد می کنند می باشد و با مصرف اوره و تغییر در pH محیط اندیکاتور محیط (فنل رد) از قرمز به زرد تبدیل می شود.

ط - آزمایش VP (Voges - Proskauer): نتیجه انجام این واکنش تولید استیل متیل کرینول است. از این آزمایش در جهت تفریق جنس و گونه های مختلف کوکسیهای گرم مثبت استفاده می شود.

ی - هیدرولیز آرژنین: بعضی از باکتریها قابلیت هیدرولیز آرژنین را دارند. نتیجه این هیدرولیز قلیایی شدن محیط است که در نتیجه آن رنگ محیط تغییر می کند. این آزمایش برای تشخیص تفریقی باکتریها تست بسیار مناسبی است.

مشخصات بیوشیمیایی گونه های مختلف استرپتوکوک های در جدول ذیل نمایش داده شده است .

	St. faecium	St. uberis	St. agalactiae	St. dysgalactiae	St. iniae
Gram - staining	+	+	+	+	+
Catalase production	-	-	-	-	-
Haemolysis	α	-	-	+	+
Swarming	v	-	-	-	-
Production of ornithine decarboxylase	-	-	-	-	-
Production of lysine decarboxylase			-		
Production of arginine dihydrolase			-		
Motility test	+	+	+	+	+
Nitrate reduction			-		-
Indole production	-		-		
Citrate utilization	-		-		
Urease production	-			-	
Methyl red			+		-
Vogesproskauer reaction	+	+	+	-	-
Aesculin hydrolases	+	+	-	v	+
Degradation of gelatin	-		-		-
Onpg production	+	-	-		-
Oxidative-fermentative test	F	F	F	F	F
Acid production from arabinose	+	-	-	-	-
Acid production from glucose	+	+	+	+	+
Acid production from inositol	-	-	-		-
Acid production from maltose	+	+	+		+
Acid production from manitol	+	+	-	-	+
Acid production from mannose	+	+	+		+
Acid production from salicin	+	+	-	v	+

Acid production from sorbitol	-	+	-	-	-
Acid production from trehalose	+	+	+	+	+
Acid production from xylose	-	-	-		-
Growth at macconkey			-		
Temperature	10 ^{oC} -50 ^{oC}	10 ^{oC} -37 ^{oC}	25 ^{oC} -37 ^{oC}	25 ^{oC} -37 ^{oC}	10 ^{oC} -37 ^{oC}
Growth on NaCl	0-%6.5	0-%6.5	0-%3	0-%4	2-%4
Hipporatesudium	+	+	+	-	-

۳-۱-۲- انجام آزمایشات مولکولی

استخراج DNA

استخراج DNA با بهینه سازی روش فنل - کلروفرم انجام گردیده است (Fevolden & Pogson, 1997).

الف - در این مرحله حدود ۵ کلنی با استفاده از آنس استریل از محیط کشت برداشته و به میکروتیوب ۱/۵ میلی لیتری حاوی ۵۰۰ میکرولیتر بافر متلاشی کننده (STE) منتقل کرده و در بن ماری ۳۷^{oC} به مدت یک شبانه روز قرار داده شد. Tris موجود در بافر نقش بافری دارد، EDTA به عنوان مهار کننده آنزیم های نوکلئاز و SDS موجود در آن نیز به عنوان حل کننده چربیهای موجود در غشاء سلول عمل می کند.

ب - پس از گرمخانه گذاری به تیوب به اندازه هم حجم مایع موجود (۵۰۰ میکرولیتر) فنل اضافه گردید و به شدت تکان داده شد و سپس با سرعت ۸۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه در دمای محیط سانتریفوژ انجام گردید.

ج - سپس مایع شفاف رویی را به لوله اپندروف دیگری منتقل شده و هم حجم آن محلول کلروفرم اضافه گردید و پس از تکان دادن با سرعت ۸۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه در دمای محیط سانتریفوژ انجام شد.

د - مجدداً مایع شفاف رویی برداشت و به اپندروف دیگری منتقل شده و یک دهم حجم آن نمک استات سدیم ۳ مولار و دو برابر حجم کل الکل مطلق سرد افزوده شد و به مدت نیم الی ۲ ساعت در فریزر ۲۰- قرار داده شد تا سرما به رسوب DNA کمک کند. پس از این مرحله تیوبها با سرعت ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه در دمای ۴ درجه به مدت ۱۵-۱۰ دقیقه سانتریفوژ شدند.

ه - سپس مایع رویی تخلیه و رسوب حاصل با ۱۰۰ میکرولیتر الکل اتانل ۷۰٪ شستشو داده شد. این عمل به منظور حذف املاح از DNA صورت گرفت. پس از اضافه نمودن اتانل ۷۰٪، چند بار به انتهای اپندروف ضربه زده و سپس با سرعت ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد به مدت ۲ دقیقه سانتریفوژ گردید.

و- بعد از سانتریفوژ مایع رویی تخلیه و اپندروف حاوی DNA به مدت ۲۰ دقیقه در هوای اتاق قرار گرفت تا اتانل موجود در آن کاملاً تبخیر گردید.

ز- پس از خشک شدن لوله ۳۰ میکرولیتر آب دیونیزه استریل به اپندروف اضافه گردید و به مدت ۱۰ دقیقه در بن ماری ۳۷ درجه سانتی گراد نگهداری شد تا DNA موجود در ته لوله کاملاً در آب حل گردد، بدین ترتیب DNA خالص شده جهت انجام PCR به دست آمد.

تعیین کمیت و کیفیت DNA استخراج شده

جهت تعیین کمیت و کیفیت DNA استخراج شده و تعیین غلظت و خلوص DNA استخراجی از روش اسپکتروفتومتری استفاده گردید. به این منظور پس از کالیبره کردن دستگاه اسپکتروفتومتر CECIL (مدل DE ۲۰۴۰) با آب مقطر، ۲۰ میکرولیتر DNA ژنومی به وسیله آب مقطر به حجم ۳۰۰ μL رسانده شد، مقدار جذب نوری نمونه‌ها در طول موج ۲۶۰ تا ۲۸۰ نانومتر و نسبت A260/280 به وسیله دستگاه اندازه‌گیری و ثبت شده و در پایان غلظت DNA با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید.

$$\text{غلظت DNA بر حسب ng/ml} = 50 \times D \times A260$$

$$A = \text{میزان جذب نوری در طول موج ۲۶۰ نانومتر}$$

$$D = \text{نسبت رقت} = 60/20 = 3000$$

اگر نسبت جذب $A1/A2 = 1/8$ باشد، DNA مناسب است و اگر $A1/A2 > 1/8$ باشد، DNA دارای ناخالصی RNA است و اگر نسبت جذب $A1/A2 < 1/8$ باشد نشان دهنده ناخالصی با فنل و پروتئین است.

طراحی پرایمر

برای انجام واکنش PCR نیاز به پرایمرهای اختصاصی هر گونه بود، لذا برای طراحی پرایمر از توالی ژنهای 16S RNA و گلوکوکیناز گونه‌های مختلف استرپتوکوکوس استفاده شد. برای این منظور ۵ جفت پرایمر طراحی و ساخته شد.

با توجه به اینکه طراحی بعضی از پرایمرها به صورت کاملاً اختصاصی برای هر گونه با مشکل مواجه بود، از هضم آنزیمی با آنزیم‌های برش دهنده استفاده شده است. برای این منظور محصول PCR با پرایمر ENR را با آنزیم *XhoI* برش داده، در صورتیکه قطعه‌ای به طول ۱۶۳ جفت باز ایجاد گردد، نمونه مورد نظر *S. parauberis* است و در صورتیکه آنزیم *XhoI* بر روی محصول PCR محل قطع نداشته باشد، گونه *S. faecium* می‌باشد. همچنین محصول PCR ایجاد شده با پرایمر STRP اگر با آنزیم *DraIII* قطع گردد و قطعاتی به طول ۱۱۰ و ۱۵۰ جفت باز ایجاد شود، نمونه *S. dysgalactae* و اگر آنزیم با همین پرایمر محل قطع نداشت، نمونه *S. uberis* می‌باشد (جدول).

طول قطعات محصول PCR با استفاده از هر یک از پرایمرها

طول قطعات (جفت باز)						پرایمر
<i>S. iniae</i>	<i>S. dysgalactiae</i>	<i>S. agalactiae</i>	<i>S. uberis</i>	<i>S. faecium</i>	<i>S. parauberis</i>	
-	۶۷۵	-	۶۷۵	۶۷۵	۶۷۵	Bac RNA
-	-	-	-	۵۴۰	۵۴۰	ENR
-	-	۴۳۰	-	-	-	STRA
-	۲۶۰	-	۲۶۰	-	-	STRP
۵۵۴	-	-	-	-	-	STRP1

انجام واکنش PCR

واکنش PCR با استفاده از ۵ μ l بافر PCR (10X)، dNTP با غلظت ۲۰۰ μ M، ۱ واحد آنزیم Taq DNA polymerase، $MgCl_2$ با غلظت ۲/۵ mM، ۵۰ تا ۱۰۰ نانوگرم DNA هدف و آب مقطر به اندازه‌ای که حجم نهایی محلول واکنش به ۵۰ μ l برسد، انجام شد. برنامه دستگاه ترمال سایکلر بترتیب واسرشته سازی (Denaturation)، ۹۴ درجه سانتیگراد بمدت ۱ دقیقه، اتصال پرایمر (Annealing)، ۶۴ تا ۶۹ درجه سانتیگراد بمدت ۴۵ ثانیه و برای بسط واکنش (Extention) ۷۲ درجه سانتیگراد بمدت ۱ دقیقه برای ۳۰ چرخه بوده است. کمیت و کیفیت محصول PCR با استفاده از مارکر DNA ۵۰ pb و الکتروفورز ژل پلی اکریل آمید ۸ درصد و رنگ آمیزی نترات نقره مشاهده و مورد بررسی قرار گرفت.

الکتروفورز محصول PCR با استفاده از ژل پلی اکریل آمید ۸ درصد

محصول PCR به روش الکتروفورز با ژل آگارز ۲ درصد مورد ارزیابی قرار گرفت و اندازه قطعات حاصل از PCR با مقایسه با مارکر DNA (MBI Fermentas ϕ BR322 DNA/AluI Marker, 20,) بر روی ژل پلی اکریل آمید ۸ درصد و با روش رنگ آمیزی نترات نقره بدست آمد. از آنجایی که حساسیت ژل پلی اکریل آمید ۲۰۰ تا ۳۰۰ برابر ژل آگارز می‌باشد. در تحقیق حاضر از این ژل برای بررسی نتایج PCR استفاده گردید. جهت تهیه ژل پلی اکریل آمید ۸ درصد ابتدا ۳۱ میلی لیتر آب مقطر را با ۱۳.۵ میلی لیتر پلی اکریل آمید ۳۰ درصد و ۴/۵ میلی لیتر بافر TBE (10X) در داخل بالن دارای بازوی جانبی مخلوط ریخته و به مدت ۴ دقیقه توسط دستگاه کمپرسور هواگیری شد و سپس ۳۸۵ میکرولیتر از محلول آمونیوم پرسولفات ۱۰ درصد و ۵۰ میکرولیتر از محلول TEMED به مخلوط قبلی اضافه شده این ترکیب در فضای بین دو شیشه که از طرفین و قسمت زیری مسدود و از قسمت بالایی نیز شانه‌ای را در فضای بین خود جا داده ریخته شد، جلوگیری از ایجاد حباب هوا در این مرحله کاملاً الزامی است. مدت زمان لازم برای پلیمریزه شدن این ژل حدود ۳۰ دقیقه بوده و بعد از این مدت شانه به آرامی از قسمت بالایی خارج و بعد از شستشوی چاهک‌های ایجاد شده توسط محلول TBE (1X) (بافر الکتروود)،

نمونه‌های PCR را به ترتیب در محل چاهک‌ها ریخته، و ژل در ستون عمودی بافر TBE (1X) قرار گرفت بطوری که ژل در بین دو مخزن بافر قرار گرفته و تنها ارتباط بین این دو بافر از طریق ژل میسر باشد. زمانی که دستگاه به مولد برق با ولتاژ ۱۵۰ ولت وصل می‌گردد به مخزن بالا قطب مثبت و به مخزن پایین قطب منفی وصل می‌شود که باعث برقراری جریان از سمت مخزن بالا به سمت مخزن پایین و حرکت نمونه‌های لود شده در چاهک در این مسیر می‌شود و قطعات DNA تکثیر شده براساس وزن مولکولی خود در طول ژل از هم جدا شوند، الکتروفورز نمونه‌ها در مدت ۳ ساعت انجام شد. جهت نمایان شدن باندهای DNA از روش رنگ آمیزی نیترات نقره استفاده شد و برای اطمینان از تکرارپذیری نوارها آزمایش سه الی چهار بار در شرایط یکسان تکرار گردید.

رنگ آمیزی ژل پلی‌اکریل‌آمید با نیترات نقره

جهت رنگ آمیزی ژل پلی‌اکریل‌آمید سه نوع محلول بصورت زیر تهیه شدند:

محلول A: بافر اسید استیک ۰/۵ درصد و اتانول ۱۰ درصد

اتانول ۴۰ میلی‌لیتر

اسید استیک ۲ میلی‌لیتر

آب مقطر ۳۶۰ میلی‌لیتر

محلول B، بافر نیترات نقره ۰/۱ درصد

نیترات نقره ۰/۲ گرم

آب مقطر ۲۰۰ میلی‌گرم

محلول C، بافر فرمالدئید ۰/۱۵ درصد، NaBH₄ ۰/۱ درصد و NaOH ۴/۵ درصد

NaOH ۴/۵ گرم

NaBH₄ ۰/۰۳ گرم

آب مقطر ۳۰۰ میلی‌لیتر

فرمالین ۱/۲ میلی‌لیتر

لازم به ذکر است که جهت تهیه محلول شماره ۳ (محلول C) ابتدا هیدروکسید سدیم را در آب مقطر حل و سپس مواد دیگر بر روی آنها ریخته می‌شود.

پس از اتمام زمان الکتروفورز ژل از صفحات شیشه‌ای با یک کاردک جدا و جهت رنگ آمیزی ابتدا دو بار و در هر بار به مدت ۳ دقیقه ژل در داخل محلول A بر روی شیکر قرار گرفت، سپس به مدت ۱۰ دقیقه به محلول B منتقل در پایان این مدت دو بار و هر بار بمدت ۱ دقیقه با آب مقطر شستشو شد. در نهایت بمدت ۱۰ دقیقه یا تا زمانی که باندها بصورت نوارهای تیره رنگی دیده شوند در محلول C قرار داده شد. ژلهای رنگ آمیزی شده به درون پوشش پلاستیکی منتقل و جهت نگهداری پرس شدند.

ثبت تصاویر

تصاویر ژل پلی اکریل آمید پس از رنگ آمیزی ابتدا توسط دستگاه مستند سازی ژل ترانس ایلومیناتور مدل DOC008.XD ساخت کمپانی UVI همراه با برنامه نرم افزاری UVI DOC Version V.99.04 ثبت و ذخیره گردید.

هضم آنزیمی محصول PCR

برای هضم آنزیمی محصول PCR مقدار ۵-۸ μl از محصول PCR را در یک میکروتیوپ ۵۰۰ میکرولیتری ریخته و مقدار ۱ μl آنزیم محدودگرو ۲ μl بافر آنزیم به آن اضافه و سپس با dH₂O حجم نهایی به ۲۰ μl رسانده شد. سپس لوله ها بمدت ۲-۳ ساعت در حمام آب گرم ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد. پس از این مدت، کلیه نمونه ها با استفاده از ژل پلی اکریل آمید ۶ درصد، همراه با مارکر ۵۰bp DNA الکتروفورز و الگوهای هضم آنزیمی محصولات PCR با رنگ آمیزی نترات نقره قابل مشاهده گردیدند.

نمونه برداری از آب

۴-۱-۲- آزمایش های فیزیکوشیمیایی آب

قبل از نمونه برداری از آب با استفاده از دستگاه دیجیتال آنالیز آب، درجه حرارت، pH و میزان اکسیژن محلول آب ورودی مزارع منتخب، اندازه گیری و ثبت می شد. ماهیانه در طی ۱۲ ماه از آب ورودی هر مزرعه یک نمونه آب در ظرف پلاستیکی به حجم ۲۵۰ سی سی پس از ثبت اطلاعات اولیه (تاریخ، نام مزرعه و درجه حرارت) اخذ و در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل می گردید و پارامترهایی مثل نیتريت به روش برن شناسیدر و رابینسون با اضافه نمودن محلول های سولفانیل آمید و N-(۱-فنیل) اتیلن دی آمین دی هیدروکلراید، یون نیتريت موجود ایجاد کمپلکس رنگی نمود که میزان جذب آن در طول موج ۵۴۳ نانومتر اندازه گیری شد. نترات به روش ستون کاهشی کادمیوم اندازه گیری شد (آرسترونگو-ریچادمو، ۱۹۶۸). ابتدا با عبور نمونه از ستون کاهشی کادمیوم، یون نترات به نیتريت تبدیل گردید و سپس طبق روش اندازه گیری یون نیتريت، انجام و در انتها میزان بدست آمده از غلظت NO₂- اولیه کم شد. مقدار اسیدیته آب، به کمک pH متر پرتابل با الکتروود حساس مدل 320-WTW تعیین گردید، آمونیوم به روش فئات اندازه گیری شد (سیرژی_ سولورزانو، ۱۹۶۹). یون NH₄⁺ موجود در نمونه مورد نظر با اضافه نمودن محلول های فنل و هیپو کلریت کلسیم ایجاد کمپلکس پایداري به رنگ آبی می نماید که جذب آن در طول موج ۶۳۰nm قرائت گردید. کدورت (کل مواد جامد محلول (TDS) به روش دستگاهی مدل HACH اندازه گیری شد و اکسیژن محلول به روش وینکلر اندازه گیری گردید. نمونه مورد نظر در محل و در داخل شیشه های وینکلر جمع آوری گردیده و با افزودن محلول های یدور قلیایی و کلورور منگان تثبیت شدند. سپس با انحلال رسوب حاصل توسط اسید سولفوریک محلول توسط EDTA دی سدیک در مجاورت چسب نشاسته تیترو اندازه گیری شد و دمای آب با استفاده از ترمومتر جیوه ای بر حسب سانتی گراد اندازه گیری شد.

شمارش کلی باکتریهای داخل آب

نمونه برداری از آب ورودی هر مزرعه با استفاده از ظرف پلاستیکی استریل درب دار با حجم ۷۰ میلی لیتر صورت گرفت و نمونه ها در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل گردید. بعد از تهیه رفتهای سریالی (10^{-1} ، 10^{-2} ، 10^{-3}) به روش پورپلیت در محیط TSA (Merck آلمان) کشت به عمل آمد. پلیتها به مدت ۴۸-۲۴ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد گرمخانه گذاری شدند (گرمخانه کالیبره شده با استاندارد ایزو ۱۷۰۲۵). پس از این مدت شمارش کلی باکتریها انجام گردید. جهت تشخیص جنس باکتری استرپتوکوکوس در پلیتهای فوق، ابتدا از پرگنه های تیسیک نمونه برداری و به روش خطی در محیط آگار خوندار (BA) (Merck آلمان) کشت خالص به عمل آمد. سپس نمونه ها به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت در دمای ۳۰-۲۵ درجه سانتیگراد گرمخانه گذاری شدند و پس از طی این مدت از کلنی های تک بدست آمده رنگ آمیزی گرم انجام گردید. بعد از این مرحله و تایید کلنی های استرپتوکوکوسی و شباهت آن با استافیلوکوک ها در نوع رنگ پذیری و شکل، تست افتراقی کاتالاز گذاشته شد و همه آنها را که تست کاتالاز منفی بودند، به عنوان استرپتوکوک پذیرفته شد (Buller ۲۰۰۴).

روش تجزیه و تحلیل داده ها

داده ها و آمار توصیفی با برنامه SPSS تحلیل و پردازش گردیدند. از آزمونهای ANOVA و برای مقایسه از آزمون دانکن استفاده شد. از تست های نا پارامتریک مثل آزمون کای مربع مقایسه ی نسبت ها نیز استفاده گردید. همچنین از آزمون Kruskal Wallis و Logistic Resgion استفاده شده است. میزان معنی دار بودن در سطح $P < 0.05$ ارائه شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel 2007 استفاده شد.

۲-۲- نتایج

۲-۲-۱- علائم داخلی و خارجی مشاهده شده در ماهیان مورد بررسی (قبل از باز کردن و بعد از باز کردن ماهی)

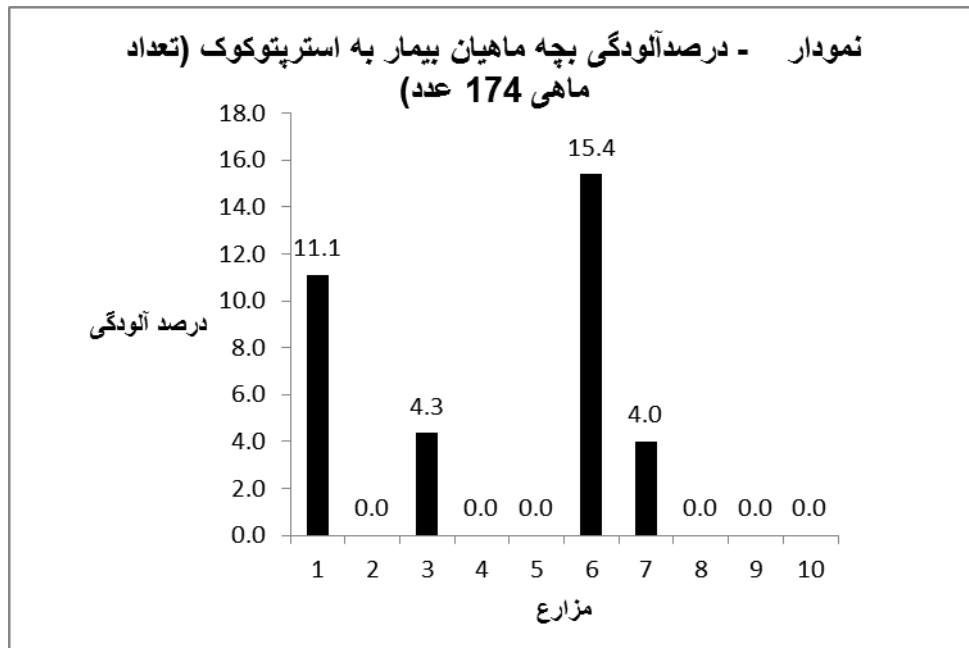
در ماهیان مورد بررسی تنوعی از علائم غیر طبیعی مشاهده گردید که بعضاً این موارد بصورت مشترک در ماهیان بزرگ دیده نشده است و این علائم عبارت بودند از: شنای نامنظم (چرخشی یا مارپیچی)، از دست دادن تعادل، بیحالی، تیرگی پوست، بیرون زدگی یک یا دو طرفه چشم، کدورت قرنیه، خون ریزی اطراف چشم ها، صفحه آبششی، پایه باله های شکمی و مخرجی، بالای سر و یا جاهای دیگر بدن، آب آوردگی شکم و زخم در پوست، اتساع محوطه بطنی، بزرگی و پر خونی طحال، رنگ پریدگی و بزرگ شدن کبد، پر خونی کلیه و در مواردی بروز خونریزی در سطح کبد و قلب مشاهده شد.

از بافت کلیه ۴.۶ درصد از ۱۷۴ عدد بچه ماهی بیمار و ۸.۹ درصد از ۲۳۵ عدد ماهی پروراری بیمار باکتری استرپتوکوک جدا سازی گردید و بقیه نمونه ها به ترتیب ۹۵.۴ و ۹۱.۱ درصد از نظر استرپتوکوک منفی بودند، هر چند که از ۰.۷ درصد از ۳۰۷ عدد بچه ماهی سالم (جدول شماره ۱) و ۱ درصد از ۴۸۳ عدد ماهی پروراری سالم که فاقد هرگونه علائم غیر طبیعی بودند (جدول شماره ۲) باکتری استرپتوکوکوس جدا سازی شد.

جدول شماره ۱: درصد آلودگی بچه ماهیان بیمار و سالم به استرپتوکوکوس

شماره مزرعه	تعداد بچه ماهی بیمار	بچه ماهی بیمار (۱۷۴)		تعداد بچه ماهی سالم	بچه ماهی سالم (۳۰۷)	
		درصد آلودگی به باکتری استرپ	درصد فاقد آلودگی به باکتری استرپ		درصد آلودگی به باکتری استرپ	درصد فاقد آلودگی به باکتری استرپ
۱	۱۸	۱۱.۱	۸۸.۹	۴۶	۰.۰	۱۰۰.۰
۲	۱۸	۰.۰	۱۰۰.۰	۳۸	۰.۰	۱۰۰.۰
۳	۲۲	۴.۳	۹۵.۷	۳۱	۰.۰	۱۰۰.۰
۴	۲۱	۰.۰	۱۰۰.۰	۲۲	۰.۰	۱۰۰.۰
۵	۲۰	۰.۰	۱۰۰.۰	۳۱	۳.۲	۹۶.۸
۶	۲۶	۱۵.۴	۸۴.۶	۱۴	۰.۰	۱۰۰.۰
۷	۲۵	۴.۰	۹۶.۰	۲۸	۰.۰	۱۰۰.۰
۸	۱۱	۰.۰	۱۰۰.۰	۳۶	۲.۸	۹۷.۲
۹	۴	۰.۰	۱۰۰.۰	۳۱	۰.۰	۱۰۰.۰
۱۰	۸	۰.۰	۱۰۰.۰	۳۰	۰.۰	۱۰۰.۰
درصد کل	۱۷۴	۴.۶	۹۵.۴	۳۰۷	۰.۷	۹۹.۳

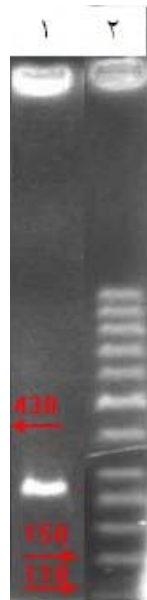
بیشترین درصد آلودگی بچه ماهیان بیمار به استرپتوکوک به ترتیب ۱۵/۴، ۱۱/۱، ۴/۳ و ۴ درصد و در مزارع ۶، ۱، ۷ و ۳ مشاهده گردید و در ۶ مزرعه دیگر دیده نشد و بیشترین درصد آلودگی در بچه ماهیان سالم به ترتیب ۳/۲ و ۲/۸ درصد در مزارع ۵ و ۸ و در ۸ مزرعه دیگر مشاهده نشد (جدول شماره ۱)

جدول شماره ۲: درصد آلودگی ماهیان پروراری بیمار و سالم به استرپتوکوکوس

شماره مزرعه	تعداد ماهی پروراری بیمار در هر مزرعه	ماهی پروراری بیمار (۲۳۵)		ماهی پروراری سالم (۴۸۳)	
		درصد آلودگی به استرپ	درصد فاقد آلودگی به استرپ	درصد آلودگی به استرپ	درصد فاقد آلودگی به استرپ
۱	۱۵	۰	۱۰۰.۰	۰.۰	۱۰۰.۰
۲	۱۰	۱۰.۰	۹۰.۰	۰.۰	۱۰۰.۰
۳	۲۰	۳۵.۰	۶۵.۰	۲.۲	۹۷.۸
۴	۳۳	۳.۰	۹۷.۰	۰.۰	۱۰۰.۰
۵	۳۳	۱۲.۱	۸۷.۹	۸.۳	۹۱.۷
۶	۲۹	۰.۰	۱۰۰.۰	۰.۰	۱۰۰.۰
۷	۳۱	۰.۰	۱۰۰.۰	۰.۰	۱۰۰.۰
۸	۲۶	۱۱.۵	۸۸.۵	۰.۰	۱۰۰.۰
۹	۱۷	۵.۹	۹۴.۱	۱.۵	۹۸.۵
۱۰	۲۱	۱۹.۰	۸۱.۰	۰.۰	۱۰۰.۰
درصد کل	۲۳۵	۸.۹	۹۱.۱	۱.۰	۹۹.۰

بیشترین درصد آلودگی ماهیان پروراری بیماربه استرپتوکوک به ترتیب ۳۵، ۱۹، ۱۲/۱، ۱۱/۵، ۱۰، ۵/۹ و ۳ درصد و در مزارع ۳، ۱۰، ۵، ۸، ۲، ۹، ۴ مشاهده گردید و در ۳ مزرعه دیگر دیده نشد و بیشترین درصد آلودگی در ماهیان پروراری سالم به ترتیب ۸/۳، ۲/۲ و ۱/۵ درصد در مزارع ۵، ۳ و ۹ و در ۷ مزرعه دیگر مشاهده نشد (جدول شماره ۱)

تصویر شماره ۱: نتیجه PCR شناسایی گونه استرپتوکوک جدا سازی شده از نمونه های آلوده

چاهک ۱ = مارکر

چاهک ۲ = نمونه مثبت استرپتوکوک یو بریس

۲-۲-۲- برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب (عوامل خطر) در بروز استرپتوکوکوزیس

جدول شماره ۳ : میانگین برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۱

pH	Temperature(°C)	DO(mg/l)	TDS(g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate(mg/l)	Nitrite(mg/l)	فصل
8.48±0.22	10.90±0.91	9.510±0.26	0.187±0.013	0.296±0.369	0.764±0.094	0.004±0.003	بهار
8.02±0.44	13.20±1.20	8.117±0.85	0.221±0.091	0.029±0.031	0.507±0.331	0.002±0.003	تابستان
8.35±0.04	10.93±1.82	8.857±0.39	0.173±0.013	0.078±0.048	0.558±0.122	0.001±0.001	پائیز
8.33±0.10	7.57±0.77	9.590±0.04	0.190±0.025	0.066±0.035	0.888±0.166	0.020±0.011	زمستان
8.30±0.30	10.63±2.36	9.026±0.76	0.193±0.050	0.118±0.214	0.681±0.250	0.007±0.009	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۱ (اولین مزرعه منطقه هراز از جنوب به شمال)، دامنه میانگین میزان نیتريت حد اقل ۰/۰۰۱، در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۰۰۲ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۱۲۲ در فصل بهار و حد اکثر ۰/۸۸۸ میلی گرم در تابستان، یون آمونیوم حد اقل ۰/۰۲۹ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۲۹۶ میلی گرم در فصل بهار، مواد جامد محلول حد اقل ۰/۱۷۳ در فصل پاییز، حد اکثر ۲۲۱ میلی گرم در فصل تابستان، اکسیژن حد اقل ۸/۱۱۷ در فصل تابستان، حد اکثر ۹/۵۹۰ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت حد اقل ۷/۵۷ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۳/۲۰ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حد اقل ۸/۰۲ در تابستان و حد اکثر ۸/۴۸ در بهار تعیین گردید مشاهده گردید.

جدول شماره ۴ : میانگین برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره مزرعه شماره ۲

فصل	Nitrite(mg/l)	Nitrate(mg/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	TDS(g/l)	DO(mg/l)	Temperature(°C)	pH
بهار	0.009±0.003	0.819±0.066	0.076±0.046	0.213±0.017	9.18±0.21	11.60±1.32	8.54±0.20
تابستان	0.004±0.004	0.660±0.513	0.024±0.031	0.160±0.036	8.45±0.48	12.73±0.21	8.36±0.16
پائیز	0.001±0.001	0.567±0.106	0.058±0.031	0.193±0.029	8.61±0.56	10.57±1.56	8.26±0.20
زمستان	0.017±0.009	0.823±0.089	0.064±0.014	0.240±0.065	9.46±0.14	8.50±1.01	8.55±0.08
میانگین کل سال	0.008±0.008	0.717±0.286	0.056±0.037	0.202±0.050	8.92±0.56	10.85±1.93	8.43±0.20

در مزرعه شماره ۲، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۱ در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۰۱۷ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۵۶۷ در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۸۲۳ میلی گرم در زمستان، یون آمونیوم، حد اقل ۰/۰۲۴ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۰۷۶ میلی گرم در فصل بهار، مواد جامد محلول، حداقل ۰/۱۶۰ در فصل تابستان، حد اکثر ۲۴۰/ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن، حد اقل ۸/۴۵ در فصل تابستان، حد اکثر ۹/۴۶ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت، حد اقل ۸/۵۰ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۲/۷۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۸/۲۶ در پاییز و حد اکثر ۸/۵۵ در زمستان تعیین گردید مشاهده گردید.

جدول شماره ۵: میانگین برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۳

pH	Temperature(°C)	DO(mg/l)	TDS(g/l)	NH4+(mg/l)	Nitrate(mg/l)	Nitrite(mg/l)	فصل
8.38±0.03	11.60±1.64	9.28±0.18	0.200±0.017	0.067±0.023	0.701±0.116	0.006±0.001	بهار
8.48±0.11	14.43±0.67	8.76±0.14	0.180±0.052	0.127±0.113	0.812±0.350	0.004±0.005	تابستان
8.45±0.04	10.40±1.73	9.35±0.33	0.217±0.013	0.071±0.021	0.678±0.148	0.001±0.000	پائیز
8.38±0.14	7.87±1.00	9.88±0.51	0.263±0.098	0.111±0.034	1.146±0.464	0.034±0.034	زمستان
8.42±0.10	11.08±2.71	9.32±0.51	0.215±0.064	0.094±0.065	0.834±0.355	0.011±0.022	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۳، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۱ در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۰۳۴ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۶۷۸ در فصل پاییز و حد اکثر ۱/۱۴۶ میلی گرم در زمستان، یون آمونیم، حد اقل ۰/۰۶۷ در فصل بهار و حد اکثر ۰/۱۱۱ میلی گرم در فصل زمستان، مواد جامد محلول، حد اقل ۰/۲۶۳ در فصل زمستان، حد اکثر ۰/۱۸۰ میلی گرم در فصل تابستان، اکسیژن، حد اقل ۹/۸۸ در فصل زمستان، حد اکثر ۹/۲۸ میلی گرم در لیتر، درجه حرارت، حد اقل ۷/۸۷ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۴/۴۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۸/۳۸ در پاییز و زمستان و حد اکثر ۸/۴۸ در تابستان تعیین گردید مشاهده گردید.

جدول شماره ۶: میانگین برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۴

pH	Temp(°C)	DO(mg/l)	TDS(g/l)	NH4+(mg/l)	Nitrate(mg/l)	Nitrite(mg/l)	فصل
8.51±0.04	10.97±1.61	9.38±0.23	0.223±0.017	0.071±0.016	0.787±0.033	0.007±0.001	بهار
8.40±0.17	13.60±0.58	8.79±0.12	0.180±0.052	0.051±0.043	0.788±0.248	0.009±0.007	تابستان
8.44±0.19	9.90±2.73	9.56±0.60	0.197±0.005	0.168±0.109	0.660±0.180	0.001±0.001	پائیز
7.40±0.80	6.40±0.91	10.17±0.23	0.253±0.055	0.146±0.121	0.955±0.131	0.029±0.033	زمستان
8.19±0.62	10.22±3.08	9.47±0.60	0.213±0.048	0.109±0.097	0.798±0.196	0.011±0.020	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۴، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۱ در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۰۲۹ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۶۶۰ در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۹۵۵ میلی گرم در زمستان، یون آمونیوم، حد اقل ۰/۰۵۱ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۱۶۸ میلی گرم در فصل پائیز، مواد جامد محلول، حداقل ۰/۱۸۰ در فصل تابستان، حد اکثر ۰/۲۵۳ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن، حد اقل ۸/۷۹ در فصل تابستان، حد اکثر ۱۰/۱۷ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، درجه حرارت، حد اقل ۶/۴۰ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۳/۶۰ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۷/۴۰ در زمستان و حد اکثر ۸/۵۱ در تابستان مشاهده گردید.

جدول شماره ۷: میانگین برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب مزرعه شماره ۵

فصل	Nitrite(mg/l)	Nitrate(mg/l)	NH4+(mg/l)	TDS(g/l)	DO(mg/l)	Temp(°C)	pH
بهار	0.009±0.004	0.743±0.092	0.082±0.030	0.220±0.008	9.29±0.20	11.53±1.60	8.74±0.22
تابستان	0.015±0.015	0.930±0.239	0.076±0.019	0.203±0.017	8.51±0.22	14.60±0.87	8.45±0.16
پائیز	0.001±0.001	0.404±0.326	0.204±0.133	0.227±0.027	9.46±0.35	9.97±1.50	7.66±0.09
زمستان	0.019±0.008	1.049±0.257	0.088±0.028	0.233±0.055	9.71±0.40	7.67±1.08	8.45±0.27
میانگین کل سال	0.011±0.011	0.782±0.343	0.113±0.087	0.221±0.034	9.24±0.54	10.94±2.84	8.33±0.45

در مزرعه شماره ۵، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۱ در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۰۱۹ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۴۰۴ در فصل پاییز و حد اکثر ۱/۰۴۹ میلی گرم در زمستان، یون آمونیوم، حد اقل ۰/۰۷۶ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۲۰۴ میلی گرم در فصل پائیز، مواد جامد محلول، حداقل ۰/۲۰۳ در فصل تابستان، حد اکثر ۰/۲۳۳ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن، حد اقل ۸/۵۱ در فصل تابستان، حد اکثر ۹/۷۱ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، درجه حرارت، حد اقل ۷/۶۷ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۴/۶۰ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۷/۶۶ در پائیز و حد اکثر ۸/۷۴ در بهار مشاهده گردید.

جدول شماره ۸: میانگین برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره مزرعه شماره ۶.

فصل	Nitrite(mg/l)	Nitrate(mg/l)	NH4+(mg/l)	TDS(g/l)	DO(mg/l)	Temp.(°C)	pH
بهار	0.004±0.002	0.779±0.047	0.084±0.031	0.220±0.029	9.06±0.23	11.10±1.44	8.73±0.19
تابستان	0.010±0.010	0.791±0.068	0.053±0.035	0.213±0.010	8.78±0.08	14.13±0.77	8.26±0.47
پائیز	0.003±0.003	0.424±0.304	0.098±0.065	0.217±0.013	9.29±0.20	10.40±1.95	8.47±0.08
زمستان	0.027±0.017	0.903±0.157	0.097±0.017	0.183±0.047	10.07±0.41	5.87±0.70	8.02±0.59
میانگین کل سال	0.011±0.014	0.724±0.251	0.083±0.044	0.208±0.032	9.30±0.55	10.38±3.24	8.37±0.47

در مزرعه شماره ۶، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۴ در فصل بهار و حد اکثر ۰/۰۲۷ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۴۲۴ در فصل پاییز و حد اکثر ۰/۹۰۳ میلی گرم در زمستان، یون آمونیوم، حد اقل ۰/۰۵۳ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۰۹۸ میلی گرم در فصل پائیز، مواد جامد محلول، حداقل ۰/۱۸۳ در فصل زمستان، حد اکثر ۰/۲۲۰ میلی گرم در فصل بهار، اکسیژن، حد اقل ۸/۷۸ در فصل تابستان، حد اکثر ۱۰/۰۷ میلی گرم در فصل زمستان، درجه حرارت، حد اقل ۵/۸۷ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۴/۱۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۸/۰۲ در پائیز و حد اکثر ۸/۴۷ در بهار مشاهده گردید.

جدول شماره ۹: میانگین برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۷.

فصل	Nitrite(mg/l)	Nitrate(mg/l)	NH4+(mg/l)	TDS(g/l)	DO(mg/l)	Temp.(°C)	pH
بهار	0.006±0.001	0.877±0.070	0.091±0.023	0.213±0.025	9.17±0.06	12.17±1.63	8.60±0.12
تابستان	0.013±0.010	0.858±0.351	0.061±0.054	0.180±0.022	8.73±0.19	13.90±0.58	8.05±0.31
پائیز	0.015±0.009	0.444±0.343	0.196±0.136	0.223±0.021	9.53±0.70	9.30±2.45	8.35±0.12
زمستان	0.048±0.041	1.122±0.345	0.164±0.101	0.210±0.030	9.93±0.50	6.77±1.13	8.19±0.43
میانگین کل سال	0.020±0.027	0.825±0.385	0.128±0.104	0.207±0.029	9.34±0.62	10.53±3.16	8.30±0.34

در مزرعه شماره ۷، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۶ در فصل بهار و حد اکثر ۰/۰۴۸ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۴۴۴ در فصل پاییز و حد اکثر ۱/۱۲۲ میلی گرم در زمستان، یون آمونیوم، حد اقل ۰/۰۶۱ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۱۹۶ میلی گرم در فصل پائیز، مواد جامد محلول، حداقل ۰/۱۸۰ در فصل تابستان، حد اکثر ۰/۲۲۳ میلی گرم در فصل پائیز، اکسیژن، حد اقل ۸/۷۳ در فصل تابستان، حد اکثر ۹/۹۳ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، درجه حرارت، حد اقل ۵/۸۷ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۴/۱۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۸/۰۵ در تابستان و حد اکثر ۸/۶۰ در بهار مشاهده گردید.

جدول شماره ۱۰: میانگین برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزرعه شماره ۸

فصل	Nitrite(mg/l)	Nitrate(mg/l)	NH4+(mg/l)	TDS(g/l)	DO(mg/l)	Temp.(°C)	pH
بهار	0.027±0.028	0.811±0.071	0.089±0.019	0.223±0.029	9.15±0.43	10.13±0.84	8.95±0.62
تابستان	0.010±0.009	0.840±0.079	0.065±0.034	0.200±0.017	8.49±0.35	15.37±1.00	8.55±0.14
پائیز	0.002±0.000	0.528±0.345	0.125±0.084	0.213±0.019	9.50±0.54	9.64±2.34	8.43±0.19
زمستان	0.028±0.017	1.030±0.260	0.086±0.013	0.250±0.055	10.20±0.29	7.37±0.60	8.24±0.89
میانگین کل سال	0.016±0.020	0.802±0.284	0.091±0.051	0.222±0.038	9.33±0.74	10.63±3.24	8.54±0.61

در مزرعه شماره ۸، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۲ در فصل پائیز و حد اکثر ۰/۰۲۸ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۵۲۸ در فصل پاییز و حد اکثر ۱/۰۳۰ میلی گرم در زمستان، یون آمونیوم، حد اقل ۰/۰۶۵ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۱۲۵ میلی گرم در فصل پائیز، مواد جامد محلول، حداقل ۰/۲ در فصل تابستان، حد اکثر ۰/۲۵۰ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن، حد اقل ۸/۴۹ در فصل تابستان، حد اکثر ۱۰/۲۰ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، درجه حرارت، حد اقل ۷/۳۷ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۵/۳۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۸/۲۴ در زمستان و حد اکثر ۸/۹۵ در بهار مشاهده گردید.

جدول شماره ۱۱: میانگین برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب مزرعه شماره ۹

pH	Temperature(°C)	DO(mg/l)	TDS(g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate(mg/l)	Nitrite(mg/l)	فصل
8.70±0.19	10.83±1.48	9.47±0.47	0.207±0.017	0.080±0.014	0.780±0.097	0.006±0.002	بهار
8.49±0.19	14.17±1.27	8.51±0.30	0.207±0.013	0.065±0.022	1.285±0.821	0.017±0.018	تابستان
8.48±0.19	9.60±2.95	9.64±0.69	0.220±0.017	0.226±0.129	0.542±0.209	0.000±0.000	پائیز
8.49±0.17	7.43±1.05	9.53±0.20	0.267±0.068	0.480±0.382	1.099±0.375	0.044±0.044	زمستان
8.54±0.20	10.51±3.05	9.29±0.64	0.225±0.044	0.213±0.261	0.927±0.542	0.017±0.029	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۹، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰ در فصل پائیز و حد اکثر ۰/۰۴۴ میلی گرم در لیتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۵۴۲ در فصل پائیز و حد اکثر ۱/۲۸۵ میلی گرم در تابستان، یون آمونیوم، حد اقل ۰/۰۶۵ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۴۸۰ میلی گرم در فصل زمستان، مواد جامد محلول، حد اقل ۰/۲۰۷ در فصول بهار و تابستان، حد اکثر ۰/۲۶۷ میلی گرم در فصل زمستان، اکسیژن، حد اقل ۸/۵۱ در فصل تابستان، حد اکثر ۹/۶۴ میلی گرم در لیتر در فصل پائیز، درجه حرارت، حد اقل ۷/۴۳ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اکثر ۱۴/۱۷ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۸/۴۸ در پائیز و حد اکثر ۸/۷۰ در بهار مشاهده گردید.

جدول شماره ۱۲: میانگین برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب مزرعه شماره ۱۰

pH	Temp.(°C)	DO(mg/l)	TDS(g/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	Nitrate (mg/l)	Nitrite (mg/l)	فصل
8.75±0.20	11.20±1.98	9.35±0.35	0.240±0.014	0.087±0.023	1.038±0.096	0.007±0.001	بهار
8.66±0.04	14.27±0.97	8.41±0.30	0.217±0.019	0.071±0.048	0.721±0.863	0.021±0.021	تابستان
8.68±0.17	8.57±2.35	10.07±0.45	0.227±0.027	0.227±0.147	1.049±0.155	0.002±0.001	پائیز
7.87±0.98	7.00±1.58	10.05±0.96	0.263±0.043	0.103±0.072	0.916±0.187	0.049±0.030	زمستان
8.49±0.62	10.26±3.29	9.47±0.89	0.237±0.033	0.122±0.105	1.038±0.466	0.020±0.026	میانگین کل سال

در مزرعه شماره ۱۰، دامنه میانگین میزان نیتريت، حد اقل ۰/۰۰۲ در فصل پائيز و حد اکثر ۰/۰۴۹ ميلي گرم در ليتر در فصل زمستان، نترات حد اقل ۰/۷۲۱ در فصل تابستان و حد اکثر ۱/۰۴۹ ميلي گرم در پائيز، يون آمونيم، حداقل ۰/۰۷۱ در فصل تابستان و حد اکثر ۰/۲۲۷ ميلي گرم در فصل پائيز، مواد جامد محلول، حداقل ۰/۲۱۷ در فصل تابستان، حد اکثر ۰/۲۶۳ ميلي گرم در فصل زمستان، اكسيژن، حد اقل ۸/۴۱ در فصل تابستان، حد اكثر ۱۰/۰۷ ميلي گرم در ليتر در فصل پائيز، درجه حرارت، حد اقل ۷ درجه سانتی گراد در زمستان و حد اكثر ۱۴/۲۷ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش، حد اقل ۷/۸۷ در زمستان و حد اكثر ۸/۷۵ در بهار مشاهده گردید.

جدول ۱۳: میانگین سالانه میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب مزارع تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی منتخب منطقه هراز استان مازندران

مزارع	Nitrite (mg/l)	Nitrate (mg/l)	NH ₄ ⁺ (mg/l)	TDS(g/l)	DO(mg/l)	Temp. (°C)	pH
۱	0.007±0.009	0.681±0.250	0.118±0.214	0.193±0.050	9.026±0.76	10.63±2.36	8.30±0.30
۲	0.008±0.008	0.717±0.286	0.056±0.037	0.202±0.050	8.92±0.56	10.85±1.93	8.43±0.20
۳	0.011±0.022	0.834±0.355	0.094±0.065	0.215±0.064	9.32±0.51	11.08±2.71	8.42±0.10
۴	0.011±0.020	0.798±0.196	0.109±0.097	0.213±0.048	9.47±0.60	10.22±3.08	8.19±0.62
۵	0.011±0.011	0.782±0.343	0.113±0.087	0.221±0.034	9.24±0.54	10.94±2.84	8.33±0.45
۶	0.011±0.014	0.724±0.251	0.083±0.044	0.208±0.032	9.30±0.55	10.38±3.24	8.37±0.47
۷	0.020±0.027	0.825±0.385	0.128±0.104	0.207±0.029	9.34±0.62	10.53±3.16	8.30±0.34
۸	0.016±0.020	0.802±0.284	0.091±0.051	0.222±0.038	9.33±0.74	10.63±3.24	8.54±0.61
۹	0.017±0.029	0.927±0.542	0.213±0.261	0.225±0.044	9.29±0.64	10.51±3.05	8.54±0.20
۱۰	0.020±0.026	1.038±0.466	0.122±0.105	0.237±0.033	9.47±0.89	10.26±3.29	8.49±0.62

۳-۲-۲- تعداد کلی باکتری های داخل آب

جدول ۱۴: میانگین تعداد کلی باکتریهای هوازی در آب ورودی مزارع منتخب مورد بررسی

زمستان	پاییز	تابستان	بهار	فصل مزرعه
720±14	10590±13966	26607±31378	1753±1097	F1
433±267	60473±85963	28100±31301	6680±5098	F2
5667±2853	6500±3668	25200±28237	1880±1698	F3
897±75	5887±3905	19993±23173	797±262	F4
3033±671	50600±57602	33500±40730	2900±1744	F5
1500±220	36783±41018	20633±24872	7320±9130	F6
1037±261	70307±100467	15500±15160	900±381	F7
1040±619	46433±60158	39533±50736	7167±9230	F8
1500±220	53763±76405	33533±42804	8810±10944	F9
2600±724	36700±45615	23600±27029	1157±396	F10

میانگین تعداد باکتریهای هوازی به ترتیب از فصل زمستان، بهار، تابستان و پاییز افزایش می یابد به طوریکه در فصل زمستان حد اقل 0.7×10^2 و حد اکثر 5×10^3 ، فصل بهار حد اقل 0.7×10^2 و حد اکثر 8×10^3 ، فصل تابستان حد اقل 15×10^3 و حد اکثر 39×10^3 و فصل پاییز حد اقل 0.6×10^4 و حد اکثر 7×10^4 شمارش گردید.

در بررسی آماری نتایج جهت بررسی تاثیر گذاری برخی از متغیرهای کمی از جمله نیتريت، نترات، آمونوم، کدورت، اکسیژن محلول، دبی آب، شمارش کلی باکتریهای هوازی آب بر بروز یا عدم بروز استرپتوکوکوزیس از مدل رگرسیون لجستیک استفاده گردید.

براساس نتایج بدست آمده و با استناد به اینکه عدد صفر (.) برای وقوع بیماری و عدد یک (۱) برای عدم وقوع بیماری استرپتوکوک همراه با مدل Backward ; Wald در نظر گرفته شده بود، چنین به نظر میرسد که متغیرهای مستقل تعریف شده بر متغیر وابسته تاثیر داشته و آزمون مربوطه نشان دهنده برازش مناسبی از مدل است ():

از آنجایی که Nagelkerke R – square (chi – square: 58.17 sig.:0.000)

در مرحله هفتم برابر با ۰/۲ تعیین گردیده است، محتمل است تبیین تغییرات متغیر وابسته از روی متغیرهای مستقل در رگرسیون لجستیک ۲۰٪ گردد. به عبارتی تنها ۲۰٪ این تغییرات توسط مدل قابل بررسی است و

احتمالا عوامل دیگری نیز دخیل هستند که میتوانند این درصد را افزایش دهند. حساسیت مدل در تفسیر تغییرات به صورت کلی ۹۷٪ است.

در خاتمه و با توجه به ضرایب بدست آمده معادله مدل لوجیت به شرح زیر است:

$$\ln\left(\frac{p}{1-p}\right) = ۳۳/۹۶ - ۰/۶\text{month} + ۲۲/۷۶\text{nitrite} - ۱/۶۷\text{ DO} + ۰/۹۶\text{ Temperature}$$

۳-۲- بحث

استرپتوکوکوزیس از بیماریهای مهم باکتریایی است، هر چند که در لیست بیماریهای مهم اختار کردنی سازمان OIE نیست (Eldar and Ghittina, 1999) ولی از چالش های بهداشتی و بیماریهای مهم صنعت آبی پروری ماهیان سردآبی در سالهای اخیر بوده است بطوریکه در برخی مواقع سال (فصول گرم) موجب بروز تلفات در اغلب مراکز پرورش ماهیان سردآبی استانهای صاحب این صنعت (گیلان، مازندران، لرستان، فارس و بوی احمد و کهکولیه و تهران) گردیده است (اخلاقی و کشاورز، ۱۳۸۱؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۶؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۷ و Soltani et al., 2008 و pourgholam et al., 2011 همچنین این بیماری به شکل همه گیر در ماهیان آب شیرین و دریایی در اکثر نقاط دنیا و از کشورهای مختلف شامل آفریقای جنوبی، استرالیا، سنگاپور، انگلیس، نروژ، چین، ترکیه، اسپانیا، ایتالیا و کره گزارش شده است (Bromage & Owens 2002). این بیماری به عنوان بیماری ورشکستگی نامگذاری شده زیرا در فرم حاد می تواند تا ۷۰ درصد تلفات را در ماهیان مبتلا موجب گردد (۱۳۸۱ نامداری، سعیدی و همکاران ۱۳۸۹ Bromage et al 1999، Inlgis et al. 1993، Yanong، Shoemaker, et al., 2006; Garcia, et al., 2008; Romalde, et al., 2008, & Floyd, 2002). طی این تحقیق مشخص شد که ۸ عدد از ۱۷۵ عدد بچه ماهی دارای علائم بیماری (۴/۶ درصد) و ۲ عدد از ۳۰۷ عدد بچه ماهی فاقد علائم بیماری (۰/۷ درصد) آلوده به باکتری استرپتوکوک بودند و از طرفی ۲۱ عدد از ۲۳۵ عدد ماهی (۸/۹ درصد) پرواری دارای علائم بیماری و ۵ عدد از ۴۸۳ عدد ماهی پرواری فاقد علائم بیماری (۱ درصد) به باکتری استرپتوکوک آلوده بودند. در مجموع از ۴۱۰ عدد ماهی بیمار (همراه با علائم) فقط در ۲۸ عدد (۷ درصد) ماهیان استرپتوکوکوزیس مشاهده گردید. نتایج این مطالعه با نتایج پورغلام (سالهای ۸۷ و ۸۸) در استان مازندران که از ۷۲ عدد ماهی واجد علائم بالینی تنها از ۵ عدد (۷ درصد) باکتری استرپتوکوک جدا کرد کاملاً مشابهت دارد. اما این نتیجه با نتایج نامداری (۱۳۸۱) در استان فارس که از ۲۴۰ نمونه ماهی واجد علائم بالینی تنها از ۲۸ عدد ماهی (۱۳ درصد) باکتری استرپتوکوک جدا کرد نمونه یک اختلاف ۵ درصدی مشاهده می شود. در مطالعه ای دو ساله بر روی عوامل رایج استرپتوکوکوزیس و لاکتوکوکوزیس در استان فارس از ۴ مزرعه ۶۰۰ عدد ماهی واجد علائم بالینی نمونه برداری و از کلیه، مغز و کبد آنها کشت تهیه گردید. در مجموع ۴۸۰ پرگنه مثبت به استرپتوکوکوزیس بدست آمد (۸۰ درصد) که از این تعداد ۳۹۰ نمونه *S. iniae* (۸۲ درصد) و ۹۰ نمونه *L. garvieae* (۱۸ درصد) شناسایی شدند و از طرفی کشت باکتریایی ۲۰ درصد ماهیان واجد علائم منفی بود (Soltani & Tarahomi ۲۰۰۹). در بررسی تعداد دیگری در استان اصفهان ۷۲ عدد ماهی با وزن ۲۰۰ - ۱۵۰ گرم واجد علائم بالینی از ۶ مزرعه پرورش قزل آلاهی رنگین کمان نمونه برداری و در آزمایشگاه از بافت های ۱۰۰ درصد کلیه و کبد آنها کشت میکروبی انجام دادند. باکتری استرپتوکوکوس جدا سازی شد (Moghadas و Mohammadi Arani ۲۰۰۹) به نظر می رسد این نزدیکی درصد حضور بیماری استرپتوکوکوزیس در استان مازندران (منطقه هراز) در سالهای ۸۷، ۸۸ با سالهای ۹۰ و ۹۱ با اختلاف یک

زمان دو ساله به دلایلی مثل درجه حرارت آب، برخی فاکتورهای فیزیکوشیمیایی آب، عدم تغییر و هر گونه اصلاح در کیفیت آب مورد استفاده رودخانه هراز، عدم استفاده از عوامل پیشگیرانه (محرک های ایمنی غیر اختصاصی و اختصاصی، اصلاح جیره غذایی، عدم اصلاح مدیریت جابجای تخم، لارو، بچه ماهی و ماهی پروراری) و مدیریت پرورش در بروز بیماری استرپتوکوکوزیس باشد و اختلاف در صد کمتر حضور بیماری استرپتوکوکوزیس در منطقه هراز با مزارع استان های فارس و اصفهان به نظر می رسد مربوط به درجه حرارت آب مورد استفاده باشد. از آنجایی که در منطقه هراز از آب رودخانه ای با رژیم برفی یخچالی استفاده میگردد دمای آب کمتر از آب مصرفی در استان فارس و اصفهان است که معمولاً از آب چشمه استفاده می گردد که حد اقل چند درجه سانتی گراد با آب رودخانه هراز اختلاف دارد. از عوامل اصلی دیگر اختلاف میتوان به کاهش دبی آب چشمه های مورد استفاده در فصول گرم سال و به دنبال آن کاهش میزان اکسیژن محلول در آب، تغییرات کیفی آب اشاره کرد (نامداری ۱۳۸۱). از نتایج دیگر این بررسی جداسازی یک باکتری باسیلی شکل گرم منفی از ۴۳/۸ درصد ماهیان واجد علائم بالینی (اعم از بچه ماهی و ماهی پروراری) بود که در شناسایی های بعدی دو جنس یرسینیا و ویبریو جداسازی گردید. نتیجه اینکه در مجموع از ۵۰/۸ درصد ماهیان بیمار دارای علائم و نشانه های بالینی عوامل باکتریایی جدا سازی شد در حالیکه از ۴۹/۲ درصد ماهیان بیمار با علائم بالینی مشابه، کشت باکتریایی آنها منفی بود. در مجموع بررسیهای کمی انجام شده از کل ۵۰/۸ درصد ماهیان واجد علائم بالینی که کشت باکتریایی آنها مثبت بود تنها ۷ درصد آنها مبتلا به استرپتوکوکوزیس بودند. لذا بر خلاف تصور گذشته این بیماری دیگر یک بیماری تهدید کننده مهم در صنعت آبرزی پروری ماهیان سردآبی نمی باشد و با توجه به نتایج بدست آمده به نظر می رسد که بیشتر باید به مشکلات ایجاد شده ناشی از سایر عوامل مانند یرسینیا توجه گردد. نکته دیگری که باید به آن اشاره کرد عدم جداسازی هر گونه باکتری بیماریزا از ۴۹/۲ درصد بچه ماهیان و ماهیان پروراری دارای علائم بالینی بود و این امر باید بیشتر مورد توجه سازمانهای متولی بهداشت این صنعت قرار گیرد. زیرا در نگاه اول با مشاهده علائم بالینی در ماهیان، ممکن است به اشتباه ما را بسوی تشخیص به یک بیماری عفونی باکتریایی هدایت کند که نتیجه آن تجویز آنتی بیوتیک است که این کار نه تنها بیماری را کنترل نمی کند بلکه موجب افزایش مقاومت دارویی باکتریهای محیطی شده و نیز ضرر اقتصادی بیشتری به پرورش دهنده وارد می نماید. همچنین استفاده بی رویه از آنتی بیوتیکها و در پی آن باقی ماندگی دارویی در گوشت ماهی، بهداشت انسانی را نیز تهدید می کند. بنابر این با توجه به نتایج بدست آمده ضروری است با مشاهده علائم بالینی حتما اقدام به انجام آزمایشات باکتری شناسی شده و نیز سایر عوامل مثل کیفیت جیره مصرفی و یا فاکتورهای محیطی مورد بررسی قرار گیرد.

بیشترین درصد آلودگی ماهیان پروراری واجد علائم بالینی به باکتری استرپتوکوک به ترتیب ۳۵، ۱۹، ۱۲/۱، ۱۱/۵، ۱۰، ۵/۹ و ۳ درصد به ترتیب و در مزارع ۳، ۱۰، ۵، ۸، ۲، ۹، ۴ مشاهده گردید و در ۳ مزرعه (مزارع ۱، ۶ و ۷) دیگر، دیده نشد (جدول شماره ۱). از طرف دیگر در بچه ماهیان واجد علائم بالینی به

باکتری استرپتوکوک به ترتیب ۱۵/۴، ۱۱/۱، ۴/۳ و ۴ درصد و در مزارع ۶، ۱، ۷ و ۳ مشاهده گردید (جدول شماره ۱). تحلیل بدست آمده از این نتایج نشان می دهد:

۱- استرپتوکوکوزیس در منطقه هراز در تمام مزارع منتخب مورد بررسی مشاهده گردیده و علی رغم اینکه بروز آن گسترده است در شرایط فعلی یک بیماری تهدید کننده محسوب نمی گردد.

۲- ماهیان قزل آلاهی پرواری در مقایسه با بچه ماهیان حساسیت بیشتری نسبت به بیماری داشتند.

۳- دو مزرعه شماره ۱ و ۲ که به شکل مستقل از رودخانه هراز آب می گیرند و با آب خروجی مزارع دیگر ارتباط ندارند، از بیماری ایمن نیستند. و بعبارت دیگر منابع آلودگی غیر از آب ورودی مزارع از جمله انتقال ماهیان آلوده، منابع آلوده کننده دامی و... میتواند در ایجاد آلودگی و بروز بیماری موثر باشند.

۴- منبع آب مشترک و عدم اصلاح آب خروجی مزارع و ورود مستقیم آن به رودخانه یک عامل اصلی در انتشار و گسترش آلودگی استرپتوکوکوزیس است

در این راستا این سؤال مطرح می گردد که چرا بیماری در تمام مزارع این منطقه مشاهده شد، هر چند که درصد تلفات ماهیان واجد علائم این بیماری در مقایسه با مناطقی مثل استان های چهارمحال و بختیاری، لرستان، فارس و کهگیلویه و بویراحمد بسیار کمتر است. نتیجه دیگر آنکه در ماهیان پرواری به ظاهر سالم بیشترین درصد آلودگی به ترتیب ۸/۳، ۲/۲ و ۱/۵ درصد در مزارع ۵، ۳ و ۹ بود در حالیکه باکتری از این گروه از ماهیان در سایر مزارع جداسازی نشد. همچنین این باکتری از ۳/۲ و ۲/۸ درصد بچه ماهیان به ظاهر سالم در مزارع ۵ و ۸ جداسازی گردید در حالیکه کشت سایر بچه ماهیان سالم از سایر مزارع منفی بود (جدول شماره ۱).

براین اساس به نظر می رسد که ماهیان پرواری و بچه ماهیان به ظاهر سالم که فاقد هر گونه علائم بالینی هستند به عنوان ناقل عمل کرده مهمترین نقش در انتقال بیماری از یک مزرعه به مزرعه دیگر را بازی می کنند و متأسفانه این نقل و انتقال ها بدون انجام هرگونه تمهیدات بهداشتی در منطقه هراز به کرات اتفاق می افتد.

در ماهیان واجد علائم بالینی طیف متنوعی از علائم غیر طبیعی مشاهده گردید که شامل:

شنای نامنظم (چرخشی یا ماریپیچی)، از دست دادن تعادل، بیحالی، تیرگی پوست، بیرون زدگی یک یا دو طرفه چشم، کدورت قرنیه، خون ریزی در اطراف چشم، صفحه آبششی، قاعده باله های شکمی و مخرجی، اتساع محوطه بطنی، زخم در پوست، خونریزی در دهان، خونریزی در عضلات، کیسه شنا، پرخونی کلیه و طحال، رنگ پریدگی و بزرگ شدن کبد، آب آوردگی شکم و در مواردی بروز خونریزی در سطح روده، کبد و قلب مشاهده شد. لیکن نمی توان به صراحت گفت که علائم اختصاصی استرپتوکوکوزیس کدام بوده است زیرا در این بررسی به غیر از باکتری استرپتوکوک، باسیل های گرم منفی (یرسینیا) از بافت کلیه جدا سازی شد. همچنین باید در نظر داشت که ۴۸/۲ درصد ماهیان واجد علائم از نظر کشت باکتری منفی بودند، که باید علل ایجاد کننده این علائم را در مدیریت تغذیه و آب جستجو کرد. هر چند علائم بالینی مشاهده شده در بسیار از مطالعات دیگر نیز آمده است (Yanong & Floyed ۲۰۰۲؛ Salvador و همکاران، ۲۰۰۵؛ Eldar et al., ۱۹۹۷؛

Soltani et al., 1999؛ Bromage et al., 2002؛ Pourgholam et al., 2010؛ Saeedi et al., 2009؛ Zamri-saad و Amal؛ 2005-2008؛ 2011. اخلاقی و کشاورزی، 1381؛ سلطانی و همکاران، 1386؛ سلطانی و همکاران، 1387؛ نامداری، 1381) لیکن نمی توان صرفا بر اساس علائم بالینی به تشخیص قطعی استرپتوکوکوزیس رسید.

در این مطالعه از 410 عدد ماهی پروراری و بچه ماهی بیمار (واجد علائم بالینی) مورد بررسی 29 مورد (7/2 درصد) و از 710 عدد ماهی پروراری و بچه ماهی سالم (فاقد علائم بالینی) 7 مورد (1 درصد) به باکتری استرپتوکوک آلوده بودند. باکتری استرپتوکوک جدا سازی شده بر اساس آزمون های های بیوشیمیایی و آزمایشات مولکولی استرپتوکوکوس یوبریس (*Streptococcus Uberis*) شناسایی گردید. باکتری *S. uberis* از عوامل مهم ورم پستان تحت درمانگاهی در گاوهای شیری است که باعث کاهش شیر می گردد و متاسفانه اطلاعات کمی از بیماریزایی و اپیدمیولوژی این باکتری در دسترس است (Coffy و همکاران 2006). در مطالعه پورغلام و همکاران در سال 2010 از 72 ماهی بیمار واجد علائم در استان مازندران (منطقه هراز) 5 مورد مثبت (7 درصد) به باکتری استرپتوکوک و از نوع استرپتوکوکوس فسیوم (*Streptococcus facieum*) را گزارش کردند. نامبرده استرپتوکوکوس یوبریس را با درصد فراوانی 38/9٪ به عنوان رایج ترین عامل استرپتوکوکوزیس در استانهای چهار محال بختیاری، گیلان، کهگیلویه و بویراحمد، کرمانشاه و فارس گزارش کرده است و از طرفی در سال 1379 قیاسی و همکاران نیز از مولدین ماهی قزل آلا ی رنگین کمان باکتری استرپتوکوکوس فسیوم (*Streptococcus facieum*) را در منطقه هراز گزارش کرد که نتایج هر دوی این مطالعه با مشاهدات ما 100 درصد اختلاف دارد، استرپتوکوکوس یوبریس که در دیگر استانها رایج ترین نوع آلودگی ماهیان سردابی به بیماریهای باکتریایی استرپتوکوکی است، اما چرا این باکتری در مزارع ماهیان سردابی استان مازندران (منطقه هراز) مشاهده شده است؟ به نظر می رسد نقل و انتقال تخم های چشم زده، لارو، بچه ماهی، ماهیان پروراری، غذا، وسایل حمل و نقل و حتی در مواردی نقل و انتقال مولدین و نیز عدم توجه به قرنطینه، مهمترین عامل نقل و انتقال این آلودگی باشد. در خصوص بیماریزایی این باکتری در ماهیان اطلاعات بسیار اندکی وجود دارد.

در بررسی آماری نتایج بدست آمده جهت بررسی تاثیرگذاری برخی از متغیرهای کمی از جمله نیتريت، نترات، آمونیوم، کدورت، اکسیژن محلول، دبی آب، شمارش کلی باکتریهای هوازی آب بر بروز یا عدم بروز استرپتوکوکوزیس از مدل رگرسیون لجستیک استفاده گردید. براساس نتایج بدست آمده و با استناد به اینکه عدد صفر (0) برای وقوع بیماری و عدد یک (1) برای عدم وقوع بیماری استرپتوکوک همراه بامدل Backward ; Wald در نظر گرفته شده بود، چنین به نظر میرسد که متغیرهای مستقل تعریف شده بر متغیر وابسته تاثیر داشته و آزمون مربوطه نشان دهنده برازش مناسبی از مدل است (chi - square: 58.17 : sig.:0.000). از آنجایی که R - square Nagelkerke در مرحله هفتم برابر با 0.2 تعیین گردیده است، محتمل است تبیین تغییرات متغیر وابسته از روی

متغیرهای مستقل در رگرسیون لجستیک ۲۰٪ گردد. به عبارتی تنها ۲۰٪ این تغییرات توسط مدل قابل بررسی است و احتمالا عوامل دیگر یا دیگری نیز دخیل هستند که میتوانند این درصد را افزایش دهند. حساسیت مدل در تفسیر تغییرات به صورت کلی ۹۷٪ است.

در خاتمه و با توجه به ضرایب بدست آمده معادله مدل لوجیت به شرح زیر است:

$$\ln\left\{\frac{P}{1-P}\right\} = 33/96 - 0/6 \text{ month} + 22/76 \text{ nitrite} - 1/67 \text{ DO} + 0/96 \text{ Temperature}$$

با توجه به نتایج قوق تاثیر گذاری نیتريت بسیار بالا بوده و تقریبا با یک واحد (ppm) میلی گرم در لیتر تغییر، ۲۲ برابر در احتمال وقوع بیماری تغییر ایجاد مینماید. در صورتی که به ازای هر یک درجه سانتی گراد افزایش دما، یک درجه به بروز بیماری و به ازای هر ۱/۵ واحد کاهش اکسیژن محلول در آب، یک درجه میزان بروز بیماری تغییر می نماید (افزایش مییابد).

لذا به طور کلی به نظر میرسد در بروز استرپتوکوکوزیس عوامل مدیریتی و بهداشتی در سطح مزرعه از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده و ارزیابی آنان بسیار مهم است.

بطور کلی نتایج بدست آمده مؤید این مطلب است که عواملی از جمله میزان نیتريت، درجه حرارت و اکسیژن محلول در آب و نیز ماههای سال (فصول) که باز بیشتر به درجه حرارت مرتبط می شود به میزان ۲۰٪ بروز استرپتوکوکوزیس را تحت تاثیر قرار می دهند

یکی از عوامل مهم و تاثیر گذار در بروز بیماریهای باکتریایی ماهی وجود استرس است که میتواند ناشی از شرایط محیطی باشد که از جمله می توان به درجه حرارت آب که متاثر از درجه حرارت هوا است اشاره کرد. میانگین درجه حرارت آب مزارع منتخب (جدول ۱۷) که در چهار فصل مورد بررسی قرار گرفت به غیر از یک مورد (مزرعه ۸) که در تابستان ۱۵.۳ درجه سانتی گراد ثبت گردید در بقیه مزارع بین ۵/۷۸ تا ۱۴/۶ درجه سانتی گراد متغیر بود، بنابراین درجه حرارت یکی از عوامل محدود کننده استرپتوکوکوزیس در منطقه هراز بود و درصد آلودگی ماهیان بیمار گواه بر این ادعا است و بر اساس مدل لوجیت به ازای افزایش یک درجه سانتی گراد یک درجه بروز بیماری بیشتر می شود لذا درجه حرارت پایین آب مورد استفاده در منطقه هراز می تواند یکی از عوامل محدود کننده اصلی بیماری مورد نظر باشد. مطالعات دیگر محققین نشان داده است که درجه حرارت بیش از ۱۵ درجه سانتیگراد می تواند با افزایش تکثیر و قدرت بیماری زایی باکتری در انتشار و گسترش بیماری مورد نظر نقش داشته باشد (Eldar و Ghittino ۱۹۹۹). Inglis et al در مطالعات خود در سال ۱۹۹۳ نشان داد که بین استرس های محیطی به ویژه درجه حرارت آب و فصل که به درجه حرارت آب نیز مرتبط است و بروز استرپتوکوکوزیس ارتباط معنی دار وجود دارد بطوریکه باعث تلفات ۵۰ درصدی در ماهی می گردد. Sepahi و همکاران در سال ۲۰۱۳ در بررسی اثر درجه حرارت آب بر میزان بازماندگی ماهی قزل آلا در مواجهه با دز های مختلف باکتری استرپتوکوکوس آگالاکتیه در دمای ۱۸ درجه سانتی گراد نشان داد که پس از ۲-۳ روز علائم بالینی ظاهر شده و میزان بازماندگی با افزایش دز راتا ۱۳ درصد گزارش کردند و حال

آنکه در دمای ۱۲ درجه سانتی گراد میزان بازماندگی در مقایسه با دمای ۱۸ درجه سانتی گراد دارای اختلاف معنی دار بود و بین ۲ تا ۳ برابر در شرایط یکسان (دز مساوی) میزان ماندگاری ماهی در درجه حرارت ۱۲ درجه سانتی گراد بیشتر است. Hamid و همکاران در سال ۲۰۱۰ گزارش کردند که بین بروز شیوع این بیماری با درجه حرارت آب (۱۸ درجه سانتی گراد) رابطه معنی دار وجود دارد. درجه حرارت آب نه تنها در ماهیان سردابی موجب افزایش حساسیت به عفونت استرپتوکوکی میگردد، بلکه در ماهیان گرمابی نظیر تیلاپیا نیز افزایش درجه حرارت و در حرارت بیش از ۳۰ درجه سانتیگراد بروز بیماری و تلفات ناشی از آن بسیار بیشتر از حرارت زیر ۳۰ درجه سانتیگراد است (Rodkhum و همکاران ۲۰۱۱ و Clem و Blv ۱۹۹۲).

یکی دیگر از عوامل مستعد کننده این بیماری که با حرارت نیز در ارتباط است، اکسیژن محلول در آب است که با افزایش و کاهش آن رابطه مستقیم دارد. در تمامی فصول مورد بررسی و در تمامی مزارع منتخب، میزان اکسیژن محلول در آب بین ۸.۵ میلی گرم در لیتر در تابستان و ۱۰.۲ میلی گرم در لیتر متغیر بود و این میزان اکسیژن محلول در آب با معیارهای زیست محیطی ماهی قزل آلا برای پرورش منطبق و بسیار مطلوب می باشد (لاوسون ۱۳۸۰) مطلوب بودن میزان اکسیژن محلول در آب محیط پرورش در منطقه هراز و با استناد به دبی آب مورد استفاده و درجه حرارت کمتر از ۱۵ درجه سانتیگراد آب می تواند از عوامل محدود کننده استرپتوکوکوزیس در این منطقه باشد، اما بر اساس نتایج آماری به ازای هر ۱.۵ واحد کاهش اکسیژن محلول در آب یک درجه در میزان بروز بیماری تغییر ایجاد شده، یعنی افزایش می یابد. با توجه به ضرایب بدست آمده در معادله مدل لوجیت تاثیر گذاری میزان نیتريت آب بسیار بالا بوده و تقریباً با یک واحد (ppm) میلی گرم در لیتر تغییر، ۲۲ برابر در احتمال وقوع این بیماری تغییر ایجاد مینماید و این نتیجه بدست می آید که میزان نیتريت در مقایسه با دیگر پارامترهای تاثیر گذار مثل درجه حرارت آب، میزان اکسیژن محلول در آب و ماهها از تاثیر گذار ترین عامل است که با کنترل این پارامتر می توان با شرایط حاکم بر این منطقه تا ۲۰ درصد از بروز بیماری پیشگیری نمود. میزان نیتريت آب ۱۰ مزرعه منتخب مورد بررسی ۱۰ تا ۱۰۰ برابر کمتر از محدوده حد مجاز با معیارهای زیست محیطی ماهی قزل آلا برای پرورش تعیین گردید (جدول ۱۷) هر چند که میزان آن برای باکتری استرپتوکوک معلوم نیست اما بالا بودن میزان اکسیژن محلول در آب و پایین بودن درجه حرارت آب در کنترل میزان ترکیبات نیتروژنی از جمله میزان نیتريت موثر است. Inglis et al در مطالعات خود در سال ۱۹۹۳ نشان داد که بین استرس های محیطی به ویژه کیفیت بد آب از نظر میزان نیتريت و آمونیاک رابطه معنی دار وجود دارد. در بررسی های آماری تبیین تغییرات متغیر وابسته (بیماری) از روی متغیرهای مستقل (برخی پارامترهای فیزیکیوشیمیایی آب) در رگرسیون لجستیک ۲۰٪ تعیین گردید. به عبارتی تنها ۲۰٪ این تغییرات توسط مدل قابل بررسی است و احتمالاً عوامل دیگر یا دیگری نیز دخیل هستند که میتوانند این درصد را افزایش دهند، لذا به طور کلی به نظر میرسد در بروز استرپتوکوکوزیس عوامل مدیریتی و بهداشتی (رقم بندی و یا سورتینگ، آمونیاک غیر یونیزه، تراکم، میزان رسوب کف استخر، سرعت آب داخل استخر، کیفیت غذای

مصرفی ، تعداد باکتری استرپتوکوک در واحد حجم آب ، جابجایی بچه ماهی ، نگهداری ماهی در دو اقلیم متفاوت مثلا دشت و کوهستان با درجه حرارت و کیفیت آب متفاوت ، استفاده از ابزار مشترک در جابجایی ، وسایل حمل و نقل ، نوعی بچه ماهی و تفاوت در نوع جمعیت ماهی پرورشی و اندازه ماهی ، نظافت استخر ، عدم قرنطینه بچه ماهی و ... خریداری شده در زمان رها سازی) در سطح مزرعه از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده که در مطالعه ما با توجه به حجم کار و تغییر وضعیت موجود و عدم ثبات پارامترهای مذکور در طول زمان بررسی مد نظر قرار نگرفت به رغم اینکه از نظر ارزیابی بسیار مهم بوده است. نتیجه آنکه استرپتوکوکوزیس در حال حاضر در منطقه شرق استان مازندران بر خلاف تصور یک بیماری غالب نبوده و چالش های دیگری مثلا بیماری دهان قرمز و بیماریهای غیر عفونی پیش روی صنعت آبی پروری ماهیان سردابی است.

پیشنهادها

- ۱- با توجه به اهمیت بیماری و درصد تلفات ناشی از آن در شرایطی با درجه حرارت بیش از ۱۵ درجه سانتی گراد آب ، در مزارعی راکه از آب چاه و چشمه در شرایط دشت و نه کوهستان استفاده می کنند مورد بررسی قرار گیرد ، تا بر این اساس ، جابجایی ها با انجام و اعمال مدیریت بهداشتی انجام گیرد
- ۲ درصد تلفات با نوع استرپتوکوک مشاهده شده در دیگر استانهای شیلاتی مثل چهار محال ، یاسوج ، فارس ، کرمانشاه ، لرستان و آذربایجان بررسی گردد ، تا براساس اهمیت نوع استرپتوکوک هرگونه برنامه ریزی های کنترلی انجام شود
- ۳ اجرای برنامه های مدیریت های پرورش ، مدیریت بهداشتی به ویژه اجرای قرنطینه در اولویت کنترل این بیماری قرار گیرد
- ۴- با توجه به گونه استرپتوکوک مشاهده شده در استان مازندران استفاده از واکسن استرپتوکوک که از دو باکتری استرپتوکوکوس اینئی و لاکتوکوکوس گاروئی تهیه شده است ، توصیه نمی گردد ، چونکه برای پرورش دهنده اقتصادی نخواهد بود ، ضمن آنکه ابهام های دیگری در پیش رو دارد
- ۵- به نظر استفاده از پروبیوتیک ها و دیگر محرک های ایمنی برای کنترل بیماری و جلوگیری از خسارتهای احتمالی زیاد ناشی از آن باید موثر تر باشد
- ۶- برای کنترل مشکلات این صنعت در منطقه هراز ، اجرای مدیریت واحد و متمرکز بر این صنعت یکی از موثرترین ابزار مدیریتی می باشد که انجام آن از طریق سازمانهای اجرایی امکان پذیر است .
- ۷- با شرایطی را که بر صنعت آبی پروری منطقه هراز از نظر مدیریت استفاده از آب ، غذا ، پرورش و بهداشت حاکم است ، حل هر گونه مشکل پیش آمده غیر ممکن بنظر می رسد
- ۸- به صرف مشاهده علائم بالینی در ماهی ، استفاده از آنتی بیوتیک حد اقل تا ۵۰ درصد ، نه تنها استفاده ای نخواهد داشت بلکه ضرر نیز دارد
- ۹- برگزاری انتقال یافته های این بررسی برای کاربران اصلی (پرورش دهندگان هراز ، کارشناسان شیلات استان مازندران)

منابع

- ۱- آذری تاکامی، ق.، ۱۳۶۳. اصول تکثیر و پرورش ماهی، انتشارات روابط عمومی وزارت جهاد کشاورزی، ۱۵۲ صفحه - صفحه ۳۸.
- ۲- آذری تاکامی، ق. ۱۳۸۵. مدیریت بهداشتی و روشهای پیشگیری و درمان بیماریهای ماهی. انتشارات پرپور. ویرایش دوم با ضمیمه بیماری استرپتوکوکوس. ۳۱۲ صفحه
- ۳- اخلاقی. مصطفی، محمد کشاورزی، ۱۳۸۱، وقوع استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش قزل آلا استان فارس، مجله تحقیقات دامپزشکی ایران، دانشگاه شیراز، دوره سوم، شماره دوم، ۱۹۰ - ۱۸۳
- ۴- اینگلیس، ر.ج. روبرت، ن.ر. و برومیج.؟. بیماریهای باکتریایی ماهی. سلطانی، م. ۱۳۷۵. انتشارات سازمان دامپزشکی کشور. ۵۳۱ صفحه
- ۵- پورغلام، رضا، علی مکرمی رستمی، علی اصغر سعیدی، عیسی شریف پور، احمد غرقی، حمزه پورغلام، ۱۳۸۹. بررسی اثرات حاد باکتری استرپتوکوکوس فسیوم (*Streptococcus faecium*) روی بعضی از بافتها و مشخصه های خونی بچه ماهیان قزل آلا رنگین کمان. مجله علمی شیلات ایران. سال نوزدهم، شماره ۹، ۱۸، ۲
- ۶- جی. پست.؟. بهداشت ماهی. ستاری، م. و روستایی، م.، ۱۳۷۷. انتشارات دانشگاه گیلان. ۲۸۴
- ۷- ستاری م. ماهی شناسی (۱). چاپ اول، انتشارات نقش مهر، ۱۳۸۱؛ ۱۸۶-۱۶۲
- ۸- سلطانی، م.، ۱۳۸۰. بیماریهای آزاد ماهیان. انتشارات دانشگاه تهران. ۴۴۴ صفحه
- ۹- سلطانی، مهدی و غلامرضا نیکبخت بروجنی، ۱۳۸۶، استرپتوکوکوزیس / لاکتوکوکوزیس در مزارع قزل آلا ایران، مجموعه خلاصه مقالات پنجمین گردهمایی دامپزشکان علوم بالینی ایران، ۲۵ - ۲۳ بهمن ۱۳۸۶، اهواز، ایران، ۴
- ۱۰- عمادی، حسین، ۱۳۸۴، تکثیر و پرورش ماهی قزل آلا و آزاد، نشر آبریان
- ۱۱- عمادی ح. تکثیر و پرورش ماهی قزل آلا و آزاد. چاپ هشتم، انتشارات علمی آبریان، ۱۳۸۶؛ ۸-۱.
- ۱۲- فرریکس، ن. و میلر، الف.؟. جداسازی و شناسایی عوامل بیماریزای باکتریایی در ماهی. سلطانی، م. شریف پور، ع. و قیاسی، م. ۱۳۸۳. انتشارات بین الملل شمس. ۹۴ صفحه
- ۱۳- فرزانه فرعی. تکثیر و پرورش آزاد ماهیان. چاپ اول، مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، ۱۳۸۴؛ ۶-۳ و ۵۱-۳۲
- ۱۴- فغانی، ط.، ۱۳۸۵. پایان نامه کارشناسی ارشد، اثر ارگوسان Aquavac Ergosan و واکسن Aquavac Garvetil بر فاکتورهای رشد، بازماندگی، تحریک سیستم ایمنی و رویارویی با باکتری استرپتوکوک در قزل آلا رنگین کمان، ۱۲۳ صفحه. صفحات ۱ و ۴.
- ۱۵- قلی پور کنعانی، حسنا، داور شاهسونی، احمد رضا موثقی، ۱۳۸۶، مجموعه خلاصه مقالات پنجمین گردهمایی دامپزشکان علوم بالینی ایران، ۲۵ - ۲۳ بهمن ۱۳۸۶، اهواز، ایران، ۱۵

- ۱۶- قیاسی، مریم، آذین زاهدی، حسینعلی خوشباور رستمی، ۱۳۷۹، بروز اپیدمی استرپتوکوکوزیس (Streptococcosis) در ماهیان مولد قزل آلالی رنگین کمان، اولین همایش بهداشت و بیماریهای آبزیان، ۲۷-۲۵ بهمن، اهواز، ایران، ۵۲
- ۱۷- قیاسی، مریم و آذین زاهدی، ۱۳۸۶، شناسایی عوامل بیماریزا در مزارع تکثیر و پرورش قزل آلالی رنگین کمان در استان مازندران، سمینار ملی زیست شناسی، ۲۴-۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۶، مرنند، ایران، ۱۱۱
- ۱۸- لاوسون ت و جعفری باری م. اصول مهندسی آبزیان. چاپ اول، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان، ۱۳۸۰؛ ۳۱-۶۵
- ۱۹- لیف، م. و پیرس، ب.؟. اطلس رنگی میکروبیشناسی عملی. سعیدی اصل، م. صفری، ر. و میرزایی، ح. ۱۳۸۱. انتشارات نشر جهانکده. ۱۴۷ صفحه
- ۲۰- مظلومی، م.، ۱۳۸۲. استرپتوکوکوز، انتروکوکوز، بیماریهای مهم اقتصادی در پرورش ماهی، انتشارات نوید شیراز، چاپ اول. ۹۴ صفحه.
- ۲۱- موسوی، سید سمانه، ۱۳۸۶ بررسی بروز استرپتوکوکوزیس و استافیلوکوکوزیس در مزارع منتخب تکثیر و پرورش قزل آلالی رنگین کمان، پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان
- ۲۲- ناظم، م. و نادری نسب، م.، ۱۳۶۷. باکتری شناسی پزشکی. انتشارات آستان قدس رضوی. ۳۲۰ صفحه. ۲۸
- ۲۳- وثوقی، غ.، مستجیر، ب.، ۱۳۷۹. ماهیان آب شیرین، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۱۷ صفحه - صفحه ۱۳۷ - ۱۳۸
- ۲۴- وزیری، ب.، ۱۳۶۳. اصول آزمایشهای بیوشیمیایی در میکروب شناسی تشخیصی، انتشارات امیر کبیر، ۱۷۶ صفحه
- ۲۵- هوشمند، الهام و حمید حقیقی، ۱۳۸۸، استرپتوکوکوس دیسگالاکتیه عامل استرپتوکوکوزیس در یک مزرعه پرورش قزل آلالی رنگین کمان در غرب گیلان، نخستین همایش ملی ماهیان سردآبی، ۲۴ - ۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۸، تنکابن، ایران، ۱۱۴.

- 26- Agnew, W. and Barnes, A.C., 2007. *Streptococcus iniae*: An aquatic pathogen of global veterinary significance and a challenging candidate for reliable vaccination, Journal of Veterinary Microbiology, Vol.122, pp.1-15.
- 27- Amal, M.N.A., Zamri-Saad, M., 2011, Streptococcosis in Tilapia (*Oreochromis niloticus*): A Review, *Pertanika J. Trop. Agric. Sci.* 34 (2): 195 – 206
- 28- Austin, B. and Austin, D. 1993. Bacterial fish pathogens diseases in farmed and wild fish. Ellis Horwood limited. pp.27-37 and 70-73
- 29- Austin, B. and Austin, D.A. 1999. Third ed. Chapter 2: Characteristics of the diseases. In *Bacterial Pathogens: Diseases of Farmed and Wild Fish*. Springer-Praxis, Praxis Publishing, Ltd. Chichester, cUK. pp 13-15.
- 30- Baya, A.M., Lupiani, B., Hetirck, F.M., Roberson, B. S., Lukacovic, R., May, E. and Poukish, C. 1990. Association of *Streptococcus sp.* With fish mortalities in the Chesapeake Bay and its tributaries. *Journal of Fish Diseases* 13, 251-253

- 31- Beack. G. W; Kim. J. H; Gomez. D. K; Park. S. C; 2006, Isolation and characterization of *Streptococcus* sp. from diseased flounder (*Paralichthys olivaceus*) in Jeju Island, *Journal of Veterinary Science*, 7(1), 53 – 58
- 32- Bekker. A, Hugo. C, Albertyn. J, Boucher. C. E, Bragg. R. R, Pathogenic Gram-positive cocci in South African rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum), *Journal of Fish Diseases*, 34: 483–487
- 33- Blv.J. E and Clem. L. W, 1992, Temperature and teleost immune functions, *Fish & Shellfish Immunology*, 2, 159-171
- 34- Bond C. Biology of fishes. Oregon state university, 1979; 85-112.
- 35- Bowser, P.R.; Wooster, G.A.; Getchell, R.G.; Timmons, M.B. 1998. *Streptococcus iniae* infection of tilapia *Oreochromis niloticus* in a recirculation production facility, *Journal of the World Aquaculture Society* . vol. 29, no. 3, pp. 335-339
- 36- Boyd CE. Water quality management for pond fish culture. 1 edition. Amsterdam. Elsevier Science Publishers, 1982; 6-49
- 37- Bragg. R.R. and Broere J.S.E., 1986, Streptococcosis in rainbow trout in South Africa. *Bulletin of the European Association of Fish Pathologists* , 6: 89–91.
- 38- Brunt, J. and Austin, B. 2005. Use of a probiotic to control lactococcosis and streptococcosis in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum) . *Journal of fish diseases*. vol. 28, pp. 693-701
- 39- Carson. J; Judkovs. N; Austin. B; 1993, Characteristics of an Enterococcus-like bacterium from Australia and South Africa, pathogenic for rainbow trout, (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum). *Journal of Fish Disease*, 16: 381-388
- 40- Coffey. T. J. , Pullinger. G. D, Urwin. R, Jolley. K. A, Wilson. S. M, Maiden. M. C, Leigh. J. A, 2006, First Insights into the Evolution of *Streptococcus uberis*: a Multilocus Sequence Typing Scheme That Enables Investigation of Its Population Biology, *Applied and Environmental Microbiology*, 1420–1428
- 41- Colorni, A.A., Diamant, A. Eldar, A. Kvitt, H. and Zlotkin, A. 2002. *Streptococcus iniae* infections in Red Sea cage-culture and wild fish. *Diseases of Aquatic Organism*, Vol. 49, pp. 165-170
- 42- Darwish A.M. and Ismaiel A.A. 2003. Laboratory efficacy of amoxicillin for the control of *Streptococcus iniae* infection in sunshine bass. *Journal of Aquatic Animal Health*. vol . 15 , pp. 209-214
- 43- Darwish, A.M. and Hobbs, M.S. 2005. Laboratory efficacy of amoxicillin for the control of *Streptococcus iniae* infection in blue tilapia. *Journal of Aquatic Animal Health* .vol . 17 , pp. 197-202
- 44- Egusa. Sh., 1991, Infectious diseases of fish. English transl., Sakana no Kansensho . Oxonian press Pvt. Ltd. New Delhi, 696 PP
- 45- Eldar. A., Frelier P.F., Asanta L., Varner P.W., Lawhon S., Bercovier H., 1995, *Streptococcus shiloi*, the name for an agent causing septicemic infection in fish, is a junior synonym of *Streptococcus iniae*, *International Journal of Systematic Bacteriology*, 45: 840–842.
- 46- Eldar, A. and Ghittino, C. 1999. *Lactococcus garviae* and *Streptococcus iniae* infections in rainbow trout *Oncorhynchus mykiss*: similar, but different diseases, *Journal of Diseases of Aquatic Organisms* . vol. 36, no. 3, pp. 227-231
- 47- Eldar, A.; Horovitz, A. and Bercovier, H. 1997. Development and efficacy of a vaccine against *Streptococcus iniae* infection in farmed rainbow trout, *Journal of VET. IMMUNOL. IMMUNOPATHOL.* vol. 56, no. 1-2, pp. 175-183
- 48- Eldar, A.; Perl, S.; Frelier, P.F. and Bercovier, H. 1999. Red drum *Sciaenops ocellatus* mortalities associated with *Streptococcus iniae* infection, *Journal of Diseases of Aquatic Organisms* . vol. 36, no. 2, pp. 121-127
- 49- Erfanmanesh. A, Soltani. M, Pirali. E, Mohammadian. S, Taherimirghaed. A, 2012, Genetic Characterization of *Streptococcus iniae* in Diseased Farmed Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*) in Iran, *The Scientific World Journal*, 1 -6
- 50- Evans D, Claiborne J. The physiology of fishes. Third Edition. CRC, New York, 2006; 110-258.
- 51- Evans, J.; Klesius, P.H. and Shoemaker, C. 2006. Therapeutic and prophylactic immunization against *streptococcus iniae* infection in hybrid striped bass (*Morone chrysops* x *Morone saxatilis*) . *Journal of Aquaculture Research*. vol. 37, pp. 742-750
- 52- Evans, J.J., Klesius, P.H., Gilbert, P.M., Shoemaker, C., Al-Sarawi, M., Landsberg, J., Durumdez, R., Al-Marzouk, A., Al-Zenki, S., 2002. Characterization of β -haemolytic Group B *Streptococcus agalactiae* in cultured seabream, Sparus auratus and wild mullet, *Liza klunzingeri* (Day) in Kuwait. *Journal of Fish Diseases*, 25: 505–513.
- 53- Evans, J.J., Pasnik, D.J., Klesius, P.H., & Al-Ablani, S, 2006b, First report of *Streptococcus agalactiae* and *Lactococcus garviae* from wild bottlenose dolphin (*Tursiops truncatus*). *Journal of Wildlife Diseases*, 45: 561-569

- 54- Evans, J.J., Pasnik, D.J., Klesius, P.H., & Shoemaker, C.A., 2006a, Identification and epidemiology of *Streptococcus iniae* and *Streptococcus agalactiae* in tilapia, *Oreochromis* spp. International Symposium on Tilapia in Aquaculture 7 (pp. 25-42). Charles Town, WV, USA, American Tilapia Association.
- 55- Evans, J.J., Klesius, P. H., Pasnik, D. J., Bohnsack, J. F., 2009, Human *Streptococcus agalactiae* Isolate in Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*), *Emerging Infectious Diseases* • www.cdc.gov/eid, 15(5): 774 -,776
- 56- Facklam, R., Elliott, J., Shewmaker, L., Reingold, A., 2005. Identification and characterization of sporadic isolates of *Streptococcus iniae* isolated from humans. *J. Clin. Microbiol.* 43, 933-937
- 57- Facklam, R., Padula, J. F., Thacker, L. G., Wortham, E. C., and Sconyer, B. J., 1973 . presumptive identification of group A, B and D streptococci. *Appl. Microbiol.* 27: 107 – 113
- 58- Fadaeifard, F., Momtaz, H., Rahimi, E., Mirzakhani, A., 2011, Detection of streptococcus *iniae* and *Lactococcus garvieae* by multiplex polymerase chain reaction (PCR) in some rainbow trout farms of Iran, *African Journal of Biotechnology*, 11(2): 260-263
- 59- Filho, C. I; Muller, E. E; Preto-Giordano, L. G; Bracarense, F. R. L.; 2009, Histological finding of experimental *Streptococcus agalactiae* infection in Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*), *Brazilian Journal Veterinary Patology*, 2(1): 12 – 15
- 60- Foo, J.T.W., Ho, B; Lam, T.J.; 1985, Mass mortality in *Siganus canaliculatus* due to streptococcal infection. *Aquaculture*, 49: 185-195
- 61- George, T.T. 1999. Canadian doctors confirm the infection and effects of *Streptococcus iniae* in fish and humans, *Contributed-papers-Aquaculture-Canada-no. 98-2*, pp. 87-89
- 62- Ghittino, C., Praero, M., 1992, Report of streptococcosis in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) in Italy: preliminary note. *Bolletino Della Societa Italiana di Patologia Ittica* , 8: 4-11.
- 63- Gholipour, H., Shahsavani, D., Rad, M., 2009, Streptococcal septicemia in rainbow trout farms in Sabzevar, 1st International congress on aquatic animal health management and disease, January 27 – 28 2009, Tehran, Iran, 174
- 64- Gill, p.; Vivas, J.; Gallardo, C.S. and Rodriguez, L.A. 2000. First isolation of *Staphylococcus warneri*, from diseased rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum), in Northwest Spain. *journal of fish diseases* . Vol. 23, pp. 295-298
- 65- Habibipour, R., Bayat, S., 2009, Study of streptococcosis in rainbow trout farm in Hamedan Province, 1st International congress on aquatic animal health management and disease, January 27 – 28 2009, Tehran, Iran, , 174
- 66- Haghghi Khiabani, A., Soltani, M., Kazemi, B., Sohrabi Haghdoost, E., Sharifpour, 2007, Use of immunohistochemical and PCR methods of infectious hematopoietic necrosis disease in some rainbow trout hatcheries in Iran, *Pakistan journal of Biology Sciences*, 10 (2): 230 – 234
- 67- Holt, J.G., Krieg, N.R., Sneath, P.H.A., Staly, J.T. and Williams, T.S. 1994. *Bergey's Manual of Determinative bacteriology*. Williams and Wilkins. pp. 787
- 68- Huang, Sh.; Chen, W.; Shei, M.; Liao, L. and Chen, Sh. 1999. Studies on Epizootiology and pathogenicity of *Staphylococcus epidermidis* in Tilapia (*aeochromis* sp) Cultured in Taiwan. *Journal of Zoological studies* . vol. 38 , pp. 178-188
- 69- Huet M. Breeding and cultivation of fish. 2nd edition. Fishing News Books, 1994; 314-320
- 70- Inglis, V., Roberts, R.J. and Bromage, N.R. 1993. Chapter 12, Streptococcal Infections. In *Bacterial Diseases of Fish*, Halsted Press, John Wiley & Sons, Inc., NY. pp. 196-97.
- 71- Kitao, T. 1982. The methods for detection of *Streptococcus* sp. Causative bacteria of streptococcal disease of cultured yellow tail (*Seriola quinqueradiata*). *Fish Pathology*, Vol. 17, pp. 17-26
- 72- Kitao, T., Aoki, T. and Iwata, K. 1979. Epidemiological study on streptococcosis of cultured yellow tail (*Seriola quinqueradiata*). Description of *Streptococcus* sp. In sea water and muds around yellowtail farms. *Bulletin of the Japanese Society of Scientific Fisheries*, Vol. 45, pp. 567-572
- 73- Kitao, T., Aoki, T. and Sakoh, R. 1981. Epizootics caused by β -haemolytic *Streptococcus* species in cultured fresh water fish. *Fish Pathology*, Vol. 15, pp. 301-307
- 74- Klesius, P.H., Evans, J.J., Shoemaker, C.A., Yeh, H., Goodwin, A.E., Adams, A., Thompson K., 2006, Rapid detection and identification of *S. iniae* using a monoclonal antibody based indirect fluorescent antibody technique. *Aquaculture*, 258: 180-186.
- 75- Klontz, G.W. Environmental Requirements and Environmental diseases of Salmonids. In: Stoskopf, M.K., *Fish medicine*. Philadelphia: WB Saunders Company, 1993; 333
- 76- Koh, T.H., Kurup, A. and Chen, J., 2004. *Streptococcus iniae* discitis in Singapore. *Emerg. Infect. Dis.* Vol. 10, pp. 1694-1696

- 77- Kusuda, R. and Takemaru, I. 1987. Efficacy of josamycin against experimental streptococcal infection in cultured yellowtail. *Nippon Suisan Gakkaishi*, Vol. 53, pp. 1519-1523
- 78- Kusuda, R., Kawai, K., Salati, F., Banner, C. R. and Fryer, J.L. 1991. *Enterococcus seriolicida* sp. Nov., a fish pathogen. *International Journal of Systematic Bacteriology*, Vol.41, pp.406-409
- 79- Kusuda, R., Kawai, T., Toyoshima, T. and Komatsu, I. 1976. A new pathogenic bacterium belonging to the genus *Streptococcus*, isolated from an epizootic of cultured yellowtail. *Bulletin of the Japanese Society of Scientific Fisheries*, Vol. 42, pp.1345-1352
- 80 - Lau, S.K.P., Woo, P.C.Y., Luk, W.K., Fung, A.M.Y., Hui, W.T., Fong, A.H.C., Chow, C.W., Wong, S.S.Y., Yuen, K.Y., 2006. Clinical isolates of *Streptococcus iniae* from Asia are more mucoid and β - hemolytic than those from North American. *Diagnostic Microbiol. Infect. Dis.* Vol. 54, pp. 177-181
- 81- Lau, S.K.P., Woo, P.C.Y., Tse, H., Leung, K.W., Wong, S.S.Y., Yuen, K.Y., 2003. Invasive *Streptococcus iniae* infection outside North American. *J. Clin. Microbiol.* 41, 1004-1109
- 82- MacFaddin, J.F. 2000. *Biochemical Testes for Identification of medical Bacteria*. Williams and Wilkins. pp. 912
- 83 - Mata, A. I, Blanco. M. M, Dom'inguez. L, Fernández-Garayzábal. J. F, Gibello. A, 2004a, Development of a PCR assay for *Streptococcus iniae* based on the lactate oxidase (lctO) gene with potential diagnostic value, *Veterinary Microbiology* 101:109–116
- 84 - Mata, A. I, Gibello. A, Casamayor. A., Blanco. M. M., Dom'inguez. L, Ferna'ndez-Garayza'bal .J. F., 2004b, Multiplex PCR Assay for Detection of Bacterial Pathogens Associated with Warm-Water Streptococcosis in Fish, *Applide and Environmental Microbiology*: 3183–3187
- 85 - Meyer, V. k. and Schonfeld, H. 1929. Uber die Unterscheidung des *Enterococcus vom Streptococcus viridans* und die Beziehungen beider zum *Streptococcus lactis*. *Zentralbl. Bakt. Abt. 1 orige.* 99:402 – 418
- 86 - Mian. G. F., Godoy. D. T, Leal. C. A. G, Yuhara. T. Y, Costa. G. M., Figueiredo. H. C. P., 2008, Aspects of the natural history and virulence of *S. agalactiae* infection in Nile tilapia, *Veterinary Microbiology*, 136(1 – 2): 180 – 183
- 87 - Michel. C., Nougayre' de P., Eldar A., Sochon E., De Kinkelin. P., 1997, *Vagococcus salmoninarum*, a bacterium of pathological significance in rainbow trout *Oncorhynchus mykiss* farming. *Diseases of Aquatic Organisms* , 30:199–208.
- 88 - MMWR. 1996. 2 August, 45(30); 650 – 53. Invasive Infection with *Streptococcus iniae*, Ontario, 1995-1996. Morbidity and Mortality Weekly Report available on-line from the Centers for Disease Control's website at www.cdc.gov/mmwr.
- 89 - Mohammadi Arani. M., Moghadas.m B., 2009, Infection of rainbow trout with *Streptococcus* spp. in Isfahan Province, 1st International congress on aquatic animal health maneagment and disese, January 27 – 28 2009, Tehran, Iran, 126
- 90 - Ndong, D., Chen, Y.Y., Lin, Y.H., Vaseeharan, B. and Chen, J.C. 2006. The immune response of tilapia *Oreochromis mossambicus* and its susceptibility to *Streptococcus iniae* under stress in low and high temperatures. *Journal of Fish and Shellfish Immunology*. Vol.22, pp. 686 – 694
- 91 - Nguyen, H.T., Kanai, K. and Yoshikoshi, K., 2002. Ecological investigation of *Streptococcus iniae* in cultured Japanese flounder (*Paralichthys olivaceus*) using selective isolation procedures. *Journal of Aquaculture*, Vol. 205, pp. 7-17
- 92 - Noga, E.J. 1996. *Fish disease: diagnosis and treatment*. Iowa State University Press/Ames, Iowa, pp.367
- 93 - Nomoto, R., Munasinghe, L.I., Jin, D.H., Shimahara, Y., Yasuda, H., Nakamura, A., Misawa, N., Itami, T., Yoshida, T., 2004. Lancefield group C *Streptococcus dysgalactiae* infection responsible for fish mortalities in Japan. *Journal of Fish Diseases*, 27: 679–686.
- 94 - Oliver, K., Procop, G.W. Wilson, D. Coull, J. and Stender, H. 2002. Rapid identification of *Staphylococcus aureus* Directly from Blood Culture by Fluorescence In Situ Hybridization with Peptide Nucleic Acid Probes. *Journal of Clinical Microbiology*, Vol. 40, pp. 247-251
- 95 - Pall, J. and Pradhan, K. 1990. Bacterial involvement in ulcerative condition of air- breathing fish srom India. *Journal of Fish Biology*, Vol. 36, pp. 833-839
- 96 - Pasnik, D.J., Evans, J.J. and Klesius, P.H. 2006. Passive immunization of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) provides significant protection against *Streptococcus agalactiae*. *Journal of Fish and Shell fish Immunology*, Vol. 21, pp.365-371
- 97 - Pasnik. D. J., Evans. J. J, Klesius. P. H., 2009, Fecal Strings Associated with *Streptococcus agalactiae* Infection in Nile Tilapia, *Oreochromis niloticus*, *The Open Veterinary Science Journal*, 3: 6-8
- 98 - Perera. R.P., Johnson. S.K., Collins. M.D., Lewis D.H., 1994, *Streptococcus iniae* associated with mortality of *Tilapia nilotica* × *T. aurea* hybrids. *Journal of Aquatic Animal Health* ,6: 335–340.

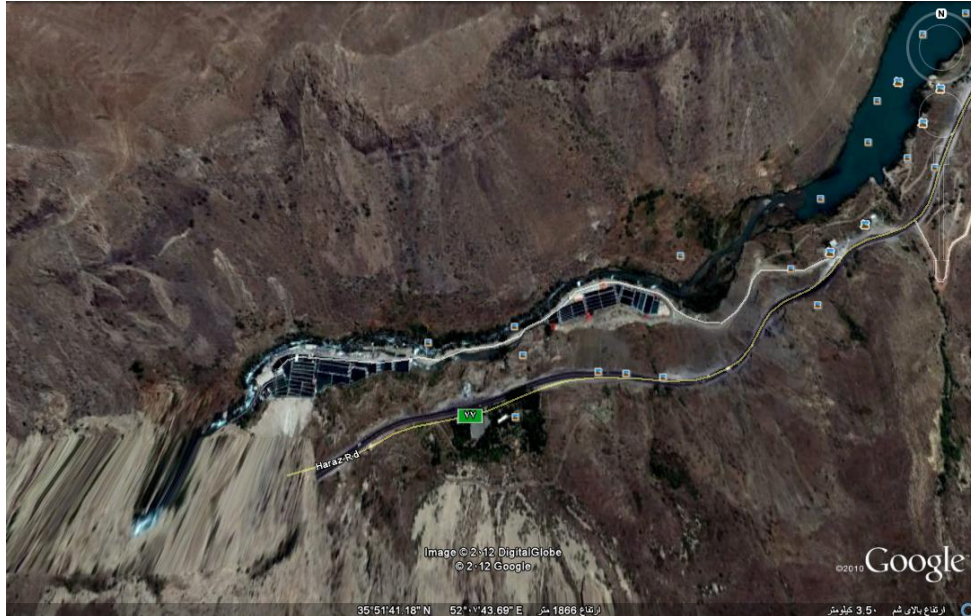
- 99 - Pillay TVR, Kutty MN. Health and diseases. In: Aquaculture principles and practices. 2nd edition. Blackwell Publishing, 2005; 112-118.
- 100 - Pillay TVR, Kutty MN. Sustainability and environmental management of aquaculture. In: Aquaculture principles and practices. 2nd edition. Blackwell Publishing, 2005; 311-312
- 101 - Plumb, J.A., Schachte, J.H., Gaines, J.L., Peltier, W. and Carroll, B. 1974. *Streptococcus* sp. From marine fishes along the Alabama and northwest Florida coast of the Gulf of Mexico. Transactions of the American Fisheries Society, Vol. 103, pp. 358-361
- 102 - Roach, J.C., Levett, P.N., & Lavoie, M.C., 2006. Identification of *S. iniae* by commercial bacterial identification systems. *Journal of Microbiological Methods*, 67: 20-26.
- 103 - Roberts R.J. Fish pathology. London: Harcourt Publisher Limited, 2001, 1-13, 199-205
- 104 - Rochaix, A. 1924. Mileaux a l'esculine pour le diagnostic differential des bacteries due groupe Strepto - Entro Pneumocoque. *Ct. R. Soc. Biol.* Vol.90, pp. 771-772
- 105 - Rodkhum, C, Kayansamruaj, P, Pirarat, N, 2011, Effect of Water Temperature on Susceptibility to *Streptococcus agalactiae* Serotype Ia Infection in Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*), *Thai J Vet Med*, 41(3): 309-314.
- 106 - Romalde, J.L., Lores, F., Magarinos, B., Barja, L. and Toranzo, A.E. 2000. Study of cell surface associated virulence factors of *Streptococcus parauberis* strains pathogen for turbot. *Bulltan of European Association of Fish Pathology*, Vol.20, pp.244-251
- 107 - Romalde, J.L., Toranzo, A.E. 1999. Streptococcosis of marine fish. *Gilles Oliver*, No. 56
- 108 - Romalde, J. Magarinos, L, Villar, C, Barja, J. L, Toranzo, A. E, 1999, Genetic analysis of turbot pathogenic *Streptococcus parauberis* strains by ribotyping and random amplified polymorphic DNA, *FEMS Microbiology Letters*, 459: 297-304
- 109 - Russo, R., Mitchell, H. and Yanong, R.P.E, 2006. Characterization of *Streptococcus iniae* isolated from ornamental cyprinid fishes and development of challenge models, *journal of Aquaculture*. Vol.256, pp. 105 - 110
- 110 - Russo, R. and Yanong, R. 2006. Dietary Beta-Glucans and Nucleotides Enhance Resistance of Red-Tail Black Shark (*Epalzeorhynchus bicolor*) to *Streptococcus iniae* Infection. *journal of The world aquaculture society*. vol. 37, No.3, pp.298-306
- 111 - Sako, H., 1998. Studies on *Streptococcus iniae* infection in Yellowtail, *Seriola quinqueradiata*. *Bull. Nansi Natl. Fish. Res. Inst.* 31, 63-120
- 116 - Salvador, R., Muller, E.E., Freitas, J.C., Leonhardt, J.H., Giordano, L.G.P., Dias, J.A, 2005, Isolation and characterization of *Streptococcus* spp. group B in Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*) reared in hapas nets and earth nurseries in the northern region of Parana State, *Brazil. Ciencia Rural. Santa Maria*, 35: 1374-1378.
- 112 - Shahbazian, N, Maghsudifard, A, E., Abdi, K. Sheikhzadeh, N, 2010, Study the status of Streptococcosis in Rainbow trout fish farms in kermanshah province in 2009, 2nd International congress on aquatic animal health maneagment and disese, October 26 - 27 2010, Tehran, Iran
- 113 - Shelby, R.A., Klesius P.H. Shoemaker, C.A. and Evans, J.J. 2002. Passive immunization of tilapia, *Oreochromis niloticus*, with anti-*Streptococcus iniae* whole sera. *Journal of Fish Diseases*, Vol.25, pp.1-6
- 114 - Shen, Z.H., Qian, D., Xu, W.J., Gu, J.H. and Shao, J.Z. 2005. Isolation, identification and pathogenicity of *Streptococcus iniae* isolated from red drum *Sciaenops ocellatus*. *Acta Hydrobiol. Sinica*, Vol.29, pp. 678-683
- 115 - Shoemaker, C.A., Evans, J.J. and Klesius, P.H. 2000. Density and dose: factors affecting mortality of *Streptococcus iniae* infected tilapia (*Oreochromis niloticus*), *journal of Aquaculture*. vol. 188, no. 3-4, pp. 229-235
- 116 - Shoemaker, C.A., Klesius, P.H. 1997. Streptococcal disease problems and control : a review . In : *Tilapia Aquacultured* (ed. by K. fitszsimmons), pp. 671 - 680. Northest Regional Aquacultural Engineering Service , Ithaca , NY.
- 117 - Shoemaker, C.A., Klesius, P.H. and Evans, J.J. 2001. prevalence of *Streptococcus iniae* in tilapia, hybrid striped bass, and channel catfish on commercial fish farms in the United States. *Am. J. Vet. Res.* Vol. 62, pp. 174-177
- 118 - Soltani, M., Tarahomi, M, 2009, Study of streptococcosis/Lactococcosis in some farmed rainbow trout in Fars province, Iran, 1st International congress on aquatic animal health maneagment and disese, January 27 - 28 2009, Tehran, Iran, 113
- 119 - Stickney RR. Understanding and maintaining water quality. In: *Aquaculture: An Introductory text*. 1st edition. India: CABI Publishing, 2005; 95-127.

- 120 - Subasinghe. R. P, 2005, Epidemiological approach to aquatic animal health management: opportunities and challenges for developing countries to increase aquatic production through aquaculture, *Preventive veterinary medicine*, 67, 117 – 124
- 121 - Toranzo. A. E; Devesa. S; Heinen. P; Riaza. A; Nuñez. S; Barja. J. L.; (1994), Streptococcosis in cultured turbot caused by an Enterococcus-like bacterium, *Bulltan of European Association of Fish Pathology*, 14:19–23
- 122 - Treves-Brown, K. M. 2000. Applied fish pharmacology. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, The Netherlands, pp.294
- 123- Varvarigos, P. 2001. Gram positive cocco- bacteria(*Micrococcaceae*, *Streptococcaceae*) causing systemic disease in intensively farmed fish. Veterinary services to aquaculture and distribution of fish health production.
- 124- Vela, A.I., Vazquez, J., Gibello, A., Blanco, M.M., Moreno, M.A., Liebana, P., Albendea, C., Alcalá, b., Mendez, A., Dominguez, L. AND Garayzabal, J.F.F. 2000. Phenotypic and Genetic Characterization of *Lactococcus garvieae* Isolated in Spain from Lactococcosis Outbreaks and Comparison with Isolates of Other Countries and Sources. *Journal of Clinical Microbiology* , Vol.38 ,pp.3791-3795
- 125- Vendrell. D., Balcazar. J. L., Ruiz-Zarzuola. I., Blas. I., Girones. O, Muzquiz. J. L., 2006, Lactococcus garvieae in fish: A review, *Comparative Immunology, Microbiology & Infectious Diseases*, 29: 177–198
- 126- Xu, D.H., Shoemaker, C.A., Klesius, P.H., 2007, Evaluation of the link between groadactylosis and Streptococcus of Nile tilapia (*O. niloticus*). *L. Fish Diseases*, 30: 230-238
- 127- Yang. W, Li. A, 2009, Isolation and characterization of Streptococcus dysgalactiae from diseased *Acipenser schrenckii*, *Aquaculture*, 294:14–17
- 128- Yanong, R.P.E., Floyd, R.F, 2002. Streptococcal infection of fish. Florida Cooperative Extension Service. IFAS, University of Florida, p. 3. Circular FA057
- 129- Yanong. R. P. E. and Francis-Floyd. R., 2002, Yanong Streptococcal infections of fish. Report from University of Florida. Series from the Department of Fisheries and Aquatic Sciences, Florida Cooperative Extension Service, Institute of Food and Agricultural Sciences, University of Florida. <http://edis.ifas.ufl.edu>
- 130- Yasunaga, N. 1982. Occurrence of Streptococcus sp., a pathogen of cultured yellowtail, in muscle of sardine for diets. *Journal of Fish Pathology*, Vol.17, pp.195-198
- 131- Yuniarti, A. 2005. Serological Characterization of Streptococcus iniae Isolates from Different Parts of Australia. Masters. University of Queensland, St. Lucia, Queensland.
- 132- Zarzuola, R.I., Bias, I., Girones, O., Ghittino, C. and Muzquiz, J. 2005. Isolation of *Vagococcus salmoninarum* in Rainbow Trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). *Veterinary Research Communications*, Vol. 29, pp. 553-562
- 133- Zlotkin, A., Hershko, H., & Eldar, A., 1998, Possible transmission of Streptococcus iniae from wild fish to cultured marine fish, *Applied and Environmental Microbiology*, 64: 4065-4067.
- 134- <http://www.the.fish.site.com/articles/190/> Streptococcus in tillapia

پیوست

پیوست الف : تصاویر ماهواره ای مزارع نمونه برداری

شکل الف-۱ تصویر ماهواره ای از مزارع وا سر (مزرعه شماره ۱) و قزل سراب (مزرعه شماره ۲)

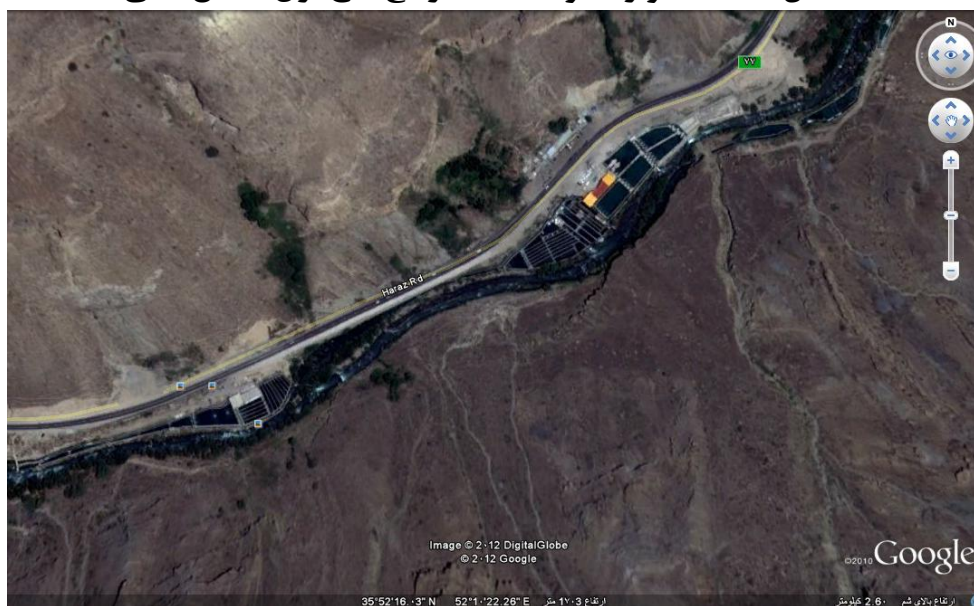
شکل الف-۲ تصویر ماهواره ای از مزارع چند منظوره و قزل نیاک

شکل الف-۳ تصویر ماهواره ای از مزرعه قزل آلالی هراز

شکل الف-۴ تصویر ماهواره ای از مزارع کاج قزل، رنگین ماهی

شکل الف-۵ تصویر ماهواره ای از مزرعه نبوی

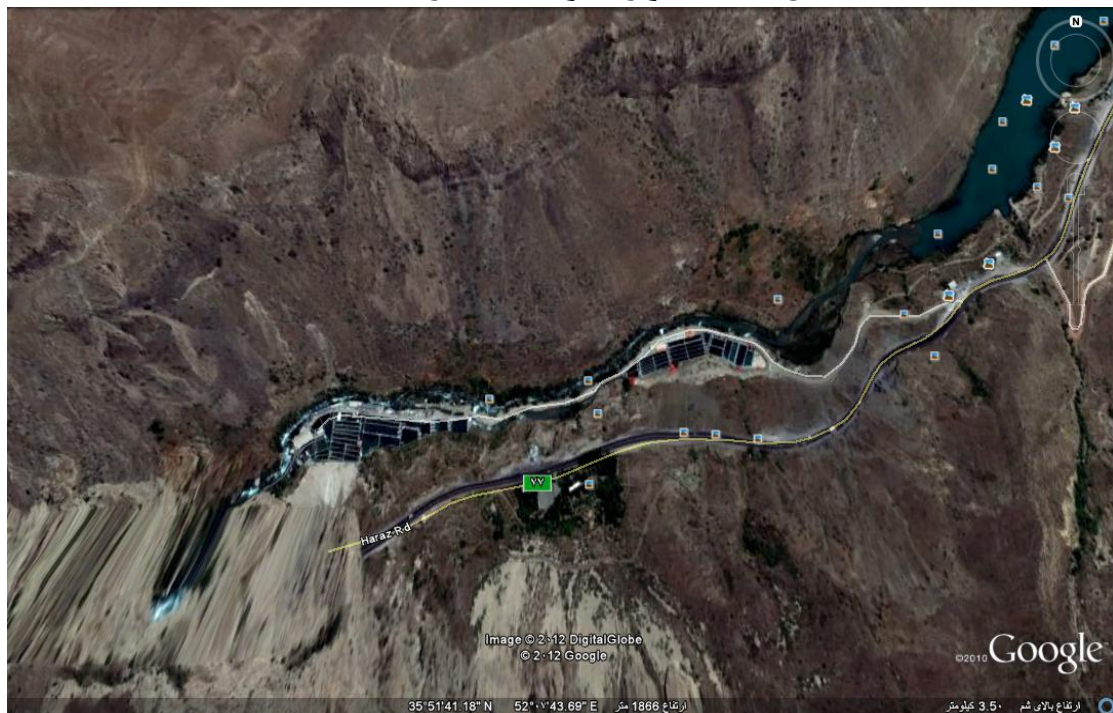
شکل الف-۶ تصویر ماهواره ای از مزرعه نگین هراز

شکل الف-۷ تصویر ماهواره ای از مزرعه نل قزل

شکل الف-۸ تصویر ماهواره ای از مزرعه شماره ۸

فصل ۳:

مطالعه برخی از عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها در

بروز استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهیان

سردآبی در غرب استان مازندران

(منطقه تنکابن)

عنوان	« فهرست مندرجات »	صفحه
چکیده		۱۰۴
۳-۱- مواد و روش کار.....		۱۰۶
۳-۱-۱- انتخاب ایستگاههای مطالعاتی (مزارع).....		۱۰۶
۳-۱-۲- نمونه برداری		۱۱۳
۳-۱-۳- آزمایش شمارش کل باکتریهای داخل آب		۱۱۶
۳-۲- نتایج.....		۱۱۸
۳-۲-۱- علائم مشاهده شده در ماهیان مورد بررسی		۱۱۸
۳-۲-۲- برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی (عوامل خطر) آب در بروز استرپتوکوکوزیس		۱۲۱
۳-۲-۳- تعداد کلی باکتری های داخل آب ورودی مزارع منتخب		۱۲۷
منابع.....		۱۳۸

چکیده

در این مطالعه، به منظور بررسی اثرات ۵ پارامتر اکسیژن محلول، PH، نیتريت و نترات و درجه حرارت آب در بروز استرپتوکوکوزیس، از ۱۲ مزرعه منتخب پرورش ماهی قزل آلا ۳ مزرعه با منابع آبی چاه ۸، مزرعه با منابع آبی رودخانه دو هزار و ۱ مزرعه با منبع آبی رودخانه ازارود) در منطقه تنکابن از غرب استان مازندران طی ۱۲ ماه متوالی، از تاریخ ۱۳۹۰/۴/۱ تا ۱۳۹۱/۳/۳۰، هر ماه یکبار، و در هر نوبت ۱۰ عدد ماهی بطور تصادفی نمونه گیری و همزمان از آب ورودی مزارع آب نمونه برداری گردید. از مجموع ۱۳۵۰ عدد ماهی نمونه برداری شده تعداد ۶۰۷ ماهی با میانگین وزنی و طولی متوسط بترتیب ۲۲/۰۴ گرم و ۱۲/۵۹ سانتی متر در گروه ماهیان و ۷۴۳ عدد ماهی با میانگین وزن و طول بترتیب ۱۵۶/۲۵ گرم و ۲۳/۳۲ سانتی متر در گروه ماهیان پروراری قرار داشتند. استرپتوکوکوزیس تنهادر گروه ماهیان پروراری تشخیص داده شد و در بچه ماهیان استرپتوکوکوزیس مشاهده نشد. از مجموع ۷۲ عدد ماهی دارای علائم بالینی بیماری، ۱۴ عدد از نظر استرپتوکوکوزیس مثبت (۱۹/۴۴ درصد) و ۵۸ عدد از ماهیان از نظر استرپتوکوکوزیس منفی بودند (۸۰/۵۵ درصد). ۳ عدد ماهی از ماهیان گروه پروراری علائم بالینی بیماری نداشتند، اما از نظر استرپتوکوکوزیس مثبت بودند و به ظاهر سالم بودند (۰/۲۲ درصد از کل جمعیت ماهیان نمونه برداری شده). ماهیان دارای علائم بالینی بیماری اما از نظر استرپتوکوکوزیس منفی در محدوده حد اقل و حد اکثر متوسط وزن بترتیب ۱/۵۵ گرم و ۴۱۷ گرم قرار داشتند. ۹۴/۴۵ درصد از جمعیت ماهیان نمونه برداری شده بدون علائم بالینی بیماری و از نظر استرپتوکوکوزیس منفی بودند (ماهیان سالم). نتایج این تحقیق نشان می دهد که ۴۷/۰۷ درصد موارد استرپتوکوکوزیس در ۱۵/۶ درجه حرارت سانتی گراد و ۳۵/۲۹ درصد استرپتوکوکوزیس در ۱۶/۹۸ درجه سانتی گراد و ۱۷/۶۴ درصد استرپتوکوکوزیس در ۱۸/۴ درجه سانتی گراد آب اتفاق می افتد بطوریکه ۱۰۰ درصد موارد استرپتوکوکوزیس در میانگین درجه حرارت ۱۶/۹۹ سانتی گراد مشاهده گردید. بعلاوه، بررسی آماری نتایج این تحقیق نشان داد علی رغم مقادیر نسبتا بالای نیتريت در مزارعی که از آب چاه مشروب می گردند، میزان نیتريت بر بروز بیماری تاثیر گذار نبوده است. بنظر میرسد که حد مطلوب اکسیژن محلول در آب در کاهش میزان تاثیر گذاری نیتريت در بروز بیماری مؤثر بوده است.

با توجه به ضرایب بدست آمده معادله مدل لججیت به شرح زیر است:

$$\ln\left\{\frac{P}{1-P}\right\} = 24/64 - 1/74 (\text{pH}) - .37 (\text{Temperature})$$

متناسب با مدل لججیت چنین بنظر می رسد که به ازای هر درجه تغییر درجه حرارت و PH به سمت پایین به ترتیب ۰/۳۷ و ۱/۷۴ درصد میزان بیماری زایی را تغییر خواهد داد. همچنین ۸۰/۵۶ درصد از ماهیان نمونه برداری شده که دارای علائم بالینی بودند، در محدوده میانگین وزنی ۱/۵ گرم (بچه ماهی) و ۴۱۷ گرم (ماهی پروراری)، قرار داشتند که با وجود داشتن علائم بالینی بیماری از نظر استرپتوکوکوزیس منفی بودند و با توجه به

جداسازی باکتری استافیلوکوک و باسیل های گرم منفی از نمونه ماهیان با علائم بالینی که مشابه با علائم استرپتوکوکوزیس بودند، مبین دخالت داشتن سایر عوامل میکروبی در تظاهرات علائم بالینی در ماهیان می باشد.

لغات کلیدی: استرپتوکوکوزیس - استان مازندران - منطقه تنکابن - عوامل خطر - ماهیان سردآبی

۱-۳- مواد و روش کار

۱-۳-۱- انتخاب ایستگاههای مطالعاتی (مزارع)

منطقه تنکابن قطب دوم تولید ماهی قزل آلاهی رنگین کمان در استان مازندران می باشد که عمده مزارع متراکم پرورش ماهی در حاشیه رودخانه تنکابن واقعند. به موازات رشد صنعت آبیاری پروری، مزارع نیمه متراکم در منطقه تنکابن رشد و توسعه یافته است که هم اکنون نقش قابل توجهی در تولید ماهی قزل آلا دارند (جدول ۵).

الف - مزارع پرورش ماهی قزل آلاهی رنگین کمان منتخب در حاشیه رودخانه دو هزار:

رودخانه دوهزار از شاخه های رودخانه چشمه کیله که در جنوب غرب مرکز شهرستان تنکابن جریان دارد، دو رودخانه نوشا و دریا سر در آبادی کلیشم واقع در ۲۱ کیلومتری جنوب غربی شهر تنکابن به هم پیوسته و این رودخانه را تشکیل می دهد، چند آبادی را مشروب ساخته و در شرق آبادی پرده سربا رودخانه سه هزار که شاخه دیگری از رودخانه چشمه کیله می باشد، به هم پیوسته و به رودخانه چشمه کیله می ریزند. منبع تغذیه رودخانه نزولات جوی و در جهت جنوب غرب به شمال شرق جریان دارد. طول رودخانه ۱۱ کیلومتر، شیب متوسط بستر آن ۳ درصد و در مناطق بیکربناته، سولفاتاته، بیکربناته در سازند های سیلیکاته و بیکربناته کلسیک جریان دارد. تعداد ۸ مزرعه بترتیب مزارع ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، که مزرعه شماره ۱ در ضلع جنوبی و حاشیه شاخه دریا سر واقع است. مزرعه ۲ و ۳ در حاشیه شاخه نوشای رودخانه دو هزار واقع هستند و از یک کانال متصل به رودخانه بطور مشترک برای هر دو مزرعه آبیگری می شوند و بالا دست این مزارع ۱، ۲، ۳، مزارع پرورش ماهی وجود ندارند. مزارع ۴، ۵، ۶، ۷ و ۸ در پائین دست مزارع شماره ۲ و ۳ به فواصل کم از هم واقعند بطوریکه خروجی آب مزارع بالا دست پس از طی مسافت کم وارد مزارع پائین دست میشوند.

ب - مزرعه پرورش ماهی قزل آلاهی رنگین کمان منتخب در حاشیه رودخانه ازارود (EZA RUD)

ازارود از رودخانه های مستقل زبر حوضه چالوس که در جنوب شرق مرکز شهرستان تنکابن جریان دارد، از کوه های پیت غار با ارتفاع ۴۳۳۹ متر و گرده با ارتفاع ۳۶۴۸ متر واقع در حدود ۴۰ کیلومتری جنوب شرقی شهر تنکابن سرچشمه می گیرد و آبادیهای متعددی از جمله دینار سرا و معلم کوه را مشروب ساخته، در نهایت به دریای مازندران می ریزد. منبع تغذیه رودخانه نزولات جوی و در جهت جنوب به شمال جریان دارد. طول رودخانه ۴۰ کیلومتر، شیب متوسط بستر آن در کوهستان ۱۱ درصد، در جلگه یک درصد و در مناطق بیکربناته کلسیک و بیکربناته سولفاتاته جریان دارد. مزرعه شماره ۹، تنها مزرعه واقع در حاشیه رودخانه ازارود که در روستای دینار سرا قرار دارد برای اجرای این تحقیق انتخاب شد و در بالا دست آن مزرعه دیگری وجود ندارد.

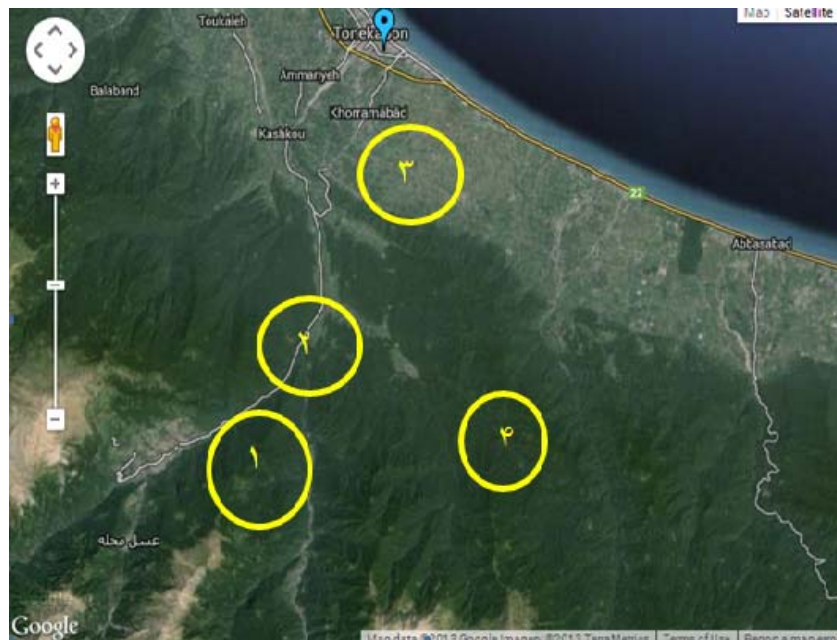
ج - مزارع واقع در بخش خرم آباد:

در این تحقیق ۳ مزرعه مستقل از هم به شماره های ۱۰، ۱۱ و ۱۲ واقع در ناحیه جلگه ای - بخش خرم آباد که از چاه های نیمه عمیق برای پرورش ماهی استفاده می شوند، انتخاب شدند. مختصات جغرافیائی مزارع انتخاب شده در این تحقیق در جدول شماره ۴ نشان داده شد.

جدول ۴: شماره مزارع منتخب و مختصات جغرافیایی آنها

شماره مزرعه	طول و عرض جغرافیایی	ارتفاع از سطح آبهای آزاد
۱	N3636.433E5044.092	۱۰۱۵
۲	N3637.421E5044.017	۸۴۲
۳	N3637.440E5044.109	۸۱۱
۴	N3640.129E5049.245	۴۶۶
۵	-	-
۶	-	-
۷	-	-
۸	-	-
۹	N3640.231E5059.283	۱۹۰
۱۰	N3646.075E5053.049	۹
۱۱	N3646.575E5053.138	۶
۱۲	N3646.551E5051.172	۳۵

شکل ۱: منطقه تنکابن: موقعیت ایستگاههای منتخب ۱، ۲، ۳ واقع در ناحیه ۱ و ایستگاههای ۴، ۵، ۶، ۷، ۸ در ناحیه ۲ و ایستگاههای ۱۰، ۱۱، ۱۲ در ناحیه ۳ و ایستگاه ۹ در ناحیه ۴

مشخصات کلی ایستگاه مطالعاتی ۱: واقع در حاشیه سرشاخه نوشای رودخانه دوهزار، روستای عسل محله، با ظرفیت تولید اسمی ۲۰ تن - بادی آب ۲۲۰ لیتر در ثانیه

شکل ۲: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۱

مشخصات کلی ایستگاههای مطالعاتی شماره ۲ و ۳: واقع در حاشیه سرشاخه نوشای رودخانه دو هزار، ناحیه کلیشم و ایستگاه شماره ۲ با ظرفیت ۴۴ تن دارای منبع آبی مشترک با ایستگاه شماره ۲، بادی آب ۳۰۰ لیتر در ثانیه و ظرفیت تولید ۶۰ تن.

شکل ۳: نمای ایستگاه های مطالعاتی شماره ۲ و ۳

مشخصات کلی ایستگاه مطالعاتی ۴: واقع در حاشیه رودخانه دو هزار - ناحیه توبن، با ظرفیت تولید اسمی ۱۲۰ تن - بادی آب ۲۰۰ لیتر در ثانیه

شکل ۴: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۴

مشخصات کلی ایستگاه مطالعاتی ۵: واقع در حاشیه رودخانه دو هزار- ناحیه توبن، با ظرفیت تولید اسمی ۶۰ تن.

شکل ۵: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۵

مشخصات کلی ایستگاه ۶: واقع در حاشیه رودخانه دو هزار- اکر، با ظرفیت تولید اسمی ۱۲۰ تن

شکل ۶: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۶

مشخصات کلی ایستگاه ۷: واقع در حاشیه رودخانه دو هزار- روستای اکر، با ظرفیت تولید اسمی ۶۰ تن-
بادبی آب ۳۰۰ لیتر در ثانیه

شکل ۷: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۷

مشخصات کلی ایستگاه ۸: واقع در حاشیه رودخانه دو هزار- روستای دو هزار، با ظرفیت تولید اسمی ۱۲۰ تن،
بادبی آب ۲۰۰ لیتر در ثانیه

شکل ۸: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۸

مشخصات کلی ایستگاه ۹: واقع در حاشیه رودخانه دو هزار، روستای دینار سرا، با ظرفیت تولید اسمی ۲۰ تن،
بادبی آب ۲۰۰ لیتر ثانیه

شکل ۹: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۹

مشخصات کلی ایستگاه ۱۰: واقع در بخش خرم آباد، منبع آبی چاه، روستای اکبر آباد، با ظرفیت تولید اسمی
۲۰ تن، بادبی آب ۱۲ لیتر در ثانیه

شکل ۱۰: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۱۰

مشخصات کلی ایستگاه ۱۱: واقع در بخش خرم آباد، منبع آبی چاه، روستای میان ناحیه، با ظرفیت تولید اسمی ۱۰ تن، با دبی آب ۱۲ لیتر در ثانیه

شکل ۱۱: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۱۱

مشخصات کلی ایستگاه ۱۲: واقع در بخش خرم آباد، منبع آبی چاه، روستای میان ناحیه، با ظرفیت تولید اسمی ۲۰ تن.

شکل ۱۲: نمای ایستگاه مطالعاتی شماره ۱۲

جدول ۵: تعداد مزارع پرورش ماهی قزل آلاي رنگين کمان و برخی از شاخص های تولید در منطقه تنکابن در

سال ۱۳۹۱

مزارع	تعداد	میزان کل تولید ماهی در سال (تن)	میزان غذای مصرفی (تن)	ضریب تبدیل غذای مصرفی
متراکم	۲۶	۴۷۲۱	۷۱۴۰	۱/۶۱
نیمه متراکم	۴۱	۹۶۲	۱۳۶۰	۱/۵

۲-۱-۳- نمونه برداری

نمونه برداری از ماهی :

طی یک دوره ۱۲ ماهه بطور ماهیانه، با حضور در ۱۲ مزرعه منتخب پرورش ماهی قزل آلاي رنگين کمان، در این تحقیق به عنوان ایستگاههای مطالعاتی، ۱۰ عدد ماهی بطور تصادفی از ماهیان موجود در آن ایستگاهها نمونه برداری شد. پس از جمع آوری نمونه ها به شکل زنده و اندازه گیری طول و وزن آنها (زیست سنجی) و ثبت در جداول از پیش تنظیم شده برای هر یک از ایستگاه ها، از نظر علائم ظاهری مورد بررسی قرار گرفتند و در شرایط استریل کالبدگشایی و پس از شکافتن محوطه بطني، علائم داخلی ثبت شدند و سپس با استفاده از آنس استریل از بافت های کبد و کلیه وطحال در محیط تریپتوکیز سوی آگار (TSA) کشت خطی، جهت جداسازی باکتری انجام گردید (Austin و Austin، ۱۹۹۹) و پلیت های کشت داده شده به مدت ۲۴ الی ۷۲ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد در گرمخانه کالیبره شده، قرار گرفتند. کلیه پلیت های کشت شماره گذاری شده مربوط به ماهیان نمونه برداری شده همراه با فرم مشخصات ایستگاه های مربوطه به نماینده سازمان دامپزشکی استان

مازندران تحویل تا آزمایشات تشخیصی در استان اقدام شود. در آزمایشگاه میکروبی شناسی دامپزشکی، پس از مشاهده رشد پرگنه‌های باکتری استرپتوکوک در محیط کشت، تشخیص اولیه و افتراقی آن از باکتری استافیلوکوکوس با استفاده از رنگ آمیزی به روش گرم و دیدن کوکسی‌های گرم مثبت و سپس تست کاتالاز (آزمایش افتراقی باکتری استرپتوکوک از استافیلوکوک) انجام گردید.

نمونه برداری از آب:

آزمایشات فیزیکی و شیمیایی آب:

قبل از نمونه برداری از آب، با استفاده از دستگاه دیجیتال آنالیز آب، درجه حرارت، pH و میزان اکسیژن محلول آب ورودی ایستگاه مطالعاتی، اندازه‌گیری و ثبت می‌شود. پس از آن، یک ظرف شیشه‌ای به حجم ۲۵۰ سی سی درب دار و استریل شده و شماره گذاری شده برای هرایستگاه، در خلاف جهت جریان آب رودخانه به عمق فرو برده و در داخل آب، درب شیشه باز و با رعایت شرایط استریل، برای وارد نشدن باکتریهای دست نمونه بردار، از آب ورودی هر ایستگاه، قبل از پر شدن کامل ظرف شیشه‌ای، نمونه برداری و بسرعت در شرایط مساعد حرارتی در به آزمایشگاه منتقل و بلافاصله آزمایشات لازم انجام شد.

آزمایشات فیزیکی و شیمیایی آب طبق روشهای استاندارد متد و بشرح ذیل انجام پذیرفت (APHA, 1998):

الف- اندازه گیری نیترات آب به روش احیای کادمیم (Cadmium Reduction Method for Nitrate Measurement)

در این روش نیترات در حضور کادمیم به نیتريت احیا شده و سپس میزان نیتريت اندازه گیری می گردد.

لوازم مورد نیاز:

الف) ستون کاهشی

ب) اسپکتروفوتومتر برای استفاده در طول موج ۵۴۳ نانومتر

مواد مورد نیاز:

- آب عاری از نیترات

- گرانولهای مس- کادمیم: ۲۵ گرم گرانولهای با سایز ۲۰ تا ۱۰۰ با اسید کلریدریک ۶ نرمال شسته و با آب، آبکشی نموده و کادمیم را برای ۵ دقیقه در ۱۰۰ میلی لیتر سولفات مس ۲٪ قرائت تا رنگ آبی تقریباً محو شود. آهسته خالی و با سولفات مس تازه تکرار شد تا رسوبات کلوئیدی قهوه ای شروع به تشکیل کند. به آرامی با آب شسته و تمام رسوبات مس از بین برود.

- محلول EDTA - NH₄OH: ۱۳ گرم NH₄Cl و ۱/۷ گرم اتیلن دی آمین تترا استات را در ۹۰۰ میلی لیتر آب حل نموده و با NH₄OH غلیظ به PH ۸/۵ رسانده و تا یک لیتر رقیق شد.

محلول رقیق شده EDTA - NH₄OH: ۳۰۰ میلی لیتر از محلول بالا را تا ۵۰۰ میلی لیتر رقیق می شد.

- اسید کلریدریک HCl ۶ نرمال
- محلول اصلی نیترات
- محلول استاندارد نیترات
- محلول اصلی نیتريت
- محلول استاندارد نیتريت
- محلول کار نیتريت : ۵۰ میلی لیتر محلول میانی نیتريت را با آب عاری از نیتريت تا ۵۰۰ میلی لیتر رقیق می شد.

- ۱ میلی لیتر = ۵ میکروگرم نیتريت- نیتروژن

آماده سازی ستون کاهشی : به وسیله یک درپوش پشم شیشه انتهای ستون را مسدود نموده و آنرا با آب پر و مقدار کافی از گرانولهای Cu-Cd در ستون ریخته تا طول آن به ۱۸/۵ سانتی متر برسد . سطح آب را بالای گرانولها نگه داشته تا از ورود هوا جلوگیری نماید. ستون را با ۲۰۰ میلی لیتر محلول کلرید آمونیوم-EDTA شستشو داده شد.

آماده سازی نمونه :

- ۱- از بین بردن کدورت : برای نمونه های کدر طبق روش معمول رفتار شد.
- ۲- تنظیم pH : pH را بین ۷ و ۹ تنظیم نموده. اگر لازم بود از pH متر و اسید کلریدریک یا سود استفاده می شد
- ۳- احیای نمونه : برای ۲۵ سی سی از نمونه ۷۵ سی سی NH₄CL-EDTA اضافه کرده و مخلوط نموده و نمونه را داخل ستون ریخته و در محدوده ۷ تا ۱۰ میلی لیتر بر دقیقه جمع آوری شد. از ۲۵ میلی لیتر اول صرف نظر نموده و باقی را در ظرف اصلی نمونه ریخته شد.
- ۴- تشکیل رنگ و اندازه گیری : هر چه سریعتر و تا قبل از ۱۵ دقیقه پس از احیا ۲ میلی لیتر معرف رنگی به ۵۰ سی سی نمونه اضافه و مخلوط می شد. بین ۱۰ دقیقه تا ۲ ساعت بعد ، جذب را در ۵۴۳ نانومتر در برابر شاهد آب مقطر اندازه گیری شد.

محاسبه : با قرار دادن جذب استانداردها در برابر غلظت نیترات منحنی استاندارد را بدست آورده و غلظت نمونه را مستقیماً از منحنی بدست آمد . نتیجه را بصورت میلی گرم N اکسید شده بر لیتر (مجموع نیتروژن نیترات و نیتروژن نیتريت) گزارش شد تا وقتی که غلظت نیتريت جداگانه محاسبه شده و از آن کم شود.

ب- اندازه گیری نیتريت به روش رنگ سنجی (Colorimetric Method for Nitrite Measurement)

مواد مورد نیاز :

- ۱- نیتريت سدیم (NaNO₂)
- ۲- سولفانیل آمید (NH₂C₆H₄SO₂NH₂)
- ۳- N (۱- نفتیل) اتیل دی آمین هیدرو کلراید ClOH₇NH₄CH₂ 2NH₂.2H₂O

تهیه محلول :

- ۱- ۵ گرم سولفانیل آمید را در ۵۰۰ میلی لیتر اسید هیدروکلریک حل گردید (وزن نهایی ۵۰۰ میلی لیتر).
- ۲- ۰/۵ گرم از N (۱- نفتیل) اتیل دی امین دی هیدروکلراید را در ۵۰۰ میلی لیتر آب مقطر حل کرده و در ظرف تیره نگهداری نگهداری شد

روش انجام کار :

۱- ۵۰ میلی لیتر از نمونه را بر داشته و یک میلی لیتر از محلول سولفانیل آمید به آن افزوده و خوب هم زده شد. پس از ۵ دقیقه به آن ۱ ml محلول N (۱- نفتیل) اتیل دی آمین دی هیدروکلراید افزوده و مجدداً بهم زده شد. پس از ۱۰ دقیقه در طول موج ۵۴۳ nm میزان جذب را قرائت شد.

ج- اندازه گیری اکسیژن محلول (DO) :

توسط دستگاه مولتی متر پرتابل مدل WTW- 340 i با الکتروود اکسیژن متر مدل WTW.Cell Ox 325

د- اندازه گیری (pH) :

توسط دستگاه مولتی متر پرتابل مدل WTW - 340 i با الکتروود PH متر مدل WTW. Electrode Sen Tix 81 ، اندازه گیری شد .

۳-۱-۳- آزمایش شمارش کل باکتریهای داخل آب

توتال کانت باکتری به روش پور پلیت (Pour plate):

اساس و پایه کار در این روش شمارش CFU (Colony Forming Unit) می باشد که هر کدام از آنها بیانگر یک باکتری در هنگام نمونه گیری و لحظه کشت می باشد. به چنین باکتری که پس از کشت و مدت انکوباسیون تشکیل کلنی می دهد CFU یا واحد کلنی ساز می گویند. بنابراین با شمارش کلنی های ایجاد شده پس از انکوباسیون می توان در ارتباط با تعداد باکتری های موجود در مقدار نمونه تلقیح شده به محیط کشت قضاوت کرد. برای انجام این روش به صورت زیر عمل شد:

۱- آماده سازی ظروف جهت نمونه برداری از آب: برای این کار از بطری های شیشه ای درب دار ۲۵۰ میلی لیتری که در اتوکلاو (دمای ۱۲۱/۵ °C به مدت ۱۵ دقیقه) استریل شدند استفاده شد.

۲- نمونه گیری از آب: بدین صورت که درب بطری در زیر آب باز شده تا آب وارد آن شود طوری که ظرف کاملاً پر نشده و مقداری از آن خالی باشد تا باکتری های هوازی از بین نروند.

۳- انتقال نمونه های آب به آزمایشگاه: بطری های آب در یونولیت حاوی یخ به آزمایشگاه انتقال داده شدند.

۴- تهیه رقت های مختلف: برای انجام روش پورپلیت باید رقت های مختلف از نمونه آب تهیه شود. برای هر نمونه آب ۵ لوله آزمایش حاوی ۹ cc سرم فیزیولوژی نیاز است که روز قبل از نمونه برداری در اتوکلاو

استریل شدند. رقت سازی به این صورت انجام شد که به کمک سمپلر ۱ cc از نمونه آب برداشته و به لوله آزمایش اول که حاوی ۹ cc سرم فیزیولوژی است اضافه شد. سپس با تعویض تیپس (سرسمپلر) از آب لوله اول برداشته و به سرم فیزیولوژی لوله دوم اضافه شد. با این کار در لوله شماره ۱ رقت ۱-۱۰ را خواهیم داشت. بعد از آن از لوله ۲ یک cc برداشته و به لوله ۳ اضافه شد به این صورت در لوله ۲ رقت ۲-۱۰ آماده شد. به همین ترتیب آزمایش تا رقت ۵-۱۰ ادامه یافت.

۵- از رقت‌های مختلف که تهیه شده ۱ cc به پلیت های خالی استریل که از قبل مشخصات نمونه ها روی آنها یادداشت شده بود اضافه شد. از هر رقت دو تکرار انجام شد و رقت صفر (نمونه آب) نیز مورد آزمایش قرار گرفت. در مجموع برای هر نمونه آب ۶ تکرار وجود داشت و در نتیجه برای هر ایستگاه (مزرعه) ۱۲ پلیت مورد استفاده قرار گرفت.

۶- از محیط کشت پلیت کانت آگار (plate count agar) برای کشت آب مزارع استفاده شد که مقدار مورد نیاز از آن قبل از شروع رقت سازی تهیه شد و بعد از اتوکلاو نمودن و رسیدن به دمای 45°C در پلیت های حاوی نمونه آب پخش شد. به این صورت که زیر هود و در شرایط استریل درب پلیت به مقدار کمی در کنار شعله باز شد و مقداری از محیط کشت مزبور روی ۱ cc آبی که در پلیت وجود داشت ریخته شد و آب و محیط کشت بعد از ریختن محیط کشت داخل پلیتها با هم مخلوط شدند.

۴- بعد از اطمینان از بسته شدن محیط کشت ها، انتقال آنها به انکوباتور با دمای 37°C به مدت ۵-۳ روز صورت گرفت.

۵- بعد از گذشت مدت زمان انکوباسیون، پلیت ها از انکوباتور خارج شدند و شمارش کلنی های آن به کمک دستگاه کلنی کانتر صورت گرفت. شمارش در مورد پلیت هایی صورت گرفت که تعداد باکتری در آن بین ۳۰-۳۰۰ عدد بود.

۶- برای گزارش تعداد باکتری از فرمول زیر استفاده شد:

$$\text{CFU/ml} = \text{عکس رقت} \times \text{میانگین تعداد باکتری در دو پلیت}$$

روش تجزیه و تحلیل داده ها:

داده‌ها و آمار توصیفی با برنامه SPSS تحلیل و پردازش گردیدند. از آزمونهای ANOVA و برای مقایسه از آزمون دانکن استفاده شد. از تست‌های ناپارامتریک مثل آزمون کای مربع، مقایسه‌ی نسبت‌ها نیز استفاده گردید. همچنین از آزمون Kruskal Wallis و Logistic Regression استفاده شده است. میزان معنی دار بودن در سطح $P < 0.05$ ارائه شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel 2007 استفاده شد.

۳-۲- نتایج

۳-۲-۱- علائم مشاهده شده در ماهیان مورد بررسی (قبل از باز کردن و بعد از باز کردن ماهی)

از مجموع ۱۳۵۰ ماهی نمونه برداری شده، ۷۲ عدد از ماهیان دارای علائم بالینی بودند. علائم مشاهده شده اختصاصی نبوده و به عنوان سندرم (Syndrum) در سایر بیماریها نیز قابل مشاهده می باشند:

- ۱- بیرون زدگی یک و دو طرفه چشم (شکل ۱۳)
- ۲- سیاه و تیره شدن سطح بدن و بیحالی
- ۳- خونریزی در پایه باله های شکمی و مخرجی، داخل یا اطراف، چشم ها، صفحه آبششی،
- ۴- زخم پوست در ناحیه پشتی بدن
- ۵- اتساع محوطه بطنی
- ۶- آب آوردگی شکم و پرخونی داخلی و خونریزی در سطح کبد و قلب
- ۷- تلف شدن ماهی بدون علائم ظاهری بیماری
- ۸- شنای نامنظم (چرخشی یا مارپیچی) و شنای یک طرفه ناشی از بیرون زدگی بیرون زدگی محتویات یک طرفه چشم

شکل ۱۳- ماهیان مبتلا به استرپتوکوکوزیس با علائم اگزوفتالمی در یک ایستگاه مطالعاتی - سال ۱۳۹۰

شکل ۱۴- مقایسه وضعیت ظاهری (کدورت) نمونه های آب ورودی ایستگاههای مطالعاتی ا تا ۸، متعاقب سیلابی شدن سرشاخه نوشای رودخانه دوهزار در مرداد - سال ۱۳۹۰

وضعیت استرپتوکوکوزیس در ایستگاههای مطالعاتی

از مجموع ۱۳۵۰ عدد ماهی نمونه برداری شده ۶۰۷ عدد بچه ماهی با وزن و طول متوسط بترتیب ۲۲/۰۴ گرم و ۱۲/۵۹ سانتی متر و ۷۴۳ عدد ماهی پرواری با وزن و طول متوسط بترتیب ۱۵۶/۲۵ گرم و ۲۳/۳۲ سانتی متر که تنها از ۱۷ عدد از ماهیان پرواری در آزمایشگاه، باکتری استرپتوکوک جدا شد (استرپتوکوکوزیس مثبت). در ۱۴ عدد از ماهیان که استرپتوکوکوزیس مثبت بودند، نشانیهای بالینی استرپتوکوکوزیس وجود داشت (۸۲/۳۵٪) و در ۳ عدد دیگر از این ماهیان مبتلا به استرپتوکوکوزیس مثبت هیچ گونه علائم بیماری وجود نداشت و به ظاهر سالم بودند (۱۷/۶۵٪). ۵۸ عدد از ماهیان بیمار (۴/۳٪ از کل جمعیت نمونه برداری شده) با دامنه وزنی حداقل ۱/۵۵ گرم تا حداکثر ۴۱۷ گرم، دارای نشانیهای بالینی مشابه استرپتوکوکوزیس بودند اما در آزمایشگاه از نظر استرپتوکوکوزیس منفی بودند. از مجموع ۷۲ عدد ماهی دارای علائم بالینی، ۱۴ عدد مبتلا به استرپتوکوکوزیس (۱۹/۴۴ درصد) بودند و ۸۰/۵۶ درصد درگیر سایر عوامل بیماریزا بودند. ۹۴/۶۷٪ از ماهیان نمونه برداری شده سالم بودند. استرپتوکوکوزیس در بچه ماهیان مشاهده نشد. میزان درصد ماهیان پرواری به ظاهر سالم (فاقد علائم بالینی) و ماهیان پرواری دارای علائم بالینی استرپتوکوکوزیس در مزارع منتخب در جدول ۶ نشان داده شد.

جدول ۶: درصد آلودگی بچه ماهیان بیمار و سالم به استرپتوکوکوس

شماره مزرعه	اقتدازه ماهی	تعداد ماهی	ماهیان آلوده به استرپ (آزمایشگاهی)		ماهیان با علائم بالینی		ماهیان به ظاهر سالم	
			تعداد	درصد %	تعداد	درصد %	تعداد	درصد %
1	بچه ماهی	83	0	0	0	0	0	0
	پروراری	23	0	0	0	0	0	0
2	بچه ماهی	70	0	0	0	0	0	0
	پروراری	33	0	0	0	0	0	0
3	بچه ماهی	57	0	0	0	0	0	0
	پروراری	54	0	0	0	0	0	0
4	بچه ماهی	51	0	0	0	0	0	0
	پروراری	69	8	11.6	7	87.5	1	12.5
5	بچه ماهی	18	0	0	0	0	0	0
	پروراری	101	0	0	0	0	0	0
6	بچه ماهی	21	0	0	0	0	0	0
	پروراری	96	3	3.1	1	33.3	2	66.7
7	بچه ماهی	46	0	0	0	0	0	0
	پروراری	66	0	0	0	0	0	0
8	بچه ماهی	38	0	0	0	0	0	0
	پروراری	77	0	0	0	0	0	0
9	بچه ماهی	95	0	0	0	0	0	0
	پروراری	25	0	0	0	0	0	0
10	بچه ماهی	30	0	0	0	0	0	0
	پروراری	90	0	0	0	0	0	0
11	بچه	97	0	0	0	0	0	0

	ماهی							
	پروری	23	0	0	0	0	0	0
	بچه ماهی	4	0	0	0	0	0	0
12	پروری	83	6	7.2	6	100	0	0

۲-۲-۳- برخی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی (عوامل خطر) آب در بروز تریپتوکوکوزیس

الف: وضعیت درجه حرارت آب در ایستگاههای مطالعاتی

در فصل بهار، حد اقل دمای آب با ۱۰/۶۳ درجه سانتی گراد در ایستگاههای ۲ و ۳ (کانال آب ورودی مشترک) و حد اکثر دمای آب با ۱۷/۹۳ درجه سانتی گراد در ایستگاه ۱۰، در تابستان حد اقل دمای آب با ۱۲/۹۰ درجه سانتی گراد در ایستگاه ۱ و حداکثر دمای آب با ۱۸/۲۶ درجه سانتی گراد در ایستگاه ۱۰، در پاییز حد اقل دمای آب با ۱۰/۸۰ درجه سانتی گراد در مزرعه ۲ و ۳ و حد اکثر دمای آب با ۱۷/۷۰ درجه سانتی گراد در ایستگاه ۱۰، در زمستان، حد اقل دمای آب با ۵ درجه سانتی گراد در ایستگاه ۱ و حداکثر دمای آب ۱۷/۴۶ درجه سانتی گراد در ایستگاه ۱۱ می باشد (نمودار ۱).

میانگین سالانه دمای آب در ۱۲ ایستگاه مطالعاتی بر اساس منابع آبی، در دو گروه قرار گرفتند بطوریکه میانگین دمای آب با ۱۱/۶۲ درجه سانتی گراد در ایستگاه ۹ (بامنبع آبی رودخانه ازا رود) و میانگین دما با ۱۱/۹۱ درجه سانتی گراد در ایستگاههای ۱-۸ در گروه ۱ و ایستگاههای ۱۰، ۱۱ و ۱۲ به ترتیب با ۱۷/۶۸ درجه سانتی گراد، ۱۷/۶۴ درجه سانتی گراد و ۱۷/۱۱ درجه سانتی گراد در گروه ۲ قرار داشتند (جدول ۷).

جدول ۷: نتایج اندازه گیری دمای آب در ایستگاههای مطالعاتی بر حسب منابع آبی در طول ۱۲ ماه

میانگین دمای آب بر حسب درجه سانتی گراد در مزارع مختلف			
water	N	Subset	
		1	2
Farm 1-8	950	11.620	
Farm9	120	11.917	
Farm12	99		17.112
Farm11	120		17.642
Farm 10	120		17.683

ب: وضعیت میزان اکسیژن محلول آب در ایستگاههای مطالعاتی

روند تغییرات اکسیژن محلول در فصول مختلف در سطح جزئی بوده است و در محدوده رشد مطلوب ماهی قزل آرای رنگین کمان قرارداداشت. بالاترین میزان اکسیژن محلول در فصل زمستان () مربوط، به ایستگاه ۹ با ۱۱/۳۹ میلیگرم در لیتر و کمترین میزان آن مربوط به فصل پائیز در ایستگاه ۱۲ با ۷/۹۶ میلیگرم در لیتر می باشد. میانگین میزان اکسیژن محلول در ۱۲ ایستگاه مطالعاتی نشان می دهد که بالاترین میانگین متعلق به ایستگاه ۸ با ۸/۸۸ میلیگرم در لیتر و پائینترین میانگین اکسیژن محلول مربوط به ایستگاه ۱۲ با ۸/۸۸ میلیگرم در لیتر می باشد. بر جدول زیر میانگین اکسیژن محلول در ۱۲ ایستگاه، به صورت همگن نبوده و در ۶ گروه تقسیم بندی شدند (جدول ۸).

جدول ۸: مقایسه میانگین اکسیژن آب (میلی گرم در لیتر)**ورودی مزارع منتخب در مدت اجرای تحقیق**

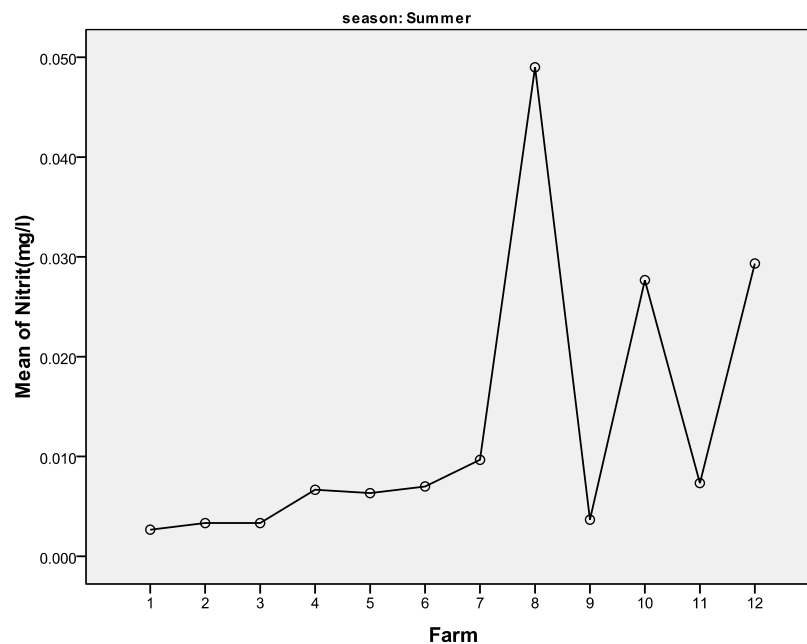
مزرعه	N	Subset					
		1	2	3	4	5	6
۱۲	99	8.8041					
۱۰	120	8.8558					
۱۱	120		9.0542				
۸	120			9.3208			
۶	120			9.4225	9.4225		
۴	120				9.5783	9.5783	
۵	120					9.6258	9.6258
۷	120					9.6283	9.6283
۱	110					9.6409	9.6409
۲	120					9.6650	9.6650
۳	120					9.6650	9.6650
۹	120						9.8000

ج: وضعیت میزان نیتريت (NO₂-N) آب در ایستگاههای مطالعاتی**۱- ج: وضعیت میزان نیتريت در ایستگاههای مطالعاتی در فصول مختلف:**

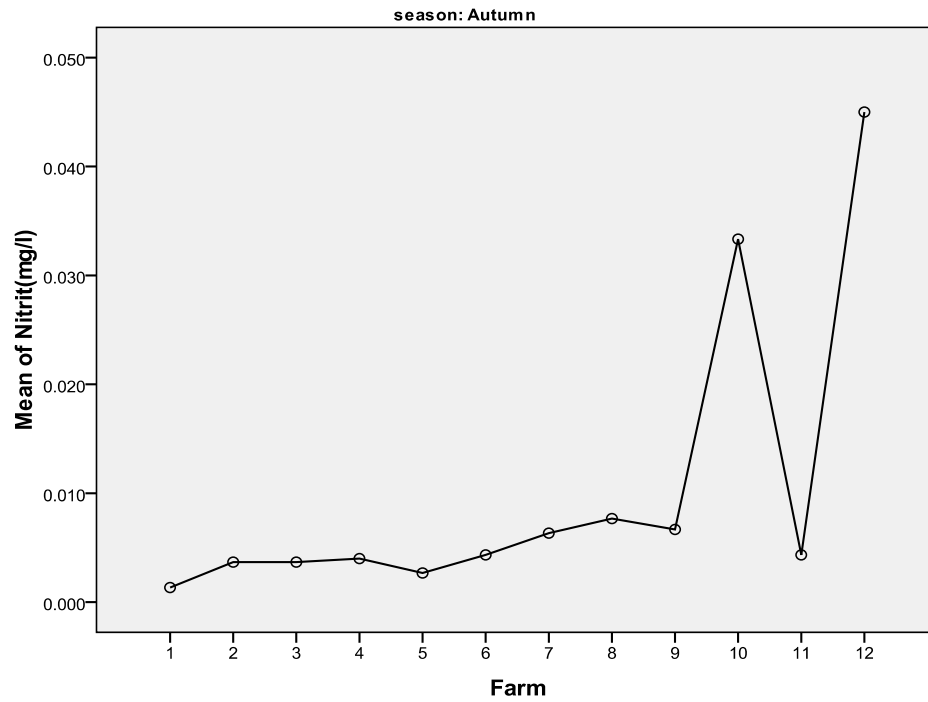
در فصل بهار، حد اقل میانگین نیتريت آب با ۰/۰۰۶ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۱۱ و حد اکثر میانگین نیتريت ۰/۷۵ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۱۲، در فصل تابستان با حد اقل میانگین نیتريت ۰/۰۰۲ میلی گرم در لیتر در ایستگاه ۱ و حداکثر میانگین نیتريت ۰/۰۴۹ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۸، در فصل پائیز با حد اقل میانگین نیتريت ۰/۰۰۱ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۱ و حد اکثر میانگین نیتريت ۰/۰۴۵ در ایستگاه ۱۲ و در فصل زمستان

با حد اقل میانگین نیتريت ۰/۰۰۵ ميليگرم در ليتر در ايستگاه ۱۱ وحد اكثر ميانگين نيتريت ۰/۰۴۲ ميلي گرم در ليتر ايستگاه ۶ مي باشد.

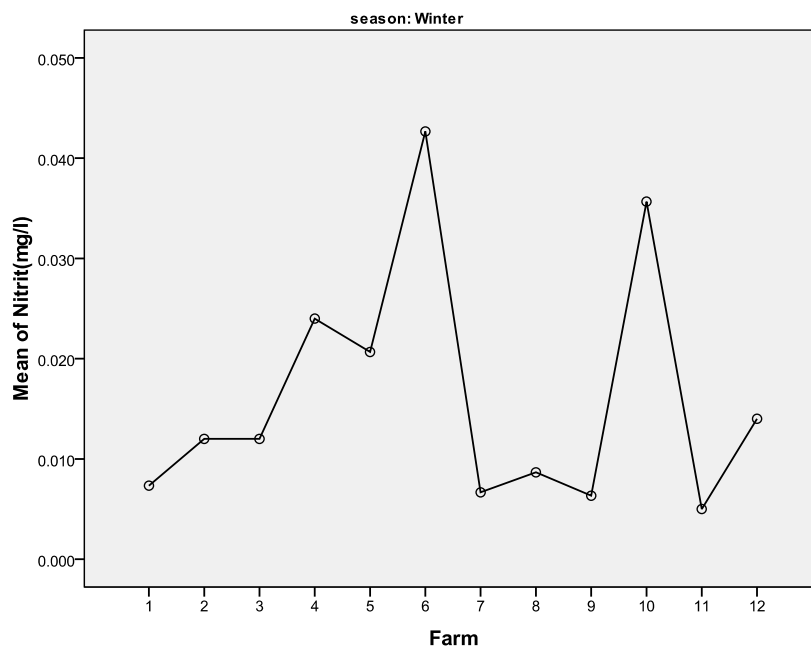
بر اساس نتايج در فصل بهار ميانگين نيتريت ايستگاههاي مطالعاتي به دو گروه تقسيم، ايستگاه ۱۲ با حد اكثر ميانگين نيتريت ۰/۷۵ ميلي گرم در ليتر در گروه ۲ و ساير ايستگاهها در گروه ۱، در فصل تابستان ميانگين نيتريت به ۳ گروه تقسيم و ايستگاه ۸ با حد اكثر ۰/۰۴۹ ميليگرم در ليتر در گروه ۳ وساير مزارع در گروههاي ۱ و ۲، در فصل پائيز ميانگين نيتريت ايستگاههاي مطالعاتي به ۵ گروه تقسيم و مزرعه ۱۲ با ۰/۰۴۵ ميلي گرم در گروه ۵ و ساير مزارع در گروههاي ۱ تا ۴ و در فصل زمستان ميانگين نيتريت ايستگاههاي مطالعاتي در گروه ۴ و ايستگاههاي ۶ و ۱۰ به ترتيب با حد اكثر ۰/۰۳۵ ميلي گرم در ليتر وحد اكثر ۰/۰۴۲ ميليگرم در ليتر در گروه ۴ وساير ايستگاه در گروههاي ۱، ۲ و ۳ گروه بندي شده اند. روند تغييرات نيتريت آب ورودی ايستگاههاي مطالعاتي در فصول مختلف و طی يك سال در نمودارهاي ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ نشان داده شد.

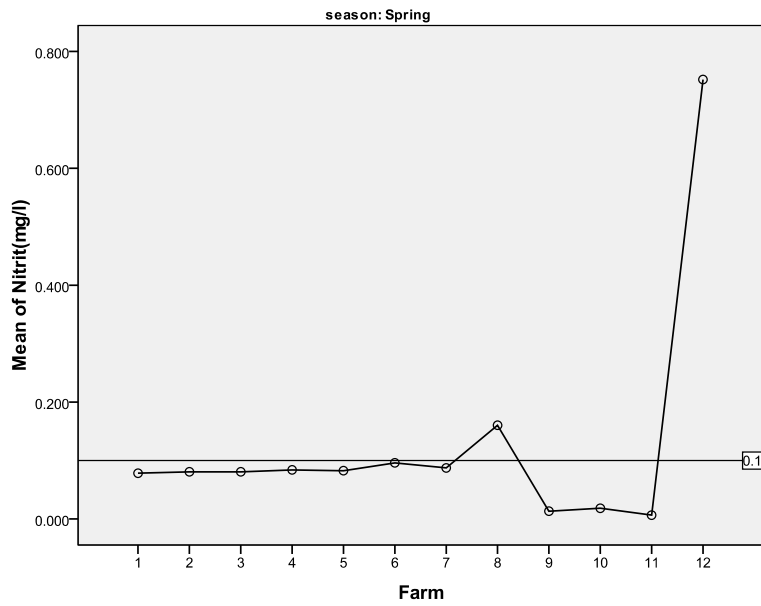
نمودار ۱: روند تغييرات نيتريت آب ايستگاههاي مطالعاتي در فصل تابستان- سال ۱۳۹۰

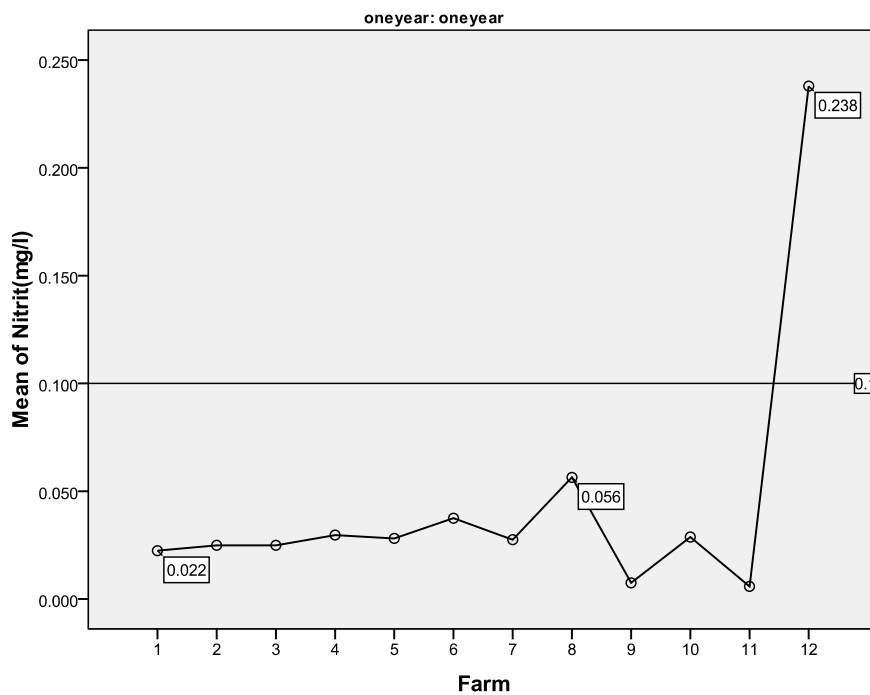
نمودار ۲: روند تغییرات نیتريت آب ایستگاههای مطالعاتی منطقه تنکابن در فصل پائیز- سال ۱۳۹۰

نمودار ۳: روند تغییرات نیتريت آب ایستگاههای مطالعاتی منطقه تنکابن در فصل زمستان- سال ۱۳۹۰

نمودار ۴: روند تغییرات نیتريت آب ایستگاههای مطالعاتی منطقه تنکابن در فصل بهار- سال ۱۳۹۱

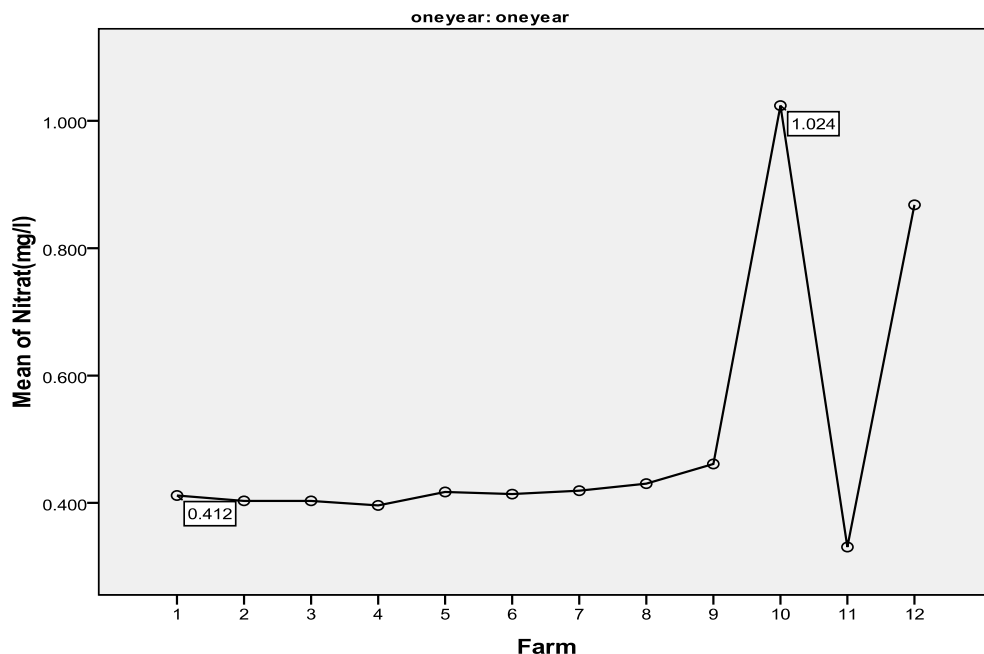

نمودار ۵: وضعیت نیتريت آب ورودی ایستگاههای مطالعاتی در مدت ۱۲ ماه (یک سال) - ۱۳۹۰-۱۳۹۱

د- وضعیت میزان نیترات ($\text{NO}_3\text{-N}$) آب در ایستگاههای مطالعاتی

حداکثر نیترات آب در فصل بهار با $0/89$ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۱۲ و حد اقل میانگین نیترات $0/18$ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۱، در فصل تابستان با حداکثر میانگین نیترات $1/28$ میلی گرم در لیتر در ایستگاه ۱۰ و حداقل میانگین نیترات $0/529$ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۸، در فصل پائیز با حد اکثر میانگین نیترات $1/01$ میلیگرم در لیتر در ایستگاه ۱۰ و حداقل میانگین نیترات $0/18$ در ایستگاه ۸ و در فصل زمستان با حد اکثر میانگین نیترات $1/5$ میلیگرم در لیتر و حد اقل میانگین نیترات $0/18$ میلی گرم در ایستگاه ۱۱ می باشد.

بر اساس نتایج آزمون دانکن، در فصل بهار میانگین نیترات ایستگاههای مطالعاتی به دو گروه تقسیم، ایستگاه ۱۲ با حد اکثر میانگین نیترات $0/89$ میلی گرم در لیتر در گروه ۴ و سایر ایستگاهها در گروه ۱ تا ۳، در فصل تابستان میانگین نیترات به ۳ گروه تقسیم و ایستگاه ۱۰ با حد اکثر $1/28$ میلیگرم در لیتر در گروه ۳ و سایر مزارع در گروههای ۱ و ۲، در فصل پائیز میانگین نیترات ایستگاههای مطالعاتی به ۴ گروه تقسیم و مزرعه ۱۰ با حداکثر $1/01$ میلی گرم در گروه ۴ و سایر مزارع در گروههای ۱ تا ۳ و در فصل زمستان میانگین نیترات ایستگاههای مطالعاتی در ۵ گروه و ایستگاههای ۶ با حد اکثر نیترات $1/5$ میلی گرم در لیتر در گروه ۴ و سایر ایستگاه در گروه های ۱ تا ۴ گروه بندی شده اند و در هر فصل بین گروههای مختلف تفاوت آماری معنی دار وجود دارد. ($P < 0.05$). روند تغییرات سالانه میزان نیترات آب در ایستگاههای مطالعاتی در شکل ۵ نشان داده شد (نمودار ۶).

نمودار ۶- وضعیت نیترات (NO_3) آب ورودی ایستگاههای مطالعاتی

در مدت ۱۲ ماه (یک سال) - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۰

د: pH آب

مطابق جدول زیر، میانگین pH آب ورودی مزارع در ۶ گروه تقسیم شد. کمترین میانگین pH آب ورودی مزرعه ۱۱ به میزان ۷/۸۱ در گروه ۱ و بیشترین میانگین pH آب ورودی مزرعه ۷ در گروه ۶ قرار داشت (جدول ۹).

جدول ۹: نتایج مقایسه میانگین pH آب در ایستگاههای مطالعاتی بر حسب منابع آبی

Farm	N						
		1	2	3	4		
۱۱	120	7.8183					
۱۰	120		8.0083				
۱۲	99			8.2031			
۹	120				8.4633		
۴	120				8.4833		
۲	120				8.4908		
۳	120				8.4908		
۵	120				8.5000		
۶	120				8.5117		
۸	120						
۱	110						
۷	120						

۳-۲-۳- تعداد کل باکتری های داخل آب ورودی مزارع منتخب

در فصل بهار حداکثر میانگین تعداد باکتریهای هوازی به میزان ۵۴۹۳۱/۶۷ در ایستگاه ۱۲ و حداقل ۸۸/۳۳ در ایستگاه ۳ و ۲، در فصل تابستان با حداکثر ۱۰۹۸۰۰ در ایستگاه ۷ و حداقل ۳۶۹/۳۳ در ایستگاه ۱۱، در پاییز حداکثر ۳۲۶۶/۶۷ در ایستگاه ۱۰ و حداقل ۳۵/۳۳ در ایستگاه ۱۱، در زمستان حداکثر ۲۹۹۳/۳۳ در ایستگاه ۱۲ و حداقل ۶۷/۶۷ در ایستگاه ۱ شمارش گردید (جدول ۱۰).

جدول ۱۰: میانگین تعداد کل باکتریهای هوازی در آب ورودی ایستگاههای مطالعاتی

سال	زمستان	پائیز	تابستان	بهار	دوره زمانی ایستگاه
۱۶۱۹ /۹۲±۴۹۶۰/۳۰	۶۷/۶۷±۸/۱۵	۶۲±۱۱/۷۱	۶۱۰۰±۸۵۵/۱	۲۵۰±۹۵/۷۷	۱
۲۲۵/۳۳±۳۶۷	۸۸/۳۳±۱۶/۷۸	۱۲۵/۶۷±۹۴/۴۱	۵۰۳/۶۷±۶۴۴	۱۸۳/۶۷±۱۳۲/۰۹	۲
۲۲۵/۳۳±۳۶۷	۸۸/۳۳±۱۶/۷۸	۱۲۵/۶۷±۹۴/۴۱	۵۰۳/۶۷±۶۴۴	۱۸۳/۶۷±۱۳۲/۰۹	۳
۲۲۴۷/۲۵±۳۶۷۸	۲۵۷/۳۳±۲۸۳	۳۳۳/۶۷±۳۱۵	۷۹۳۳/۳۳±۳۲۶	۴۴۶/۶۷±۲۳۶/۲	۴
۷۴۲۸/۷۵±۱۵۱۶۵	۳۱۸±۳۷۵	۱۱۷±۷۰	۲۶۵۳۳/۳۳±۲۰۶۶	۲۷۴۶/۶۷±۲۹۲۴	۵
۵۴۵۸/۳۳±۷۳۶۰	۵۰۶/۶۷±۴۹۸	۱۰۳۶/۶۷±۹۳۱/۰۸۵	۱۴۳۰۰±۷۷۶۲	۵۹۹۰±۵۸۴۸	۶
۲۸۱۲۰±۸۵۴۲۹	۶۶۴±۸۱۷	۱۰۵۳/۳۳±۸۵۶	۱۰۹۸۰۰±۱۴۴۰۲۷	۹۶۳/۳۳±۵۹۳	۷
۱۰۳۸۵/۳۳±۱۹۰۷۵	۷۲۱/۳۳±۹۱۹	۱۱۸۶/۶۷±۴۴۱	۳۳۲۰۰±۲۶۳۷۲	۶۴۳۳/۳۳±۷۵۹۹	۸
۵۶۲/۱۷±۵۶۰	۱۱۴/۶۷±۵۴	۷۴۰/۶۷±۹۰۶	۶۲۳/۳۳±۳۸۲/۷۶	۷۷۰±۱۴۷	۹
۲۰۳۲/۵±۱۷۰۰	۱۱۲۶/۶۷±۷۷۱	۳۲۶۶/۶۷±۴۶۷	۳۲۶۶/۶۷±۲۶۹۶	۲۳۰۰±۹۵۷	۱۰
۱۴۵۲/۹۰±۳۵۵۶	۱۲۰۰±۰/۰	۳۵/۳۳±۳/۴۵	۳۶۹/۳۳±۳۹۲/۱۳	۴۰۳۸/۳۳±۵۷۲۶	۱۱
۱۹۹۵۵/۱۵±۴۸۰۵۱	۲۹۹۳/۳۳±۲۸۸۱/۵۷	۱۹۰±۰/۰	۹۶۹۵/۳۳±۸۱۶۱	۵۴۹۳۱/۰۳±۷۸۵۸۸	۱۲

در این تحقیق میزان درجه حرارت، اکسیژن محلول در آب، میزان نیتريت و نیترات و میزان pH آب ورودی مزارع منتخب اندازه گیری به عمل آمد که نتایج بشرح ذیل بیان می گردد:

۱- ایستگاه شماره ۱:

جدول ۱۱: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی و باکتریایی آب ایستگاه ۱

شمارش کلی باکتریهای قابل کشت در آب	pH	درجه حرارت (سانتی گراد)	اکسیژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	نیترات (میلیگرم بر لیتر)	نیتريت (میلیگرم بر لیتر)	ایستگاه: ۱ فصل
۲۵۰±۹۵/۷۷	۸/۵۸±۰/۰۸۵	۱۰/۹۳±۰/۸۹۵	۹/۴۲۰±۰/۳۲۰	۰/۳۷±۰/۰۲۴	۰/۰۷۸±۰/۱۰۶	بهار
۶۱۰۰±۸۵۵/۱	۸/۸۱±۰/۲۳۷	۱۲/۹۰±۰/۹۳۵	۹/۳۵±۰/۷۲۵	۰/۵۵۹±۰/۰۹۳	۰/۰۰۲±۰/۰۰۴	تابستان
۶۲±۱۱/۷۱	۸/۳۸±۰/۲۳۲	۱۰/۹±۱/۲۴	۹/۵۴±۰/۰۲۴	۰/۲۹۱±۰/۲۱۰	۰/۰۱±۰	پائیز
۶۷/۶۷±۸/۱۵	۸/۷۴	۵±۱/۳۳	۱۰/۵۵	۰/۴۲۶±۰/۰۲۳	۰/۰۰۷±۰/۰۰۹	زمستان
۱۶۱۹/۹۲±۴۹۶۰/۳۰	۸/۶۲±۰/۲۴۶	۱۰/۱۴±۳/۳۰	۹/۶۴±۰/۶۱۰	۰/۴۱۱±۰/۱۵۱	۰/۰۲۲±۰/۰۶۲	میانگین کل سالانه

در ایستگاه ۱، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۱ در فصل پاییز و حداکثر ۰/۰۷۸ میلی گرم در لیتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۲۹۱ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۵۵۹ میلی گرم در تابستان، اکسیژن حداقل ۹/۳۵ در فصل تابستان، حداکثر ۱۰/۵۵ میلی گرم در لیتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۵ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۲/۹۰ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۳۸ در پائيز و حداکثر ۸/۸۱ در تابستان و توتال کانت حداقل ۶۲ در پائيز و حد اکثر ۶۱۰۰ در تابستان تعیین گردید (جدول ۱۱).

جدول ۱۲ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب ایستگاه ۲

ایستگاه ۲ فصل	نیتريت میلیگرم بر لیتر)	نترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسیژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری‌های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۸±۰/۱۱۰	۰/۲۶۷±۰/۲۱۵	۹/۶۷±۰/۳۰۳	۱۰/۶۳±۰/۶۷۶	۸/۴۷±۰/۱۱۳	۱۸۳/۶۷±۱۳۲/۰۹
تابستان	۰/۰۰۳±۰	۰/۵۲۹±۰/۱۴۱	۹/۱۵±۰/۷۲۵	۱۵/۳±۰/۶۶۴	۸/۶۴±۰/۲۶۳	۵۰۳/۶۷±۶۴۴
پائيز	۰/۰۰۳±۰/۰۰۱	۰/۴۱۵±۰/۰۹۳	۹/۳۷±۰/۱۱۵	۱۰/۸±۱/۰۶	۸/۲۳±۰/۲۷۸	۱۲۵/۶۷±۹۴/۴۱
زمستان	۰/۰۱۲±۰/۰۱۲	۰/۴۰۲±۰/۱۰۵	۱۰/۴۵±۰/۹۲۵	۶/۸۰±۰/۰	۸/۶۱±۰/۰	۸۸/۳۳±۱۶/۷۸
میانگین کل سالانه	۰/۰۲۴±۰/۰۶۳	۰/۴۰۳±۰/۱۷۲	۹/۶۶±۰/۷۷۹	۱۰/۸۸±۳/۱۰	۸/۴۹±۰/۲۵۵	۲۲۵/۳۳±۳۶۷

در ایستگاه ۲، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۳ در فصل تابستان و حداکثر ۰/۰۸ میلی گرم در لیتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۲۶۷ در فصل بهار و حداکثر ۰/۵۲۹ میلی گرم در تابستان، اکسیژن حداقل ۹/۱۵ در فصل تابستان، حداکثر ۱۰/۴۵ میلی گرم در لیتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۶/۸ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۵/۳۰ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۲۳ در پائيز و حداکثر ۸/۶۴ در تابستان و توتال کانت حداقل ۸۸/۳۳ در زمستان و حد اکثر ۵۰۳/۶۷ در تابستان تعیین گردید (جدول ۱۲).

جدول ۱۳ : میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب ایستگاه ۳

ایستگاه: ۳ فصل	نیتريت میلیگرم بر لیتر)	نترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسیژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری‌های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۸±۰/۱۱۰	۰/۲۶۷±۰/۲۱۵	۹/۶۷±۰/۳۰۳	۱۰/۶۳±۰/۶۷۶	۸/۴۷±۰/۱۱۳	۱۸۳/۶۷±۱۳۲/۰۹
تابستان	۰/۰۰۳±۰	۰/۵۲۹±۰/۱۴۱	۹/۱۵±۰/۷۲۵	۱۵/۳۰±۰/۶۶۴	۸/۶۴±۰/۲۶۳	۵۰۳/۶۷±۶۴۴
پائيز	۰/۰۰۳±۰/۰۷۱	۰/۴۱۵±۰/۰۹۳	۹/۳۷±۰/۱۱۵	۱۰/۹۵±۱/۰۳	۸/۲۳±۰/۲۷۸	۱۲۵/۶۷±۹۴/۴۱
زمستان	۰/۰۱۲±۰/۰۱۲	۰/۴۰۲±۰/۱۰۵	۱۰/۴۵±۰/۹۲۵	۶/۸۰±۰/۰	۸/۶۱±۰/۰	۸۸/۳۳±۱۶/۷۸
میانگین کل سالانه	۰/۰۲۴±۰/۰۶۳	۰/۴۰۳±۰/۱۷۲	۹/۶۶±۰/۷۷۹	۱۰/۸۸±۳/۱۰	۸/۴۹±۰/۲۵۵	۲۲۵/۳۳±۳۶۷

در ایستگاه ۳ (منبع آبی مشترک با ایستگاه شماره ۲)، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۳ در فصل تابستان و حداکثر ۰/۰۸ میلی گرم در لیتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۲۶۷ در فصل بهار و حداکثر ۰/۵۲۹ میلی گرم در تابستان، اکسیژن حداقل ۹/۱۵ در فصل تابستان، حداکثر ۱۰/۴۵ میلی گرم در لیتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۶/۸ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۵/۳۰ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۲۳ در پائیز و حداکثر ۸/۶۴ در تابستان و توتال کانت حداقل ۸۸/۳۳ در زمستان و حداکثر ۵۰۳/۶۷ در تابستان تعیین گردید (جدول ۱۳).

جدول ۱۴: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب ایستگاه ۴

ایستگاه: ۴ فصل	نیتريت (میلیگرم بر لیتر)	نترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسیژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۸۴±۰/۱۱۰	۰/۲۵۸±۰/۲۰۴	۹/۵۸±۰/۲۵۴	۱۲/۱۳±۰/۹۳۳	۸/۴۴±۰/۲۳۵	۴۴۶/۶۷±۲۳۶/۲۵۴
تابستان	۰/۰۰۶±۰/۰۰۱	۰/۶۲۱±۰/۰۲۸	۹/۰۳±۰/۴۸۱	۱۶/۹۳±۱/۲۶	۸/۶۴±۰/۲۳۵	۷۹۳۳/۳۳±۳۲۶۵
پائیز	۰/۰۰۴±۰/۰۰۲	۰/۲۴۴±۰/۰۲۰	۹/۳۸±۰/۱	۱۲/۰۶±۰/۶۱۲	۸/۲۲±۰/۲۸۶	۳۳۳/۶۷±۳۱۵
زمستان	۰/۰۲۴±۰/۰۳۳	۰/۲۵۶±۰/۰۳۸	۱۰/۳۰±۰/۷۰۹	۶/۷۶±۰/۰۴۷	۸/۶۱±۰/۰۲۳	۲۵۷/۳۳±۲۸۳
میانگین کل سالانه	۰/۰۲۹±۰/۰۶۵	۰/۳۴۵±۰/۱۹۱	۹/۵۷±۰/۶۴۴	۱۱/۹۷±۳/۷۰	۸/۴۸/۲۶۰	۲۲۴۷/۲۵±۳۶۷۸

در ایستگاه ۴، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۴ در فصل پائیز و حداکثر ۰/۰۸۴ میلی گرم در لیتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۲۴۴ در فصل پائیز و حداکثر ۰/۶۲۱ میلی گرم در تابستان، اکسیژن حداقل ۹/۰۳ در فصل تابستان، حداکثر ۱۰/۳۰ میلی گرم در لیتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۶/۷۶ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۶/۹۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۲۲ در پائیز و حداکثر ۸/۶۴ در تابستان و توتال کانت حداقل ۸۸/۳۳ در زمستان و حداکثر ۵۰۳/۶۷ در تابستان تعیین گردید (جدول ۱۴).

جدول ۱۵: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب ایستگاه ۵

ایستگاه: ۵ فصل	نیتريت (میلیگرم بر لیتر)	نترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسیژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۸۲±۰/۱۰۸	۰/۳۰۳±۰/۲۱۳	۹/۵۹±۰/۲۲۱	۱۲/۱۶۷±۰/۹۶۹	۸/۴۴±۰/۰۶۲	۲۷۴۶/۶۷±۲۹۲۴
تابستان	۰/۰۶۳±۰/۰/۱۲	۰/۶۸۱±۰/۱۵۹	۹/۱۷±۰/۶۶۴	۱۷±۱/۲۵	۸/۷۳±۰/۰۲۰۳	۲۶۵۳۳/۳۳±۲۰۶۶۹
پائیز	۰/۰۰۲±۰/۰۰۱	۰/۳۸±۰/۰۷۲	۹/۳۸±۰/۱۶۸	۱۱/۶۴±۰/۷۵۲	۸/۲۰±۰/۳۳۲	۱۱۷±۷۰
زمستان	۰/۰۲±۰/۰۲۸	۰/۴۵±۰/۰۴۹	۱۰/۳۵±۰/۸۲۴	۶/۶±۰/۰	۸/۶۲±۰/۰	۳۱۸±۳۷۵
میانگین کل سالانه	۰/۰۲۸±۰/۰۶۴	۴۱۷۰±۰/۲۰۷	۹/۶۲±۰/۷۰۲	۱۱/۸۵±۳/۷۹	۸/۵±۰/۲۸	۷۴۲۸/۷۵±۱۵۱۶۵

در ایستگاه ۵، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۲ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۰۸ ميلي گرم در ليتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۳۰۳ در فصل بهار و حداکثر ۰/۶۸۱ ميلي گرم در تابستان، اکسيژن حداقل ۹/۱۷ در فصل تابستان، حداکثر ۱۰/۳۵ ميلي گرم در ليتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۶/۶ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۷ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۲۰ در پائيز و حداکثر ۸/۷۳ در تابستان و توتال کانت حداقل ۱۱۷ در پائيز و حداکثر ۲۶۵۳۳/۳۳ در تابستان تعيين گرديد (جدول ۱۵).

جدول ۱۶: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب ایستگاه ۶

ایستگاه: ۶ فصل	نیتريت میلیگرم بر ليتر	نترات (میلیگرم بر ليتر)	اکسيژن محلول (میلیگرم بر ليتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری‌های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۹۶±۰/۱۲۷	۰/۳۷۷±۰/۲۲۷	۹/۳۶±۰/۳۱۷	۱۲/۵±۰/۹۹	۸/۲۷±۰/۱۲۴	۵۹۹۰±۵۸۴۸
تابستان	۰/۰۰۷±۰/۰	۰/۶۵۹±۰/۲۰۴	۹±۰/۷۴۵	۱۷/۳۳±۱/۳۲	۸/۷۵±۰/۲۸۳	۱۴۳۰۰±۷۷۶۲
پائيز	۰/۰۰۴±۰/۰۰۱	۰/۳۱۳±۰/۰۷۲	۹/۳۵±۰/۱۰۳	۱۱/۲۳±۱/۲۹	۸/۴۶±۰/۰۲	۱۰۳۶/۶۷±۹۳۱/۰۸۵
زمستان	۰/۰۴۲±۰/۰۵۵	۰/۳۰۴±۰/۰۰۷	۹/۹۷±۰/۴۰۲	۶/۶۶±۰/۰۴۷	۸/۵۵±۰/۰۱۹	۵۰۶/۶۷±۴۹۸
میانگین کل سالانه	۰/۰۳۷±۰/۰۷۸	۰/۴۱۳±۰/۲۱۲	۹/۴۲±۰/۵۶۹	۱۱/۹۴±۳/۹۵	۸/۵۱±۰/۲۳	۵۴۵۸/۳۳±۷۳۶۰

در ایستگاه ۶، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۴ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۰۹۶ ميلي گرم در ليتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۳۰۴ در فصل زمستان و حداکثر ۰/۶۵۹ ميلي گرم در تابستان، اکسيژن حداقل ۹ در فصل تابستان، حداکثر ۹/۹۷ ميلي گرم در ليتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۶/۶۶ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۷/۳۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۲۷ در پائيز و حداکثر ۸/۷۵ در تابستان و توتال کانت حداقل ۵۰۶/۶۷ در زمستان و حداکثر ۱۴۳۰۰ در تابستان تعيين گرديد (جدول ۱۶).

جدول ۱۷: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیکوشیمیایی آب ایستگاه ۷.

ایستگاه: ۷ فصل	نیتريت میلیگرم بر ليتر	نترات (میلیگرم بر ليتر)	اکسيژن محلول (میلیگرم بر ليتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری‌های قابل کشت در آب
بهار	۰/۸۷۸±۰/۱۱۱	۰/۴۱۵±۰/۲۹۴	۹/۵۶±۰/۳۶۲	۱۲/۶۳±۰/۹۱۱	۸/۴۸±۰/۰۶۶	۹۶۳/۳۳±۵۹۳
تابستان	۰/۰۰۹±۰/۰۰۵	۰/۶۰۹±۰/۲۰۸	۹/۲±۰/۶۹۹	۱۷/۷±۱/۴۵	۸/۸۱±۰/۲۲۶	۱۰۹۸۰۰±۱۴۴۰۲۷
پائيز	۰/۰۰۶±۰/۰۰۴	۰/۳±۰/۰۵۱	۹/۶۷±۰/۵۲۷	۱۱/۳۵±۱/۳۷	۸/۶۰±۰/۰	۱۰۵۳/۳۳±۸۵۶
زمستان	۰/۰۰۶±۰/۰۰۵	۰/۳۵۱±۰/۱۱۲	۱۰/۵±۰/۴۱۷	۶/۹۶±۰/۱۹۱	۸/۶۱±۰/۰۳۸	۶۶۴±۸۱۷
میانگین کل سالانه	۰/۰۲۷±۰/۰۶۵	۰/۴۱۹±۰/۲۲۲	۹/۶۲±۰/۶۲۸	۱۲/۱۶±۳/۹۹	۸/۶۲±۰/۱۶۷	۲۸۱۲۰±۸۵۴۲۹

در ایستگاه ۷، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۶ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۸۷۸ ميلي گرم در ليتر در فصل بهار، نيترات حداقل ۰/۳ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۶۰۹ ميلي گرم در تابستان، اکسيژن حداقل ۹/۱۲ در فصل تابستان، حداکثر ۱۰/۱۵ ميلي گرم در ليتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۶/۹۶ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۷/۷ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و pH حداقل ۸/۴۸ در بهار و حداکثر ۸/۸۱ در تابستان و توتال کانت حداقل ۶۶۴ در زمستان و حداکثر ۱۰۹۸۰۰ در تابستان تعيين گرديد (جدول ۱۷).

جدول ۱۸: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب ایستگاه ۸

ایستگاه: ۸ فصل	نیتريت میلیگرم بر لیتر)	نیترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسيژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
بهار	۰/۱۶۰±۰/۲۱۱	۰/۵۳۴±۰/۱۹۰	۸/۹۳±۰/۶۲۱	۱۳/۹±۰/۵۴۴	۸/۵۴±۰/۱۸۶	۶۴۳۳/۳۳±۷۵۹۹
تابستان	۰/۰۴۹±۰/۰۶۰	۰/۶۲۰±۰/۱۳۶	۸/۴۳±۰/۳۶۱	۱۸/۱۳±۱/۷۹	۸/۵۶±۰/۱۷۶	۳۳۲۰۰±۲۶۳۷۲
پائيز	۰/۰۰۷±۰/۰۰۶	۰/۱۸۶±۰/۰۴۹	۹/۶۸±۰/۴۱۱	۱۱/۶±۱/۶۳	۸/۵۵±۰/۰۲۱	۱۱۸۶/۶۷±۴۴۱
زمستان	۰/۰۰۸±۰/۰۰۶	۰/۳۷۹±۰/۰۴۶	۱۰/۲۴±۰/۵۶	۷/۳۳±۰/۵۲۷	۸/۵۶±۰/۷۱۹	۷۲۱/۳۳±۹۱۹
میانگین کل سالانه	۰/۰۵۶±۰/۱۲۵	۰/۴۳±۰/۲۰۵	۹/۳۲±۰/۸۵۲	۱۲/۷۴±۴/۱۱	۸/۵۵±۰/۱۳۲	۱۰۳۸۵/۳۳±۱۹۰۷۵

در ایستگاه ۸، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۷ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۱۶۰ ميلي گرم در ليتر در فصل بهار، نيترات حداقل ۰/۱۸۶ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۶۲۰ ميلي گرم در تابستان، اکسيژن حداقل ۸/۴۳ در فصل تابستان، حداکثر ۱۰/۲۴ ميلي گرم در ليتر در زمستان، درجه حرارت حداقل ۷/۳۳ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۸/۱۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۵۴ در بهار و حداکثر ۸/۵۶ در زمستان و توتال کانت حداقل ۷۲۱/۳۳ در زمستان و حداکثر ۳۳۲۰۰ در تابستان تعيين گرديد (جدول ۱۸).

جدول ۱۹: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب ایستگاه ۹

ایستگاه: ۹ فصل	نیتريت میلیگرم بر لیتر)	نیترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسيژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۱۳±۰/۰۰۳	۰/۲۱۹±۰/۱۴۷	۹/۳۵ ±۰/۴۸۲	۱۳/۴۶±۱/۸۷	۸/۴۱±۰/۰۶۷	۷۷۰±۱۴۷
تابستان	۰/۰۰۳±۰/۰۰۱	۰/۷۱۷±۰/۲۴۲	۹/۲۵±۰/۳۹۸	۱۷/۱±۰/۳۸۰	۸/۵۸±۰/۱۳۲	۶۲۳/۳۳±۳۸۲/۷۶
پائيز	۰/۰۰۶±۰/۰۰۲	۰/۴۵۵±۰/۰۹۲	۹/۱۹±۰/۷۰۷	۱۱/۲۳±۲/۲۰	۸/۲۹±۰/۴۲۴	۷۴۰/۶۷±۹۰۶
زمستان	۰/۰۰۶±۰/۰۰۱	۰/۴۵۲±۰/۰۶۴	۱۱/۳۹±۱	۵/۸۶±۰/۴۷۹	۸/۵۶±۰/۰۱۹	۱۱۴/۶۷±۵۴
میانگین کل سالانه	۰/۰۰۷±۰/۰۰۴	۰/۴۶۱±۰/۲۳۲	۹/۸۰±۱/۱۵	۱۱/۹۱±۴/۳۴	۸/۴۶±۰/۲۵۲	۵۶۲/۱۷±۵۶۰

در ایستگاه ۹، دامنه میانگین میزان نیتريت حداقل ۰/۰۰۳ در فصل تابستان و حداکثر ۰/۰۱۳ ميلي گرم در ليتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۲۱۹ در فصل بهار و حداکثر ۰/۷۱۷ ميلي گرم در تابستان، اکسيژن حداقل ۹/۱۹ در فصل پائيز، حداکثر ۱۱/۳۹ ميلي گرم در ليتر در زمستان ، درجه حرارت حداقل ۵/۸۶ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۷/۱۰ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۲۹ در پائيز و حداکثر ۸/۵۸ در تابستان و توتال کانت حداقل ۱۱۴/۶۷ در زمستان و حد اکثر ۷۷۰ در بهار تعيين گرديد (جدول ۱۹).

جدول ۲۰: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب ایستگاه ۱۰

مزرعه: ۱۰	نیتريت (میلیگرم بر لیتر)	نترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسيژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۱۸±۰/۰۰۲	۰/۲۸۷±۰/۰۰۹	۸/۶۵±۰/۱۹۶	۱۷/۹۳±۰/۴۵۷	۸/۱۵±۰/۰۵۸	۲۳۰۰±۹۵۷
تابستان	۰/۰۲۷±۰/۰۱۷	۱/۲۸±۰/۸۸۱	۹/۴۳±۰/۱۷۲	۱۸/۲۶±۰/۲۵۳	۷/۹۰±۰/۴۶۶	۳۲۶۶/۶۷±۲۶۹۶
پائيز	۰/۰۳۳±۰/۰۱۳	۱/۰۱±۰/۸۴۲	۹/۰۴±۰/۳۰۹	۱۷/۷۰±۰/۳۳۲	۷/۸۶±۰/۲۸۰	۳۲۶۶/۶۷±۴۶۷
زمستان	۰/۰۳۵±۰/۰۱۰	۱/۵±۰/۹۲۰	۸/۲۹±۰/۰۲۳	۱۶/۸۳±۰/۱۹۱	۸/۱۲±۰/۰	۱۱۲۶/۶۷±۷۷۱
میانگین کل سالانه	۰/۰۲۸±۰/۰۱۳	۱/۰۲±۰/۸۸۵	۸/۸۵±۰/۴۷۱	۱۷/۶۸±۰/۶۲	۸±۰/۲۹۹	۲۰۳۲/۵±۱۷۰۰

در ایستگاه ۱۰، دامنه میانگین میزان نیتريت، حداقل ۰/۰۱۸ در فصل بهار و حداکثر ۰/۰۳۵ ميلي گرم در ليتر در فصل زمستان، نترات حداقل ۰/۲۸۷ در فصل بهار و حداکثر ۱/۵ ميلي گرم در زمستان، اکسيژن حداقل ۸/۲۹ در فصل زمستان، حداکثر ۹/۴۳ ميلي گرم در ليتر در تابستان ، درجه حرارت حداقل ۱۶/۸۳ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۸/۲۶ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۸/۱۲ در زمستان و حداکثر ۸/۱۵ در بهار و توتال کانت حداقل ۱۱۲۶/۶۷ در زمستان و حد اکثر ۳۲۶۶/۶۷ در بهار تعيين گرديد (جدول ۲۰).

جدول ۲۱: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی آب ایستگاه ۱۱

مزرعه: ۱۱	نیتريت (میلیگرم بر لیتر)	نترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسيژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
بهار	۰/۰۰۶±۰/۰۰۳	۰/۱۸۱±۰/۰۰۶	۹/۱۶±۰/۱۵۳	۱۷/۶۳±۰/۳۳۵	۷/۷۷±۰/۰۸۱	۴۰۳۸/۳۳±۵۷۲۶
تابستان	۰/۰۰۷±۰/۰۰۲	۰/۷۳۸±۰/۴۷۳	۹/۶۰±۰/۴۳۱	۱۷/۸۳±۰/۰۴۷	۷/۸۹±۰/۲۹۴	۳۶۹/۳۳±۳۹۲/۱۳
پائيز	۰/۰۰۴±۰/۰۰۱	۰/۲۲۲±۰/۰۱۱	۹/۰۲±۰/۶۷۰	۱۷/۶۳±۰/۱۷۲	۷/۷۵±۰/۰۳۱	۳۵/۳۳±۳/۴۵
زمستان	۰/۰۰۵±۰/۰۰۲	۰/۱۸۱±۰/۰۴۸	۸/۴۲±۰/۰۶۷	۱۷/۴۶±۰/۱۹۱	۷/۸۵±۰/۰	۱۲۰۰±۰/۰
میانگین کل سالانه	۰/۰۰۵±۰/۰۰۲	۰/۳۳۰±۰/۳۳۳	۹/۰۵±۰/۵۸۲	۱۷/۶۴±۰/۲۴۷	۷/۸۱±۰/۱۶۲	۱۴۵۲/۹۰±۳۵۵۶

در ایستگاه ۱۱، دامنه میانگین میزان نیتريت، حداقل ۰/۰۰۴ در فصل پائيز و حداکثر ۰/۰۰۷ ميلي گرم در ليتر در فصل تابستان، نترات حداقل ۰/۱۸۱ در فصل بهار و حداکثر ۰/۷۳۸ ميلي گرم در تابستان، اکسيژن حداقل ۸/۴۲ در فصل زمستان، حداکثر ۹/۶۰ ميلي گرم در ليتر در تابستان، درجه حرارت حداقل ۱۷/۴۶ درجه سانتی گراد در زمستان و حداکثر ۱۷/۸۳ درجه سانتی گراد در فصل تابستان و پ هاش حداقل ۷/۷۵ در پائيز و حداکثر ۷/۸۵ در زمستان و توتال کانت حداقل ۳۵/۳۳ در پائيز و حداکثر ۴۰۳۸/۳۳ در بهار تعيين گرديد (جدول ۲۱).

جدول ۲۲: میانگین میزان برخی پارامترهای فیزیوشیمیایی خاک ایستگاه ۱۲

ایستگاه: ۱۲ فصل	نیتريت (میلیگرم بر لیتر)	نترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسيژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
بهار	۰/۷۵۱±۰/۹۳۰	۰/۸۹۳±۱	۸/۵۷±۰/۵۶۷	۱۷/۳۸±۱/۱۱	۸/۳۳±۰/۱۰۳	۵۴۹۳۱/۰۳±۷۸۵۸۸
تابستان	۰/۰۲۹±۰/۰۱۷	۱/۱۷±۰/۸۰۱	۹/۶۹±۰/۴۹۹	۱۷/۰۳±۰/۴۱۸	۷/۹۹±۰/۲۷۸	۹۶۹۵/۳۳±۸۱۶۱
پائيز	۰/۰۴۵±۰/۰	۰/۷۱۴±۰/۰	۷/۹۶±۰/۰	۱۶/۸۰±۰/۰	۷/۹۷±۰/۰	۱۹۰±۰/۰
زمستان	۰/۰۱۴±۰/۰۱۵	۰/۵۸۹±۰/۰۳۵	۸/۲۴±۰/۰۸۱	۱۷/۰۳±۰/۰۴۷	۸/۳۶±۰/۳۸۸	۲۹۹۳/۳۳±۲۸۸۱/۵۷
میانگین کل سالانه	۰/۲۳۷±۰/۵۹۸	۰/۸۶۸±۰/۷۲۹	۸/۸۰±۰/۷۶۰	۱۷/۱۱۲±۰/۶۶۷	۸/۲۰±۰/۳۲۰	۱۹۹۵۵/۱۵±۴۸۰۵۱

در ایستگاه ۱۲، دامنه میانگین میزان نیتريت، حداقل ۰/۰۱۴ در فصل زمستان و حداکثر ۰/۷۵۱ ميلي گرم در ليتر در فصل بهار، نترات حداقل ۰/۵۸۹ در فصل بهار و حداکثر ۱/۱۷ ميلي گرم در تابستان، اکسيژن حداقل ۷/۹۶ در فصل پائيز، حداکثر ۹/۶۹ ميلي گرم در ليتر در تابستان، درجه حرارت حداقل ۱۶/۸۰ درجه سانتی گراد در پائيز و حداکثر ۱۷/۳۸ درجه سانتی گراد در فصل بهار و پ هاش حداقل ۷/۹۷ در پائيز و حداکثر ۸/۳۶ در زمستان و توتال کانت حداقل ۱۹۰ در پائيز و حداکثر ۵۴۹۳۱/۰۳ در بهار تعيين گرديد (جدول ۲۲).

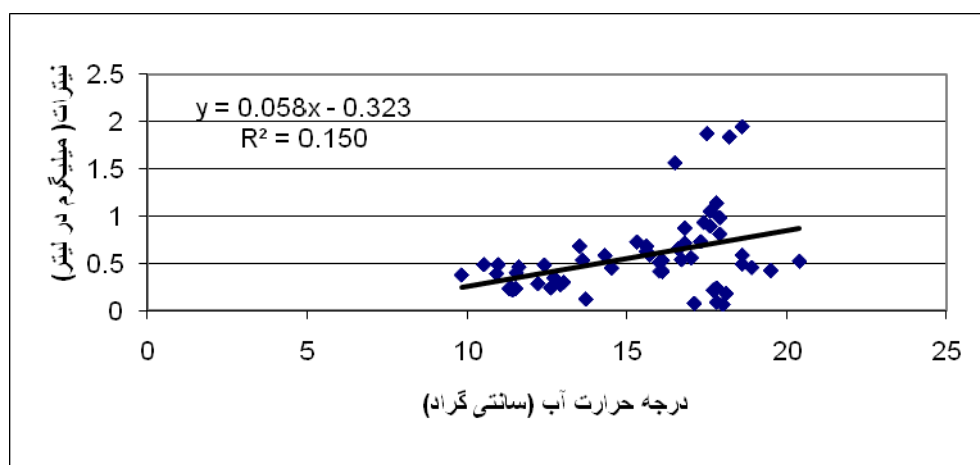
میانگین سالانه میزان برخی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب ورودی در ایسنگاههای مطالعاتی کمترین و بیشترین میانگین سالانه میزان نیتريت آب ورودی به ترتیب در مزرعه ۱۱ و ۱۲، میزان نترات در مزرعه ۱۱ و ۱۲، میزان اکسيژن محلول در مزرعه ۱۲ و ۹، میزان درجه حرارت در مزرعه ۱ و ۱۰ و pH آب در مزرعه ۱۱ و ۱، و شمارش کل باکتریهای قابل شمارش در مزرعه ۲ و ۱۲ تعيين گرديد (جدول ۲۳).

جدول ۲۳: میانگین سالانه میزان برخی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب ایستگاههای مطالعاتی منطقه تنکابن-استان مازندران

ایستگاه	نیتريت میلیگرم بر لیتر)	نیترات (میلیگرم بر لیتر)	اکسیژن محلول (میلیگرم بر لیتر)	درجه حرارت (سانتی گراد)	pH	شمارش کلی باکتری های قابل کشت در آب
۱	۰/۰۲۲±۰/۰۶۲	۰/۴۱۱±۰/۱۵۱	۹/۶۴±۰/۶۱۰	۱۰/۱۴±۳/۳۰	۸/۶۲±۰/۲۴۶	۱۶۱۹/۹۲±۴۹۶۰/۳۰
۲	۰/۰۲۴±۰/۰۶۳	۰/۴۰۳±۰/۱۷۲	۹/۶۶±۰/۷۷۹	۱۰/۸۸±۳/۱۰	۸/۴۹±۰/۲۵۵	۲۲۵/۳۳±۳۶۷
۳	۰/۰۲۴±۰/۰۶۳	۰/۴۰۳±۰/۱۷۲	۹/۶۶±۰/۷۷۹	۱۰/۸۸±۳/۱۰	۸/۴۹±۰/۲۵۵	۲۲۵/۳۳±۳۶۷
۴	۰/۰۲۹±۰/۰۶۵	۰/۴۰۴±۰/۱۹	۹/۵۷±۰/۶۴۴	۱۱/۹۷±۳/۷۰	۸/۴۸/۲۶۰	۲۲۴۷/۲۵±۳۶۷۸
۵	۰/۰۲۸±۰/۰۶۴	±۰/۲۰۷ ۰/۴۱۷	۹/۶۲±۰/۷۰۲	۱۱/۸۵±۳/۷۹	۸/۵±۰/۲۸	۷۴۲۸/۷۵±۱۵۱۶۵
۶	۰/۰۳۷±۰/۰۷۸	۰/۴۱۳±۰/۲۱۲	۹/۴۲±۰/۵۶۹	۱۱/۹۴±۳/۹۵	۸/۵۱±۰/۲۳	۵۴۵۸/۳۳±۷۳۶۰
۷	۰/۰۲۷±۰/۰۶۵	۰/۴۱۹±۰/۲۲۲	۹/۶۲±۰/۶۲۸	۱۲/۱۶±۳/۹۹	۸/۶۲±۰/۱۶۷	۲۸۱۲۰±۸۵۴۲۹
۸	۰/۰۵۶±۰/۱۲۵	۰/۴۳±۰/۲۰۵	۹/۳۲±۰/۸۵۲	۱۲/۷۴±۴/۱۱	۸/۵۵±۰/۱۳۲	۱۰۳۸۵/۳۳±۱۹۰۷۵
۹	۰/۰۰۷±۰/۰۰۴	۰/۴۶۱±۰/۲۳۲	۹/۸۰±۱/۱۵	۱۱/۹۱±۴/۳۴	۸/۴۶±۰/۲۵۲	۵۶۲/۱۷±۵۶۰
۱۰	۰/۰۲۸±۰/۰۱۳	۱/۰۲±۰/۸۸۵	۸/۸۵±۰/۴۷۱	۱۷/۶۸±۰/۶۲	۸±۰/۲۹۹	۲۰۳۲/۵±۱۷۰۰
۱۱	۰/۰۰۵±۰/۰۰۲	۰/۳۳۰±۰/۳۳۳	۹/۰۵±۰/۵۸۲	۱۷/۶۴±۰/۲۴۷	۷/۸۱±۰/۱۶۲	۱۴۵۲/۹۰±۳۵۵۶
۱۲	۰/۲۳۷±۰/۵۹۸	۰/۸۶۸±۰/۷۲۹	۸/۸۰±۰/۷۶۰	۱۷/۱۱۲±۰/۶۶۷	۸/۲۰±۳۲۰	۱۹۹۵۵/۱۵±۴۸۰۵۱

معادله رگرسیون درجه حرارت و نیترات

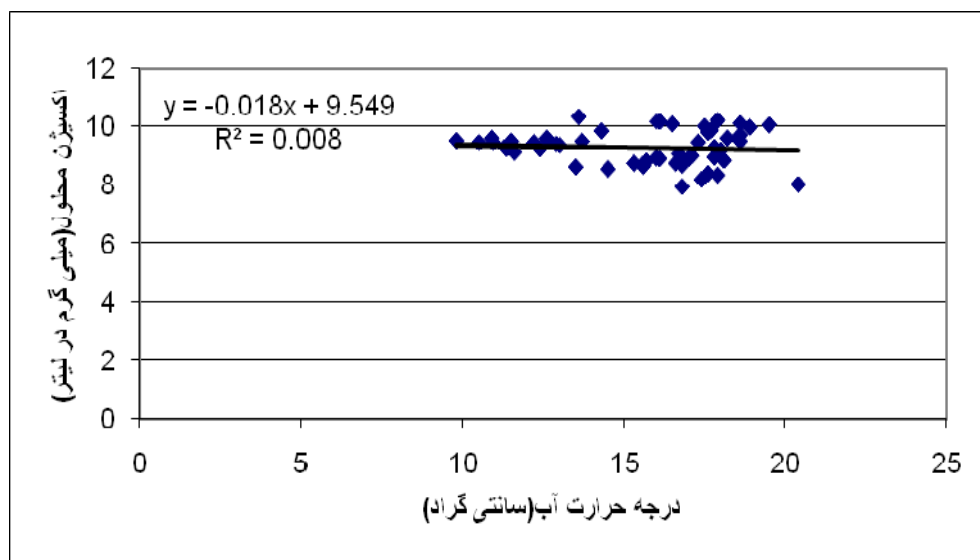
بر اساس معادله خط رگرسیون ترسیم شده در جدول شماره ۱، معادله رگرسیون بدست آمده مبین افزایش ۵/۸ درصد نیترات در اثر افزایش هر واحد درجه حرارت می باشد.

نمودار ۷: معادله رگرسیون درجه حرارت و نیترات

– معادله رگرسیون درجه حرارت و اکسیژن

بر اساس معادله خط رگرسیون ترسیم شده در جدول شماره ۲، معادله رگرسیون بدست آمده مبین افزایش هر واحد اکسیژن محلول در آب در ازای کاهش ۱/۸ درجه حرارت می باشد.

نمودار ۸: معادله رگرسیون درجه حرارت و اکسیژن محلول آب در ایستگاههای مطالعاتی

به منظور بررسی تاثیر فاکتورهای محیطی بر بروز استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهی قزل آلاي رنگين کمان در غرب استان مازندران ، فاکتورهای دما ، نیتريت ، pH و اکسیژن محلول در آب در طی مدت یک سال در مزارع مورد بررسی ، ثبت و نتایج حاصل در مدل رگرسیون لجستیک مورد ارزیابی قرار گرفت. نظر به اینکه محدوده تغییرات اکسیژن محلول در آب در طول مدت نمونه برداری در حد بسیار مطلوب (ppm ۷/۹۶ – ۱۲/۱) اندازه گیری و ثبت گردید و محدوده مذکور زمینه ساز بروز بیماری نمی باشد ، لذا از مدل مذکور خارج گردید.

تعداد کل نمونه های اخذ شده در عملیات میدانی پروژه ۱۵۷۷ عدد بوده که تعداد ۱۷۹ نمونه در دسترس قرار نداشته و به عنوان نمونه های از دست رفته (missing case) تلقی گردیده است.

در مدل رگرسیون لجستیک از عدد "۱" جهت نمایش عدم بروز بیماری و از عدد "۰" بعنوان کد نمایشگر بروز بیماری استفاده شد و در طی نمونه برداری ۲۳۰ مورد بروز بیماری و ۱۱۶۸ مورد عدم بروز بیماری ثبت گردید.

روش بار گذاری مدل به صورت Backward ; Wald انتخاب گردید. چنین بنظر میرسد که متغیرهای مستقل تعریف شده در مدل لجستیک بر متغیر تاثیر داشته (p=0.000) بطوریکه آزمون های مربوطه نشان دهنده برازش مناسبی از مدل بوده است. (chi square = 23.69 , sig = 0.000)

از آنجایی که در مرحله سوم میزان Nagelkerke R Square = 0.138 گردیده است لذا تبیین تغییرات متغیر وابسته از روی متغیرهای مستقل در مدل رگرسیون ، حدوداً معادل 13.8 درصد گردید. که میتواند مؤید این مطلب باشد

که به احتمال زیاد در شرایط مطالعات انجام شده عوامل دیگری بجز عوامل مورد بررسی می تواند در بروز بیماری دخیل باشند. لازم به تاکید است که مدل بکار گرفته شده از حساسیت بالایی (98.7%) ، برخوردار میباشد.

نظر به محاسبات انجام شده و نتایج حاصل ، علی رغم مقادیر نسبتا بالای نیتريت ، میزان نیتريت بربروز بیماری تاثیر گذار نبوده است و لذا فاکتور نیتريت از مدل خارج گردید. بنظر میرسد که حد مطلوب اکسیژن محلول در آب در کاهش میزان تاثیر گذاری نیتريت در بروز بیماری مؤثر بوده است. با توجه به ضرایب بدست آمده معادله مدل لوجیت به شرح زیر است:

$$\ln \left\{ \frac{P}{1-P} \right\} = 24/64 - 1/74 (\text{pH}) - 0/37 (\text{Temperature})$$

منابع

- ۱- استفان دروموند، س.، ۱۳۷۹، راهنمای پرورش و تکثیر ماهی قزل آلا. ترجمه: مهرداد عبدالله مشائی، انتشارات نوربخش، ص ۱۷۶
- ۲- بهار صفت، م؛ بهار صفت، م.، ۱۳۸۲، بیماریهای مشترک حیوان وانسان- پیشگیری، مبارزه، کنترل و ریشه کنی. سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی ص ۹۱۷
- ۳- پیلی، ت، وی، پ؛ ۱۳۸۷. آبی پروری و محیط زیست، ترجمه: مرتضی علیزاده، موسسه تحقیقات شیلات ایران، ص ۹۵
- ۴- چارلز، ت.، ۱۳۸۲، پاتوژن عفونتهای باکتریائی. ترجمه: اسماعیل ذوقی؛ جلیل جلیوند یوسفی و رامین حاجی خانی. انتشارات قلمستان هنر، ص ۱۷-
- ۵- سیهار، ژیری؛ ۱۳۸۲. راهنمای رنگی برای شناسائی میدانی ماهیان آب شیرین. ترجمه: جواد دقیق روحی، انتشارات موج سبز، ص ۴۸
- ۶- سلطانی، م.، ۱۳۸۰، بیماریهای آزاد ماهیان. انتشارات دانشگاه تهران.
- ۷- عسکریان، ف؛ کوشا، آ؛ ۱۳۸۵. مجموعه فیزیولوژی ماهی و آبزیان. تهران، نشر علوم کشاورزی، ص - ۱۸
- ۸- لاوسون، تی، ب.، ۱۳۸۰، اصول مهندسی آبزیان. ترجمه: مهدی جعفری باری. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان، اداره کل آموزش و ترویج، ص ۳۱
- ۹- علیزاده، م.، ۱۳۸۷، برنامه راهبردی ماهیان سردابی، موسسه تحقیقات شیلات ایران ص
- ۱۰- نامداری، ا.، ۱۳۸۱، گزارش وضعیت بیماری مشکوک به استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهی قزل آلی رنگین کمان در استان فارس
- ۱۱- نوری موگهی، ح؛ نبوی، م؛ محمود زاده ثاقب، ح؛ حیدری، ز؛ مروتی، ح؛ موحد نیا، ع؛ ۱۳۹۰. فیزیولوژی ماهیان. انتشارات دانشگاه تهران. ص ۲۱
- 12- Agnew W, Barnes AC. 1. Streptococcus iniae: an aquatic pathogen of global veterinary significance and a challenging candidate for reliable vaccination. J Vet Microbiol 2007; 122: 1-15.
- 13- Bullock, G.L., 1981, Streptococcal infections of fish. Us, fish & wildlife publications. paper 127
- 14- Delannoy, C.M.J; Crumlish, M; Pollock, J; Foster, G; Dagleish, M.P; Turnbull, J.F and Zadoks, N.R., 2013, Human Streptococcus agalactiae Strains in aquatic mammals and fish. BMC Microbiology, 13:41
- 15- Elder, A and Ghittino, C., 1999, Lactococcus garvieae and Streptococcus iniae infections in rainbow trout (oncorhynchus mykiss): similar, but different disease. vol.36:227-231
- 16- Evance, J; Klesius, P.H and Shomakher., 2006, Streptococcus in warm water fish. Aquaculture Health International, 4:10-14
- 17- Fadaeifard, F; Raissy, M; Faghani, M; Majlesi, A; Farahani, G.N., 2012, Evaluation of physicochemical parameters of waste water from rainbow trout fish farms and their impacts on water quality of koohrang stream- Iran. International journal of Fisheries and aquaculture, vol.4(8), pp.170-177
- 16- Fafioye, o.o., 2011, Preliminary studies on water characteristics and bacterial population in high yield Kajola fish ponds. vol3(3), pp: 68-71
- 18- FAO., 2012, The state of World Fisheries and Aquaculture. Food and agriculture organization of the United nations, Fisheries department, Rome, 230. pp: 3

- 19- Ferguson, H.W., Morales, J.A. and Ostland, V.E., 1994, Streptococcosis in aquarium fish, *Diseases of Aquatic Organisms*, 19(1): 1-6.
- 20- fuller,j.D.;Bast,D.J.;Nizet,v;Low,D.E and Azavedo,J.C.S.,2001,*Infection and Immunity*.vol.69,No.4,pp:1994-2000
- 21-Haghighi,K.S;Soltani,M;Nikbakht-Brojeni,G . and Skall,H.f.,2010,Molecular epidemiology of zoonotic streptococcosis/lactococcosis in Rainbow trout(*oncorhynchus mykiss*) aquaculture in Iran. *Iran journal microbiology*,2(4):198-209
- 22- Kitao, T., Aoki, T. and Iwata, K. 1979, Epidemiological Study on streptococcosis of cultured yellowtail (*Seriola quinqueradiata*) — I. Distribution of Streptococcus sp. in seawater and muds around yellowtail farms. *Bulletin of the Japanese Society of Scientific Fisheries*, 45: 567-72.
- 23- Klontz,G.W.,1991,*Manual for Rainbow trout production on the family-owned farm*.Nelson&Sons.Inc.p:7
- 24-Kroupova,H;Machova,Z.and Svobodova.,2005, Nitrite influence on Fish:a review,*vet.med.Czech*.50:461-471
- 25-leatherland,J.F and Woo,T.k.,1998,*Fish diseases and disorders*, Vplume 2:Non-infectious disorders.CAB international.pp:279
- 26-Lekang odd-Iva,2007,*Aquaculture engineering*.Black well publishing L.td.PP:133
- 27- Mirrasooli,E;Nezami,S;Ghobani,R;Khara,H.and talebi,M.,2012,The impact of rainbow trout (*oncorhynchus mykiss*)farm effluent on water quality.*World journal of fish and marine Sciences* 4(4):330-334
- 28-Moksness,E;Kjorsvick,E and olsen,Y.,2004,*culture of cold-water Marine fish* .Black well publishing l.td.pp:28
- 29- Morvan .c.L; Troutaud,D. and Deschaux,P.,1998. Differential effects of temperature on specefic and non specefic immune defence in fish. *The Journal of Experimental Biology* 201, 165–168
- 30-Sepahi,A;Heidarieh,M;Mirvaghefi,A;Rafiee,G.R;Farid,M.andSheikhzadeh,N., 2013,Effects of water temperature on the susceptibility of Rainbow trout to *Streptococcus agalactiae*.*Acta Scientiae veterinariae*,41:1097
- 31-Svobodova,Z;Machova,J;poleszczuk,G;Huda,J;Hamackova,j;kropova,H.,2005 ,Nitrite poisoning of Fish in aquaculture facilities with water-recirculating system.*Acta vet.Brno*.74:129-137
- 32-Taylor,S.L; Jaso-riedmann,Alitson,A,B;elder,A;Evans,D.L.,2001, *Streptococcus iniae* inhibition of apoptosis of nonspecific cytotoxic cells:a mechanism of activation of innate immunity in teleosts.vol.46:15-21
- 33- Toranzo AE, Devesa S, Heinen P, Riaza A, Nunez S, 6. Barja JI. Sterprococcosis in cultured turbot caused by an Enterococcus-like bacterium. *Bull Eur Ass Fish Pathol* 1994; 14: 19-23
- 34 - Wedemeyer, G. A., *Physiology of Fish in Intensive Culture Systems*. 232, Chapman and Hall, 115 Fifth Avenue New York, 1996, 232.
- 35-yanong,R.P.E;Francic-floyd,R.,2002,streptococcal diseases in fish.institute of food and agriculture sciences.university of florida.circular 57 .pp:
- 36-Yasuda H, Nakamura A, et al. Lancefield group C *Streptococcus dysgalactiae* infection responsible for fish mortalities in Japan. *J Fish Dis* 2004; 27: 679-686.
- 37-Nakagawa,H;Sato,M,and Gatline II.,2007,Dietary supplements for the Health and quality of cultural fish.CAB international.pp:109

فصل ۴:

بحث و نتیجه گیری کلی

در ماهیان اکثر عوامل بیماریزا فرصت طلب می باشند (Mokesness, 2004; Yanong, 2002). برخی از باکتریها با وجود اینکه در محیط آب فراوان می باشند، در صورتیکه جمعیت ماهیان سالم باشند و خوب مدیریت شوند، ایجاد بیماری نمی کنند مانند آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) (Yanong, 2002). اما در تحقیقی نشان داده شد ۱۰۰٪ جمعیت از دو گونه ماهی مینو (*white cloud mountain minnows*) (زبراو ی ماه *zebra danios*)، وقتی در یک محیط آبی با غلظت بالای باکتری استرپتوکوک قرار می گیرند، طی ۲ تا ۴ روز ۱۰۰ درصد تلف می شوند (Ferguson, 1994). لذا لذا باکتری استرپتوکوک، از نوع باکتریهای با ویژگی "فرصت طلب واقعی" نبوده و نسبت به دیگر عوامل باکتریائی از قدرت تهاجمی بیشتری برخوردار است و طبعا تشخیص سریع بیماری و مدیریت درست در پیشگیری از خسارت اقتصادی ناشی از بروز آن، بسیار مهم می باشد. بر این اساس هر گونه تغییرات شدید در خواص فیزیکی، شیمیائی و بیولوژی آب به عنوان شرایط ناتوان کننده محیطی (Environmental stressors) عمل نموده و با اختلال در تعادل زیستی (Homeostasis) ماهی ممکن است به ضعیف شدن سیستم دفاعی بدن، بروز بیماری و یا مرگ منجر شوند (Wedemeyer, 1998; Leatherland, 1998). لذا، استرس های محیطی که کاهش دهنده مقاومت به بیماری و زمینه ساز بروز و شیوع بیماریهای همه گیر در ماهیان می باشند در آبی پروری از اهمیت خاصی محیطی در ماهی، در مدیریت موفق و موثر آبی پروری از اهمیت فوق العاده ای برخوردار بوده و هدف از تحقیق حاضر مبنی بر بررسی عوامل خطر و ارزیابی تاثیر آنها در بروز استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهیان سردآبی غرب مازندران در همین راستا می باشد. استرپتوکوکوزیس یک بیماری باکتریائی، سیستمیک، فوق حاد در ماهیان گرمابی و سردابی در هر دو محیط آب شیرین و آب دریا است (Agnew, 2007;) این بیمار ژئونوز می باشد (Agnew, 2007;). از گزارش اولیه در سال ۱۹۵۸ در ماهی قزل آلالی رنگین کمان تا کنون در بسیاری از گونه های ماهی و در بسیاری از کشورهای صاحب صنعت آبی پروری بخصوص پرورش ماهیان سردآبی از جمله ایران خسارات اقتصادی زیادی بر صنعت آبی پروری تحمیل نموده است. خسارت اقتصادی ناشی از استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش ماهی قزل آلالی رنگین کمان در ایران معادل ۱۵ میلیون دلار تخمین زده می شود و بر این اساس سازمان دامپزشکی کشور طرح ملی مبارزه با استرپتوکوکوزیس ماهی قزل آلالی رنگین کمان را در دستور کار قرار داده اند (Haghighi, 2010; Yasuda, 2004).

۱-۳-۳- وضعیت استرپتوکوکوزیس در ایستگاههای مطالعاتی

تحقیق حاضر نشان داد در ۱۱۲ ایستگاه مطالعاتی، از مجموع ۱۳۵۰ عدد ماهی نمونه برداری شده، ۶۰۷ عدد ماهی با میانگین وزن و طول بترتیب ۲۲/۰۴ گرم و ۱۲/۵۹ سانتی متر در گروه بچه ماهیان و ۷۴۳ عدد ماهی با میانگین وزن و طول بترتیب ۱۵۶/۲۵ گرم و ۲۳/۳۲ سانتی متر در گروه ماهیان پروری تعیین گردیدند و استرپتوکوکوزیس تنها در گروه ماهیان پروری تشخیص داده شد و در بچه ماهیان استرپتوکوکوزیس مشاهده نشد. از مجموع ۷۲ عدد ماهی که علائم بالینی بیماری را داشتند ۱۴ عدد ماهی مبتلا به استرپتوکوکوزیس (۱۹/۴۴)

درصد) بودند و در گروه ماهیان پرواری قرار داشتند و ۵۸ عدد ماهی از نظر استرپتوکوکوزیس منفی بودند (۸۰/۵۵ درصد) و در دامنه میانگین وزنی حداقل و حداکثر بترتیب ۱/۵۵ گرم و ۴۱۷ گرم قرار داشتند. تعداد ۳ عدد از ماهیان گروه پرواری هیچگونه علائم بالینی بیماری را نداشتند اما به استرپتوکوکوزیس مبتلا بودند (۰/۲۲ درصد کل جمعیت ماهیان نمونه برداری شده). ۹۴/۴۵ درصد از جمعیت ماهیان نمونه برداری شده سالم بودند. نتایج این مطالعه با نتایج پورغلام (۲۰۱۱) در استان مازندران که از ۷۲ عدد ماهی واجد علائم بالینی تنها از ۵ عدد از آنها (۷ درصد) باکتری استرپتوکوک جدا کرد، مطابقت ندارد و دارای یک اختلاف ۱۲/۴۴ درصدی است. همچنین، نتایج این تحقیق با نتایج نامداری (۱۳۸۱) در استان فارس که از ۲۴۰ عدد ماهی که دارای علائم بالینی بیماری بودند، تنها از ۲۸ عدد از آنها (۱۳ درصد) باکتری استرپتوکوک جدا کرد، یک اختلاف ۶/۴۴ درصدی مشاهده می شود. بنظر می رسد اختلاف نتایج این تحقیق می تواند چند عاملی (Multifactorial) از جمله موارد ذیل باشد:

نتایج تحقیق حاضر نشان داد روند تغییرات خواص فیزیکی و شیمیایی آب در ایستگاههای مطالعاتی بر حسب اینکه دارای: الف- منابع آبی رودخانه (ایستگاه های ۷، ۶، ۴، ۱ و ۹) باشند؛ ب- منابع آبی رودخانه و سیستم پمپاژ آب باشند (ایستگاههای ۸، ۵، ۲، ۳)؛ ج- منابع آبی چاه و سیستم پمپاژ باشند (ایستگاههای ۱۲، ۱۱، ۱۰) متفاوت می باشد و میانگین پارامترهای فیزیکی و شیمیایی اندازه گیری شده آب ورودی ایستگاهها بر حسب سال و فصل و ماه در طول اجرای این تحقیق یکسان نیست و دارای اختلاف معنی دار آماری می باشند ($p < 0/05$).

۱- درجه حرارت آب در ایستگاههای مطالعاتی

میانگین سالانه درجه حرارت آب در ایستگاههای با منابع آبی چاه (۱۱، ۱۰ و ۱۲) بالاتر از ۱۷ درجه سانتی گراد می باشد در حالیکه میانگین حداکثر سالانه درجه حرارت آب در ایستگاههای با منابع آبی رودخانه ۱۲/۷ درجه سانتی گراد می باشد که بترتیب بالاتر و پائین تر از ۱۵ درجه سانتی گراد آب که درجه حرارت مطلوب رشد ماهی می باشند، قرار دارند و تغییرات درجه حرارت آب در ایستگاههای با منابع آبی رودخانه تابع سیکل فصلی است (شکل ۱ تا ۴). دامنه تغییرات میانگین ماهانه درجه حرارت آب در ایستگاههای مطالعاتی دارای اختلاف معنی دار می باشند ($p < 0/05$) (جدول). بطوریکه در ماه مرداد ۱۳۹۰، میانگین ماهیانه درجه حرارت آب در ایستگاه ۸ بالاتر از میانگین درجه حرارت آب سایر ایستگاهها است و به میزان ۲۰/۴ درجه سانتی گراد می باشد (نمودار ۱). نتایج این تحقیق نشان می دهد که ۴۷/۰۷ درصد موارد استرپتوکوکوزیس در ۱۵/۶ درجه حرارت آب و ۳۵/۲۹ درصد در ۱۶/۹۸ سانتی گراد و ۱۷/۶۴ درصد استرپتوکوکوزیس در ۱۸/۴ درجه سانتی گراد اتفاق می افتد بطوریکه ۱۰۰ درصد موارد استرپتوکوکوزیس در ۱۶/۹۹ درجه سانتی گراد مشاهده گردید. درجه حرارت آب یک عامل کلیدی مستعد کننده بیماری در ماهیان محسوب می شود و بیمار شدن ماهی نه تنها به رشد و توان عامل بیماریزا بستگی دارد بلکه به سیستم ایمنی ماهی که وابسته به درجه حرارت

محیط می باشد نیز مربوط می باشد (Morvan,1998). در این ارتباط مطالعات در سیستم های دریائی در ژاپن نشان داد که باکتری استرپتوکوک در محیط آب دریا وجود دارد و میزان وقوع بیماری در فصل گرم- تابستان- بالا است. این موضوع ممکن است مبین خطر بومی شدن بیماری (استقرار باکتری در مزرعه) باشد در این صورت بیماری بشکل دوره ای و عود کننده بخصوص در دوره های زمانی که میزان استرس محیط بالا است ممکن است بروز نماید (Sepahi, yanong,2002) و همکاران در سال ۲۰۱۳ در بررسی اثر درجه حرارت آب بر میزان بازماندگی ماهی قزل آلا در مواجهه با دزهای مختلف باکتری استرپتوکوکوس آگالاکتیه نشان داد در دمای ۱۸ درجه سانتی گراد تلفات در ماهیان یک روز بعد از مواجهه سازی شروع شد و میزان بازماندگی با افزایش دز را تا ۱۳ درصد گزارش کردند و حال آنکه در دمای ۱۲ درجه سانتی گراد شروع تلفات در ماهیان ۲-۳ روز بعد از مواجهه سازی شروع و میزان بازماندگی در مقایسه با دمای ۱۸ درجه سانتی گراد دارای اختلاف معنی دار بود و بین ۲ تا ۳ برابر در شرایط یکسان (دز مساوی) میزان ماندگاری ماهی در درجه حرارت ۱۲ درجه سانتی گراد بیشتر است (Sepahi,2013). لذا بنظر می رسد بالا بودن درجه حرارت آب به عنوان یک عامل کلیدی اثر گذار (استرس فیزیکی) در اختلاف درصد وقوع استرپتوکوکوزیس می باشد. نتایج تحقیق حاضر با نتایج بررسی های انجام شده در استان فارس (نامداری، ۱۳۸۱) و شرق استان مازندران (پورغلام ۱۳۸۸-۱۳۸۷) مطابقت دارد. با عطف به نتایج تحقیق حاضر که بازاء افزایش یک درجه حرارت آب میزان نیترات ۵/۸ درصد افزایش می یابد لذا در صورت ورود و یا وجود باکتری استرپتوکوک در محیط (آب یا ماهی)، خطر بروز استرپتوکوکوزیس در ایستگاههای مطالعاتی با منابع آبی چاه بالاتر است.

۲- میزان املاح نیتريت و نیترات

در آبرزی پروری، سیستم های بازگردش یا چرخشی آب، مقدار آب مورد نیاز برای پرورش را کاهش می دهد. آب خروجی این سیستم ها از طریق پمپاژ به داخل سیستم برگشت داده می شوند. و در مزارعی که مقدار آب یک عامل محدودکننده تولید محسوب می شود و یا در مزارعی که بدون منبع آبی جدید میزان تولید آبرزی را افزایش می دهند از اهمیت خاصی برخوردار می باشد (Lekang odd-Iva,2007). همچنین از نظر به حد اقل رساندن اثرات زیست محیطی، سیستم های بازگردش یا چرخشی به دلیل اینکه صرفاً میزان تخلیه مواد زائد را به داخل آبهای آزاد کاهش می دهند سیستم های ایده آلی هستند (پیلی ۱۳۸۷) در سیستم های کاملاً بسته، آب فقط برای آبرگیری حوضچه ها و تبخیر استفاده می شوند و چون آب بعد از تصفیه مناسب شامل ته نشینی، فیلتراسیون مکانیکی یا بیولوژیک، استریلیزه کردن، اکسیژن دهی، هوادهی، حذف گازها، خنک کردن یا حرارت دادن و کنترل pH دوباره مورد استفاده قرار میگیرد مقدار پساب خروجی بسیار کم است اما در سیستم ابتدائی بازیابی آب، تصفیه عمدتاً از طریق هوادهی، تزریق اکسیژن یا فیلتراسیون مکانیکی به منظور حذف مواد جامد انجام می شود (پیلی ۱۳۸۷). در انتخاب سیستم ها و شیوه های پرورش، پرورش دهندگان بندرت به مسئله تولید مواد

زائد و حذف آنها از محیط توجه کافی دارند (پیلی ۱۳۸۷). لذا در انتخاب سیستم بازگردشی منافع و مضار نوع سیستمی که بکار گرفته می شود باید در نظر گرفته شود (Lekang odd-Iva, 2007). بطور کلی، در ایستگاههای مطالعاتی از سیستم ابتدائی بازیابی آب به عنوان آلترناتیو منبع آبی جدید در افزایش تولید (مزارع با منابع چاه) در کل دوره پرورش و یا هنگام مواجهه با شرایط نامناسب جریانات آبی رودخانه (از جمله سیل) و پیشگیری از خسارات اقتصادی ناشی از آن استفاده می شود. نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد که استفاده از سیستم ابتدائی بازیابی آب بر میزان مواد محلول نیتروژنی (نیتريت و نیترات) اثرات شدیدی دارد بطوریکه میزان این مواد در ایستگاههای با منابع آبی چاه در کل دوره پرورش و با منابع آبی رودخانه به هنگام مواجهه با شرایط سیلابی و بستن کانال ورود آب رودخانه به مزرعه، دارای اختلاف معنی دار می باشند ($P < 0.05$). گرچه اهداف و مدیریت بکارگیری این سیستم در ایستگاههای فوق الذکر تا حد زیادی متفاوت می باشد ولی در برآیند تغییرات خواص شیمیائی ناخواسته ای که در آب ایجاد می شود وجوه مشترکی دارند و آن ایجاد استرس از نوع شیمیائی در محیط (عسگریان، ۱۳۸۵) می باشد که بر گونه ماهی پرورش قزل الای رنگین کمان تحمیل می شود.

۲- در گشت دوم تحقیقاتی (مرداد ۹۰) در تاریخ ۱۳۹۰/۵/۲۳ بدلیل شرایط سیلابی شدن رودخانه دوهزار در ۲ تا ۳ روز قبل از روز نمونه گیری، مدیریت مزرعه ۸ با بستن به موقع دریچه کانال اصلی ورودی آب رودخانه و با فعال نمودن سیستم پمپاژ و برگشت و هدایت آب خروجی به کانال ورودی آب ایستگاه، از گل آلودگی شدید، خفگی ماهیان و بروز خسارت جلوگیری نمود و در روز نمونه گیری تفاوت آشکاری در میزان کدورت آب ایستگاه ۸ با کدورت آب سایر ایستگاههای بالادست وجود داشت (تصویر شماره ۱) اما نتایج نشان می دهد در این ماه (مرداد) دامنه میانگین نیتريت آب در ایستگاههای ۱ تا ۶، کمتر از حد مجاز (۰/۰۱ میلی گرم در لیتر) است و با میانگین نیتريت در ایستگاه ۸ به میزان ۰/۱۳ میلی گرم که چند برابر بالاتر از حد مجاز می باشد دارای اختلاف معنی دار می باشند ($P < 0.05$). بنظر می رسد طول مدت فعال بودن سیستم پمپاژ آب در شرایط سیلابی، عدم تامین منابع آبی جدید یا تعویض به موقع آب جایگزین شونده و عدم تناسب تراکم ماهی با شرایط آبی جدید، ماهیت غیر مترقبه بودن سیل و به موقع قطع نکردن غذا دهی، وجود مواد مدفوعی و بقایای غذائی منجر به افزایش مواد زائد از نوع نیتروژنی در محیط زیست ماهی می شود و سیستم ابتدائی بازیابی آب در ایستگاه ۸ و ایستگاههای ۱۰ و ۱۱ منجر افزایش مواد محلول نیتروژنی زائد آب می شود که بالاتر از حد مجاز و با میزان نیتريت سایر ایستگاهها دارای اختلاف معنی دار می باشند ($P < 0.05$).

بطور کلی ۴ نوع استرس فیزیکی، شیمیائی، بیولوژی و مدیریتی در سیستم آبی پروری پیشنهاد شده است که کنترل این استرس ها در افزایش تولید و بازده اقتصادی مهم می باشند (عسگریان، ۱۳۸۵).

از نتایج دیگر تحقیق حاضر اینکه از ۱۷ عدد ماهی مبتلا به استرپتوکوکوزیس ۳ عدد (۱۷/۶۵ درصد) علائم بالینی استرپتوکوکوزیس را نداشتند (به ظاهر سالم) که مبین امکان تداوم حضور باکتری استرپتوکوک به هنگام جابجایی مواد آلوده (ماهی) از یک منطقه به منطقه دیگر باشد بدون اینکه امکان شناسائی و یا تشخیصی

در سطوح بالینی در هنگام نقل و انتقال ماهی بین مزرعه ای وجود داشته باشد. لذا باکتری استرپتوکوک به سهولت ممکن است با ورود به مزرعه جدید و مساعد بودن شرایط محیطی به عنوان استرس بیولوژی (عسگریان، ۱۳۸۵) در بروز استرپتوکوکوزیس نقش مرکزی یا محوری داشته باشد.

همچنین نتایج این تحقیق نشان داد که ۸۰/۵۶ درصد از ماهیان نمونه برداری شده که دارای علائم بالینی بودند، در محدوده میانگین وزنی ۱/۵ گرم (بچه ماهی) و ۴۱۷ گرم (ماهی پروری)، قرار داشتند که با وجود داشتن علائم بالینی بیماری از نظر استرپتوکوکوزیس منفی بودند. جداسازی باکتری استافیلوکوک و باسیل های گرم منفی از نمونه ماهیان با علائم بالینی که مشابه با علائم استرپتوکوکوزیس بودند، مبین دخالت داشتن سایر عوامل میکروبی در تظاهرات علائم بالینی در ماهیان می باشد. هر گونه اقدام در مانی در سطح **فارم** باید در راستای تشخیص صحیح و سریع از طریق آزمایشگاه انجام گیرد تا از درمان غیر هدفمند (درمان کور) جلوگیری شود و تبعاتی از نوع مقاومت آنتی بیوتیکی و خسارات اقتصادی را در بر نداشته و فرصت برای گسترش بیشتر استرپتوکوکوزیس فراهم نگردد.

ماهیت پسابها به طور طبیعی بر حسب وضعیت و موقعیت و طراحی مزرعه، گونه پرورشی، شیوه های پرورش و مقدار آب، نرخ تعویض آب، عوامل فصلی و هیدرولوژی آب، متفاوت است. انواع مواد زائد موجود در پساب مزارع در ۳ گروه عمده طبقه بندی می شوند شامل ۱- بقایای غذایی و دفعی؛ ۲- فرآورده های جانبی حاصل از متابولیسم؛ ۳- بقایای بیوسیدها و بیواستات ها (پیلی، ۱۳۸۷). در تحقیق حاضر میزان توتال کانت در ایستگاههای مطالعاتی بترتیب ذیل مشاهده شد.

ایستگاههای ۱-۸ < ایستگاههای ۱۰-۱۱-۱۲ < ایستگاه ۱ < ایستگاه ۹ < ایستگاه ۲-۳

در ایستگاههای با منابع آبی چاه بنظر می رسد مدیریت سیستم بازیاب آب و بانیجه غذاهای خورده نشده و مواد دفعی ماهیان بسیار تاثیر گذار بوده و در ایستگاههای ۱-۸ علاوه بر سیستم بازیاب آب و تغذیه و مواد دفعی ماهیان، وجود آلودگی های ناشی از فاضلاب های انسانی تاثیر گذار می باشد. مطالعات نشان داده اند که در فنلاند، غلظت کلی فرم و استرپتوکوک در پسابهای حاصل از مزارع پرورش قزل آلا در آب شیرین و در پساب هچریها در ایالت متحده افزایش یافته است (پیلی، ۱۳۸۷). با این حال شمارش گونه های شاخص باکتریایی (کلی فرم و استرپتوکوک) در پسابهای مزارع پرورش ماهی در فنلاند بالا بوده است، هرچند هیچ نوع مدرکی مبنی بر خطر انتقال بیماری به انسان یا ذخایر وجود نداشت (پیلی، ۱۳۸۷).

تحلیل تاثیر فاکتورهای دما، نیتريت، pH و اکسیژن محلول در آب در طی مدت یک سال در مزارع پرورش ماهی قزل آلاي رنگين کمان مورد بررسی بر بروز استرپتوکوکوزیس در غرب استان مازندران به روش رگرسیون لجستیک، مؤید این مطلب است که تغییرات متغیر وابسته از روی متغیرهای مستقل در مدل رگرسیون، حدوداً معادل 13.8 درصد است. لذا اینگونه استدلال میگردد که به احتمال زیاد در شرایط مطالعات انجام شده، عوامل دیگری بجز عوامل مورد بررسی می تواند در بروز بیماری دخیل باشند.

نظر به محاسبات انجام شده و نتایج حاصل ، علی رغم مقادیر نسبتا بالای نیتريت ، میزان نیتريت بربروز بیماری تاثیر گذار نبوده است و لذا فاکتور نیتريت از مدل خارج گردید. بنظر میرسد که حد مطلوب اکسیژن محلول در آب در کاهش میزان تاثیر گذاری نیتريت در بروز بیماری مؤثر بوده است.

متناسب با مدل لوجیت چنین بنظر می رسد که به ازای هر درجه تغییر درجه حرارت و pH به سمت پایین به ترتیب ۳۷٪ و ۱/۷۴ درصد میزان بیماری زایی را تغییر خواهد داد. با توجه به اینکه ضریب ثابت از مقدار بالایی برخوردار بوده و جهت آن مثبت است و از طرفی مجموع تغییرات pH و درجه حرارت ، متناسب با ضرایب مربوطه از ۱۰- تا ۱۳- بیشتر نخواهد شد لذا مجموعا در حداکثر تغییرات فصلی میتوان انتظار افزایش ۱۳ واحدی میزان استرپتوکوکوزیس را داشت .

درواقع می توان اذعان داشت به دلیل آنکه منابع مختلف آبی با میزان های متفاوت نیترات و نیتريت و شباهت گاه و بی گاه تغییرات pH و درجه حرارت در همان ماهها ، مورد استفاده این تحقیق قرار گرفته اند ، عملا فاکتورهای مهم نیترات و نیتريت از معادله حذف شده اند و پیشنهاد میگردد جهت آزمایش های بعدی ، برای اندازه گیری فاکتورهای مورد نظر شرایط فارمی مشابه مد نظر قرار گیرد.

پیشنهادها

پیشنهادات به دو شکل پیشنهاد اجرایی و پیشنهاد برای مطالعات آینده به شرح ذیل بیان می شود

۱- پیشنهادات اجرایی

الف - ارتقاء سطح مدیریت واحد های تولیدی در بهره برداری از سیستم های تشخیصی صحیح و سریع استرپتوکوکوزیس از مراجع آزمایشگاهی و در مان بر اساس تشخیص میکروشناسی به منظور اجتناب از مصرف آنتی بیوتیک به روش درمانهای علامتی ماهیان ، کاهش مقاومت باکتریائی و آلودگی محیط

ب - قرنطینه: گرچه از معیارهای شناخته شده در پیشگیری از گسترش بیماری است و باید رعایت گردد اما از آنجاکه در بروز استرپتوکوکوزیس استرس های چهارگانه فیزیکی، شیمیائی، بیولوژی و مدیریتی بسیار اثرگذار می باشند رعایت اصول بهداشت در تداوم مراحل نگهداری و پرورش ماهی واجد اهمیت بسیار می باشد.

ج - ارتقاء مدیریت مهندسی و بهداشتی از طریق ارزیابی منافع و مضار اثرات کوتاه و بلند مدت (سیستم ایمنی ماهی) سیستم های بازیابی (برگشت) آب در مزارع تولیدی با منابع آبی مختلف که اغلب به روش آزمون و خطا صورت می گیرد.

د- ارتقاء سطح ایمنی ماهی با استفاده از محرک ها و تقویت کننده های سیستم ایمنی ماهی

ه- تشکیل جلسات و کارگاه های آموزشی به منظور انتقال یافته های این پروژه به دست اندرکاران تولید ماهیان سردابی

۲- پیشنهاد برای مطالعات آینده

الف- به منظور پیش آگهی از وضعیت سیستم دفاع ایمنی ماهی و دستیابی به محدوده زمانی مناسب برای واکسیناسیون و برنامه ریزی های بهداشتی در مزارع تولیدی، لازم است بررسی همزمان پارامترهای فیزیکی و شیمیائی آب ، شاخص های سیستم دفاع ایمنی ماهیان و بروز استرپتوکوکوزیس در فصول مختلف سال در مزارع با منابع آبی چاه و رودخانه انجام پذیرد.

ب- بررسی عملکرد واکسنهای تولیدی با منابع آبی مختلف

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از کلیه عزیزانی که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودها تشکر و قدر دانی می نمایم. آقایان دکتر محمد صیاد بورانی ریاست محترم مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی کشور، دکتر شمس پور ریاست محترم اداره دامپزشکی شهرستان تنکابن، دکتر بیگی نماینده اداره دامپزشکی در همکاری با این تحقیق، مهندس رضا بابا علیان مسئول واحد آبرزی پروری دامپزشکی استان مازندران، مهندس برخی رئیس اداره شیلات تنکابن، که در مدت اجرای این پروژه از هیچگونه کمکی دریغ ننموده و تمهیدات لازم را فراهم نمودهاند کمال تشکر را دارم.

برخود لازم می دانم که از همکاران محترم در موسسه علوم شیلاتی ایران جناب آقای دکتر مطلبی و جناب دکتر روحانی ریاست و معاونت و کلیه همکاران موسسه قدر دانی نمایم.

در نهایت جا دارد تشکر ویژه از همکاران پر تلاش و صمیمی خود آقای مهندس رحمت یوسفی، سرکار خانم دکتر سلطنت نجار لشگری، سرکار خانم مریم اسلامی در بخش بهداشت و بیماریهای مرکز، آقایان مهندس میثم طاوولی و دکتر حمید رضا علیزاده ثابت، مهندس میثم صمدی در بخش اکولوژی و کلیه همکاران در بخشهای ترابری، پشتیبانی و مالی و اداری داشته باشم

Abstract

One of the most important bacterial fish diseases which has caused some outbreaks in rainbow trout farms in Iran is streptococcosis. The farmers were suffering from huge economic losses due to the disease outbreaks in different rainbow trout farms in Iran. The aim of our study was to determine rate of streptococcosis incidence in different stage of growth in farmed rainbow trout in Mazandaran and Fars province. Fish and water samples were randomly collected and measured randomly in selected farms, monthly throughout a year. After clinical observations, Isolation and recognition of strep strains were made using biochemical and molecular tests. Some Environmental factors include Nitrate, Nitrite, Temperature, pH, Ammonia and DO measure during sampling periods. According to our results incidence of disease in juvenile is more than growers. Some samples showed clinical singe of streptococcosis without strep. Contamination. Main isolated strain were *S.iniae* and *S.garviea* and *S.uberis* recognized for first time in east of Mazandaran province (Haraz River). Incidence of streptococcosis in rainbow trout affected by fluctuation of Nitrite, temperature and DO. Management of these factors can decrease rate of disease outbreaks.

Key words: Streptococcosis , Incidence , Rainbow trout , Mazandaran province ,Fars province, Environmental factors

Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute – Cold Water Fishes Research Center

Project Title : A survey on some risk factors and evaluation of their impacts on streptococcosis in rainbow trout farms in some provinces in IRAN. (Mazandaran, Fars)

Approved Number: 134-1252-12-9001

Author: Abolfazl Sepahdari

Project leader Researcher : Abolfazl Sepahdari

Collaborator(s) : A.A. Saeidi, H.Asaeian, H.Nezamabadi

Advisor(s): A.R.Bahobar, I.Sharifpour, M.Sharif rohani, K.Abdi

Supervisor: -

Location of execution : Mazandaran province

Date of Beginning : 2011

Period of execution : 2 Years & 6 Months

Publisher : Iranian Fisheries Science Research Institute

Date of publishing : 2016

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute**

Project Title :

**A survey on some risk factors and evaluation of their
impacts on streptococcosis in rainbow trout farms in some
provinces in IRAN. (Mazandaran, Fars)**

Project leader Researcher :

Abolfazl Sepahdari

Register NO.

47555